

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเป็นประธาน ในงานวันพระราชทานกำเนิด โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ครบรอบ ๑๓๑ ปี หอประชุม โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เสด็จพระราชดำเนินทรงนำคณะข้าราชการ และนักเรียนนายร้อย ชั้นปีที่ ๔ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
เดินทางไปทัศนศึกษา ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อวันที่ ๒๓-๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑

นิตยสารเสนาศึกษา

กำเนิดครั้งแรก มกราคม ๒๕๕๘

กำเนิดครั้งหลัง สิงหาคม ๒๕๖๓

นิตยสารราย ๒ เดือน ของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

วัตถุประสงค์ : เพื่อเผยแพร่เพิ่มพูนความรู้ทางด้านวิชาการ ผลงานวิจัย การพัฒนาทางทหาร ศิลปะ สารคดี ความคิดเห็น ความรู้ทั่วไป และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดี ระหว่างโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ากับมวลสมาชิกนิตยสารเสนาศึกษา

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ปรึกษาภคิตติมศักดิ์

กองอำนวยการ

ผู้อำนวยการ

พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ

รองผู้อำนวยการ

พล.ท.วินิจ อินทรสุวรรณ

พล.ต.ณรงค์ พลฤกษ์รุ่งเรือง

พล.ท.ปัญญา คุรงค์เรือง

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

พล.ท.ปราโมทย์ วานเครือ

พล.ท.คเชนทร์เทพ อัจฉิบุญโญ

ที่ปรึกษา

พล.อ.วรวิทย์ พรรณสมัย

พล.อ.พอล มณีรินทร์

พล.อ.ชาญชัย ยศสุนทร

พล.ท.ประเสริฐ หวานฉ่ำ

พล.ท.กานต์ พันยนิศศาสตร์

พล.ท.ศ.สมชาย สิงห์โต

พล.ท.หญิง ศิริรัตน์ บุญรอด

พล.ท.วัลลภ ไชยลาโก

พล.หญิง วันดี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

พล.อ.ประมวล จันทร์ศรี

พล.อ.วิชาดี เอี่ยมไพจิตร

พล.อ.อนุสรณ์ สิทธิสกุลรัตน์

พล.อ.นันทยศ บุชา

พล.อ.ณรงค์ ภักดีศุภผล

พล.อ.กิตติพงษ์ ระมาต

เลขานุการ

พล.อ.ตรีบัณฑิต จิตรีศรีอร่าม

กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

พล.ท.ธัชพล ไม้รอด

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

พล.ท.หญิง กฤตยา ไม้รอด

พล.อ.จิระ เหล่าจิระอังกูร

ประจำกองบรรณาธิการ

พล.อ.หญิง อโนมา คงตะแบก

พล.อ.หญิง ศิริวรรณ กาญจนโหติ

พล.อ.หญิง ปุษยามาศ ทรรทรานนท์

พล.อ.หญิง จิรัชยา ประสิทธิ์ผล

พล.ท.หญิง ชื่นหทัย สุริยโสภานันต์

พล.ท.หญิง ธนัชพร ยอดเพชร

ร.อ.หญิง ฉัตรแก้ว ยิวพรม

ฝ่ายศิลป์

พล.อ.ศึกษา วรภักษ์

ฝ่ายกฎหมาย

พล.ท.สุวัฒน์ กฤษณะสมิต

ช่างภาพ

จ.ส.อ.สุรัชชัย พงษ์ปฏิเมศร์

จ.ส.อ.อาทิตย์ รัตนจงงาม

กองจัดการ

ผู้จัดการ

พล.อ.นันทยศ บุชา

ผู้พิมพ์และโฆษณา

พล.ท.ธัชพล ไม้รอด

เหรียญ

พล.อ.รณชัย เปลี่ยนภักดี

ผู้ช่วยเหรียญ

พล.ท.โชคชัย ชิงชนะกุล

ฝ่ายจัดส่ง

พล.ท.ไวพจน์ ปาจะกัง

ส.อ.เกียรติพล พงศ์ทองกุล

นางพรทิพรรณ ยอดชมภู

นางนันทวดี ขุนสะอาดศรี

น.ส.กนกนันท์ ปาจันทร์

น.ส.วราภรณ์ ไวยภาษ

ฝ่ายธุรการ

ร.ท.พิสิษฐ์ เจาะเศษ

จ.ส.อ.สมหมาย พุทธา

จ.ส.อ.หญิง พจมาลย์ ยังขวัญ

น.ส.อรสา ทองศิเรียน

นายปฐม กอบแก้ว

สำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา : โรงพิมพ์ ส่วนบริการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ต.พรหมณี อ.เมือง

จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

โทรสาร ๖๒๕๒๑, ๐ ๒๒๕๗ ๕๕๑๐ e-mail : senacma@gmail.com

✳️ การติดต่อแผนกการเงิน เพื่อชำระเงินค่าสมาชิก เหรียญนิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โดยธนาคารดิจิทัลส่งจ่าย ปรณ.พร.จปร. ในนาม เหรียญ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕ ต่อ ๖๒๑๐๔, ๖๒๗๕๓, ๐๕๗ - ๐๐๕๘๓๙๘ และกรุณาส่งยศชื่อ - สกุล สมาชิกฯ พร้อมหลักฐานการชำระเงิน มาที่เหรียญ

✳️ การติดต่อกองบรรณาธิการ กองบรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓ การย้ายที่อยู่ ทวงถามหรือสมัครเป็นสมาชิก ติดต่อสำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

✳️ อัตราค่าบำรุง ๑ ปี (๑ เล่ม ๖ ตอน) ๒๕๐ บาท สำหรับข้าราชการ(ศิษย์เก่า รร.จปร.) ประจําการสังกัดกระทรวงกลาโหม หักจาก ฝกง.ของหน่วย

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์และโฆษณา พล.ท.ธัชพล ไม้รอด

บรรณาธิการแถลง

เสนาศึกษา

เล่มที่ ๘๔ ตอนที่ ๔ เดือนกรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๑

สวัสดิ์ศรีครับ ท่านสมาชิกและท่านผู้อ่านเสนาศึกษาทุกท่าน

แม้ว่าการปฏิบัติการช่วยเหลือ ๑๓ หมู่ป่า ออกจากถ้ำหลวงขุนน้ำนางนอน จังหวัดเชียงราย จะผ่านพ้นมากกว่า ๒ เดือนแล้ว แต่ความสำเร็จที่เกิดขึ้นนั้น มาจาก ความสามัคคีของคนในชาติ และความช่วยเหลืออีก ๑๐ กว่าประเทศ เป็นเหตุการณ์สำคัญที่โลกต้องจารึกไว้ในประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นผลดีต่อประเทศไทย ต่อไปในอนาคต เสนาศึกษาจึงได้รวบรวมเหตุการณ์ บทสรุป บทเรียน และบทวิเคราะห์ต่าง ๆ โดยใช้หลักเขียนถึง ๔ ท่าน เพื่อเป็นการทบทวนความจำ พร้อมทั้งนำเสนอประเด็นที่น่าสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน หรือการจัดกิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะ ศาสตร์พระราชา ของในหลวงรัชกาลที่ ๙ ซึ่งท่านผู้ว่า ณรงค์ศักดิ์ ใสถนอมการ หัวหน้าคณะทำงาน ได้วางแผนและปฏิบัติตามจนได้ผลสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่ โด่งดังไปทั่วโลก ตอนนี้อยู่ในโลกออนไลน์ก็ได้มีการเผยแพร่ภาพยนตร์ “ปฏิบัติการถ้ำหลวงที่สมบรูณ์ที่สุด” ความยาว ๔๔ นาที ๓๓ วินาที ท่านใดที่ยังไม่ได้ดูควรรีบหามาดู และควรดูมากกว่า ๑ ครั้ง ดูแล้วท่านจะได้รู้ว่า ความรัก ความเสียสละ ความสามัคคี ความกล้าหาญ ความทรหดอดทน และอะไร ๆ อื่น ๆ อีกที่ดี ๆ ของคนไทยนั้น มีมากมายเหลือเกิน รวมทั้งความมีน้ำใจงามของนักดำน้ำ และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ชาวต่างประเทศ หลายประเทศ ซึ่งเมื่อได้รับการประสานขอความช่วยเหลือจากทางการไทยแล้ว ต่างก็รีบเดินทางมาช่วยเหลือด้วยความเต็มใจทันที ทั้ง ๆ ที่พวกเขาเชื่อมั่นอันตรายเป็นต้องเสียชีวิตในขณะที่ปฏิบัติการก็จริงก็ตาม และแล้วทุกอย่างก็จบลงอย่างสวยงาม ชาวไทย และชาวโลกมีความสุขกันทุกคน แม้ว่าเราจะเสีย “จ่าแซม” น.ต.สมาน กุนัน (รณ.) วีรบุรุษ ที่โลกยกย่องไปแล้วก็ตาม ท่านผู้อ่านได้อะไรจากเหตุการณ์นี้บ้างครับ ผมอยากให้เหตุการณ์นี้เป็นจุดเริ่มต้นของการทำความดีโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ผมไม่สามารถสรรหาถ้อยคำใด ๆ มากกล่าวแทนความรู้สึกที่มีอยู่ในใจของคนทั้งโลกที่มีต่อเหตุการณ์นี้ ซึ่งล้วนเป็นความชื่นชมยินดี และความประทับใจในทุก ๆ บทบาทของคนที่อยู่ในเหตุการณ์นี้ ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ชาวบ้านในท้องถิ่น และผู้ที่รวมพลังกันมาจากที่ห่างไกล ทั้งไทยและเทศ ที่ร่วมแรงร่วมใจกันมาเป็นหนึ่งเดียว จนเกิดปรากฏการณ์อันเหลือเชื่อ ที่สำเร็จลุล่วงได้อย่างสวยงามตรงตามตรงใจของคนทั้งโลกไปอีกนานเท่านาน

ถึงเวลาแล้วครับที่คนไทยทั้งชาติ จะได้พร้อมใจกันทำความดี สิ่งแรกคือ กลับมามองดูตัวเองว่าทำหน้าที่เพื่อครอบครัว ประเทศชาติ และตนเองได้เหมาะสมหรือยัง เรายังเบียดเบียนตัวเองและผู้อื่นอยู่หรือไม่ เรายังเห็นแก่ตัว เอาเปรียบสังคมและผู้อื่นอีกหรือเปล่า คำปลุกใจ “ชาติ เกียรติ วินัย กล้าหาญ” นี้มีมานานแล้ว ผมไม่ทราบว่ามีใครเป็นผู้คิดค้นประโยคนี้ขึ้นมา แต่ผมคิดว่า เป็นอุดมการณ์ ข้อเตือนใจคนทั้งโลกได้ดีที่สุด เพราะ **ชาติ** หมายถึง ประเทศอะไรก็ได้ที่ประกอบไปด้วย พื้นที่เขตแดนของประเทศ คนในประเทศ ระบบการปกครอง และความเชื่อ ความศรัทธาอย่างเดียวกันด้วยการยอมรับ และอยู่ร่วมกัน นี้ละครับ คำว่าชาติ คำเดียวมีความหมายรวมเช่นนี้ จะได้รับรู้ชาติ คือรักอะไร ส่วน **เกียรติ วินัย กล้าหาญ** นี้คือ ตัวตนของคน ที่ควรจะต้องยึดมั่นในทั้ง ๓ ข้อนี้ **เกียรติ** มิใช่มีไว้สำหรับผู้ที่มีการศึกษาสูง หรือ ฐานะหน้าที่การทำงานสูงกว่าผู้อื่น แต่เกียรติ เป็นของใครก็ได้ที่ตั้งอยู่ในความดี เป็นตัวของตัวเองไม่ดูถูกตัวเองและผู้อื่น **วินัย** คือการรู้บทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบที่ต้องปฏิบัติ รวมทั้งกติกาของสังคม อันได้แก่ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมาย ของสังคมนั้น ๆ สุดท้าย **กล้าหาญ** สิ่งนี้สำคัญที่สุด เป็นผู้นำก็ต้องกล้าหาญ เป็นผู้ตามก็ต้องกล้าหาญ เช่น กล้าลงโทษลูกน้องที่กระทำความผิด อย่างไม่เห็นแก่หน้าเป็นต้น และสุดท้าย คือ ความกล้าที่นำภัยของสรรพสิ่งที่ดีที่สุด ที่ลบละชีวิตของตนเอง เพื่อผู้อื่นได้ เชื่อผมหรือยังว่า “ชาติ เกียรติ วินัย กล้าหาญ” นั้น มีความสำคัญถึงเพียงนี้

สวัสดิ์ศรีครับ

พ.ต.อ.

พล.ต. รัชพล ไม่รอด

บรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา

๒๘

ภารกิจช่วยเหลือ ๑๓ ชีวิต ถ้าหลวงพูน้านางนอน

ปวงประชาเป็นสุขสานต์

๑๕

คู่มือแก้ความจน เพิ่มพูนผลอย่างพอเพียง หล่อเลี้ยงชีพอ่างยั่งยืน

๕๐

หมอกาญ ผู้บังคับกองพันเสนารักษ์

สารบัญ

ความคิดเห็นของผู้เขียนในหนังสือฉบับนี้ ไม่มีส่วนผูกพันกับทางราชการแต่ประการใด

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๔ ตอนที่ ๕ เดือนกรกฎาคม - เดือนสิงหาคม ๒๕๖๐

- ★ ปฏิทินกิจกรรม รร.จปร.ประจำเดือน กรกฎาคม- สิงหาคม ๒๕๖๑ ๑๓
- ★ พระจิตกาธาน ๒๐
- ★ ถอดรหัสปรากฏการณ์ หมูป่าอะคาเดมี ศาสตร์พระราชาท่าให้เห็นจริง ๔๓
- ★ ภาษาอังกฤษ ๕๓
- ★ นักเรียนนายร้อยอ่านตรงนี้ ๕๕
- ★ โรงเรียนนายร้อยฯ กับมิติใหม่ด้านการเกษตรของไทย ๖๕
- ★ มองญี่ปุ่นในสงครามโลกครั้งที่ ๒ ๖๙
- ★ ผู้นำอินเดีย: มหาตมะ คานธี ๗๓
- ★ ทดลองใช้งานจริงจรดตัดแปรสภาพอากาศ ๘๔
- ★ แล้วความเศร้าก็จะจากเราไป ๘๗

กองทัพ/ليبีนส์ กับการเพิ่มขีดความสามารถทางทหาร

๕๙

- ★ บางปูนอกฤดูเหมันต์ ๙๐
- ★ หมายเหตุแห่งสยาม : ราชวงศ์จักรี ๙๓
- ★ ไฟรักไฟสงคราม ๙๖
- ★ มีของดีมาฝาก ๑๐๒
- ★ การกระทำที่ไม่สมควร ๑๐๕
- ★ ใคร อะไร ที่ไหน ๑๑๐

พระราชกิจ ทูลกระหม่อมมาจารย์

๑ - ๓ พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ พิธีดำเนินาประจำปี ๒๕๖๑ ในโอกาสนี้ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร., ข้าราชการทหาร ตำรวจ พลเรือน นนร. และประชาชน ฝ้าฯ รับเสด็จฯ ณ แปลงสถิติการเกษตร รร.จปร. เมื่อ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑

๔ พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงนำคณะข้าราชการ และ นนร. ชั้นปีที่ ๔ รร.จปร. เดินทางไปทัศนศึกษา ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อ ๒๓-๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑

พระราชกิจ ทูลกระหม่อมอาจารย์

๕ - ๘ พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงเป็นประธานในพิธีวันพระราชทานกำเนิด รร.จปร. ครบ ๑๓๑ ปี โดยมีศิษย์เก่า รร.จปร. นนร. และข้าราชการทหาร ตำรวจ พลเรือน ใฝ่ฯ รับเสด็จ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๑

๑

๒

๓

๔

๕

๑ - ๕ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.ร.จปร. เป็นประธานในพิธีลงนามถวายพระพร ถวายเครื่องราชสักการะและทำบุญถวายเป็นพระราชกุศล สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ณ ห้องสุโขทัย บก.ร.จปร. และ พุทธศาสนสถาน ร.จปร. เมื่อ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑

๖

๗

๖ - ๗ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.ร.จปร. และคณะผู้บังคับบัญชา ร่วมกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ กิจกรรมจิตอาสาโครงการ “เราทำความดี ด้วยหัวใจ” โดยมีนายทหารชั้นผู้ใหญ่ สภาคแม่บ้าน ทบ. สาขา ร.จปร. ข้าราชการ นนร. ทหารกองประจำการ และครอบครัว ข้าราชการ ร.จปร. ร่วมกิจกรรม ณ วัดสุทธธรรมาราม เมื่อ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑

๘ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.ร.จปร. นายทหารชั้นผู้ใหญ่ ร.จปร. พร้อมคู่สมรส บันทึกแถบวีดิทัศน์กล่าวถวายพระพรชัยมงคล สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙ เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๑ ณ ททบ. เมื่อ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑

๘

๙

**ความสัมพันธ
กิจกรรมทั่วไป**

๑๐

๙ - ๑๐ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับ พล.ท. วิจักขฐ์ สิริบรรสพ มทก.๓ ในโอกาสมาเป็นวิทยากรบรรยายพิเศษ เรื่อง “โครงการเดินตามรอยเท้าพ่อ (เกษตรอินทรีย์) กองทัพอากาศที่ ๓” ให้กับ ข้าราชการ และ นนร. ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ และครอบครัว ร่วมรับฟังการบรรยาย ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๑

๑๑

๑๒

๑๑ - ๑๓ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ร่วมพิธีมุทิตาจิตต่ออดีตครู อาจารย์ และนายทหารปกครองในงานรื้อแดงกำแพงเหลือง ในโอกาสนี้ พล.อ. เฉลิมชัย สิทธิสาท ผบ.ทบ./ประธานคณะกรรมการอำนวยการกองทุนพัฒนา รร.จปร. เป็นประธานในพิธี ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๑

๑๓

ความสัมพันธ
กิจกรรมทั่วไป

๑๔

๑๕

๑๖

๑๙

๑๗

๑๘

๒๐

๒๑

๒๒

๑๔ - ๒๒ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในการจัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติและ
กิจกรรมถวายเป็นพระราชกุศล แต่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙ เนื่องในโอกาส
วันเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๖ พรรษา ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๑ โดยมีนายทหารชั้นผู้ใหญ่พร้อมคู่สมรส เข้าร่วม นนร.
ร่วมกิจกรรม ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๑

เวลา ๐๗.๓๐ น. พิธีถวายเครื่องราชสักการะ ถวายพระพรชัยมงคลและลงนามถวายพระพร ณ หอประชุม
รร.จปร.

เวลา ๑๑.๐๐ น. กิจกรรมหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ การบริการตัดผมและเลี้ยงอาหารกลางวันแก่ผู้พิการซ้ำซ้อน
ณ ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพคนตาบอดพิการซ้ำซ้อนนครนายก (บ้านรื่นสุข) อ.บ้านนา จว.น.ย.

เวลา ๑๕.๐๐ น. กิจกรรมบริจาคโลหิต ณ พัน.๓ ร้อย.๑ กรม นนร.อ.ร.จปร.

เวลา ๑๖.๐๐ น. กิจกรรมจิตอาสาพัฒนา ในโครงการ “เราทำความดี ด้วยหัวใจ” ณ รร.อนุบาลคุณากร
อ.เมือง จว.น.ย.

ความสัมพันธ กิจกรรมทั่วไป

๒๓ - ๒๕ พล.ท. สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับ พล.ต. ไตรรงค์ ทองเนื้อสูง ผอ.สกฝ.ยศ.ทบ./ประธานอนุกรรมการประเมินผลการประกันคุณภาพการฝึกระดับทบ. พร้อมคณะฯ ในโอกาสมาตรวจประกันคุณภาพการฝึก ประจำปี ๒๕๖๑ ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑

เชิงมเขื่อน

๑ พล.ท. สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับคณะ นนร. ROTC สหรัฐอเมริกา (ชุดที่ ๔) ในการมาปฏิบัติงานตามโครงการ The Cultural Understanding Language Program (CULP) ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑

ปฏิทินกิจกรรม ร.จ.ปร. ที่สำคัญ

ระหว่างเดือน กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๑

๑. ห้วงเดือน กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๑

พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียง และวิชาประวัติศาสตร์ร่วมสมัย ณ กองวิชาประวัติศาสตร์ ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ในวันที่ ๑๐, ๑๗, ๑๘, ๒๕, ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และ ในวันที่ ๑, ๗, ๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

๒. วันอังคารที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑

พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงดำเนินา ณ แปลงสาธิตการเกษตร โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๓. วันพุธที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และคณะผู้บังคับบัญชาให้การต้อนรับ ปลัดกระทรวงกลาโหม และคณะ ในโอกาสเดินทางมาเป็นประธานในพิธีเปิดหลักสูตรการฝึกอบรมข้าราชการบรรจุใหม่ ชั้นสัญญาบัตร ของสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม รุ่นที่ ๕ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑ ณ หอประชุมส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๔. วันอังคารที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานในการจัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติ

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๖๖ พรรษา ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ณ ศาลาการเปรียญวัดสุทธธรรมาราม

๕. วันพุธที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานในพิธีถวายราชสักการะและถวายพระพรชัยมงคล และพิธีลงนามถวายพระพร เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๖๖ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๖. วันพุธที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญกุศลเนื่องในวันอาสาฬหบูชา และวันเข้าพรรษา ณ พุทธศาสนสถาน โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๗. วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ให้การต้อนรับคณะนักเรียนนายร้อยอินเดียน ในโอกาสเดินทางมาดูงานและศึกษาดูงาน ณ กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๘. วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑

รองผู้อำนวยการส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นผู้แทน ให้การต้อนรับ

คณะโรงเรียนเตรียมทหาร สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ โดยมี รองผู้บัญชาการโรงเรียนเตรียมทหาร เป็นหัวหน้าคณะฯ เนื่องในโอกาส นำคณะอาจารย์เข้าประชุมหารือในเรื่องการจัดการศึกษา และนำนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ ๒ เยี่ยมชมกิจการ

๙. วันอังคารที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑

รองเสนาธิการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ให้การต้อนรับคณะสำนักงานศาลปกครอง ในโอกาสเดินทางมาหารือเกี่ยวกับการนำคณะนักเรียนนายร้อย เดินทางไปดูงานศาลปกครอง ณ ห้องรับรองศรีอยุธยา กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๐. วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ให้การต้อนรับ แม่ทัพภาคที่ ๓ ในโอกาสเดินทางมาบรรยายพิเศษ เรื่อง “โครงการเดินทางรอยเท้าพ่อ (เกษตรอินทรีย์) กองทัพภาคที่ ๓” ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๑. วันอาทิตย์ที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๑

- พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงเป็นประธานเนื่องในงานวันพระราชทานกำเนิดโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าครบรอบ ๑๓๑ ปี ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

- พลเอก เฉลิมชัย สิทธิสาท ผู้บัญชาการทหารบก เดินทางมาเป็นประธานงาน พิธีมุทิตาจิตแต่อดีตครู อาจารย์ และนายทหารปกครอง ประจำปี ๒๕๖๑ ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๒. วันอาทิตย์ที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๑

ผู้อำนวยการส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นผู้แทนฯ เข้าร่วมถวายภัตตาหารเช้า, ทำบุญตักบาตรถวายพระราชกุศล และ พิธีลงนามถวายพระพร เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๖ พรรษา สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙ ณ บริเวณหน้าพระบรมราชานุสาวรีย์ ร.๕ หน้าศาลากลางจังหวัดนครนายก

๑๓. วันอาทิตย์ที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๑

ผู้อำนวยการส่วนวิชาทหาร โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นผู้แทนฯ เข้าร่วมพิธีถวายเครื่องราชสักการะ และพิธีจุดเทียนชัยมงคล ณ อาคารศูนย์อาหารปลอดภัยและนันทนาการบริการประชาชน ชั้น ๑ ภายในศาลากลาง จังหวัดนครนายก

๑๔. วันจันทร์ที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ให้การต้อนรับคณะ พลตรี ไตรรงค์ ทองเนื้อสูง หัวหน้าคณะอนุกรรมการประเมินผลการประกันคุณภาพการฝึกระดับกองทัพบก ณ ห้องรับรองรัตนโกสินทร์ กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๕. วันศุกร์ที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานในพิธีปิดโครงการ “รู้จักสามัคคี เพราะเราคือพี่น้องกัน” รุ่นที่ ๑๐ ณ สโมสรนักเรียนนายร้อย โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

ปวงประชาเป็นสุกसानต์ คู่มือแก้ความจน

เพิ่มพูนผลอย่างพอเพียง หล่อเลี้ยงชีพอย่างยั่งยืน

ร.อ.หญิง จัตรีแก้ว ยิวพรม

วันนี้คุณทำประกันชีวิตแล้วหรือยัง ?

การทำประกันชีวิตที่ผู้เขียนจะนำเสนอในวันนี้มีหลักการง่าย ๆ ไม่ต้องลงทุน ไม่ต้องลงแรง แต่สามารถคุ้มครองได้ตลอดชีพ เป็นการทำประกันชีวิตเพื่อคุณและครอบครัวที่คุณรัก

หลักการทำประกันชีวิตที่จะกล่าวถึงนั้นก็คือ “การประหยัดดอกออม” ซึ่งเป็นการทำประกันชีวิตที่ซื้อด้วยเงินไม่ได้ แต่สามารถสร้างมูลค่าขึ้นมาได้ ซึ่งมูลค่าที่ได้นั้น ไม่ใช่แค่มูลค่าทางการเงินเพียงเท่านั้น แต่ยังรวมถึงมูลค่าทางจิตใจอีกด้วย

การประหยัดต่างกับการออมอย่างไร?

ความหมายตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน ฉบับ พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้คำนิยามไว้ว่า “การประหยัด” หมายถึง ยับยั้ง ระมัดระวัง หรือใช้จ่ายแต่พอควร แก่ฐานะ ส่วน “การออม” หมายถึง เก็บหอมรอมริบ ถนอม หรือ สงวน จะเห็นได้ว่าการประหยัดเป็นการยับยั้งการใช้จ่ายทุกรายต่าง ๆ ให้น้อยที่สุด ส่วนการออมเป็นการเก็บหอมรอมริบต่อยอดจากการประหยัด เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ทรัพยากรนั้น ๆ ดังนั้นทั้ง

การประหยัดและการออมจึงไม่ได้หมายถึงเงินเพียงอย่างเดียว แต่รวมถึงทรัพยากรอย่างอื่นในโลก

บุคคลที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นต้นแบบของการประหยัดและอดออมนั่นก็คือ “พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช” พระองค์ทรงได้รับการปลูกฝังจากสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี หรือ สมเด็จพระย่าของปวงชนชาวไทย ตั้งแต่ครั้งยังทรงพระเยาว์และทรงปฏิบัติจนเป็นพระราชจริยวัตรตลอดระยะเวลากว่า ๗๐ พรรษา ซึ่งแนวคิดในการประหยัดอดออมทำได้หลายวิธีสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังนี้

‘บัญชีครัวเรือน’ ช่วยแจ้งเตือนรายรับรายจ่าย

ผลการสำรวจข้อมูลหนี้ครัวเรือน และเงินออมของแรงงานไทย ในปี ๒๕๖๑ โดยศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจและธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย พบว่า สถานภาพของแรงงานไทยมีภาระหนี้สิน ๙๖% และมีเพียง ๔% ไม่มีภาระหนี้สิน ซึ่งการเป็นหนี้มาจากการกู้เพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน

๓๖.๑% ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ ๒๔.๙% การลงทุน ๑๓.๖% ที่อยู่อาศัย ๑๐.๘% และอื่น ๆ ๐.๗% ตามลำดับ สาเหตุหลักเกิดจากรายได้ไม่เพิ่ม ค่าครองชีพเพิ่มขึ้น และราคาสินค้าแพงขึ้น เป็นต้น ผลสำรวจด้านการเก็บออม พบว่ามีการเก็บออมลดลงเหลือ ๔๑.๔% และไม่เก็บออมเพิ่มขึ้นเป็น ๕๘.๖% จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า **แรงงานไทยเป็นหนี้เพิ่มมากขึ้น และการออมเงินลดน้อยลง**

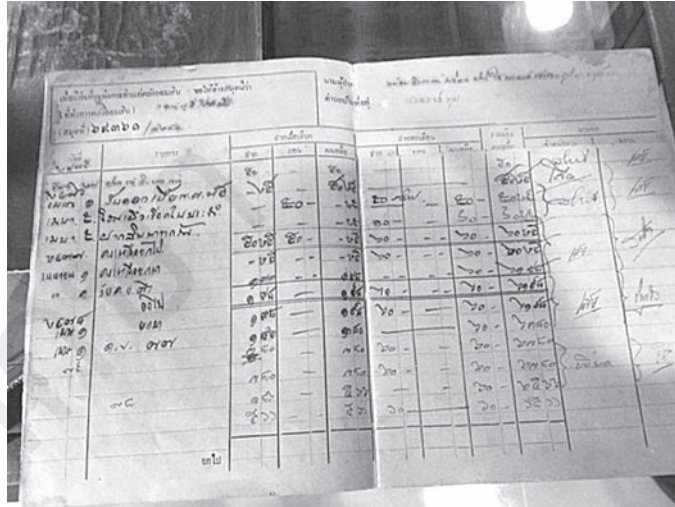
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงเล็งเห็นปัญหาภาวะหนี้สินของประชาชนมาตั้งแต่แรกเริ่ม จึงทรงริเริ่มที่จะช่วยแก้ไขปัญหานี้และความยากจนของประชาชน

โดยทรงส่งเสริมให้ทุกคนครบครัวจัดทำบัญชีครัวเรือนเพื่อบันทึกรายรับ รายจ่าย และประมาณการค่าใช้จ่ายในอนาคต บัญชีครัวเรือนจึงเปรียบเสมือนยาสามัญประจำบ้านที่ทุกบ้านควรมีติดไว้ เพราะการไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐฉันใด การไม่มีหนี้เป็นลาภอันประเสริฐยิ่งกว่า ซึ่งการเป็นหนี้เปรียบเสมือนโรคภูมิแพ้ที่เมื่อร่างกายและจิตใจอ่อนแออาการก็จะกำเริบ วิธีการแก้ไขที่ช่วยได้ส่วนหนึ่งคือ การออกกำลังกายดูแลร่างกายให้แข็งแรงอยู่เสมอ เช่นเดียวกับโรคภูมิแพ้ทางการแพทย์ ซึ่งแก้ไขได้ด้วย “การทำบัญชีครัวเรือน” ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยมีรูปแบบ ดังนี้

การจัดทำบัญชีครัวเรือนตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงดังกล่าวใช้แนวคิด ๓ ห่วง ๒ เงื่อนไขมาประยุกต์ใช้ โดยเริ่มจากความพอประมาณในการใช้จ่าย ตามด้วยการมีเหตุผลในการตัดสินใจใช้จ่ายอย่างรอบคอบและระมัดระวัง ซึ่งจะก่อให้เกิดภูมิคุ้มกันที่ดีในการพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทางการเงินในอนาคต ทั้งนี้ต้องประกอบด้วยเงื่อนไขความรู้ในการจัดทำบัญชีอย่างถูกต้อง และเงื่อนไขทางคุณธรรมที่จะต้องมีความอดทน มีวินัย และใช้สติ

ปัญญาในการดำเนินชีวิต ขั้นตอนการจัดทำบัญชีครัวเรือนทำงานง่าย ๆ เพียงแค่ใช้สมุด ๑ เล่มจดบันทึกข้อมูลรายรับ รายจ่ายในแต่ละวัน และสรุปยอดในแต่ละอาทิตย์ แต่ละเดือน และสรุปภาพรวมทั้งปี ซึ่งเราจะเห็นภาพรวมของการใช้จ่ายอย่างเป็นลำดับขั้น ซึ่งพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงจัดทำบัญชีครัวเรือนส่วนพระองค์มาตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์

สมุดเงินออมส่วนพระองค์

ปัจจุบันธนาคารแห่งประเทศไทยน้อมนำพระราชดำริเรื่องการทำบัญชีครัวเรือนของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมาตั้งแต่

แรกเริ่ม โดยได้ส่งเสริมการทำสมุดเงินออมแจกจ่ายให้แก่ประชาชนที่สนใจดาวน์โหลดได้ในเว็บไซต์ของธนาคารแห่งประเทศไทย ชื่อว่า “สมุดเงินออม”

จำนวน	คงเหลือเงินออมเดือน ธันวาคม 0.00				กสิยพำแนก				เงินออมสะสม 0.00				บาท				กสิยพำแนก			
2561	รายรับ				รายจ่ายที่จำเป็น				รายจ่ายที่ไม่จำเป็น				รายจ่ายอื่น ๆ				บันทึก			
วันที่	เงินได้สุทธิ	เงินเก็บ	อื่น ๆ	อาหาร	ค่าเช่าที่	ไฟฟ้า	เครื่อง	ค่าหาหะ	รถมอเตอร์	บุหรืรวง	เงินต้น	ดอกเบี้ย	เลี้ยงดู	ไว้จ้าน	หักผ่อน	อื่น ๆ				
		ก่อนใช้			พัก	ประปร	พุ่มหม	น้ำมัน	/	มีนเมา	หนี้สิน		บุุทการ	กระษะ	ท่วงเที่ยว					
จ																				
อ																				
พ																				
พฤ																				
ค																				

ตัวอย่างการทำสมุดเงินออมของธนาคารแห่งประเทศไทย

ที่มา : <https://www.bot.or.th/Thai/Segmentation/Public/Pages/default.aspx>

ทั้งนี้จะเห็นว่าหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นคู่มือพื้นฐานที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ทุกสถานการณ์ โดยเฉพาะเรื่อง “การประหยัดอดออม” ซึ่งเมื่อทุกคนดูแลตัวเอง ดูแลครอบครัวได้แล้ว คนในสังคมก็จะมีความสุข สูดทำยแล้วประเทศชาติก็จะเข้มแข็ง มั่นคง และยั่งยืน

“ปลา นิล” ผลของการออมตั้งแต่เนิ่นๆ แต่ทยอยเพิ่มมูลค่า

“การลงทุนที่ยิ่งใหญ่ คือการลงทุนเพื่อให้ประชาชนอยู่ดีกินดี” จากคำจำกัดความดังกล่าว คงจะหมายถึงใครอื่นไปไม่ได้นอกจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ด้วยสาย

พระเนตรอันยาวไกลและพระมหากรุณาธิคุณที่เปี่ยมล้น จึงเกิดโครงการในพระราชดำริหลายโครงการ ซึ่งแต่ละโครงการของพระองค์เริ่มต้นจากการทดลองเล็ก ๆ จนเติบโตขึ้นเป็นโครงการในพระราชดำริที่สอนให้ประชาชนเรียนรู้ และสร้างรายได้ให้แก่ครอบครัว รวมถึงชุมชน ดังตัวอย่างการลงทุนเพาะพันธุ์ปลานิล ที่เริ่มต้นจากปลาน้ำจืดธรรมดา แต่สามารถสร้างมูลค่ากลายเป็นปลาเศรษฐกิจได้

“ปลานิล” ปลานิลของพระราชทาน ซึ่งมีที่มาเมื่อย้อนไป ๕๐ กว่าปี วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๘ สมเด็จพระจักรพรรดิอากิฮิโตะ ซึ่งขณะนั้นทรงดำรงพระอิสริยยศมกุฎราชกุมารแห่งประเทศญี่ปุ่น ได้นำมเกลี้ยง ถวายปลาน้ำจืดในตระกูลทิลาเปีย (Tilapia) จำนวน ๕๐ ตัว แต่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และพระองค์ได้พระราชทานชื่อปลานิลนี้ เป็นภาษาไทยว่า “ปลานิล” มีความหมายว่าสีดำนีล และสอดคล้องกับพยางค์ต้นของชื่อพันธุ์ปลา คือคำว่า nil (nilotica) ที่สำคัญเป็นชื่อที่สั้น มีความหมายชัดเจน ง่ายแก่การจดจำสำหรับประชาชนทั่วไป จากนั้นพระองค์โปรดเกล้าฯ ให้นำปลานิลไปเลี้ยงในบ่อบริเวณพระตำหนักสวนจิตรลดา พระราชวังดุสิต ปรากฏว่าในบ่อดินมีลูกปลาเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากภายในระยะเวลาประมาณ ๕ เดือน และทรงให้เจ้าหน้าที่กรมประมงตรวจสอบการเจริญเติบโตของปลาทุกเดือน พบว่าปลานิลนี้เจริญเติบโตรวดเร็วมาก มีขนาด

เฉลี่ยถึง ๑๗๘.๘ กรัม ในระยะเวลาเพียง ๖ เดือน ต่อมาวันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๙ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานลูกปลานิลขนาดความยาว ๓-๕ เซนติเมตร จำนวน ๑๐,๐๐๐ ตัว ให้แก่กรมประมงเพื่อนำไปขยายพันธุ์ ณ แผนกทดลองและเพาะเลี้ยงในบริเวณเกษตรกลางบางเขน และสถานีประมงต่าง ๆ ๑๕ แห่ง ทั่วประเทศ หลังจากนั้นกรมประมงจึงได้เพาะเลี้ยงปลานิลเพื่อแจกจ่ายให้ประชาชนแต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ โดยเฉพาะที่แผนกทดลองและเพาะเลี้ยงในบริเวณเกษตรกลางบางเขน ที่มีประชาชนไปติดต่อขอรับพันธุ์ปลานิลเดือนละไม่ต่ำกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ตัว เมื่อพระองค์ทรงทราบ จึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ชุดบ่อขนาดใหญ่ในสวนจิตรลดาเพิ่มขึ้นอีก ๑ บ่อ เพื่อช่วยเร่งผลิตพันธุ์ปลานิลให้เพียงพอับความต้องการของประชาชน กล่าวได้ว่า ปลานิลที่มีอยู่ในประเทศไทยทุกตัวจนถึงปัจจุบันนั้น เป็นปลาที่สืบเชื้อสายมาจากปลาพระราชทานนั่นเอง

ปัจจุบันปลานิลกลายเป็นปลาน้ำจืดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของไทยอีกชนิดหนึ่ง เรียกว่าเป็น “ปลาเศรษฐกิจ” ที่สามารถสร้างงานสร้างอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกรในทุกภูมิภาคตามหลักการเศรษฐกิจพอเพียงนอกจากนี้ปลานิลยังนำมาทำเป็นอาหารได้อร่อยและมีประโยชน์ต่อร่างกาย เช่น โปรตีนสูง มีโอเมก้า ๓ ช่วยเพิ่มความจำของสมอง ช่วยป้องกันโรคหลอดเลือดและหัวใจ เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชจึงไม่โปรดเสวยปลานิล เมื่อมีผู้กราบบังคมทูลถาม พระองค์ตรัสสั้น ๆ ว่า “ก็เลี้ยงมันมาเหมือนลูก แล้วจะกินมันได้อย่างไร”

“คาถาเศรษฐกิจ” หลักการออมในละคร สอนวินัยทางการเงิน

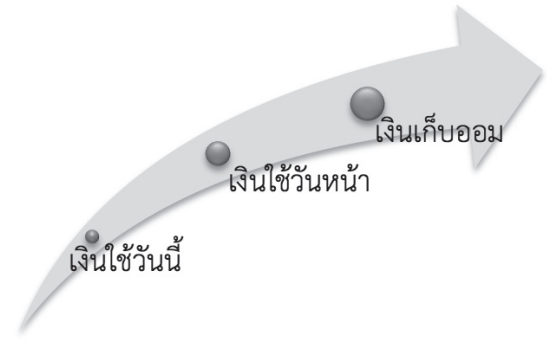
คำพูดที่ว่า “ดูหนึ่งดูละคร แล้วย้อนดูตัว” เป็นคำพังเพยที่สอนให้คนรู้จักใช้วิจารณญาณในการรับชมและประเมินค่าละครเรื่องนั้น ๆ ว่าได้สอนใจหรือให้ข้อคิดอะไรแก่ผู้ชมหรือสังคมและควรนำไปปฏิบัติตามหรือไม่

ปัจจุบันหลักการออมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงถูกนำไปใช้อย่างแพร่หลาย ไม่เว้นแม้แต่ในนวนิยายหรือละครทางโทรทัศน์ เพราะขณะนี้ละครเรื่องหนึ่งกำลังออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง ๓ ผู้เขียนบทละคร คือ คุณนันทวรรณ รุ่งวงศ์พาณิชย์ หรือ คุณบัวย ตั้งใจใช้ละครเรื่องนี้สอนและให้ข้อคิดแก่ผู้ที่มีปัญหาทางการเงิน โดยเฉพาะ จึงเกิดเป็นบทละครเรื่อง “ดวงใจในไฟหนาว” ซึ่งตัวละครผู้ชายชื่อ ‘เยี่ยมยุทธ’ รับบทโดยเจมส์ มาร์ เป็นเด็กกำพร้า ใช้ชีวิตด้วยความยากลำบากและต้องการเป็นมหาเศรษฐีตั้งแต่อายุน้อย จึงต้องทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตัวเองประสบความสำเร็จทางการเงิน จนได้รับการยกย่องว่าเป็น ‘พอมดทางการเงินที่อายุน้อยที่สุด’ ซึ่งตัวละครดังกล่าวให้ข้อคิดที่เรียกว่า “คาถาเศรษฐกิจ” โดยมีกฎการออมเงินแบ่งเป็น ๓ ส่วน สรุปได้ ดังนี้

ส่วนที่ ๑ เงินใช้วันนี้ คือ ค่าใช้จ่ายประจำวัน เช่น ค่าเช่าบ้าน ค่าอาหาร ค่าเดินทาง เป็นต้น

ส่วนที่ ๒ เงินใช้วันหน้า คือ ค่าใช้จ่ายก้อนใหญ่ ใช้สำหรับซื้อสิ่งของที่ต้องใช้เงินจำนวนมาก เช่น โทรศัพท์มือถือ ที่อยู่อาศัย รถยนต์ หรือนำไปชำระหนี้สินที่กู้ยืม เป็นต้น

ส่วนที่ ๓ เงินเก็บออม คือ เงินที่เหลือจากการใช้จ่าย หรือ แบ่งไว้ก่อนนใช้ โดยอาจจะเก็บ

ไว้ในบัญชี หรือนำไปลงทุน เช่น ซื้อกองทุน ซื้อหุ้น ซื้ออสังหาริมทรัพย์เพิ่มมูลค่าทางการเงิน เป็นต้น หรือเก็บออมเงินไว้สำหรับกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉินซึ่งจะทำให้ได้รับการรักษาอย่างทันที่

การปฏิบัติตามหลักการประหยัดคอดออมของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่กล่าวมาข้างต้น เป็นเครื่องยืนยันได้ว่าเป็น ‘**ผู้มีแก่นใจ**’ ได้ดีที่สุดในยุคของพื้นฐานของหลักเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสามารถเพิ่มมูลค่าทั้งทางจิตใจ ทางการเงินและผลผลิตของทรัพยากรต่าง ๆ ได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ดังพระราชดำรัสเกี่ยวกับการประหยัดคอดออมความตอนหนึ่งว่า

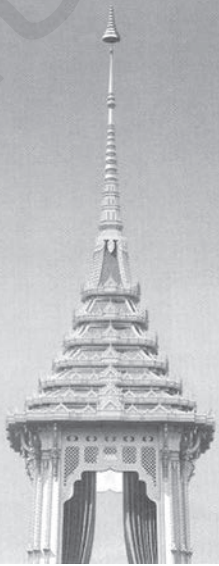
“การประหยัดคอดออม เป็นรากฐานในการสร้างตัว สร้างฐานะบุคคล ตลอดจนความเจริญมั่นคงของสังคมและชาติบ้านเมือง”

(พระราชทานเมื่อวันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติโรงพยาบาลศิริราช)

ที่มา :

http://www.matichon.co.th/economy/eco-report/news_932741
www.welovetheking.com/blog/บัญชีครัวเรือน-ศาสตร์พร/
<http://www.royin.go.th/> เข้าถึงเมื่อวันที่ ๒๐ ส.ค.๖๑
<https://www.bangkokbanksme.com/article/9195>
<https://40plus.posttoday.com/personalfinance/17667/>

ปกิณกะงานพระเมรุมาศในหลวงรัชกาลที่ ๙

(ตอน ๓)

เครื่องสดประดับพระจิตกาธาน

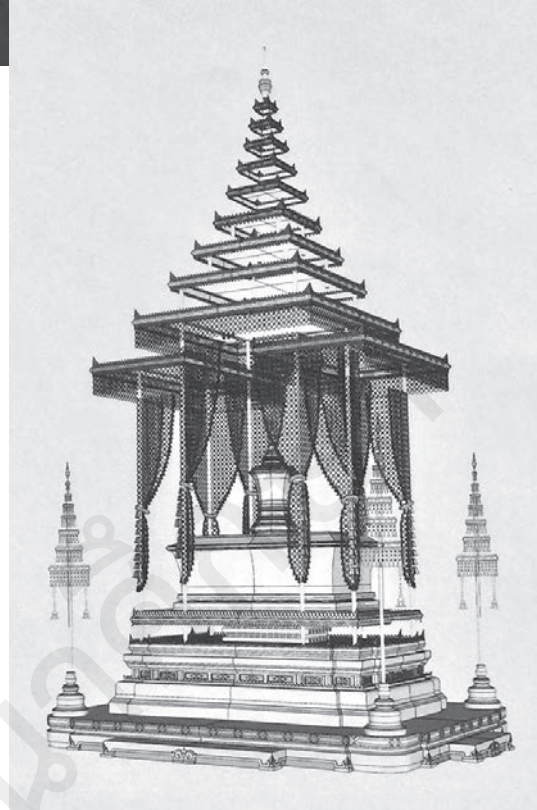
พ.อ.หญิง วันดี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

* พระจิตกาธาน

ในการพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ พระจิตกาธานถือเป็นเครื่องประกอบพระอิสริยยศ มีกฎเกณฑ์ระเบียบแบบแผนในจารีตราชสำนักที่ยึดถือปฏิบัติสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน มีความวิจิตรประณีตบรรจง เป็นจุดศูนย์รวมของงานช่างฝีมือ ๓ แขนง คือ งานช่างแทงหยวก งานช่างแกะสลักของอ่อน และงานช่างดอกไม้สด ซึ่งเรียกรวมกันว่า “งานช่างเครื่องสด”

“พระจิตกาธาน” ใช้สำหรับประดิษฐานหีบพระบรมศพจันทน์และพระโกศจันทน์บริเวณโถงกลางบุษบกประธาน ออกแบบโดยนายก่อเกียรติทองผุด นายช่างศิลปกรรม สำนักสถาปัตยกรรมกรมศิลปากร ซึ่งเป็นผู้ออกแบบพระเมรุมาศ รูปแบบของพระจิตกาธานในครั้งนี้อยึดตามโบราณราชประเพณี โดยจัดสร้างตามรูปแบบพระจิตกาธานในพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ทรงบุษบกชั้นเรือนยอด ๙ ชั้น แต่มีขนาดใหญ่กว่าคือ มีความสูง ๑๓ เมตร ยาว ๖.๕๐ เมตร กว้าง ๔.๘๐ เมตร ตามขนาดของพระเมรุมาศของในหลวงรัชกาลที่ ๙ ดังนั้นพระจิตกาธานจึงต้องมีขนาดใหญ่ตามไปด้วย

โครงสร้างพระจิตกาธาน ทำด้วยไม้สักแกะสลักลายปิดทองลัวงสี ซึ่งเป็นเทคนิคโบราณที่เรียกว่าการปิดทองหน้าลาย ช่างลายใช้สีครีมาช่างเพื่อ

ให้กลมกลืนกับสี่หีบพระบรมศพจันทน์ และพระโกศจันทน์ ชั้นบนสุดประดับ “ยอดพรหมพักตร์” แกะจากไม้จันทน์ มีความหมายถึงพรหมวิหาร ๔ ได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา ส่วนฐานของพระจิตกาธานเป็นลายฐานสิงห์แสดงถึงฐานานุศักดิ์ ลายบัวเชิงบาตรแกะลายให้เป็นลักษณะงดลียดอกบัว ส่วนฐานจะย่อไม้ ย่อมุม มีความโค้งให้ความรู้สึกนิ่มนวล สะท้อนพระจริยวัตรอันงดงามของในหลวงรัชกาลที่ ๙

ยอดพระจิตกาธาน กำหนดให้เป็นยอดพรหมพักตร์ ด้านบนเป็นมงกุฎยอดน้ำเต้า ๕ ยอด โดยหน้าพรหมทั้ง ๔ ด้านนำรูปแบบของพระเทวภินิมิตนำมาปรับอีกทีหนึ่ง พระเทวภินิมิต (ฉายเทียมศิลป์ไชย) เป็นข้าราชการกรมศิลปากรตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ท่านเป็น พระอาจารย์ผู้เคยถวายการสอนเขียนลายไทยแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

ขั้นตอนการทำ ต้องนำไม้จันทน์มากลึงให้กลมก่อน จากนั้นนำมาแกะหน้าเทพยดา แบ่งทำที่ละหน้าแล้วจึงนำมาประกอบกันเป็น ๔ หน้า

ภายหลังการรับมอบไม้จันทน์หอมแปรรูป ๑,๔๖๑ แผ่นจากอุทยานแห่งชาติกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มประณีตศิลป์ สำนักช่างสิบหมู่ ได้นำไม้ทั้งหมดไปจัดสร้างพระโกศจันทน์ พระหีบจันทน์ ซ่อไม้จันทน์ จำนวน ๗ แบบ ท่อนพื้นไม้จันทน์เขียนลายรดน้ำจำนวน ๒๔ ท่อน และยอดพระจิตกาธานบนพระเมรุมาศ โดยไม้จันทน์ถือเป็นไม้มงคลที่มีกลิ่นหอม จึงนำมาใช้ในพระราชพิธีเกี่ยวกับพระบรมศพทุกครั้ง

✦ พระโกศจันทน์

ขั้นตอนการออกแบบพระโกศจันทน์เริ่มจากกลุ่มศิลปประยุกต์และเครื่องเคลือบดินเผา สำนักช่างสิบหมู่ ดำเนินการเขียนโดยพัฒนาแบบมาจากพระโกศจันทน์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ และพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล รัชกาลที่ ๘ จากนั้นส่งให้กลุ่มประณีตศิลป์จัดทำโครงสร้างเป็นโลหะเหล็ก ผูกลวดตาข่ายสำหรับประดับลวดลายส่วนประกอบของไม้จันทน์ที่ฉลุแล้ว

ความพิเศษของการสร้างพระโกศจันทน์อยู่ที่การใช้เทคนิคการซ้อนไม้จันทน์เป็นชั้น ๆ มากกว่าสมัยก่อน เฉพาะความหนาของไม้ที่นำมาซ้อนจะหนากว่าสมัยโบราณมาก เพื่อที่ว่าเมื่อดูจากด้านข้าง

จะดูสวยมีมิติเสมือนเป็นการร้อยดอกไม้สดจริง ๆ ขณะที่ช่ออุบะ เฟืองระย้าของพระโกศจันทน์ก็ใช้วิธีกลึงไม้จันทน์ให้กลม แล้วแกะสลักลวดลายเป็นกลีบบัวจงกล เพื่อให้ได้รูปทรงตามแบบ โดยเฉพาะการแกะสลักไม้จันทน์เป็นเทพนมประดับกลีบจงกลพระโกศเป็นศิลปะชั้นสูง ซึ่งเป็นฝีมือของนักเรียนจากศูนย์ศิลปาชีพเกาะเกิด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และศูนย์ศิลปาชีพสี่บัวทอง จังหวัดอ่างทอง ถือเป็นครั้งแรกของการทำพระโกศจันทน์ที่ช่างสิบหมู่ได้จัดทำเทพนมมาประดับกลีบจงกลเป็น ๒ ขนาดเพื่อให้รับกับความกว้างของกลีบจงกลพระโกศจันทน์ เทพนมองค์ใหญ่ประดับกลีบจงกลใหญ่

อยู่ติดปากพระโกศจันทน์มีทั้งหมด ๑๖ องค์ และเทพนมองค์เล็กประดับกลีบจงกลถัดลงมา มีจำนวน ๔๘ องค์ นอกจากนี้ยังมีการปิดทองคำเปลวตามได้ลายเพื่อให้สมพระเกียรติยศต่างจากสมัยโบราณที่ปิดด้วยกระดาษทองเท่านั้น

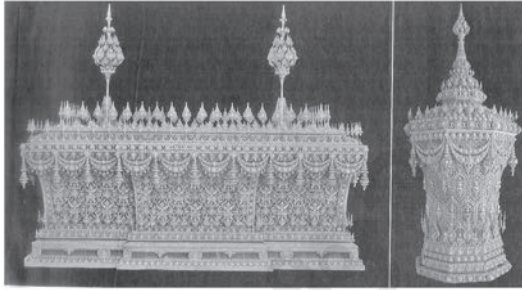
ส่วนฝาพระโกศจันทน์ถ้าเป็นรูปแบบสมัยก่อนจะทำเป็นยอดปริกขึ้นไปเท่านั้น แต่ครั้งนี้ทำเป็นทรงอย่างยอดพระมหามงกุฎเพื่อให้เหมือนพระโกศทองใหญ่

สำหรับพระโกศจันทน์สามารถถอดออกได้ทั้งส่วนของคพระโกศจันทน์ ฝาพระโกศจันทน์ และยอดพุ่มข้าวบิณฑ์รวมไปถึงเฟืองและอุบะ

✦ พระหีบจันทน์

ถือเป็นเครื่องประกอบตกแต่งในพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร เป็นงานฉลุไม้จันทน์ที่มีความวิจิตรงดงามเป็นอย่างมาก เดิมเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าแบบหีบทั่วไป แต่ครั้งนี้มีการออกแบบด้านข้าง พระหีบจันทน์ทั้ง ๔ มุมให้ผายออก เพื่อรับกับรูปทรงของพระโกศจันทน์ ส่วนด้านบนฝาของพระหีบจันทน์จัดทำไม้จันทน์เป็นช่อพุ่มข้าวบิณฑ์ประดับ ๒ ช่อ เพื่อรับกับพุ่มข้าวบิณฑ์ที่ปลายยอดพระโกศจันทน์โดยตัวฐานทำเป็นฐานสิงห์ต่างจากสมัยก่อนที่ทำเป็นหน้ากระดานซ้อนกันขึ้นไปเท่านั้น

ลวดลายของพระหีบจันทน์ใช้ลายเครือชดทรงพุ่มข้าวบิณฑ์ ตรงกลางประดับพระครุฑพ่าห์เป็นครุฑหน้าอัด (หน้าตรง) เพราะต้องการเปรียบพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล อดุลยเดช บรมนาถบพิตร เป็นพระนารายณ์อวตารมีครุฑเป็นราชพาหนะ ความตั้งใจแรกต้องการ แกะไม้จันทน์ให้เป็นภาพพจน์เหมือนกับเทพนมประดับกลีบจงกลพระโกศจันทน์ แต่ต้องใช้ระยะเวลาานาน จึงเปลี่ยนเป็นการฉลุไม้ชิ้นเล็กชิ้นน้อยแล้วนำมาซ้อนกันอย่างงดงาม พร้อมกับปิดทองบางแห่งที่ตัวครุฑ ซึ่งกลาย

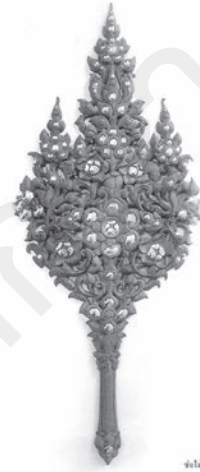
เป็นงานที่สูงสุดแห่งความประณีตศิลป์

ความยากของการทำพระหีบจันทน์คือ การยกเก็จ (การยกบริเวณด้านบนกลางของพระหีบโกศจันทน์) เพื่อให้รับกับพระโกศจันทน์ด้านบน อีกทั้งการทำมุมด้านข้างพระหีบจันทน์ให้โค้งประชิดเข้ามุมพอดีกับฝาพระหีบจันทน์ นอกจากนี้พระหีบจันทน์สามารถถอดประกอบได้ ๖ ชั้น คือ ด้านข้าง ๔ ด้าน และฝาด้านบน ๒ ชั้น โดยมีรางเลื่อนสำหรับให้ฝาสองชั้นประกบกันสนิทพอดีอีกด้วย

นายพิจิตร นิมงาม นายช่างศิลปกรรมอาวุโส สำนักช่างสิบหมู่ กรมศิลปากร กล่าวว่า การจัดสร้างฐานรองพระโกศจันทน์หรือหีบพระบรมศพจันทน์ และพระโกศจันทน์ ได้ดำเนินการจัดสร้างเสร็จสมบูรณ์ ๑๐๐% แล้วตั้งแต่วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๐ การทำงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด หีบพระบรมศพจันทน์ใช้ลวดลายประกอบทั้งหมด ๒๔ รูปแบบ ประดับลายซ้อนไม้ประมาณ ๓๐,๐๐๐ ชิ้น ขณะที่พระโกศจันทน์ใช้ลวดลายทั้งหมด ๔๖ รูปแบบ ประดับลายซ้อนไม้ประมาณ ๑๐,๐๐๐ ชิ้น อย่างไรก็ตาม ในส่วนของหีบพระบรมศพจันทน์ ใช้ลายเครือเถาครุฑ จำนวน ๑๓๒ องค์ในการประดับตกแต่ง ถือเป็นครั้งแรกที่ใช้ลายเครือเถาครุฑในการประดับตกแต่งจำนวนมากขนาดนี้ เพื่อให้หีบพระบรมศพจันทน์มีความงดงามสมพระเกียรติ ส่วนพระโกศจันทน์ใช้ลายเทพนมเป็นลายหลักทั้งหมด ๖๔ องค์เพื่อเป็นสัญลักษณ์ เมื่ออัญเชิญพระโกศขึ้นเทินบนหีบพระบรมศพจันทน์ จะเปรียบเสมือนพระนารายณ์อวตารลงมาโดยใช้ครุฑเป็นพาหนะในการส่งเสด็จ

* ช่อไม้จันทน์

ในพระราชพิธีครั้งนี้มีการนำไม้จันทน์มาแกะสลักเป็นช่อไม้จันทน์ ๗ แบบ โดยแบบที่ ๑ เป็นช่อไม้จันทน์ของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร แบบที่ ๒ เป็นช่อไม้จันทน์ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถในรัชกาลที่ ๙ แบบที่ ๓ เป็นช่อไม้จันทน์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี แบบที่ ๔ เป็นช่อไม้จันทน์ของสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี และทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี แบบที่ ๕ เป็นช่อไม้จันทน์ของท่านผู้หญิงทัศนาวลัย

ช่อไม้จันทน์แบบที่ ๑

ช่อไม้จันทน์แบบที่ ๒

ช่อไม้จันทน์แบบที่ ๓

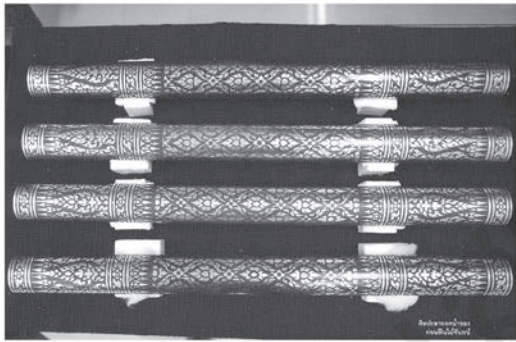
ช่อไม้จันทน์แบบที่ ๔

ช่อไม้จันทน์แบบที่ ๕

ศรสงคราม แบบที่ ๖ เป็นช่อไม้จันทน์ของสมเด็จพระสังฆราช พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริวัณณวรีนารีรัตน์ พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริภาจุฑาภรณ์ และพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าอทิตยาทรกิติคุณ และแบบที่ ๗ เป็นของคุณพลอยไพลิน เจนเซน และคุณสิริกิติยา เจนเซน

✦ ท่อนพินไม้จันทน์

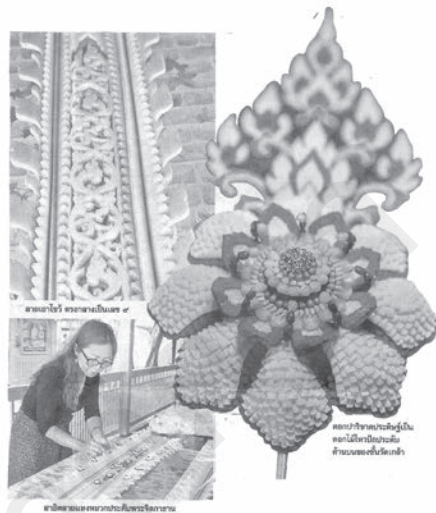
มีทั้งหมด ๒๔ ท่อน เดิมจะปิดลายฉลุทอง เฉพาะหัวท้ายและหน้าท่อนพินเท่านั้น แต่ครั้งนี้มีการเขียนลายรดน้ำลงรักปิดทองด้วยวิธีโบราณ โดยตรงหัวท้ายเขียนเป็นลายกรวยเชิง ส่วนหน้าท่อนพินเขียนเป็นลายบัวดอก ๘ กลีบ และกลางท่อนพินเขียนเป็นลายโคมพุ่มข้าวบิณฑ์

นายพงษ์พันธ์ วิเชียรสมุทร รองผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นประธานประกอบพิธีบวงสรวงบูชาต่อไม้จันทน์หอมครบ ๑ ปี ของการอัญเชิญไม้จันทน์หอมที่ยืนต้นตายไปจัดทำพระโกศพระบรมศพ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ที่ป่ากุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

✦ บวงสรวงบูชาต่อไม้จันทน์หอม

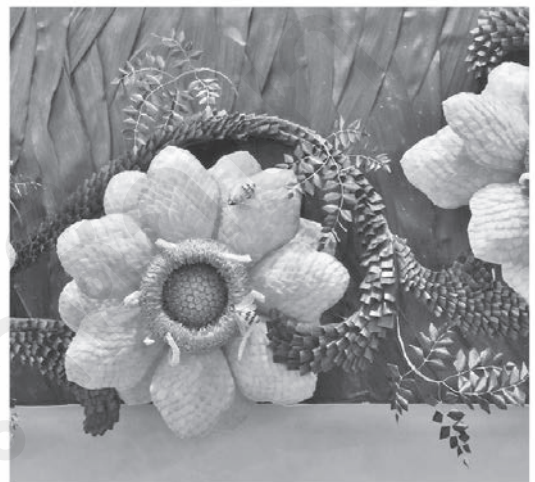
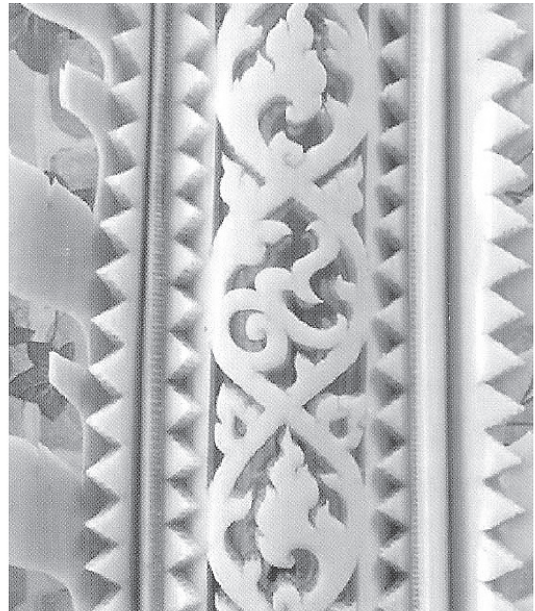
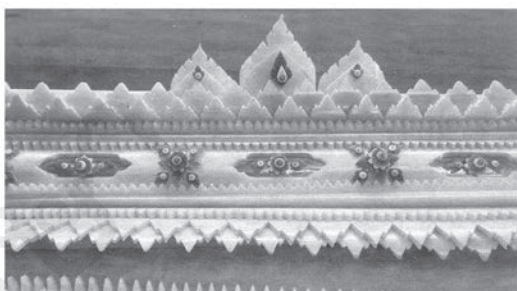
วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ นายพงษ์พันธ์ วิเชียรสมุทร รองผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นายชาติตรี จันทวีระชัย นายอำเภอกุยบุรี นำหัวหน้าส่วนราชการ และประชาชนทุกภาคส่วน จำนวน ๕๐๐ คน ร่วมประกอบพิธีบวงสรวงบูชาต่อไม้จันทน์หอมภายในเขตอุทยานแห่งชาติกุยบุรี ในโอกาสครบ ๑ ปีของการอัญเชิญไม้จันทน์หอมที่ยืนต้นตายไปจัดทำพระโกศพระบรมศพ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร พร้อมร่วมยืนสงบนิ่งเป็นเวลา ๘๙ วินาที จากนั้นผู้ร่วมพิธีได้ร่วมกันขับร้องเพลงรักพ่อไม่มีวันพอเพียง และเพลงสรรเสริญพระบารมี ก่อนนำดอกดาวเรืองวางรอบต่อไม้จันทน์หอม มีศิลปินพื้นบ้านมาร่วมร้องเพลงแสดงความสำคัญของ ไม้จันทน์หอม ขณะที่ชาวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ต่างรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้มีการนำไม้จันทน์หอมจากผืนป่ากุยบุรีไปใช้ในพระราชพิธีสำคัญ และยืนยันว่าจะร่วมกันสานต่อพระราชปณิธานของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ในการอนุรักษ์ผืนป่าและแหล่งน้ำเพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของประชาชนและสัตว์ป่าในผืนป่ากุยบุรี

* เครื่องสดประดับพระจิตกาธาน

เมื่อคราวถวายพระเพลิงพระบรมศพสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี (สมเด็จย่า) หาช่างแทงหยวกได้ยาก เนื่องจากช่างแทงหยวกรุ่นเก่าล้มหายตายจากไป สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้โรงเรียนในวังชายรับสมัครประชาชนเข้ามาเรียนวิชาแทงหยวก ทำให้วันนี้มีช่างฝีมือแทงหยวกถึง ๒๐๐ คน

เครื่องสดประดับชั้นเรือนยอด ๙ ชั้นพระจิตกาธาน มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่างานศิลปกรรมอื่น ๆ เมื่อใกล้ถึงกำหนดวันถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ช่างฝีมือ ๓ แขนง ประกอบด้วย **ช่างแทงหยวก** **ช่างแกะสลักของอ่อน** และ**ช่างดอกไม้ประดิษฐ์** จากราชสำนัก ต้องระดมฝีมือจัดทำเครื่องสดประดับพระจิตกาธานให้วิจิตรและสมพระเกียรติที่สุด

ในพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช กองศิลปกรรม สำนักพระราชวัง ได้รับมอบหมายให้จัดทำเครื่องสดประดับพระจิตกาธาน ในการนี้ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มีกระแสพระราชดำริถึงการจัดทำเครื่องสดประดับพระจิตกาธานว่า เปิดโอกาสให้ตัวแทนช่างฝีมือเครื่องสด ช่างแทงหยวก ๔ ภูมิภาค เข้าร่วมในการถวายงานเป็นครั้งแรก โดยการจัดทำให้อยู่ในรูปแบบโบราณราชประเพณีในราชสำนักอย่างถูกต้อง

สมเด็จพระเกียรติสูงสุด กองศิลปกรรมจึงคัดเลือกช่างฝีมือเครื่องสดและช่างแทงหยวก ประกอบด้วย **ช่างแทงหยวกสกุลช่างฝั่งธนบุรี (วัดอัมพรสวรรค์) ๔ นาย ช่างแทงหยวกสกุลช่าง จังหวัดสงขลา ๔ นาย ช่างแทงหยวกสกุลช่างภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดอุบลราชธานี ๑ นาย และจังหวัดมหาสารคาม ๑ นาย ช่างแทงหยวกสกุลช่าง จังหวัดเพชรบุรี ๑๕ นาย รวมทั้งนักศึกษาวิชาช่างแทงหยวกจากโรงเรียนช่างฝีมือในวัง (ชาย) และช่างราชสำนัก สำนักพระราชวัง รวมทั้งสิ้น ๓๗ นาย**

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตัวแทนช่างแต่ละภูมิภาค ได้ร่วมเป็นจิตอาสาถวายงาน โดยราชสำนักเป็นคนประสานงานคัดเลือก เพราะช่างที่จะเข้ามาถวายงานจะต้อง ๑. มีฝีมือ ๒. มีความรับผิดชอบ ๓. มีการสืบงานมาโดยสายช่าง แล้วมีการบูรณาการร่วมกันระหว่างราชสำนักกับตัวช่างเองกับตระกูลของเขา

บางตระกูลเคยร่วมงานกันมาตั้งแต่สมัยพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาฯ งานสมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาฯ งานสมเด็จพระย่า เราก็เริ่มมีการติดต่อกันในสายช่าง ได้เห็นฝีมือไม้ลายมือ เห็นความสามารถของช่างตรงนั้น ก็เริ่มคัดเข้ามา แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นจะต้องทำงานกับช่างหลวงได้ เพื่อให้ได้ออกมาเป็นชิ้นงานเดียวกัน

ในส่วนของงานแทงหยวกนั้น **ธนวินทร์ จัยอนันต์** นักจัดงานในพระองค์ปฏิบัติกร ดูแลเรื่องช่างเมืองเพชรบุรี **พรเทพ จันทรา** นักจัดงานในพระองค์ปฏิบัติงานรับผิดชอบเกี่ยวกับบริเวณชั้นหยวกรดเกล้าและประสานกับช่างแทงหยวกสกุลช่างฝั่งธนบุรี (วัดอัมพรสวรรค์)

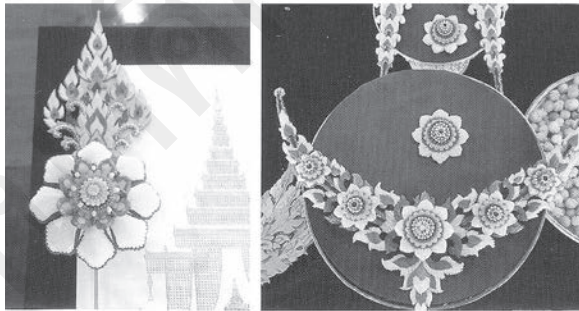
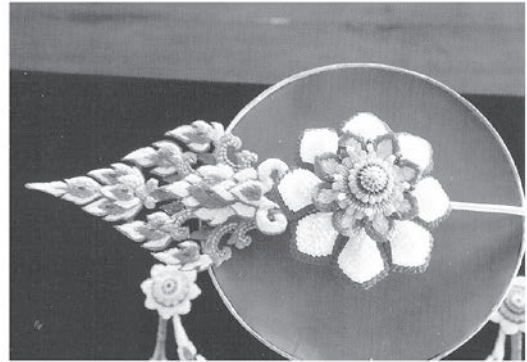
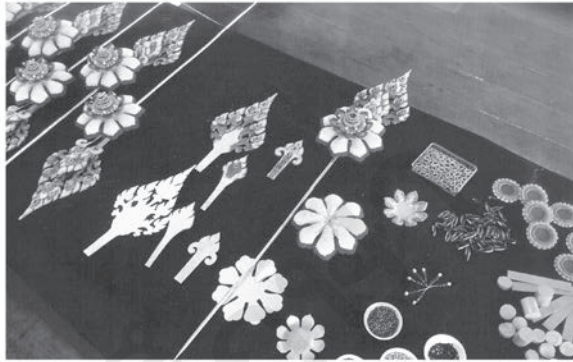
ขณะที่ **กฤษณะ เฟื่องฟู** ผู้ช่วยช่างทั่วไป เป็นนายช่างที่ออกแบบลวดลาย ลายประดับเสาคเล็ก (ประดับชั้นเรือนไฟ) ซึ่งเป็นลายพิเศษของงานนี้คือ “ลายเถาไขว้ตรงกลางเป็นเลข ๙”

ลายหน้าหยวกจะมีเสาคสูง ๔๐-๕๐ ซม. ซึ่งลายเสาคจะเป็นลายแนวตั้ง ปกติจะเป็นลายพันปลา และแข่งสิงห์ ส่วนลวดลายจะเป็นลวดลายพื้น ๆ ลายเครือเถา ลายกนก แต่ในการระดมความคิดครั้งนี้มีแนวคิดของเพื่อนสมาชิกในกลุ่มว่า เราน่าจะเสนอลายพิเศษที่สื่อถึงพระองค์ในเชิงสัญลักษณ์ จึงใส่เลข ๙ อยู่ตรงกลางลายเถาไขว้

การจัดทำเครื่องสดประดับพระจิตกาธานนั้น ในทุกรายละเอียดล้วนสอดคล้องความประณีตบรรจง เป็นความร่วมมือแรงร่วมใจของพสกนิกรที่ตั้งใจน้อมถวายพระองค์ท่านเป็นครั้งสุดท้าย นอกจากช่างหลวง ช่างมีฝีมือจากที่ต่าง ๆ ทั้งจากวิทยาลัยในวัง (ชาย) ยังมีจิตอาสาอีกมากมายที่พร้อมช่วยงาน จึงมีการแจกจ่ายงานให้ทำดอกเข็ม องค์ประกอบหนึ่งใช้ในงานทรงดอกไม้ โดยเฉพาะในส่วนของม่านตา ข่ายดอกไม้สดประดับ พระจิตกาธาน ซึ่งต้องใช้มากถึง ๔ แขนงดอก

วัตถุดิบที่ใช้ในการประดิษฐ์เป็นการเสาะหาสิ่งที่ดีที่สุด งามที่สุด เพื่อให้ได้ชิ้นงานที่วิจิตรสมพระเกียรติที่สุด หลาย ๆ สิ่งนั้นหาไม่ง่าย เช่น “ไม้ระกำ” ที่ใช้ทำก้านดอก “ไม้สีสุก” ที่ใช้ทำก้านดอกไม้ไหว ฯลฯ

ที่พิเศษสุดคือ ดอกไม้ส่งเสด็จที่ประดับบนพระจิตกาธาน ออกนามว่า “**ดอกปาริชาติ**” พ้องกับตำนานดาวดึงส์ ในตำนานไตรภูมิกล่าวกันว่าเกิดอยู่บนสวรรค์ใกล้กับพระเจดีย์จุฬามณี อยู่ในสวนของท้าวมรินทราริธาฯ (พระอินทร์) คือ สวนปูลนชวิกวัน คราใดที่ดอกปาริชาติบาน กลิ่นจะหอมไปได้ไกลถึง ๕,๐๐๐ โยชน์ ใครได้ดมกลิ่นของบุปผานี้จะสามารถระลึกถึงอดีตชาติภพภูมิของตนเอง ซึ่งการประดิษฐ์ดอกปาริชาตนั้นเปรียบประหนึ่งพสกนิกรชาวไทยขอตราตรึงความทรงจำในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ที่ทรงมีต่อปวงชนตลอดไป ไม่ว่าจะกี่ภพกี่ชาติก็ขอระลึกถึงพระองค์มิเสื่อมคลาย

ดอกปาริชาติถือเป็นงานประดิษฐ์ใหม่ที่จัดทำขึ้นสำหรับงานพระราชพิธีถวาย พระเพลิงพระบรมศพในหลวงรัชกาลที่ ๙ จำนวน ๗๐ ดอก ประดับชั้นรัตนเกล้า แทนจำนวน ๗๐ ปีทรงครองราชย์ นอกจากนี้ยังมี “ดอกไม้เฒ่า” สำหรับใช้ตกแต่ง “ชั้นรัตนเกล้า” ซึ่งประดิษฐ์เป็นดอกปาริชาติจำนวน ๑๖ ดอก เพื่อให้สอดคล้องกับสวรรค์ชั้น ๑๖ ซึ่งเป็นชั้นสูงสุดที่พระพรหมประทับอยู่

ทำอย่างไรจะสื่อถึงดอกปาริชาติได้ เราไม่เคยเห็นดอกปาริชาติ ไม่เคยเห็นสีของดอกปาริชาติช่างจึงระดมความคิดประดิษฐ์ดอกปาริชาติโดยใช้ดอกไม้เหลืองซึ่งเป็นสีของวันพระราชสมภพของรัชกาลที่ ๙ สีชมพูอมแดงหรือชมพูอมม่วงคือสีของกำลังวัน เราก็ตั้งตรงนั้นมาทำเป็นกลีบดอก

ส่วนเกสรเป็นการนำเมล็ดธัญพืช เช่น ข้าวเปลือก ข้าวโพด เมล็ดถั่วเขียว ถั่วแดง และ ถั่วทอง ล้วนเป็นเมล็ดพืชซึ่งพระองค์พระราชทานให้แก่เกษตรกร โดยนำมาจากแหล่งที่ดีที่สุด เช่น **เมล็ดข้าวเปลือกหอมมะลิ**จากทุ่งกุลาร้องไห้ **เมล็ดข้าวโพด**จากเพชรบูรณ์ เชียงใหม่ และกาญจนบุรี **ถั่วเขียว ถั่วแดง**จากเขาใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา

คัดขนาดเมล็ดต่อเมล็ดประดิษฐ์เป็นเกสร โดยเกสรชั้นในสุดประดิษฐ์จากพลอยนพรัตน์ ประกอบด้วย เพชร ทับทิม มรกต บุษราคัม โกเมน ไพลิน มุกดาหาร เพทาย และไพฑูริย์จากจังหวัดจันทบุรี โดยวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินการทั้งหมดประชาชนชาวไทยร่วมน้อมเกล้าฯ ถวาย ด้วยพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงมีต่อปวงชนชาวไทย ปาริชาติ

ทั้งหมด ๗๐ ดอกเท่ากับจำนวนปีครองราชย์ ๗๐ ปี ประดับรอบชั้นรัตนเกล้าแล้วอบร่ำด้วยน้ำปรุงที่ใช้ดอกไม้เน่านาพรรณสกัดจากแอลกอฮอล์ ปรุงขึ้นเป็นพิเศษ ๓๐๐ ลิตร

ขณะที่ดอกปาริชาติสดซึ่งประดับรอบชั้นรัตนเกล้าบริเวณหน้าพระโกศจันทน์ใช้กลีบดอกกล้วยไม้ดูดีเป็นสีเหลืองและสีชมพูเช่นกัน ทั้งหมด ๑๖ ดอกสื่อถึงสวรรค์ ๑๖ ชั้นในความหมายตามไตรภูมิ

ความพิสดารอยู่ตรง “เถา” เย็บจากใบแก้ว ซึ่งเป็นการกรองดอกไม้แบบชาววังในราชสำนักไทย ขณะที่ใบไม้ซึ่งตีความกันว่าเมื่อเป็นดอกไม้บนสวรรค์ย่อมต้องมีสีใบที่ไม่เขียวเหมือนใบไม้ทั่วไป สีเขียวที่เหมาะสมแก่การนี้จึงเป็นเขียว “ปีกแมลงทับ”

นอกจากนี้ยังประดิษฐ์หมุกมรที่มอดมอดม โดยใช้งาช้างและงาดำเรียงร้อยเป็นตัว “แมลงภู่” ส่วนที่เหลือประดิษฐ์เป็นดอกไม้ไหว ดอกไม้เพื่องอกนามว่าดอกปาริชาติเช่นกัน

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

ภารกิจช่วยเหลือ ๑๓ ชีวิต กำหลวงขุนนางนอน

พล.ต.ดร. เจนวนิทย์ ยามะรัตน์

ผู้เชี่ยวชาญประจำประธานศาลรัฐธรรมนูญ อาจารย์พิเศษโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท สาขาการจัดการความปลอดภัย โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน

ถึงนาที่นี้ คนไทยทั้งประเทศน่าจะไม่มีใคร
ไม่รู้จักหรือไม่คุ้นชื่อ นายณรงค์ศักดิ์ โอสถธนากร
อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย ปัจจุบันดำรง
ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา โดยถือเป็น
ข้าราชการระดับสูงสุดในพื้นที่ ที่เวลานี้มีภารกิจ
สำคัญเป็นแม่ทัพบัญชาการในการปฏิบัติการช่วย
ทีมหมูป่าจำนวน ๑๓ ชีวิต ซึ่งติดอยู่ในถ้ำหลวง
ขุนนางนอน อำเภอแม่สาย ภาพการทำงานที่เข้ม
แข็ง ตอบคำถามชัดเจน ตรงไปตรงมา และยังคง
ติดตามภารกิจหน้าถ้ำตลอด ๒๔ ชั่วโมง ทำให้
ประชาชนทั้งในพื้นที่และคนไทยที่ทราบข่าวต่างส่ง
กำลังใจมาให้ท่านผู้ว่าฯ และทีมงาน โดยปรากฏ
ข้อความชื่นชมจำนวนมาก

และวลีเด็ดที่ทำเอาคนไทยทั้งประเทศต้อง
ยกนิ้วให้ในสิ่งที่กำลังทำหน้าที่ก็คือ “ใครที่บอกว่า
ไม่เสียสละพอที่จะทำงาน ใครจะกลับบ้านไปนอน
กับลูกกับเมีย เชิญเซ็นชื่อแล้วออกไปเลย ผมไม่
รายงานใครทั้งสิ้น ใครจะทำงาน วันนี้ขอให้พร้อมทุก
นาที่ ให้คิดว่าเขาเป็นลูกเรา”

นาย ณรงค์ศักดิ์ โอสถธนากร เป็นข้าราชการ
ชาวไทย อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย อดีต
ผู้ตรวจราชการของกระทรวงมหาดไทย อดีตที่
ปรึกษาด้านวิศวกรรมสำรวจของกรมที่ดิน อดีต
ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีฯ ที่กรมที่ดิน
อดีตผู้อำนวยการศูนย์ข้อมูลแผนที่ของกรมที่ดิน
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิชั้นบัญชีของกระทรวงการคลัง
สำหรับการดำเนินการเกี่ยวกับการให้เอกชนลงทุน
ในโครงการของรัฐ เขามีชื่อเสียงจากการดำรง
ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานการณ์ช่วยเหลือเด็กและ
โค้ชติดถ้ำ ๑๓ คน ในปฏิบัติการค้นหาและกู้ภัยถ้ำ
หลวง ระหว่างวันที่ ๒๓ มิถุนายน - ๑๐ กรกฎาคม
พ.ศ. ๒๕๖๑

นายณรงค์ศักดิ์ โอสถธนากร เป็นบุตรชาย
ของนายประสาน และนางนวลจันทร์ โอสถธนากร
สมรสกับนางจินจนา โอสถธนากร ด้านการศึกษา
ท่านจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีถึง ๔ ใบ และ
ปริญญาโท ๑ ใบ ได้แก่

๑. วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรม

โยธา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (๒๕๒๘)

๒. นิติศาสตร์บัณฑิต (๒๕๓๖) และประกาศนียบัตรกฎหมายการที่ดินและทรัพย์สิน (๒๕๓๕) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

๓. เทคโนโลยีบัณฑิต (เทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (๒๕๔๕)

๔. รัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (๒๕๕๖)

๕. จบการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิศวกรรมสำรวจและสารสนเทศภูมิศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยไอโฮเอสเตท (๒๕๓๑)

การเรียนจบในหลากหลายศาสตร์ทำให้นายณรงค์ศักดิ์มีความเชี่ยวชาญในศาสตร์ที่หลากหลาย แต่ที่เชี่ยวชาญเป็นพิเศษก็คือด้านภูมิศาสตร์เทคโนโลยีการทำแผนที่ และยังมีความรู้ทางด้านวิศวกรรมโยธา ซึ่งรวมถึงเรื่องของการระบายน้ำเนื่องจากจบวิศวกรรมโยธา และยังสำเร็จการศึกษาเฉพาะด้านในปริญญาโทสาขาวิศวกรรมสำรวจและสารสนเทศภูมิศาสตร์จากมหาวิทยาลัยไอโฮเอสเตท สหรัฐอเมริกา อีกด้วย ขณะที่การรับราชการที่ผ่านมาก็เคยนั่งในเก้าอี้ที่ทำงานซึ่งต้องอาศัยความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ที่ปรึกษาด้านวิศวกรรมสำรวจของกรมที่ดิน, ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีทำแผนที่ของกรมที่ดิน, ผู้อำนวยการศูนย์ข้อมูลแผนที่ของกรมที่ดิน รวมถึงผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิศวกรรมสำรวจของสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ หรือ GISTDA

พ่อท่านผู้ว่าฯ เผย 'เลี้ยงลูกแบบทหาร' จนได้ดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์ ได้โพสต์ข้อความ ที่เป็นเรื่องราวของ “คุณลุงประธาน ไอสถนนากร” พ่อของนายณรงค์ศักดิ์ ไอสถนนากร ผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา ผู้บริหารทีมกู้ภัยที่ให้การช่วยเหลือทีมหมูป่าอะคาเดมี ๑๓ ชีวิต

ที่ติดอยู่ในถ้ำหลวง-ขุนน้ำนางนอน ที่จังหวัดเชียงราย ที่เปิดเผยเรื่องราวการเลี้ยงลูกจนได้ดี ด้วยการเลี้ยงแบบทหาร โดยคุณพ่อของผู้ว่าฯ ณรงค์ศักดิ์ ได้เล่าให้ฟังว่า ท่านเลี้ยงลูกแบบทหารเลี้ยงลูกให้มีวินัย เลี้ยงลูกให้เป็นคนดี หลานผมก็เลี้ยงแบบเดียวกัน ซึ่งลูกคนโต (ท่านผู้ว่าฯ เชียงราย) เขาบอกว่าป่า โคตรจะดุและเป็นเผด็จการมาก ซึ่งคุณประธานบอกว่าดุลูกมาก และให้ลูกมีระเบียบวินัย เพราะตัวท่านเองเคยเป็นทหารมาก่อน โดยเป็นทหารเสนารักษ์ ที่ค่ายจักรพงษ์ จังหวัดปราจีนบุรี ก่อนจะไปเป็นทหารท่านบอกท่านเกรมาก เล่นการพนัน กินเหล้า สูบบุหรี่ ไม่มีอะไรดีสักอย่างพอไปเป็นทหารแล้วได้เรียนทางเสนารักษ์ เลยเป็นเสนารักษ์ พอหนีเที่ยว ก็โดนชอมหนัก ซึ่งอายุมากเหนื่อยไม่เท่าไร หนักไม่เท่าไร แต่อายุคน ท่านเลยกลับเนื้อกลับตัว หลังจากนั้นท่านลาออกมาจากทหาร แต่ได้อะไรจากการเป็นทหารเยอะมาก และนำเอาวิธีการฝึกทหารมาใช้เลี้ยงลูกทุกคน ลูกจึงได้ดี อะไรที่ถูกลูกทำถูก ท่านก็จะชม ให้กำลังใจ อะไรที่ผิด ไม่สมควรทำ ก็ลงโทษ ซึ่งท่านเองก็เข้มงวดแบบมีเหตุผล ต้องมีเหตุผล ไม่ใช่ใช้อารมณ์ ไม่ยอมให้ลูกสบาย สอนให้ลูกลำบาก ทำงานทุกอย่าง ลูกตื่น ต้องทำงานในร้านทุกอย่าง อีกอย่างคือเราต้องทำให้ลูกดูเป็นตัวอย่าง เราซื้อสัตว์กับลูกค้า เราสอนลูกด้วยการทำให้ดู ท่านจะบอกลูกเสมอว่า เงินหลวงบาทเดี๋ยวก็ต้องไม่โกงท่านสอนลูกว่าห้ามรับเงินใครทั้งนั้น แม้กระทั่งลูกน้องหรือข้าราชการด้วยกัน ให้ทำในสิ่งที่ถูกต้อง ท่านจะสอนลูกเสมอว่าให้ทำแต่สิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น และลูกคนโตของท่านซึ่งก็คือผู้ว่าฯ ณรงค์ศักดิ์ ก็เป็นคนโผงผาง ตรงไปตรงมา ไม่กลัวใคร

นอกจากนี้ท่านก็สอนลูกเรื่องความกตัญญู ด้วยการทำให้ดู เวลาที่ท่านไปดูแลแม่ที่แปดริ้วก็พา ลูกไปด้วย และให้ลูกเคารพและดูแลย่าด้วย ส่วนเรื่องเกี่ยวกับการโยกย้าย จะถูกย้ายไปที่ไหนก็ได้

ถูกเป็นข้าราชการ ไม่ได้ลงทุนอะไรแบบคนอื่นที่เขา
วิ่งเต้นเรื่องตำแหน่งด้วยเงินกันเป็นล้าน ๆ ท่านจะ
บอกว่ามีเงินก็อย่าทำเช่นนั้น การที่ลูกไม่ได้ลงทุน
อะไรเลยแล้วเติบโตมาด้วยความสามารถและผล
งานทำให้ท่านภูมิใจ บอกลูกว่าไปไหนก็ได้ ขอให้
ได้ทำงานเพื่อส่วนรวม ได้ตำแหน่งมาเท่านี้ก็ดีมาก
แล้ว ถือว่าดีกว่าคนอื่นตรงที่ไม่ต้องลงทุนอะไรเลย
(ในการวิ่งเต้นเส้นสาย)

จากวิศวกรเติบโตสู่ผู้ว่าราชการจังหวัด

จากนิสิตวิศวกรรมโยธา มีความใฝ่รู้ไปศึกษา
เพิ่มเติมในศาสตร์อื่น ๆ ที่มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมราชา กระทั่งตัดสินใจเข้ารับราชการในกรม
ที่ดินจนเติบโตมาตามสายงานตามลำดับ ก่อนที่เมื่อ
เดือนเมษายนปีที่แล้ว หัวหน้า คสช. ได้มีคำสั่งให้
นั่งเก้าอี้ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย ก่อนหน้านั้นนาย
ณรงค์ศักดิ์เคยดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการ กระทรวง
มหาดไทย เขตตรวจราชการที่ ๗ (จังหวัดระนอง,
พังงา, ภูเก็ต, กระบี่ และตรัง), ที่ปรึกษาด้าน
วิศวกรรมสำรวจ (วิศวกรรมสำรวจทรงคุณวุฒิ) กรม
ที่ดิน กระทรวงมหาดไทย (๒๕๕๖-๒๕๕๙),
ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีทำแผนที่ กรมที่ดิน, ผู้
อำนวยการศูนย์ข้อมูลแผนที่รูปแปลงที่ดินแห่งชาติ
กรมที่ดิน, เลขานุการกรมที่ดิน นับจนถึงเวลานี้ก็
เป็นเวลาประมาณ ๑ ปีแล้วที่นายณรงค์ศักดิ์อยู่ใน
เก้าอี้ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย

การทำงานที่ผ่านมาของนายณรงค์ศักดิ์ ทั้ง
ข้าราชการและภาคเอกชนต่างรับรู้ทั่วกันว่าเป็นคน
ตรงไปตรงมา ไม่ยอมในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เรียกว่าเป็น
สายแข็งที่วงการยกให้ เป็นหนึ่งในคนที่ไม่คดในข้อ
งอในกระดุก อย่างเด็ดขาด ท่าทีซึ่งขังในการสั่งการ
ผู้ใต้บังคับบัญชาที่ปรากฏผ่านหน้าสื่อเป็นเพียงส่วน
หนึ่งของการทำงานในลักษณะที่ตรงไปตรงมา
เพราะก่อนหน้านี้ผู้ว่าฯ ท่านนี้เคยได้รับเสียงชื่นชม
จากโลกออนไลน์และประชาชนทั่วไปมาแล้ว

ย้อนกลับไปเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๖๑ นาย
ณรงค์ศักดิ์ไม่เชื่อนอนุมัติให้เทศบาลนครเชียงราย
ก่อสร้างอนุสาวรีย์ช้างคู่บารมีพญามังรายที่ริมแม่น้ำ
กก ซึ่งจะใช้งบประมาณที่มาจากงบจัดซื้อจัดสร้าง
ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ ๓๒ ล้านบาท เหตุการณ์
ดังกล่าวสร้างเสียงฮือฮาพอสมควร โดยผู้ว่าฯ ให้
เหตุผลว่าพื้นที่ก่อสร้างเป็นพื้นที่ที่ถูกล้ำเข้าไปใน
แม่น้ำและมีพืชรู้อื่น ๆ ที่สื่อแว่วว่าจะมีการทุจริต
เช่น ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับผู้รับเหมา ครั้งนั้น
ทำให้ พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย สั่งให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง
ภายใน ๓ วัน นั้นเป็นเพียงตัวอย่างของโครงการที่
ผู้ว่าฯ ไม่ยอมลงนามในจำนวนกว่า ๒๐ โครงการ
เช่น โครงการสร้าง 'ตุง' สัญลักษณ์กลางเมือง
เชียงราย ใช้งบ ๕๐ ล้านบาท ด้วยมองว่างบ
ประมาณก้อนนี้สามารถนำไปใช้พัฒนาด้านอื่น ๆ
ได้ดีกว่านี้ ขณะที่หลายโครงการที่มีการอนุมัติไป
แล้วยังสั่งให้มีการตรวจสอบย้อนหลังเพื่อป้องกันไม่
ให้เกิดการทุจริตและงบประมาณรั่วไหลอีกด้วย

ตลอดระยะเวลา ๑ ปีที่ทำงานในฐานะพ่อ
เมืองเชียงราย นายณรงค์ศักดิ์ถือเป็นข้าราชการที่
ชาวบ้านรักและให้ความเชื่อถือ ด้วยบุคลิกที่ตรงไป
ตรงมา ลุยทำงานในพื้นที่ตลอด พร้อม ๆ กับมีการพ
การทำงานที่ที่ปกป้องผลประโยชน์ของประชาชน
จึงทำให้ได้รับเสียงชื่นชมอย่างมาก ขณะที่ก่อนหน้านี้
ยังมีโอกาสได้ต้อนรับมหกรรมครั้งใหญ่ที่เรียกว่า
รวมใจคนไทยมาแล้วครั้งหนึ่ง คือเป็นเจ้าภาพร่วม
ต้อนรับ อาทิวราห์ คงมาลัย หรือตูน บอดี้สแลม
และก้อย-รัชนี วงศ์วิริยะ แฟนสาว พร้อมคณะ
นักวิ่งในโครงการก้าวคนละก้าวเพื่อ ๑๑ โรงพยาบาล
ทั่วประเทศ ซึ่งจุดหมายปลายทางสุดท้ายอยู่ที่
อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ซึ่งเป็นการวิ่งจากใต้
สุดมาสู่เหนือสุดของไทย มีพิธีบายศรีสู่ขวัญอย่าง
ยิ่งใหญ่ที่ไร่เชิญตะวัน ตำบลห้วยสัก อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงราย โดยพระมหาภูมิจัย วิชรเมธี

(ว.วชิรเมธี) และหนนี้เป็นอีกครั้งหนึ่งที่ผู้ว่าฯ ได้ทำ
หน้าที่บัญชาการภารกิจสำคัญที่คนไทยทั่วประเทศ
ต่างรอคอยด้วยความตั้งใจทำให้ทั้ง ๑๓ ชีวิตได้กลับ
สู่อ้อมกอดของครอบครัวได้สำเร็จ

นอกจากท่านผู้ว่าฯ ณรงค์ศักดิ์ ในฐานะผู้
บัญชาการศูนย์อำนวยการร่วมค้นหาผู้สูญหาย ใน
วนอุทยานแห่งชาติถ้ำหลวง-ขุนน้ำนางนอน อำเภอ
แม่สาย จังหวัดเชียงราย (ศอร.) แล้วยังมีหน่วยงาน
และบุคคลอีกมากมายที่ให้การช่วยเหลือซึ่งการช่วย
เหลือนั้นก็เป็นไปด้วยความยากลำบาก เพราะเจ้า
หน้าที่ทุกฝ่ายต้องต่อสู้กับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทั้ง
ฝนที่ตกลงมาอย่างต่อเนื่อง ปริมาณน้ำที่เพิ่มสูงขึ้น
หรือแม้กระทั่งเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า
ที่ไม่อาจคาดคิดได้ โดยภารกิจครั้งสำคัญนี้จะสำเร็จ
ไม่ได้หากไม่ได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งหน่วย
งานภาครัฐและเอกชน รวมทั้งหน่วยงานและบุคคล
จากต่างประเทศ เขาเหล่านี้แม้ไม่มีพลังวิเศษ แต่ก็
เปรียบได้กับ ‘ฮีโร่’ ในชีวิตจริงที่ต่างคนต่างทำงาน
อย่างหนักทั้งวันทั้งคืน โดยมีเดิมพันเป็นความปลอดภัย
ของทั้ง ๑๓ ชีวิตที่กำลังรอคอยความช่วยเหลือ

- หน่วยบัญชาการสงครามพิเศษทางเรือ
กองเรือยุทธการ (ซีล) เป็นหน่วยหนึ่งในหน่วยปฏิบัติ
การสงครามพิเศษทางเรือ กองทัพเรือไทย ที่ได้รับ
การกล่าวขวัญว่าเป็นหน่วยที่มีการฝึกหนักที่สุดใน
บรรดาหน่วยรบพิเศษของทุกเหล่าทัพ

- ดร.วิษารัต แสรวริส วิสัญญีแพทย์ชาว
ออสเตรเลีย หนึ่งในผู้เชี่ยวชาญการดำน้ำนานาชาติ
เดินทางมาพร้อมกลุ่มนักดำน้ำในถ้ำผู้เชี่ยวชาญ ซึ่ง
เป็นตำรวจออสเตรเลียอีก ๖ คน ทำหน้าที่เป็นทีม
ตรวจและประเมินสุขภาพของทีมหมูป่าทั้ง ๑๓ คน
ว่าสามารถดำน้ำออกมาเองได้หรือไม่

- อีลอน มัสก์ ซีอีโอบริษัท The Boring
Company นำทีมพร้อมอุปกรณ์แคปปูล์ดำนํ้ามา
ช่วยเหลือการลำเลียงทีมหมูป่าออกจากถ้ำ พร้อม
ลงพื้นที่สำรวจถ้ำจริง และทิ้งอุปกรณ์ช่วยเหลือ
ดังกล่าวไว้กับทีมปฏิบัติการ

- นายเวิร์น อันสเวิร์ธ ผู้ที่เคยสำรวจถ้ำ
- นายกมล คุณงามความดี อดีตเจ้าหน้าที่
วนอุทยานถ้ำหลวงฯ

- ทีมเก็บรังนกนางแอ่นจากเกาะลิบง จังหวัด
ตรัง ทำหน้าที่สำรวจหาโพรงถ้ำ เหนือบริเวณถ้ำหลวง

- มูลนิธิสยามรวมใจแม่สาย หรือกู้ภัยแม่สาย

- ทีมกู้ภัยในจังหวัดเชียงราย

- มณฑลทหารบกที่ ๓๗ (มทบ.๓๗) ส่งคน
เข้าไปดำน้ำหาในช่วงแรก พร้อมตั้งกองอำนวยการ
ร่วมกับกองกำลังรักษาความสงบเรียบร้อย (กกล.
รส.) จังหวัดเชียงราย และมูลนิธิต่าง ๆ

- หน่วยเฉพาะกิจ กรมทหารม้าที่ ๓ กอง
กำลังผาเมือง (ฉก.ม.๓ กล.ผาเมือง)

- หน่วยพัฒนาเคลื่อนที่เร็ว ๓๕ (นพค.๓๕)
ส่งเจ้าหน้าที่ร่วมประเมินสถานการณ์ พร้อม
สนับสนุนเครื่องมือให้กับหน่วยซีล

- กรมทหารราบที่ ๑๑ รักษาพระองค์ ค่าย
เพชรบุรีราชสิรินธร (ร.๑๑ พัน. ๓ รอ.)

- หน่วยเรือรักษาความสงบเรียบร้อยตาม
ลำแม่น้ำโขง (นรข.) จำนวน ๓ นาย เข้าไปสมทบ
ในถ้ำ เพื่อค้นหาและช่วยเหลือผู้สูญหาย (ช่วงแรก
การค้นหา)

- สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)
หรือ สบอ.๑๕ ส่งเจ้าหน้าที่ ลงพื้นที่ตรวจสอบ และ
สอบถามข้อมูลจากผู้ปกครองของเด็กๆ และส่งชุด
เดินเท้า ๑๙ นาย เข้าสำรวจโพรงถ้ำ

- กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
ช่วยด้านข้อมูลและสำรวจโพรงถ้ำ

- หน่วยช่วยเหลือด้านการแพทย์ ประกอบ
ด้วย โรงพยาบาลค่ายเม็งรายมหาราช โรงพยาบาล
พญาเม็งราย สำนักงานสาธารณสุขอำเภอแม่สาย
โรงพยาบาลศูนย์เชียงรายประชานุเคราะห์ และ
โรงพยาบาลแม่จัน ส่งหมอ พยาบาล และอุปกรณ์
ทางการแพทย์คอยช่วยเหลือทุกคนในภารกิจนี้
รวมถึงเตรียมพร้อมในการดูแลรักษาเด็ก ๆ และครู

- สำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๒
อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือเจ้าหน้าที่

- ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต
๑๕ เชียงราย อำนวยความสะดวกที่ช่วยเหลือ
ซึ่งล่าสุดได้ส่งท่อลมขนาดใหญ่เพื่อเพิ่มออกซิเจน
ในถ้ำ

- กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงทรัพยากร
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ช่วยด้านข้อมูลและ
สำรวจโพรงถ้ำ

- เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ประกอบด้วย อบจ.เชียงราย เทศบาลนครเชียงราย
เจ้าหน้าที่อาสาสมัครในพื้นที่แม่สาย ระดมกำลัง
ช่วยเหลือในทุกๆ ด้านตามความสามารถอย่างเต็ม
ประสิทธิภาพ

- ค่ายมือถือของประเทศไทย ประกอบด้วย
AIS, DTAC, True, CAT และ TOT ที่ช่วยขยาย
สัญญาณโทรศัพท์ ด้วยการประสานงานจาก กสทช.

- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ นำหุ่นยนต์ดำน้ำ (ROV) จำนวน ๑
เครื่อง โดรนติดกล้องจับความร้อน สำหรับบินสำรวจ
หาอีก ๒ ลำ ลำเดียวผ่านเครื่องบิน C-๑๓๐ ของกอง
ทัพอากาศ เพื่อร่วมค้นหา

- การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ช่วยอำนวยความสะดวก
สะดวกในการส่งไฟฟ้าเข้าไปในพื้นที่ ซึ่งต้องใช้ไฟ
ในการค้นหาในหลายส่วน

- กรมชลประทาน ส่งทีมจากสำนักเครื่อง
จักรกล นำเครื่องสูบน้ำขนาดใหญ่ ๑๐ เครื่อง เดินทาง
ไปสนับสนุนการช่วยเหลือ

- ประเทศลาว ได้ส่งนักประดาน้ำชาวลาว
จากมูลนิธิกรมการกู้ภัยแห่งชาติสาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่ ๑๖๒๓ เข้าร่วม
ภารกิจกับหน่วยกู้ภัย ของไทย เพื่อค้นหาผู้สูญหาย

- สถานทูตสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทย ส่งกองกำลังสหรัฐอเมริกาภาคพื้นแปซิฟิก
(USPACOM) ได้ส่งทีมค้นหาและกู้ภัย เพื่อช่วยตาม

หาผู้สูญหาย ตามคำขอของรัฐบาลไทย

- กทม. ส่งเจ้าหน้าที่พร้อมสายสูบน้ำดับ
เพลิงระยะไกล

- บมจ.ปตท. สำรวจและผลิตปิโตรเลียม
(ปตท.สผ.) ส่งทีมงานพร้อมโดรนและหุ่นยนต์เข้า
ร่วมปฏิบัติการค้นหา ซึ่งโดรน ๓ ลำ ที่สามารถระบุ
สภาพใต้ดินว่ามีโพรงเชื่อมต่อกับถ้ำได้หรือไม่ และ
สามารถตรวจจับความร้อนใต้พื้นดินได้ด้วย

- กรมทางหลวงชนบทหินละเอียดหลายสิบคัน
เข้าถมพื้นที่บริเวณลานด้านหน้าศูนย์ประสาน
ช่วยเหลือ และกรมทางหลวงชนบทร่วมกับกรม
ทางหลวงในการขนส่งวัสดุและเกลี่ยปรับพื้นที่ ซ่อม
และสร้างเส้นทางเพื่อสนับสนุนภารกิจค้นหาและ
กู้ภัย โดยมีจำนวนเจ้าหน้าที่ผู้เข้าร่วมงานประกอบ
ด้วยเจ้าหน้าที่จากกรมทางหลวง ๕๐ คน และเจ้า
หน้าที่จากกรมทางหลวงชนบทจำนวน ๒๐ คน รวม
ทั้งสิ้น ๗๐ คน

- เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญ ๓ คน จากองค์กร
Derbyshire Cave Rescue Organisation ซึ่งเดินทาง
มาจากกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ

- ศ.ดร.สุทธิศักดิ์ ศรลัมพ์ ผู้เชี่ยวชาญ
วิศวกรรมปฐพี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ช่วย
ข้อมูลเรื่องเจาะผนังถ้ำหลวง

- บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)
หรือ CAT ได้เชื่อมต่อสาย Fiber Optic เพื่อให้มี
สัญญาณอินเทอร์เน็ตภายในถ้ำ และทำการติดตั้ง
กล้องวงจรปิดไว้ด้านใน

- จิตอาสาโรงงาน

- ผู้เชี่ยวชาญเรื่องน้ำจากประเทศญี่ปุ่น ได้
เดินทางมาที่ถ้ำหลวง เตรียมช่วยในปฏิบัติการ
ระบายน้ำออกจากถ้ำ

- นายศักดิ์ฉลาด ศรีวิชา ผู้อำนวยการสำนัก
ทรัพยากรน้ำบาดาล เขต ๑ ลำปาง

- เจ้าหน้าที่ของทางการจังหวัดท่าซู้เหล็ก
จังหวัดชายแดนฝั่งพม่าที่ติดกับ อำเภอแม่สาย

ทำการค้นหาโพรงที่อาจเชื่อมกับถ้ำหลวง ซึ่งอาจใช้เป็นเส้นทางในการค้นหาเด็ก ๆ และโค้ช ๑๓ ชีวิต และพร้อมส่งทีมกู้ภัยเข้าร่วมค้นหาภัยกับฝ่ายไทย

- องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (ไจก้า) ได้จัดส่งผู้เชี่ยวชาญชาวญี่ปุ่น ๒ คน ไปจังหวัดเชียงราย เพื่อร่วมสนับสนุนและให้คำปรึกษาแก่คณะเจ้าหน้าที่จากกรมชลประทาน ในการปฏิบัติการระบายน้ำออกจากพื้นที่บริเวณโดยรอบถ้ำหลวง อย่างมีประสิทธิภาพและเร่งด่วน รวมถึงการประเมินความเป็นไปได้ ในการนำเทคโนโลยีล่าสุด จากประเทศญี่ปุ่น เพื่อให้ความช่วยเหลือลำดับถัดไป

- รัฐบาลจีนส่งผู้เชี่ยวชาญด้านการค้นหา และกู้ภัยถ้ำ จำนวน ๖ คน ชุดแรกจากมูลนิธิปักกิ่งพีชแลนด์ (Beijing Peaceland) พร้อมหุ่นยนต์ใต้น้ำ อุปกรณ์ดำน้ำ สเปกโทรมิเตอร์สามมิติ เป็นต้น

- นักดำน้ำผู้เชี่ยวชาญ นำทีมโดย นรินทร์ ณ บางช้าง ส่งทีมเข้าช่วยเหลือภารกิจค้นหาตั้งแต่วันแรก ๆ พร้อมบริจาคอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับใช้ในภารกิจ

- ทีมพญานาคของ ‘ชลอยกกระบัตร์’ นำเครื่องสูบน้ำและเครื่องปั่นไฟกำลังแรง ๓ เครื่องมาช่วยในภารกิจตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม เป็นต้นมา

- นายกสมาคม น้ำบาดาล นำทีมพร้อมอุปกรณ์ชุดเจาะน้ำบาดาลร่วมภารกิจการค้นหาและช่วยชีวิตทีมหมูป่า

และยังมีอีกหลายหน่วยงานและมีบุคคลอีกมากมายที่ไม่อาจกล่าวได้หมด รวมทั้งคนไทยทุกคน ที่ช่วยกันติดตามข่าว ส่งกำลังใจให้เจ้าหน้าที่ และภาวนาให้ทั้ง ๑๓ ชีวิตออกมาจากถ้ำอย่างปลอดภัย ซึ่งอีกบุคคลท่านหนึ่งที่ลืมไม่ได้ นั่นก็คือ จ่าเอกสมาน กุนัน “วีรบุรุษถ้ำหลวง” หรือ จ่าแซม เกิดเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นบุตรของนายวิชัย กับนางสำราญ กุนัน สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียน

ชุมพลทหารเรือ และสำเร็จหลักสูตรนักเรียนทำลายใต้น้ำจู่โจม รุ่น ๓๐ เข้ารับราชการที่หน่วยบัญชาการสงครามพิเศษทางเรือ กองเรือยุทธการจนได้ครองชั้นยศ “จ่าเอก” อายุ ๓๘ ปี ลาออกจากราชการ ไปทำงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตระเวนระงับเหตุ การทำอากาศยานสุวรรณภูมิ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ เป็นสมาชิกนักทำลายใต้น้ำจู่โจมที่มีความรู้ ความสามารถ เป็นนักกีฬาไตรกีฬา ชอบเล่นกีฬาประเภทแอตเลนเจอร์ แม้จะออกจากหน่วยซีลไปแล้ว แต่ยังคงมีความรัก และผูกพันกับพี่น้องนักทำลายใต้น้ำจู่โจม ไม่ว่าจะมิกิจกรรมอะไรที่มนุษย์กบจัด จ่าเอกสมานจะมาร่วมกิจกรรมเสมอ จบจวนวาระสุดท้ายของชีวิต จ่าเอกสมานจากไปในขณะที่ร่วมทำงานกับพี่น้องมนุษย์กบ ในช่วงเวลาที่มนุษย์กบทุกคนกอดคอกันเดินหน้า เพื่อให้ภารกิจสำเร็จตามที่ตั้งไว้

เมื่อทราบว่าเรามีภารกิจค้นหาทีมฟุตบอลทีมหมูป่าและโค้ช และในสถานการณ์ที่จำเป็นต้องใช้ นักดำน้ำจำนวนมาก สนับสนุนการทำงานของมนุษย์กบที่จะเป็นส่วนหน้าในการทะลุทะลวงค้นหาเป้าหมาย จนกระทั่งมาถึงขั้นตอนเตรียมลำเลียงนักฟุตบอลและโค้ชทั้ง ๑๓ คนออกจากถ้ำ จ่าเอกสมาน รับหน้าที่ดำน้ำวางขวดอากาศบนเส้นทางจากห้องโถง ๓ ไปจนถึงบริเวณ ๓ แยก จนภารกิจที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ จึงดำน้ำกลับมาที่ตั้ง แต่ในระหว่างทางคุบัดดีดำน้ำพบว่า จ่าเอกสมานหมดสติอยู่ในน้ำ จึงช่วยปั๊มหัวใจ แต่ก็ไม่สามารถช่วยชีวิต จ่าเอกสมานได้

นอกจากนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเตรียม “ถอดบทเรียน” ของปฏิบัติการ “ถ้ำหลวง” เพื่อช่วยเหลือนักเตะเยาวชนอายุ ๑๑-๑๗ ปี และโค้ชทีมหมูป่าอะคาเดมีแม่สายรวม ๑๓ ชีวิต ออกจากถ้ำหลวง-ขุนน้ำนางนอน จ.เชียงราย จาก “ภารกิจที่ยากจะเป็นไปได้” ทว่าภายใต้ความร่วมมือร่วมใจของทีมนไทยและนานาชาติ ทำให้ปฏิบัติการที่ใช้เวลา ๑๗ คืน ๑๘ วัน กลายเป็นประวัติศาสตร์หน้าใหม่

ของการกักกัน ซึ่งทางบีบีซีไทยได้รวบรวม ๑๐ เรื่อง
ที่สุดในปฏิบัติการ “ถ้ำหลวง” มานำเสนอ ดังนี้

๑. ยากที่สุด : บรรยากาศภายในมิดสนิท
บางจุดแคบมาก ต้องปีนโขดหินคล้าย ๆ กับการไต่
หน้าผา ขณะเดียวกันเกือบทุกพื้นที่ภายในถ้ำเต็มไปด้วย
น้ำเย็นเฉียบ ไหลเชี่ยวกราก มีมวลน้ำเต็มเข้ามา
เรื่อย ๆ และยากจะคาดเดาปริมาณ คือคำ
บรรยายสภาพถ้ำหลวงจากปากของ อีวาน คาราจิซ
นักดำน้ำชาวเดนมาร์ก และ น.อ. อนันต์ สุวรรธ
ณ ผบ. กรมรบพิเศษ ๑ หัวหน้า ผู้เข้าร่วมปฏิบัติการใน
ครั้งนี้ สะท้อนให้เห็นถึงระดับความยากของการ
“กักกันในถ้ำ” นักดำน้ำชาวต่างชาติและเจ้าหน้าที่
หน่วยทำลายได้น้ำจืด (ซีล) ต้องทำงาน “ภายใต้
ทัศนวิสัยได้น้ำที่ขุ่นมัว” อยู่เกือบตลอดเวลา เพราะ
มีโคลนหนาที่บ เมื่อทางเลี้ยวที่เหลืออยู่เพียงน้อยนิด
ในการนำ ๑๓ ชีวิตทีมหมูป่ากลับบ้านคือ “ออกทาง
ปากถ้ำ” หน่วยซีลจึงกลายเป็น “มนุษย์น้ำ”
ขนขวดอากาศราว ๔๐๐ ขวดเข้าไปภายในถ้ำ เพื่อ
ความหาตัวผู้ติดอยู่ใน ซึ่ง พล.ร.ต. อากาศ
อยู่คงแก้ว ผบ.หน่วยซีล ยอมรับว่า “ภารกิจตรงนี้
ยากจริง ๆ ไม่เคยเจอ” ขณะที่ เบน เรย์มีแนตส์
นักดำน้ำชาวเบลเยียม กล่าวกับซีเอ็นเอ็นว่า “การ
ดำน้ำในถ้ำนี้ คือยอดเขาเอเวอเรสต์ของการดำน้ำ”
ทว่าด้วยการวางแผนรอบคอบรัดกุมทุกด้าน แรง
สนับสนุนจากทุกฝ่าย องค์ความรู้และความสามารถ
เฉพาะตัวของนักดำน้ำ ทำให้ “ภารกิจที่เป็นไปไม่ได้”
กลายเป็น “ภารกิจที่เป็นไปได้” ซึ่งนายณรงค์
ศักดิ์ โอสถธนากร ผู้บัญชาการศูนย์อำนวยการ
ร่วมค้นหาผู้สูญหายฯ (ศอร.) ชี้ว่า “เราได้สร้าง
ประวัติศาสตร์ใหม่ของภารกิจ และประวัติศาสตร์
นี้ก็จะจารึกอยู่ตลอดไปในประเทศไทย และผมถือว่า
อาจจะเป็นของสากลด้วย” ขณะที่สมาคมกู้ภัยใน
ถ้ำแห่งอังกฤษ (BCRC) ออกแถลงการณ์เมื่อ ๑๑
ก.ค. ระบุว่านี่คือการจบภารกิจกู้ภัยที่ “เหลือเชื่อ
ที่สุด” ครั้งหนึ่งของโลก

๒. เครียดที่สุด : นับจากเข้าร่วมภารกิจเมื่อ
๒๔ มิ.ย. หรือ ๑ วันหลังเด็ก ๆ ไปติดอยู่ในถ้ำ
หัวหน้าหน่วยซีล อย่าง น.อ. อนันต์ สุวรรธ
ณ ยอมรับว่าเครียดทุกนาที แต่วันที่เครียดที่สุดคือ
๒๓ ชม. ที่ลูกน้องหายไปไร้การติดต่อ หลังนักดำ
น้ำชาวอังกฤษไปเจอเด็ก ๆ เมื่อ ๒ ก.ค. โดยใช้เวลา
๕ ชม. ครึ่งกลับออกมาแจ้งข่าว จึงประเมินกันว่าทีม
หมูป่าน่าจะอยู่ห่างออกไป ๕๐๐-๗๐๐ ม. จึงเตรียม
เสบียงและแผ่นพอยล์เข้าไป โดยส่งทีมแรก ๔ คน
คัดคนที่คิดว่าเจ๋งที่สุด อีก ชม. ต่อมาก็ส่งทีมที่สอง
ไปอีก ๓ คน มี พ.ท. นพ.ภาคย์ โฉมฉาย เข้าไป
ด้วย “ทั้ง ๒ ทีมขาดการติดต่อไป ๒๓ ชม. ตอนนั้น
เป็นความเครียดของผู้ปฏิบัติที่ส่งลูกน้องไป ไม่รู้ว่า
เป็นหรือตาย ต่างชาติเขาดี ๕ ชม. คิดว่าศักยภาพ
ของเรา ๗-๘ ชม. ต้องกลับ” ผู้การอนันต์เล่ากระทั่ง
๒๓ ชม. ผ่านไป มีซีล ๓ นายกลับออกมารายงาน
ข่าว ส่วนอีก ๔ นายใช้ขวดอากาศจนหมดถัง ในการ
ทำงานของซีล พวกเขาไม่รู้วันรู้คืน รู้เพียงว่าเป็น
เวลาที่ ชม. แล้วที่ลูกน้องหายไปในความมืด” ทุก
ครั้งที่ส่งลูกน้องออกไปทำงาน ๑๐ ชม. ก็มี ๗ ชม.
ก็มี ๓-๔ ชม. ก็มีว่าเขาจะกลับมาให้เราเห็นว่าจะ
มีชีวิตอยู่ นี่คือการยากของมัน” น.อ.อนันต์บอก
และว่า “เหตุการณ์ที่รับผิดชอบ เครียด มืด เป็นงาน
ใหม่ที่ไม่เคยประสบการณ์ ความเย็นน้ำในถ้ำ และ
ไม่รู้ว่าจะมาอีกเมื่อไหร่ แต่เรามีทีมนักฟุตบอล
๑๓ ชีวิตที่รอคอยเราอยู่ ที่เราทำไม่ได้”

๓. วิกฤตที่สุด: สองปัจจัยสำคัญที่เป็นตัว
เร่งให้ ศอร. ต้องตัดสินใจนำทีมหมูป่าดำน้ำออกจาก
ถ้ำ หนีไม่พ้น มวลน้ำ และอากาศ ซึ่งผู้ว่าฯ ณรงค์
ศักดิ์เปิดเผยว่ามีราว ๕ แสนลิตร ลบ.ม. ที่กอดัน
เด็ก ๆ อยู่ และทีมงานต้อง “รบกับน้ำ” ตลอดเวลา
แม้แรงสูบน้ำทั้งวันทั้งคืน แต่ระดับน้ำในถ้ำในช่วง
แรก ๆ ลดลงโดยเฉลี่ยแค่ ๑-๒ ซม./วัน ก่อนที่ช่วง
หลัง ๆ จะลดลง ๑ ซม./ชม. ในทัศนะของ ผบ.ศอร.
วันที่ ๒๗ มิ.ย. คือ “วิกฤตที่สุด” เพราะต้องเสียพื้นที่

เกือบทั้งหมดในถ้ำให้กับน้ำ หลังฝนถล่มลงมาอย่างหนักและต่อเนื่อง จนน้ำเอ่อล้นออกมาถึงปากถ้ำ เจ้าหน้าที่ต้องถอยร่น-ย้ายกองบัญชาการของ ศอร. ออกไปอยู่นอกถ้ำ ทั้งนี้มีการประเมินว่าหากเคลื่อนย้าย ๑๓ ชีวิตทีมหมูป่าไม่ทันหน้าน้ำ บริเวณ “เนินนมสาว” ที่พวกเขาพักคอยอยู่จะจมน้ำ ส่วนอีกวิกฤติคือระดับออกซิเจนภายในถ้ำ ซึ่งตรวจวัดแล้วพบว่าเหลือเพียง ๑๕ เปอร์เซ็นต์ “ถ้าออกซิเจนเหลือ ๑๒ เปอร์เซ็นต์ จะทำให้ซ็อก ซีม โคม่า จึงบีบทำให้เราต้องรีบทำงานแข่งกับเวลามากขึ้น” ผู้ว่าฯ ณรงค์ศักดิ์ระบุ

๔. เสียสละที่สุด : “แม้แต่วินาทีสุดท้ายที่ไม่มิลมหายใจ ก็ยังทำให้ครอบครัวภูมิใจและเป็นเกียรติ” ภรรยาของจ่าแซม หรือ จ.อ. สมาน กุนัน กล่าวทั้งน้ำตา หลังทราบข่าวการเสียชีวิตของสามี ขณะปฏิบัติภารกิจวางขวดอากาศในถ้ำ ร่วมกับทีมต่างชาติ ๔ คน และชาวไทย ๑ คน ไม่เพียงทีมกู้ภัยคนไทย แต่คนทั่วโลกต่างยกให้จ่าแซมเป็น “วีรบุรุษถ้ำหลวง” น.อ. อนันต์ สุรารวรรณ เล่าถึงวันแห่งความสูญเสียว่า ชาวต่างชาติที่ปฏิบัติภารกิจร่วมกับจ่าแซมใช้เวลา ๓ ชม. ในการกลับออกมา จึงคาดการณ์ว่าลูกน้องเราก็คงไม่เกิน ๕ ชม.”๕ ชม. ผ่านไป ๖ ชม. ผ่านไป ๗ ชม. ผ่านไป ไม่กลับมาทั้ง ๒ คน แต่ก็ยังประเมินสถานการณ์เข้าข้างตัวเองว่า จากข้อมูลหลังจากดำออกโถงไปแล้ว ๔๐๐ ม. จะมีช่วงน้ำตื้นที่สามารถเดินได้ มีดำนน้ำเป็นช่วง ๆ ก็ยังมั่นใจว่า ลูกน้องเราอาจจะเหนื่อยแล้วพัก จนประมาณตี ๑ คู่บัดดี้ก็ดำกลับมาที่โถง ๓ คนเดียวแล้วแจ้งว่า เกิดเหตุไม่ดีขึ้น” หัวหน้าหน่วยซีลกล่าว และว่า “ก็เป็นคืนที่เราสูญเสีย แต่ว่าสูญเสีย ๑ ชีวิตกับอีก ๑๓ ชีวิตที่ยังคอยเราอยู่ เราต้องเดินหน้าต่อ” การเสียสละชีวิตของจ่าแซม ทำให้ผู้ปฏิบัติงานทุกภาคส่วนซึ้งเศร้า ก่อนที่พวกเขาจะแปรเปลี่ยนเป็นพลังว่าภารกิจนำ ๑๓ ชีวิตทีมหมูป่าออกจากถ้ำต้องสำเร็จ

๕. ชุมนุม “ดาราลอก” มากที่สุด : ตลอดปฏิบัติการ “ถ้ำหลวง” มีผู้เชี่ยวชาญและนักดำน้ำต่างชาติ-ต่างสังกัด ๔๗ คน เดินทางมาที่โปงผาโดยมิได้นัดหมาย ทว่าพวกเขามีเป้าหมายเดียวกันคือการพา ๑๓ ชีวิตออกจากถ้ำอย่างปลอดภัย ซึ่งผู้ว่าฯ ณรงค์ศักดิ์เรียกว่าเป็นการรวมตัวของ “ทีมดาราลอก” ในจำนวนนี้มี ๑๓ คนที่ร่วมภารกิจลำเลียงทีมหมูป่า ๓ ชุดออกจากถ้ำ ระหว่างวันที่ ๘-๑๐ ก.ค. กับทีมซีลไทยที่ “คัดเป็นพิเศษ” ๕ คนวิธีการ-แนวทาง-เทคนิคดำน้ำในถ้ำของนักดำน้ำระดับ “ดาราลอก” จาก ๗ ประเทศถูกถ่ายทอดและส่งต่อให้ซีลไทย เพื่อให้ภารกิจลุล่วง ทว่าสิ่งที่พวกเขาได้กลับไปคือ “ประสบการณ์” ที่หาไม่ได้ในการดำน้ำครั้งไหน ๆ ที่พวกเขาเคยผ่านมา

๖. สามัคคีที่สุด : ๑๘ วันของปฏิบัติการ “ถ้ำหลวง” เป็นภารกิจที่ได้รับความร่วมแรง-ร่วมมือ-ร่วมใจมากที่สุด ถึงขนาดที่ ผบ.ศอร. นำไปสรุปว่า “ความสามัคคี” ทั้งในหมู่คนไทยและต่างประเทศคือหัวใจสำคัญที่ทำให้ภารกิจลุล่วง เป็นการทลายภาษาและเชื้อชาติ ผู้ว่าฯ ณรงค์ศักดิ์กล่าวว่า มีผู้เข้าร่วมและสนับสนุนภารกิจครั้งนี้นับหมื่นคน ทว่าข้อมูลที่รายงานที่ประชุมสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เมื่อ ๑๑ ก.ค. ระบุว่ามีคน ๔,๕๕๙ คน จาก ๒๗๑ หน่วยงานเข้าร่วมปฏิบัติการ “ทุกคนเป็นจิ๊กซอว์ที่ต่อกัน จนเป็นภาพความสำเร็จนี้” ผบ.ศอร. แถลง

๗. แข็งแกร่งที่สุด : ท่ามกลางกระแสในสื่อสังคมออนไลน์ที่เห็นแตกต่างหลากหลาย บ้างก็ว่า ๑๓ ทีมหมูป่าคือฮีโร่, พระเอก, ผู้ร้าย บ้างก็ว่าเป็นเด็กชน ในฐานะผู้บัญชาการเหตุการณ์ ผบ.ศอร. นิยามพวกเขาว่าเป็น “เด็กที่มีความสุขและปฏิบัติไปตามวิถี” ขณะที่ทีมกู้ภัยอย่าง อิวาน คาราจิซ นักดำน้ำชาวเดนมาร์ก ยกให้พวกเขา “แข็งแกร่งอย่างน่าเหลือเชื่อ” เพราะทั้งหมดติดอยู่ในถ้ำกว่า ๒ สัปดาห์โดยไม่ได้รับประทานอะไรเลยไม่ได้เจอพ่อ

แม้ที่สำคัญทั้งหมดไม่เคยผ่านการดำน้ำมาก่อน จึงถือเป็นการ “ทำในสิ่งที่ไม่เคยมีเด็กคนใดเคยทำ” ขณะที่ผู้ใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ยกให้ พ.ท. นพ.ภาคย์ โโลหารชุน เป็นหมอบที่ “แข็งแกร่งที่สุดในปฐพี” หลังเข้าไปดูแลปฐมพยาบาลทีมหมูป่าภายในถ้ำ ด้วยใบหน้าเปื้อนยิ้มเกือบตลอดเวลา และเป็นชุดสุดท้ายที่ออกจากถ้ำเมื่อ ๑๐ ก.ค. ที่ผ่านมา

๘. กระแสพลังแรงที่สุด : ตลอดเวลาที่ ๑๓ ชีวิตติดถ้ำหลวง มีสื่อมวลชนทั้งไทยและต่างประเทศกว่า ๘๐๐ คน (เฉพาะที่ลงทะเบียนกับ ศอร.) เดินทางไปเกาะติดสถานการณ์การค้นหา-กู้ภัย-ส่งกลับที่ถ้ำหลวง ทำให้ผู้สื่อข่าวหลายคนอดแสดงความ “ดีใจ” ไม่ได้เมื่อเห็นรถพยาบาลคันสุดท้ายเคลื่อนจากปากถ้ำหลวง ถึง รพ.เชียงใหม่ประชานุเคราะห์ หลังผ่าน ๑๘ วันที่รอคอย ทั้ง โจนธาณ เฮด แห่ง บีบีซี และ แมตต์ ริเวอร์ส แห่ง ซีเอ็นเอ็น ต่างบอกว่านี่เป็นเรื่องที่ “น่าทึ่ง” นอกจากนี้ผู้ใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ทั้งเฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ อินสตาแกรม ยังพร้อมใจกันพูดถึงปฏิบัติการในครั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นผู้นำประเทศ นักฟุตบอลระดับโลก ดารา นักแสดง เฉพาะวันที่ ๑๐ ก.ค. ซึ่งเป็น “ดีเดย์” วันสุดท้ายในการปฏิบัติการลำเลียงทีมหมูป่าชุดสุดท้าย ๕ คนออกจากถ้ำ รอยเตอร์รายงานว่ามีผู้ค้นหาด้วยคำว่า “Thai cave rescue” จากภูเก็ลถึง ๓๕๙ ล้านครั้ง ขณะที่แฮชแท็กยอดฮิตในทวิตเตอร์คือ #Thaicaverescue, #boarteam, #Thainavyseals, #PrayForThaiBoys และ #Bringtheboarteambackhome ส่วนเทรนด์ทวิตเตอร์ในเมือ่งไทย ๑๐ อันดับแรก ก็กลายเป็นเรื่องราวของทีมหมูป่าถึง ๕ แฮชแท็ก ภายในเวลาไม่ถึง ชม. หลังมี “ข่าวดี” ว่าสมาชิกทีมหมูป่าลัดสุดท้ายได้รับการช่วยเหลือให้ออกจากถ้ำอย่างปลอดภัย ประกอบด้วย อันดับ ๑ #พาทีมหมูป่ากลับบ้าน, อันดับ ๒ #ThaiCaveRescue, อันดับ ๔ Thai Navy SEALs,

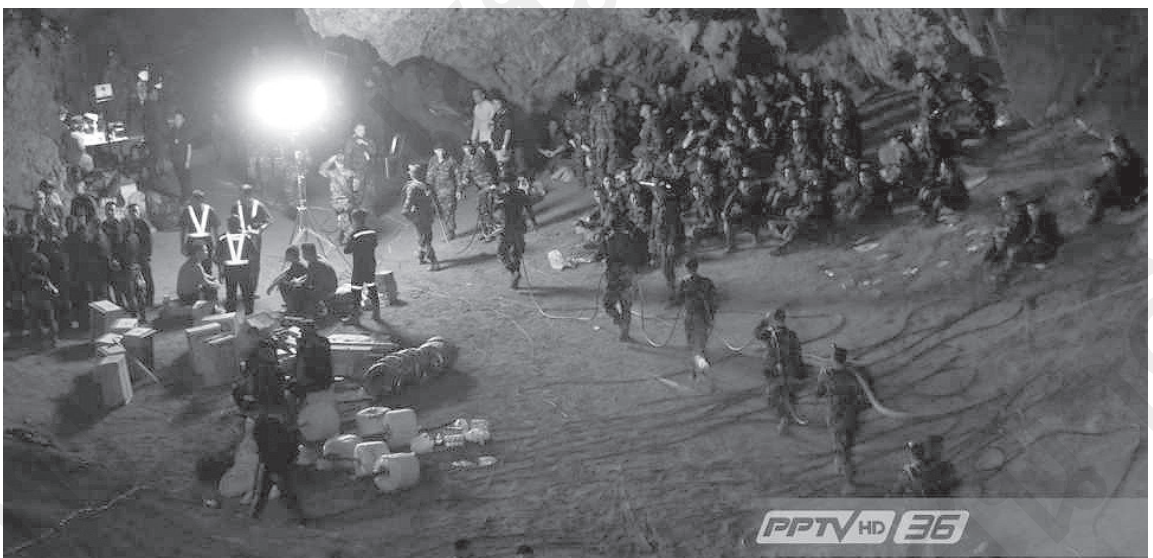
อันดับ ๘ #Hooyah, อันดับ ๙ #Wild Boar และ อันดับ ๑๐ #Chiang Rai

๙. ที่สุดแห่งพลังศรัทธา : ท่ามกลางการเฝ้ารอดด้วยจิตใจพะวงพะวังของ ๑๓ ครอบครัว ทีมหมูป่า โดยหวังให้ทุกคนหวนคืนสู่อ้อมกอดครอบครัวอย่างปลอดภัย หนึ่งในบุคคลที่กลายเป็นเครื่องสะท้อน “ความศรัทธา” และกลายเป็น “ที่พึ่งทางใจ” ของบรรดาผู้เฝ้ารอ ก็คือพระครูบาบุญชุ่ม ญาณสํวโร พระเกจิชื่อดังของภูฏาน ประเทศเมียนมา ซึ่งเป็นที่เคารพของพุทธศาสนิกชนชาวไทย ลาว เมียนมา ท่านเดินทางมายังถ้ำหลวงอย่างน้อย ๓ ครั้ง เพื่อประกอบพิธีเปิดป่าขอขมาและแผ่เมตตา โดยมีครอบครัวของ ๑๓ หมูป่าร่วมพิธี สองครั้งแรกคือวันที่ ๒๙ มิ.ย. และ ๓๐ มิ.ย. ซึ่งพระครูบุญชุ่มบอกสั้น ๆ ว่า “วันสองวันอาจจะได้เห็น... ทุกคนยังอยู่” และครั้งที่สาม เมื่อ ๔ ก.ค. เพื่อประกอบพิธีแผ่เมตตาเปิดทางถ้ำ

๑๐. ที่สุดแห่งเรื่องราวสะท้อนอารมณ์ : ท้ายที่สุดนี้บีบีซีไทยขอรวบรวมเหตุการณ์สำคัญ ๆ ที่สร้างเรื่อง “ดราม่า” ในช่วงปฏิบัติการ นั่นก็คือ ดีใจที่สุด หลัง ๒ นักดำน้ำชาวอังกฤษพบนักเตะเยาชน และโค้ชครบทั้ง ๑๓ คน เมื่อ ๒ ก.ค. เสียใจที่สุดหลังทราบข่าว จ.อ.สมาน กุนัน เสียชีวิต เมื่อ ๖ ก.ค. ระวัง ปฏิบัติหน้าที่เรียกรอยยิ้มได้มากที่สุด หลังได้อ่านข้อความใน “จดหมายน้อย” ที่เด็ก ๆ ทีมหมูป่าและผู้ปกครองสื่อสารกัน เมื่อ ๗ ก.ค. ลุ้นที่สุดกับการปฏิบัติการ “กู้ภัย” วันแรก ๘ ก.ค. เพื่อพาทีมหมูป่าชุดแรก ๔ คนออกจากถ้ำ และยังลุ้นต่อเนื่องอีก ๒ วัน สุขที่สุด เมื่อได้รับคำยืนยันว่า ๑๓ ชีวิตทีมหมูป่าปลอดภัยทุกคน เมื่อ ๑๐ ก.ค. โลงใจที่สุดเมื่อได้เห็นภาพแรกของทีมหมูป่าขณะรักษาตัวใน รพ.เชียงใหม่ประชานุเคราะห์ ระหว่างถล่มปิด ศอร. เมื่อ ๑๑ ก.ค. ๖๑

ประมวลภาพภารกิจช่วย “ชีวิตที่มहुป่า” ตัดถ้ำหลวง

สรุป

จากปฏิบัติการช่วยค้นหาโค้ชและนักฟุตบอลเยาวชนทีม “หมูป่าอะคาเดมี” ทั้ง ๑๓ ชีวิต ที่เข้าไปติดในถ้ำหลวง-ขุนน้ำนางนอน จังหวัดเชียงราย ตั้งแต่ วันที่ ๒๓ มิถุนายนที่ผ่านมา ปฏิบัติการช่วยเหลือ ๑๓ ชีวิตทีมหมูป่าอะคาเดมี ภาพรวมในการช่วยเหลือทั้งหมด ทั้งหมด ทุกคน ทุกฝ่าย คือ “ฮีโร่” แต่ในสถานการณ์ย่อมสร้างผู้นำ โดยเฉพาะบทบาทของ “ผู้ว่าราชการจังหวัดหนึ่ง” ณรงค์ศักดิ์ ใสถนกร อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา ตามมติคณะรัฐมนตรี (ครม.) ที่โยกย้ายข้าราชการระดับผู้ว่าราชการจังหวัดเมื่อ วันที่ ๒๔ เมษายนที่ผ่านมา บทบาทการเป็นผู้บัญชาการศูนย์ฯ ของผู้ว่าฯ ณรงค์ศักดิ์ ต้องถือว่าได้คนทำงานถูกที่ ถูกเวลา กับการทำหน้าที่ผู้บัญชาการเหตุการณ์ที่ต้องใช้ทักษะการบริหารจัดการบุคลากรนับพันคนจากหลายหน่วยงานให้เดินไปในทิศทางเดียวกัน ตามแผนงานที่วางเอาไว้ ทั้งแผนระยะสั้น ระยะยาว แผนหลัก และแผนรองรวมทั้งการสื่อสารผ่านสื่อมวลชนแบบชัดเจนตรงไป ตรงมา เคลียร์ทุกประเด็นข้อสงสัยทั้ง ชาวเน็ต ชาวสื่อ เพื่อให้การทำงานเป็นไปตามเป้าหมายหลักที่วางไว้ในแวดวงคนมหาดไทย การทำงานของผู้ว่าฯ ณรงค์ศักดิ์ จะยึดแนวตงฉิน ยอมหัก ไม่ยอมมอง ยึดความถูกต้อง สอดรับคำให้กำลังใจของ “บิ๊กตุ๋” พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคสช. ที่ระบุว่า “ผู้ว่าฯ ณรงค์ศักดิ์ เป็นคนมีความสามารถ คนดี คนเก่งอยู่พื้นที่ไหน ที่นั่นก็เจริญ” พร้อมกับเน้นย้ำการทำงานของผู้ว่าราชการจังหวัดโดยยึดโยงกับการทำหน้าที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจากเหตุการณ์ช่วยทั้ง ๑๓ ชีวิตที่ติดถ้ำด้วยว่า “ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องทำงานแบบบูรณาการกับทุกหน่วยงานให้ได้ ต้องทำงานให้เหมือนเป็น นายกฯของจังหวัดนั้น”

นายแพทย์สุกมล วิชาวีพลกุล จิตแพทย์ ได้

วิเคราะห์เกี่ยวกับผู้ว่าฯ ณรงค์ศักดิ์ ว่ามีบุคลิกภาพแบบ ENTJ ตาม Myer Brigg Types Indicator หรือ MBTI ตามแนวคิดของ Carl Jung โดยที่ตัว E ย่อมาจาก Extraversion N ย่อมาจาก Intuition T ย่อมาจาก Thinking และ J ย่อมาจาก Judgment นายณรงค์ศักดิ์ ใสถนกร” น่าจะมีอุปนิสัยแบบ ENTJ – The Executive (most commanding) เป็นนักกลยุทธ์ มีความคิดสร้างสรรค์ มีเหตุผล มั่นใจในตนเอง ใจร้อน ชอบแข่งขัน มีพลัง คิดและทำอะไรจริงจัง มีความสามารถและไม่ค่อยอยู่นิ่ง เป็นคนรอบรู้ แก้ปัญหาเก่ง เชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ ได้ดี ทำทายอุปสรรค ชอบถกเถียงเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ชื่นชอบและเคารพคนที่กล้าท้าทายเขา และจะไม่นับถือคนที่ไม่กล้าทำแบบนั้น ตัดสินใจรวดเร็ว มีความเฉียบขาดในการทำสิ่งต่าง ๆ ทำงานเก่งแต่ให้กำลังใจคนไม่เก่ง มักจะก้าวไปอยู่ในตำแหน่งที่สามารถควบคุมและระดมสรรพกำลังเพื่อไปให้ถึงเป้าหมายระยะยาว มีความสามารถในการประยุกต์ด้านการจัดการและการวางแผน เน้นเหตุผลและตรรกะ ชอบทำงานที่มีนโยบายชัดเจน ชอบทำงานกับคนที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ ไม่ชอบคุยกับคนที่ใช้อารมณ์ หงุดหงิดกับคนที่ทำผิดซ้ำ ๆ ซาก ๆ มุ่งการพัฒนาไปข้างหน้า ความคิดเชิงกลยุทธ์ที่จะทำสิ่งใหม่ ๆ เป็นสิ่งสำคัญมาก แก้ปัญหาด้วยตรรกะและเหตุผล สื่อสารกับผู้อื่นอย่างตรงประเด็น มีความเด็ดขาด กล้าตัดสินใจ มักได้รับการเลือกให้เป็นผู้นำทีม บางครั้งดูเหมือนวางอำนาจ แต่ลึก ๆ ก็ไม่ได้คิดอะไร มีลักษณะของผู้เป็นอย่างแท้จริง มีความสามารถในการบริหารจัดการสูง ทุ่มอยู่ตลอดเวลาเพราะเต็มทีที่ทำงานมาก วางเป้าหมาย และให้อิสระกับคนที่ทำงานด้วย

จากเหตุการณ์นักฟุตบอลเด็กอายุ ๑๑-๑๖ ปี ทีมหมูป่าอะคาเดมี ๑๓ คนพร้อมโค้ช ติดอยู่ในถ้ำหลวง-ขุนน้ำนางนอนมานานกว่า ๒ สัปดาห์ตั้งแต่วันที่ ๒๓ มิถุนายน ซึ่งปัจจุบันสามารถพาทั้งหมด

ออกนอกถ้ำได้สำเร็จ แม้ว่าเหตุการณ์นี้จะเป็นเรื่องร้ายที่เกิดขึ้นกับเด็กและครอบครัวผู้ที่เกี่ยวข้อง แต่เมื่อมองในภาพรวมเราก็เชื่อว่าเหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้เกิดเรื่องดีอีกมากขึ้นกับสังคมไทยสิ่งหนึ่งที่เราได้เรียนรู้จากเหตุการณ์นี้คือ ความสำเร็จต่าง ๆ ทั้งการเจอตัวน้อง ๆ ทีมนักฟุตบอลภายในถ้ำ หรือการนำตัวเด็กออกจากถ้ำจนประสบความสำเร็จนั้น ไม่ได้เกิดเพราะโชคช่วย และไม่ได้เกิดจากความบังเอิญที่อยู่ ๆ น้ำลดลงเอง แต่ความสำเร็จในการกู้ภัยเหล่านี้เกิดจากการวางแผนงานที่รัดกุม มีการซักซ้อมเพื่อลดความผิดพลาดให้น้อยลงมากที่สุด สถานการณ์วิกฤตินอกจากนี้วิทยากรล่ายุคต่าง ๆ ก็สร้างความเป็นไปได้ให้การกู้ภัยครั้งนี้ปลอดภัยมากยิ่งขึ้น จากข่าวเหตุการณ์ถ้ำหลวงที่เผยแพร่ติดต่อกันหลายวันทำให้คนไทยได้เรียนรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ในชีวิตประจำวัน ทั้งข้อจำกัดของระบบภาพถ่ายดาวเทียมที่ถ่ายทะลุพื้นดินไม่ได้ เช่นเซอร์สแกนตรวจสอบภายในถ้ำต่าง ๆ การเสนอแนวคิดต่าง ๆ ในการกู้ภัย ทั้งการใช้ท่อในล่อน หรือการใช้เรือดำน้ำเล็ก รวมถึงเรื่องพื้นฐานอย่างกฎ ๓-๓-๓ ของการชีวิตรอด คือคนเราสามารถขาดอากาศได้ ๓ นาที ขาดน้ำได้ ๓ วัน และขาดอาหารได้ ๓ สัปดาห์ ซึ่งสร้างความเข้าใจให้คนไทยได้อีกมากโข และสถานการณ์ก็ได้สร้างบุคคลตัวอย่างให้คนไทยรู้จัก ทุกสังคมต้องการ idol หรือบุคคลต้นแบบที่เป็นแรงบันดาลใจในการใช้ชีวิต เพื่อให้ชีวิตมีจุดมุ่งหมายว่าอยากทำอะไรหรืออยากเป็นอะไรให้ได้อย่าง idol ที่เรานับถือ ซึ่งในเหตุการณ์นี้ทำให้คนไทยได้รู้จักคนเก่งในหลากหลายอาชีพ เพื่อเป็นต้นแบบในการใช้ชีวิตต่อไป ผู้ว่าณรงค์ศักดิ์ โอสถธนากร (อดีต) ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย แม้ที่วางแผนและควบคุมการกู้ภัยในครั้งนี้ ผู้ว่าฯ ณรงค์ศักดิ์ได้แสดงให้เห็นว่าการเป็นผู้นำที่ดี สามารถควบคุมสถานการณ์ได้เป็นอย่างไร ซึ่งเป็นแบบอย่างที่น่าศึกษาทั้งวิธีการสื่อสารกับมวลชนที่เข้ามาช่วยเหลือหน่วยงานที่มี

จำนวนมาก ก็ต้องการการสื่อสารที่สั้น กระชับ ไม่อ้อมค้อม รวมถึงการสื่อสารกับประชาชนที่ติดตามที่ให้รายละเอียดและความมั่นใจตามข้อมูลที่มี ไม่มีการให้ความคาดหวังเกินจริง และเป็นแบบอย่างในการทำงานร่วมกันเป็นทีม บทบาทของผู้ว่าฯ ณรงค์ศักดิ์ ในฐานะผู้บัญชาการศูนย์อำนวยการร่วมค้นหาผู้สูญหายฯ (ศอร.) ต่อการกู้ภัยให้ความช่วยเหลือ ทีมหมูป่า ๑๓ ชีวิตที่ถ้ำหลวง ได้รับการยกย่องและชื่นชมอย่างแพร่หลาย นายพลอดีตซีแอลอเมริกายังให้การชื่นชมท่านว่ามีความเป็นมืออาชีพภาวะผู้นำยอดเยี่ยม วางแผนยิ่งกว่าเดินทางไปดวงจันทร์ โดยพลเรือโทโรเบิร์ต ฮาเวิร์ด Vice Admiral Robert Harward, อดีตหน่วยซีลของกองทัพเรือสหรัฐอเมริกา ให้สัมภาษณ์สถานีโทรทัศน์ abc ชื่นชมว่า” ลองนึกถึงการจะไปดวงจันทร์ ต้องมีการวางแผนหลายปี แต่เรื่องนี้เกิดขึ้นทันทีและพวกเขาต้องวางแผนและลงมือแบบทันทีทันใด ภาวะผู้นำของผู้ว่าไทยนั้น ยอดเยี่ยมมาก เดินหน้าไปอย่างรวดเร็ว รอบคอบ ในขณะที่เป็นสถานการณ์ที่เร่งรีบและบีบคั้น การที่ต้องหยุดพักการปฏิบัติการสัก ๑๐ ชั่วโมงเหมาะสมมาก พวกเขาทำงานหนักมาก มีแผนที่ดีและก็ทำสำเร็จตามแผน พวกเขาทำงานอย่างรอบคอบมาก มืออาชีพมาก ๆ การใช้ทรัพยากรและประชาคมนานาชาติที่มาร่วมกันก็ยอดเยี่ยมจริง ๆ”

อีลอน มัสก์ ซีอีโอของ Tesla บริษัทผลิตรถไฟฟ้าชั้นนำของโลก, SpaceX บริษัทขนส่งทางอวกาศที่พัฒนาจรวดขนส่งที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ และ Boring Company บริษัทเกี่ยวกับธรณีและการขุดเจาะ ซึ่งบริษัททั้งหมดนั้นใช้วิทยาศาสตร์ขั้นสูงเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตของมนุษยชาติ ซึ่งในเหตุการณ์ที่หมูป่าติดถ้ำนี้ Musk ได้แสดงให้เห็นคนไทยได้เห็นบุคลิกของผู้บริหารที่มีเทคโนโลยีอยู่ในมือ และตัดสินใจอย่างรวดเร็วให้ทีมวิศวกรของบริษัทนำเทคโนโลยีมาสร้างเครื่องมือกู้ภัย และส่งมาช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว พ.ท.นพ.ภาคย์ โลหารชุน

หรือ หมอภาคย์ ตัวแทนกองทัพไทยที่ผ่านการฝึกฝน
สุดโหด และร่วมปฏิบัติภารกิจในฐานะนายแพทย์
แนวหน้าที่ดำน้ำมุดถ้ำที่คดเคี้ยวเข้าไปช่วยเหลือ
เด็ก ๆ อาสาสมัครจากนานาชาติ ที่ทำให้คนไทย
รู้จักนักดำน้ำกู้ภัยในถ้ำ ผู้เชี่ยวชาญด้านชลประทาน
วิศวกรสื่อสาร วิศวกรธรณี และอื่น ๆ อีกมากมาย
แต่ก็เป็นที่น่าเศร้าเมื่อเราต้องสูญเสีย จ่าเอกสมาน
กุนัน ที่ต้องเสียชีวิตจากการปฏิบัติภารกิจลำเลียง
ขวดอากาศจากโถงสามไปวางตามจุดต่าง ๆ ณ บริเวณ
สามแยกในถ้ำ โดยเริ่มดำน้ำในถ้ำตั้งแต่เวลา
๒๐:๓๗ น. วันที่ ๕ กรกฎาคม หลังเสร็จภารกิจได้
ดำน้ำกลับแต่หมดสติในน้ำ ระหว่างนั้นคู่น้ำที่ไป
ด้วยกันได้ปฐมพยาบาล (CPR) แต่ไม่ได้สติ จึงนำ
กลับมายังโถงสาม เพื่อปฐมพยาบาลอีกครั้ง แต่ไม่
ได้ผล จ่าเอกสมาน กุนัน เสียชีวิต ณ เวลาประมาณ
๐๑:๐๐ น. วันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผู้คน
ยกย่องจ่าเอกสมาน กุนัน เป็นจำนวนมาก และให้
สมญานามเขาว่า “จ่าแซม วีรบุรุษถ้ำหลวง” จาก
เหตุการณ์ในครั้งนี้ จ่าเอกสมานได้รับพระมหา
กรุณาธิคุณจาก สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิรา
ลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร พระราชทานยศ
นาวาตรี และเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่เชิดชู
ยิ่งช้างเผือก ชั้นที่ ๑ ประถมาภรณ์ช้างเผือก ให้แก่
จ่าเอกสมาน กุนัน เป็นกรณีพิเศษ หลังจากที่เขาเสีย
ชีวิตในเหตุการณ์ถ้ำหลวง และยังได้รับการไว้อาลัย
ในระดับนานาชาติ ทั้งสื่อเดลิเมล์ของสหราชอาณาจักร
ที่แสดงความขอบคุณและระบุว่าเขาจะ
ได้รับการจดจำตลอดไป ส่วนที่ประเทศอินเดียได้มีการ
การก่อทรายเป็นรูปจ่าเอกสมาน เพื่อเป็นการ
ไว้อาลัย รวมถึงอิเก๋ กาศิย์ส อดีตผู้รักษาประตูทีม
ชาติสเปน ได้ลงรูปจ่าเอกสมาน พร้อมแสดงการ
เชิดชูผ่านอินสตาแกรม อาจารย์เฉลิมชัย โฆษิต
พิพัฒน์ ผู้สร้างศิลปะวัดร่องขุน ชักชวนศิลปินชาว
เชียงรายประมาณ ๓๐๐ คน จัดกิจกรรมศิลปะเพื่อ
เทิดทูนเกียรติประวัติของจ่าเอกสมาน กุนัน และมี

แผนจะขออนุญาตจากกรมอุทยานแห่งชาติสร้าง
อนุสรณ์สถานเหตุการณ์นี้ในพื้นที่วนอุทยานถ้ำ
หลวง-ขุนน้ำนางนอน ประกอบไปด้วยสร้างรูปปั้น
ขนาด ๑.๕ เท่าตัวจริงของจ่าเอกสมาน และศาลา
เอนกประสงค์เพื่อจัดแสดงนิทรรศการ ภาพถ่าย
ข้อมูล และงานศิลปะที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ถ้ำ
หลวง รวมถึงเป็นที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว โดยใช้
งบประมาณส่วนตัวทั้งหมด

ไม่แปลกถ้าหากเหตุการณ์ที่เกิดที่ถ้ำหลวง
ขุนน้ำนางนอน ช่วงกว่า ๒ สัปดาห์เศษ จะถูกบันทึก
ไว้ในประวัติศาสตร์ เพราะมีหลากหลายมิติที่ต้องนำ
มาถอดบทเรียน แปรวิกฤติให้เป็นโอกาสในการ
เรียนรู้ สังคมประสบการณ์จากภารกิจที่ยากยิ่ง ถึง
ขนาดถูกนำไปเปรียบเทียบกับการบินเพื่อค้นหา
เอเวอเรสต์ขณะเดียวกันก็เห็นถึงความสามัคคี
เป็นหนึ่งเดียวกันของทั้งคนไทย กับน้ำใจไมตรีที่ทั่ว
โลกหยิบยื่นให้ โดยมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือ การ
ค้นหาช่วยเหลือ ๑๓ ชีวิตที่ติดอยู่ในถ้ำ เป็นความ
เสียสละและเอื้ออาทรที่ไม่ได้คำนึงถึงเชื้อชาติ ศาสนา
การเมือง ฯลฯ มีแต่ความมุ่งมั่น และการมีจิตอาสา
ของคนไทยทั้งในพื้นที่และทุกภูมิภาค ที่ยอมเสีย
สละร่วมปฏิบัติภารกิจเท่าที่สามารที่จะช่วยได้ เป็น
ภาพความทรงจำที่จะติดตรึงอยู่ในใจทุกคนที่ได้
สัมผัสและรับรู้

ขณะเดียวกัน การทำงานในลักษณะบูรณา
การร่วมกันของหน่วยงานราชการ เอกชน และภาค
ประชาชน รวมทั้งการแสดงให้เห็นถึงภาวะผู้นำของ
นายณรงค์ศักดิ์ โอสถธนากร อดีตผู้ว่าราชการ
จังหวัดเชียงราย ในฐานะผู้บัญชาการเหตุการณ์ศูนย์
อำนวยการร่วมค้นหาผู้สูญหายในวนอุทยานถ้ำ
หลวง ขุนน้ำนางนอน (ศอร.) ซึ่งได้รับการชื่นชมจาก
ทั้งภายในและนอกประเทศ น่าจะเป็นแบบอย่างใน
การทำงาน และการบริหารจัดการในภาวะฉุกเฉินได้
เป็นอย่างดี

สำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในครั้งนี้นี้คงให้บทเรียนแก่ทุกฝ่ายในเรื่องของความปลอดภัย ทั้งการดูแลรักษาความปลอดภัยให้กับตัวเอง การคุ้มครองความปลอดภัยของชุมชน เรื่อยไปจนถึงหน่วยงานของรัฐ ขณะเดียวกันยังเป็นบทสรุปความพร้อมของเจ้าหน้าที่ในการกู้ภัย และยืนยันถึงจิตเจตนาของมนุษย์ที่ต้องการช่วยเหลือเพื่อนที่ได้รับภัย ไม่ว่าจะเขาจะเป็นคนรู้จักหรือไม่รู้จัก ไม่ว่าจะเขาเหล่านั้นจะเป็นคนชาติเดียวกันหรือต่างชาติก็ตาม

โดยเฉพาะถ้อยคำของท่านผู้ว่าฯ ณรงค์ศักดิ์ ที่ว่า ถ้าคนไทยช่วยกันอย่างเช่นกรณีที่เกิดขึ้นนี้ ในทุกเรื่อง ประเทศไทยจะก้าวหน้าพัฒนาไปอีกเยอะ

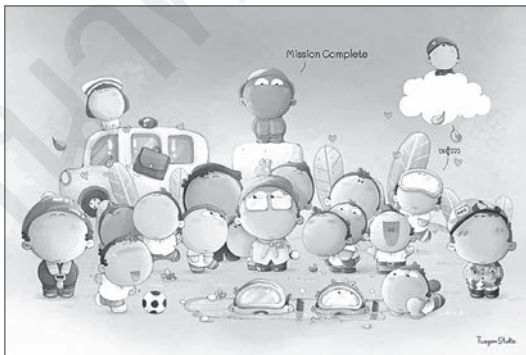
เป็นข้อคิดสะกิดคนไทยที่อยู่ในสถานการณ์แตกแยก ขัดแย้งกันมากว่าสิบปีว่า หากเปลี่ยนจากความบาดหมาง โกรธแค้น เกลียดชัง มาเป็นสามัคคี สمانฉันท์กันได้ มีเป้าหมายคือการพัฒนาประเทศ ให้ก้าวไปข้างหน้าร่วมกันประเทศไทยเราจะก้าวหน้าพัฒนาไปอีกมาก เชื่อว่าความหวังดังกล่าว เป็นความหวังของคนไทยส่วนใหญ่ ซึ่งกำลังรอวันเวลาที่ความสามัคคีของคนในประเทศจะกลับคืน เพื่อร่วมกันนำพาประเทศให้พัฒนาก้าวต่อไปในอนาคตอันใกล้

บรรณานุกรม

- ประวัติ นายณรงค์ศักดิ์ โอสถธนากร, <http://th.wikipedia.org> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑)
- ประวัติ นาวาตรี สมาน กุณัน, <http://th.wikipedia.org> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑)
- พ่อ “ผู้ว่าฯ เชียงราย” ฮีโร่ช่วย ๑๓ หมูป่าผจญ “เลียงลูกแบบทหาร” จนได้ดี <https://www.matichon.co.th/> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑)
- ชื่นชมเจ้าแซม “ฮีโร่” ถ้ำหลวง กอบกู้ “หมูป่า”, <https://www.thaipost.net/> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑)
- บทนำ : ข้อคิดสะกิดใจ, <https://www.matichon.co.th/> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑)
- ประมวลภาพตลอดภารกิจช่วย “๑๓ ชีวิตทีมหมูป่า” ตัดถ้ำหลวง, <https://www.pptvhd36.com/> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑)
- ประมวลภาพเหล่าฮีโร่ จากภารกิจช่วย ๑๓ ชีวิตทีมหมูป่า, <https://news.mthai.com/> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑)
- คนไทยประทับใจช่วย ๑๓ ชีวิตติดถ้ำ ชี้สะท้อนความสามัคคีของชาติ, <https://www.thaipost.net/> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑)
- ณรงค์ศักดิ์ โอสถธนากร ผู้ว่าฯ ที่ก้าวข้ามคำว่า “สิงห์” กับโมเดลปฏิรูประบบราชการ <https://www.matichon.co.th/> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑)
- ถอดบทเรียน “ถ้ำหลวง” โมเดล, <https://www.prachachat.net/> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑)
- ๑๐ เรื่องที่สุดในปฏิบัติการ “ถ้ำหลวง”, <https://www.bbc.com> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑)

ถอดรหัสปรากฏการณ์ หมูป่าอะคาเดมี ศาสตร์พระราชากำทำได้เห็นจริง

ปฏิบัติการช่วยเหลือ “ทีมหมูป่าอะคาเดมี” ออกจากถ้ำหลวง-ขุนน้ำนางนอน จังหวัดเชียงราย นับเป็นปรากฏการณ์ด้านบวกแห่งมวลมนุษยชาติ ที่นับวันหาได้ยากยิ่ง โดยเฉพาะความเป็นรูปธรรมของแนวคิดในการทำดีโดยไม่หวังผลตอบแทน และพลังสามัคคีที่มีใจหนึ่งเดียวกัน จนคำสอนและคุณธรรมดังกล่าวดูเหมือนจะไม่สามารถทำได้จริงตามประกาศนธรรมดาได้ เช่นเดียวกับการศึกษา “ศาสตร์พระราชา” ซึ่งทุกคนทราบว่าเป็นหลักการทำงานที่ดี แต่ก็ยังคงมีคำถามว่าหลักการดังกล่าวสามารถนำไปประยุกต์ได้จริงหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ต่อสถานการณ์การใช้ชีวิตทั่วไป ที่ไม่ได้ถูกจัดตั้งขึ้นมาอย่างเป็นทางการ ทั้งนี้ หากทุกคนจะปล่อยไปให้ปรากฏการณ์หมูป่าอะคาเดมีผ่านเลยไป ให้กลายเป็นหนึ่งในความทรงจำที่ดีซึ่งเกิดขึ้นในประเทศไทยแล้ว ก็ย่อมไม่เกิดประโยชน์ใด ๆ ต่อสังคม บทความนี้ผู้เขียนจึงชวนผู้อ่านให้ได้กระตุก

พันโทฐนัส มานวงศ์

กองวิชากฎหมายและสังคมศาสตร์ ส่วนการศึกษา
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

ความคิดสะกิดมุมมองว่า “เราสามารถเรียนรู้อะไรได้บ้าง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาาร่วมกันในอนาคต” โดยการเปรียบเทียบปรากฏการณ์ดังกล่าว เข้ากับการเปรียบเทียบปรากฏการณ์ที่ยั่งยืน หรือ “ศาสตร์พระราชา” เพื่อให้ทุกท่านได้ตระหนักว่า หลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร สามารถนำมาปฏิบัติและเห็นผลได้จริง อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนไม่ได้ชี้ประเด็นว่าปฏิบัติการช่วยเหลือ “ทีมหมูป่าอะคาเดมี” มีการน้อมนำหลักการทรงงานไปใช้หรือไม่ หากเป็นการชี้ชวนเปรียบเทียบเหตุการณ์ดังกล่าวว่าสอดคล้องกับหลักการของศาสตร์พระราชายังอย่างไร

ก่อนอื่นคงต้องขอสร้างความเข้าใจร่วมกันถึง “ศาสตร์พระราชา” เพื่อให้ทุกท่านได้พิจารณาควบคู่ไปกับการนำเสนอบทความนี้ในทิศทางเดียวกัน ศาสตร์พระราชาเปรียบเสมือนเส้นทางในการเดินทางไปสู่เป้าหมาย ซึ่งแน่นอนว่าหากเลือกเส้นทางนี้ ก็ย่อมต้องทำตามกระบวนการในการเดินทางของศาสตร์พระราชานั่นก็คือ “เข้าใจ” “เข้าถึง”

“พัฒนา” ทั้งสามคำนี้เป็นเสมือนวิธีการเดินทางหลักที่เป็นกรอบในการทำงานด้านการพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ เปรียบได้ว่า เราจะเดินทางไปถ้ำหลวง-ขุนน้ำนางนอน ก็ย่อมมีเส้นทางในการเดินทางมากมาย ขึ้นอยู่กับว่าเราจะใช้ยานพาหนะประเภทใด และยานพาหนะนั้นสามารถใช้เส้นทางใดได้บ้าง เช่นเดียวกับ “ศาสตร์พระราชาศาสตร์” ซึ่งถือว่าเป็นเส้นทางหนึ่งในการเดินทางไปสู่เป้าหมาย แต่ความสำคัญและคุณสมบัติเฉพาะของเส้นทางนี้ก็คือ ความปลอดภัยของทุกชีวิตและทุกชีวิตสามารถร่วมกันเดินทางได้ เมื่อพิจารณาเส้นทางแห่งศาสตร์พระราชาย่อมพบว่า การเดินทางไปสู่เป้าหมายต้องผ่านจุดหมายระหว่างทางแต่ละจุดไปก่อน คือ ต้องผ่าน “เข้าใจ” เป็นลำดับแรก ตามมาด้วย “เข้าถึง” แล้วจึงไปยัง “พัฒนา” และสุดท้ายก็คือปลายทางหรือจุดหมายที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้นเราจึงไม่สามารถลัดขั้นตอนหรือข้ามจุดหมายระหว่างทางได้

ส่วนหลักการทรงงานทั้ง ๒๓ ข้อ อันได้แก่

- ๑) จะทำอะไรต้องศึกษาข้อมูลให้เป็นระบบ
- ๒) ระเบิดจากภายใน
- ๓) แก้ปัญหาจากจุดเล็ก
- ๔) ทำตามลำดับขั้น
- ๕) ภูมิสังคม ภูมิศาสตร์ สังคมศาสตร์
- ๖) ทำงานแบบองค์รวม
- ๗) ไม่ติดตำรา
- ๘) รู้จักประหยัด เรียบง่าย ได้ประโยชน์สูงสุด
- ๙) ทำให้ง่าย
- ๑๐) การมีส่วนร่วม
- ๑๑) ต้องยึดประโยชน์ส่วนรวม
- ๑๒) บริหารที่จุดเดียว
- ๑๓) ใช้ธรรมชาติช่วยธรรมชาติ
- ๑๔) ใช้ธรรมชาติปราบธรรมชาติ
- ๑๕) ปลุกป่า

ในใจคน ๑๖) ขาดทุนคือกำไร ๑๗) การพึ่งพาตนเอง ๑๘) พออยู่พอกิน ๑๙) เศรษฐกิจพอเพียง ๒๐) ความซื่อสัตย์สุจริต จริงใจต่อกัน ๒๑) ทำงานอย่างมีความสุข ๒๒) ความเพียร และ ๒๓) รู้ รัก สามัคคี หลักการทรงงานดังกล่าวเปรียบเสมือนยานพาหนะในแต่ละชนิด ที่จะใช้ในการเดินทางบนเส้นทางของศาสตร์พระราชาศาสตร์ ซึ่งแน่นอนว่าในแต่ละงานและในแต่ละสถานการณ์ย่อมเลือกใช้หลักการที่แตกต่างกัน หากทุก ๆ หลักการล้วนสามารถเดินทางไปบนเส้นทางหลักแห่งศาสตร์พระราชาศาสตร์ได้เหมือนกัน

ประเด็นที่สามารถนำมาหยิบยกเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ที่น่าสนใจจากปฏิบัติการช่วยเหลือ “ทีมหมูป่าอะคาเดมี” นั้น ผู้เขียนประมวลได้ ๔ ประเด็นหลัก ได้แก่ ๑) ความเป็นหนึ่งเดียวกันของมนุษยชาติ บนพื้นฐานของการทำดี ๒) ภาวะผู้นำในการทำงาน บนพื้นฐานของเป้าหมายเดียวกัน ๓) ความคิดและความเชื่อที่แตกต่างหากอยู่ร่วมกันได้อย่างเคารพ และ ๔) การมีสติ “รู้คิด” และ “รู้ทำ” ด้วยความตั้งมั่นในการพึ่งตนเอง ซึ่งแต่ละประเด็นต่างสะท้อนเทียบเคียงกับศาสตร์พระราชาศาสตร์ได้อย่างชัดเจน ถึงความเป็นรูปธรรมของหลักการตามแนวคิด และได้พิสูจน์ออกมาเป็นผลสำเร็จที่น่าชื่นชม

★ ถนนเส้นใหญ่ที่นำไปสู่จุดหมาย “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา”

ปฏิบัติการช่วยเหลือ “ทีมหมูป่าอะคาเดมี” ถือเป็นปฏิบัติการที่มีความท้าทายอย่างยิ่ง เนื่องจาก

มีเงื่อนไขอันเป็นสาเหตุสำคัญที่กลายเป็นอุปสรรคต่อการทำงานอยู่ ๔ ประการ ได้แก่

๑) ระยะเวลาที่ต้องนับถอยหลังเป็นวินาที เพราะระยะเวลาในการช่วยเหลือที่เพิ่มขึ้น คือเสียเวลาในการรอดชีวิตของทีมหมูป่าและเจ้าหน้าที่ในถ้ำที่น้อยลง

๒) สภาพภูมิอากาศที่แปรปรวนและเลวร้ายมากยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลให้เกิดฝนตกและเพิ่มปริมาณน้ำในถ้ำให้สูงขึ้นเรื่อย ๆ

๓) ความเครียดและความอ่อนล้าสะสมของคณะเจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย ที่ต้องทำงานตลอดเวลา แม้มีการจัดตารางสลับสับเปลี่ยนกำลัง แต่บางหน้าที่ต้องอาศัยการทำงานที่ต่อเนื่อง เพื่อไม่ให้เสียเวลาจนทำให้เกิดเหตุการณ์อันน่าสลด ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ไม่มีใครอยากให้เกิดขึ้น รวมทั้งความเครียดสะสมของทุก ๆ คน แม้เป็นบุคคลที่ไม่ได้อยู่ในพื้นที่ก็ตาม

๔) การรายงานข้อเท็จจริงที่มากกว่าข้อจริง โดยสื่อที่ไร้จรรยาบรรณและความรับผิดชอบ ตลอดจนพฤติกรรมชั่วร้ายจากกลุ่มบุคคลที่หาผลประโยชน์และบั่นทอนการทำงานของคณะทำงานในรูปแบบต่าง ๆ จนทำให้กรอบการทำงานและการจัดการปัญหาต่าง ๆ ต้องขยายออกไปมากกว่ากรณีเป้าหมายหนึ่งเดียวคือการช่วยเหลือ “ทีมหมูป่าอะคาเดมี” ออกจากถ้ำอย่างปลอดภัยให้เร็วที่สุด

ทั้งนี้ เป็นที่ทราบกันดีว่าความสำเร็จของปฏิบัติการครั้งนี้ เริ่มต้นจากการทำความเข้าใจ “เข้าใจ” ต่อเป้าหมาย วิธีการ ปัญหาและอุปสรรค โอกาสและบริบททางสังคม ซึ่งเป็นการทำความเข้าใจอย่างรอบด้าน อันนำมาสู่การวางแผนการปฏิบัติอย่างรอบคอบและรัดกุม ภาพสะท้อนที่เห็นได้อยู่ตลอดในการทำงานคือ การศึกษาสถานการณ์อย่างเป็นระบบด้วยหลักการและองค์ความรู้ตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แต่ก็ไม่ได้ละทิ้งหรือถูกเหยียบย่ำวิถีปฏิบัติแห่งความเชื่อ ที่ช่วยสร้างให้เกิดพลังใจ

แก่ผู้คนร่วมอยู่ด้วย การทำงานในลักษณะการบูรณาการจึงเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งลักษณะการทำงานที่ต่างฝ่ายต่างรับผิดชอบในหน้าที่ซึ่งแต่ละหน้าที่หรือเนื้องานมีการประสานกัน เช่น การสำรวจพื้นที่และหาช่องทางในการเข้าถ้ำ การพยายามระบายน้ำในถ้ำออกสู่ภายนอกด้วยวิธีการต่าง ๆ การทำงานที่มีทั้งคณะทำงานหลัก (ช่วยเหลือทีมหมูป่าออกจากถ้ำ) และคณะทำงานสนับสนุน (ช่วยเหลือคณะทำงานหลักหรือเจ้าหน้าที่ให้สามารถทำงานได้อย่างต่อเนื่อง) เป็นต้น นอกจากนี้เรายังได้เห็นกระบวนการทำงานแบบบูรณาการที่เกิดจากการทำงานจากหลายฝ่ายแต่ทำงานร่วมกันในเนื้องานเดียวกัน ซึ่งถือเป็นหัวใจหลักของปฏิบัติการครั้งนี้ คือ คณะทำงานที่เกี่ยวข้องกับการดำน้ำในการพาสมาชิกและผู้ฝึกสอนทีมหมูป่าอะคาเดมี ออกจากถ้ำ ด้วยปฏิบัติการทางจิตวิทยา ปฏิบัติการดำน้ำขนส่งรวมถึงปฏิบัติการสนับสนุนการขนส่งทีมหมูป่าอะคาเดมี ที่ได้รับการประสานพลังจากนานาชาติ เรียกได้ว่าเป็นปฏิบัติการร่วมของผู้เชี่ยวชาญและผู้ชำนาญการทุกมุมโลก

สิ่งสำคัญที่ตอบคำถามในช่วงต้นของการปฏิบัติการนี้ คือ การให้สัมภาษณ์ของนักดำน้ำต่างชาติ ที่กล่าวชื่นชมหน่วยงานบรรเทาภัยของประเทศไทยที่ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่อยู่ตรงหน้า ด้วยสภาพพื้นที่และทัศนวิสัยในน้ำซึ่งเป็นศูนย์ รวมทั้งความสลับซับซ้อนของช่องทางในถ้ำ ที่ทำให้การทำความเข้าใจต่อพื้นที่ต้องกลับมาทบทวนวางแผนกันใหม่ ซึ่งเป็นการสะท้อนความหมายแห่ง “การเข้าถึง” ได้อย่างชัดเจนว่า แม้การเตรียมตัวใด ๆ ที่ว่าดีตามหลักการทางวิชาการหรือการวางแผนที่อยู่บนพื้นฐานของวิทยาการที่ล้ำสมัยแล้ว อาจไม่สามารถทำอะไรได้เลยเมื่ออยู่ในพื้นที่หรือสถานการณ์จริง ที่มีปัจจัยหรือเงื่อนไขอื่น ๆ ล้อมรอบอยู่ หรืออาจกล่าวได้ว่า “หน้างานกับแผนงาน อาจไม่ใช่เรื่องเดียวกัน” อย่างไรก็ตาม การวางแผนอย่างเข้าใจ ก็สามารถทำให้

การเข้าถึงดำเนินการได้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น และในปฏิบัติการครั้งนี้ ย่อมแสดงให้เห็นแล้วว่า การทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้ สามารถทำให้การเข้าถึงเกิดผลที่ชัดเจนและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

ความน่าย่งยั้งอีกประการที่ทุกท่านได้เห็นจากการทำงานของผู้นำในหลาย ๆ ฝ่ายในครั้งนี้ก็คือ การไม่ถืออัตตาของตนเองเป็นหลักในการทำงาน การเคารพและตัดสินใจที่ยืนอยู่บนพื้นฐานข้อมูล ข้อเท็จจริง และวิชาการ จึงทำให้การช่วยเหลือในขั้นตอนต่าง ๆ สร้างความเชื่อมั่นและเชื่อใจให้แก่ทุกคน โดยเฉพาะการยอมรับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ อย่างไม่ถือทิฐิ และไม่มีกรอบของการครอบหรือการใช้อำนาจด้วยยศตำแหน่ง มีเพียงการทำงานร่วมกันระหว่างหัวหน้าคณะทำงานและสมาชิกคณะทำงานเท่านั้น สิ่งนี้เองที่ผมสามารถผูกโยงกับภาพของการทรงงานของพระราชอาผู้ทรงเป็นที่รักของประชาชน โดยเฉพาะการเสด็จออกเยี่ยมเยียนราษฎรและประทับสัมผัสพื้นดิน เพื่อทรงฟังเสียงเล็ก ๆ ของชาวบ้านเพียงหนึ่งคนในพื้นที่ ซึ่งเป็นเสียงสำคัญต่อการใช้ศาสตร์พระราชานำในการพัฒนาแผ่นดิน

ปฏิบัติการช่วยเหลือทีมหมูป่าอะคาเดมี ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นทางการตั้งแต่ การเริ่มค้นหา การช่วยเหลือขณะอยู่ในถ้ำ การพาออกนอกถ้ำ การนำส่งไปโรงพยาบาล เพื่อตรวจสุขภาพและฟื้นฟูจิตใจ ตลอดจนการส่งกลับบ้าน ล้วนเป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องอย่างมีลำดับขั้นตอนจากการทำงานเป็นระบบของทุกฝ่ายในแต่ละขั้นตอน อันเปรียบได้กับกระบวนการพัฒนา ที่ต้องผ่านขั้นตอนของการทำความเข้าใจ และการเข้าถึงมาก่อน ซึ่งในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการพัฒนานั้นย่อมเป็นทั้งเหตุปัจจัยที่จะส่งผลให้เกิดความสำเร็จหรืออุปสรรคของการพัฒนาในขั้นต่อไปได้ อาจเรียกได้ว่า “ทุกขั้นตอนล้วนส่งผลกระทบบึงถึงกัน” ภาพรวมที่นำเสนอข้างต้นนี้ จึงน่าจะทำให้ผู้อ่านมองเห็นและ

คิดถึงประโยคท้ายของชื่อบทความ “...ศาสตร์พระราชานำได้เห็นจริง” ได้อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ ผู้เขียนขอแนะนำเสนอประเด็นสำคัญจากการประมวลเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะเปรียบได้กับการเลือกใช้พาหนะไปบนหนทางของศาสตร์พระราชานำ เพื่อชวนให้เกิดความคิดที่เป็นรูปธรรมของบทความนี้มากยิ่งขึ้น

★ ความสามัคคีของมนุษยชาติบนพื้นฐานของการทำดี

จากการรายงานข่าวต่อสถานการณ์รายวันหรือรายชั่วโมงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในปฏิบัติการช่วยเหลือทีมหมูป่าอะคาเดมี ยิ่งเป็นการตอกย้ำให้เห็นถึงพลังแห่งมนุษยชาติ แม้มีความแตกต่างอย่างหลากหลายในวิถีชีวิตและภาษา แต่ก็ยังคงให้ความสนใจและส่งมอบกำลังใจ ตลอดจนอวยพรให้ปฏิบัติการดังกล่าวเปลี่ยนจาก “Mission Impossible” กลายเป็น “Mission Possible” จนเกิดความสำเร็จและสร้างความดีใจไปทั่วโลก ประเด็นที่ผู้เขียนอยากนำเสนอนอกจากคณะทำงานในพื้นที่ซึ่งออกข่าวตามสื่อต่าง ๆ เรายังพบว่า มีอีกหลายคณะ

ทำงานที่ทำงานเป็นเบื้องหลัง โดยเฉพาะการทำหน้าที่ในการสนับสนุนให้คณะทำงานในถ้าสามารถทำงานได้อย่างต่อเนื่องจนประสบผลสำเร็จ รวมถึงคณะทำงานอื่น ๆ ที่ยังคงทำงานในแผนปฏิบัติการสำรองหากการพิจารณานำไปสู่การตัดสินใจที่ไม่สามารถเลือกใช้วิธีการพาทีมหมูป่าอะคาเดมีออกจากถ้ำ โดยใช้กระบวนการดำน้ำออกมาได้ แม้ระหว่างการปฏิบัติงานที่มีการนำสมาชิกของทีมหมูป่าทยอยออกจากถ้ำได้บ้างแล้ว แต่คณะทำงานอีกหลายชุดก็ยังคงทำงานอยู่อย่างเข้มแข็ง แม้ว่าสิ่งที่เขาเหล่านั้นได้ทำอาจไม่ถูกเลือกและไม่ได้ใช้งานในปฏิบัติการดังกล่าว แต่เขาก็ยังคงมุ่งมั่นที่จะทำให้ดีที่สุดต่อไป ความสำคัญของการทำดีจึงไม่ใช่การมุ่งให้เกิดการได้รับผลของการทำดีเสมอไป หากเป็นความสุขใจเมื่อได้กระทำดีอย่างที่ตั้งมั่น บทเรียนหลังจากนี้ถือเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้เกิดความสามัคคีของมนุษยชาติ เพราะละครเวทีที่แสดงได้อย่างมีอรรถรสนั้น ไม่ได้อยู่เพียงแค่นักแสดงหน้าม่าน แต่คณะทำงานอีกหลายคนหลังจากก็มีบทบาทสำคัญที่ส่งให้นักแสดงสามารถแสดงบทเรียกความชื่นชมจากผู้คนที่หลายได้ ขอเพียงทุกคนยึดประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง ต้นรากแห่งความสามัคคีก็จะเกิดขึ้นอย่างแข็งแรง เช่นเดียวกับหลักการทรงงานของศาสตร์พระราชาที่ชี้ให้เห็นถึงการมุ่งนึกถึงประโยชน์ร่วม ที่ปฏิบัติการนี้ต่างสะท้อนว่าได้ผล และสามารถเกิดขึ้นได้จริงในทุก ๆ การปฏิบัติงานของคณะทำงาน

★ ภาวะผู้นำในการทำงานบนพื้นฐานของเป้าหมายเดียวกัน

บทบาทของทุกคนในการทำงานจากปฏิบัติการในครั้งนี้ ย่อมแสดงให้เห็นการมีภาวะผู้นำที่แตกต่างกันไปหลาย ๆ ส่วนงาน คำนิยามที่เขียนถึงหัวหน้าคณะทำงาน “นายณรงค์ศักดิ์ โอสถธนากร” ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย (ในขณะนั้น) ซึ่งทำหน้าที่เป็นหัวหน้าของคณะทำงานในปฏิบัติการครั้งนี้

นี้ได้แสดงให้เห็นว่า ภาวะผู้นำที่แสดงบทบาทได้ถูกที่ถูกเวลา ย่อมนำมาซึ่งผลการปฏิบัติที่ยอดเยี่ยม การตัดสินใจที่มาจากการศึกษาและวางแผนที่ดี การให้เกิดยริติและเคารพต่อผู้อื่น ตลอดจนการสื่อสารที่มีคุณภาพ ทำให้ทุกครั้งที่มีการแถลงข่าวจากคณะทำงาน เป็นการสื่อสารที่มีค่าและน่าติดตาม ในขณะที่คณะทำงานก็ใช้ภาวะผู้นำของตนเองในการนำตัวตนและความคิดเห็นส่วนตัว ไปเสนอความคิดและข้อมูลอย่างสร้างสรรค์ และเมื่อมีการตัดสินใจแล้วทุกคนก็ใช้ภาวะผู้นำของตนเองให้ไปปฏิบัติการในหน้าที่ของผู้ตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า ภาวะผู้นำสามารถอยู่ได้กับทุกสภาพตำแหน่งและทุกสภาวะ ภาวะผู้นำไม่ได้เกิดหรือมีเพียงผู้ได้รับตำแหน่งให้เป็นคนนำเท่านั้น การปรับมุมมองและแนวคิดที่มุ่งให้เกิดการมีส่วนร่วมในการทำงาน จึงสามารถทำได้จริง ไม่เป็นเพียงภาพลวงหรือภาพฝันที่มักถูกนำเสนอด้วยหลักการที่สวยหรู นอกจากนี้ เรายังให้คุณธรรมสำคัญตลอดกระบวนการในการทำงานโดยเฉพาะในขั้นตอนก่อนพบและก่อนนำทีมหมูป่าอะคาเดมีออกจากถ้ำ นั่นก็คือ “ความเพียร” จากภาพการทำงานตลอด ๒๔ ชั่วโมง เพียงหวังว่าให้ทีมหมูป่าอะคาเดมีได้รอดชีวิตออกมาจากถ้ำ เพื่อรักษาขวัญกำลังใจอันมากมาย

มหาศาลที่คนทั่วโลกได้ส่งกำลังใจและมอบความหวังต่อการสำเร็จเป้าหมายในครั้งนี้อย่างเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

★ **ความคิดและความเชื่อที่แตกต่างหากอยู่ร่วมกันได้อย่างเคารพ**

หากจะกล่าวถึงความคิดและความเชื่อ ซึ่งเป็นพลังที่ทำให้เกิดความหวังและแรงกำลังในการปฏิบัติงาน หรือที่ภาษาทหารใช้คำว่า “ขวัญ” อันสะท้อนมาจากการเคารพต่อลักษณะทางภูมิสังคมหรือการยอมรับและให้ความสำคัญต่อวิถีของผู้คนในพื้นที่นั้น ๆ หนึ่งในเหตุการณ์ของปรากฏการณ์ช่วยเหลือทีมหมูป่าอะคาเดมี ก็สามารถเชื่อมโยงให้เห็นความเป็นรูปธรรมจากการคำนึงถึงหลักการทางภูมิสังคมได้ดี ด้วยความเชื่อของผู้นำทางศาสนาของพื้นที่ และความคิดความเชื่อส่วนบุคคลของพ่อแม่หรือญาติพี่น้องของสมาชิกทีมหมูป่าอะคาเดมีที่มีต่อเจ้าหน้าที่เจ้าหน้าที่ในถ้ำหลวง-ขุนน้ำนางนอน ประเด็นสำคัญไม่ได้อยู่ที่วางความเชื่ออันเป็นมาอย่างไรหรือเกี่ยวกับสิ่งใด เพราะอะไร แต่สิ่งที่ต้องให้คุณค่ามากกว่านั้น ก็คือการเคารพต่อความคิดและความเชื่อของคนในพื้นที่ ซึ่งไม่ใช่การดูแคลนหรือตีค่าใน

ความแตกต่าง อันนำมาซึ่งความแตกแยก บทพิสูจน์ต่าง ๆ ที่ยังไม่สามารถพิสูจน์ได้กับปรากฏการณ์เหนือธรรมชาติ แม้ไม่ใช่คำตอบของปฏิบัติการในครั้งนี้เป็นรูปธรรม แต่ก็พลังมากพอที่ทำให้เกิดความมุ่งมั่นและศรัทธาที่จะฟันฝ่าอุปสรรคที่เกิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่องได้ ดังนั้น การยึดติดที่ผูกโยงต่ออคติในใจของแต่ละบุคคล ย่อมเป็นอุปสรรคขัดขวางการทำงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือและความมุ่งมั่นตั้งใจร่วมกัน ในสิ่งที่ตำราไม่ได้บันทึกหรือถูกเขียนไว้ มิได้แปลว่าสิ่งเหล่านั้นไม่มีหรือไม่มีทางเกิดขึ้นจริง บทเรียนจากภาพสะท้อนนี้ จึงสามารถนำไปสู่บทเรียนในการทำงานด้านการพัฒนาได้อย่างเป็นรูปธรรม

★ **การมีสติ “รู้คิด” และ “รู้ทำ” ด้วยความตั้งมั่นในการพึ่งตนเอง**

ความแปลกใจต่อเหตุการณ์ในครั้งนี้ที่ถูกหยิบยกมาเจรจากันอย่างทั่วถึง อันเป็นเหตุการณ์ที่สร้างรอยยิ้มและประหลาดใจต่อทุกคนก็คือ การพบเจอทีมหมูป่าอะคาเดมีในถ้ำ ซึ่งอยู่ในสภาพแตกต่างไปจากมโนคติของคนนอกถ้ำโดยสิ้นเชิง การคิดว่าสภาพของเด็กทั้งหมดจะเสียชีวิต มีร่างกายที่

อ่อนแอ และบางคนคิดไปถึงว่าเด็ก ๆ จะมีสภาพถึงขั้นวิกฤต แต่เมื่อภาพการพบเจอสมาชิกทีมหมูป่าอะคาเดมีในถ้ำ กลับทำให้ทุกอย่างเปลี่ยนไปอย่างอัศจรรย์ ความคิดที่จะพบการร้องไห้ เหนื่อยล้า กลับกลายเป็นการพบรอยยิ้ม และความเอื้ออาทรต่อกัน ความคิดที่จะเห็นทุกคนในถ้ำหวาดกลัว มีกำลังใจที่ถดถอยกลับกลายเป็นการพบทีมฟุตบอลที่ส่งกำลังใจและพลังแห่งความสามัคคีกลับมา บทเฉลยของภาพเหตุการณ์ดังกล่าว คือ การรู้จักคิดและรู้จักทำ โดยคำแนะนำและความเชื่อมั่นในโค้ชของทีม ที่รู้จักการควบคุมสติและใช้วิถีแห่งการพึ่งตนเอง ที่จะหาทางออกและบำรุงขวัญซึ่งกันและกันอย่างเหมาะสม การถอดบทเรียนจากฝึกสมาธิครองสติในการบวชของโค้ช นำมาสู่การประยุกต์ต่อการจัดการสถานการณ์อย่างชาญฉลาด การเชื่อมั่นในพลังของทีม และวิถีแห่งการช่วยตนเอง และสะท้อนการใช้ชีวิตและพลังอย่างพอเพียงที่จะหล่อเลี้ยงให้ผ่านสถานการณ์อันเลวร้ายไปได้ ล้วนเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่า ศาสตร์พระราชามีหลักการในการทำงานที่สอดคล้องกับปรากฏการณ์ช่วยเหลือทีมหมูป่า นั้นสามารถปฏิบัติให้เกิดผลได้จริง

การ “ถอดรหัสปรากฏการณ์หมูป่าอะคาเดมี” ซึ่งส่งสะท้อนเทียบเคียงไปสู่การพิจารณา “ศาสตร์พระราชามีเห็นจริง” นอกจากจะผู้เขียนได้นำเสนอในมุมมองต่าง ๆ เพื่อชวนคิดแล้ว ยังมีบทสรุปสุดท้ายที่ยืนยันต่อความเป็นรูปธรรมของการทำดีแล้วได้ผลดี นั่นคือ การยอมรับให้พลังของกระบวนการและหลักการแห่งการทำความดีที่ทั่วโลกยอมรับ ปรากฏการณ์ช่วยเหลือทีมหมูป่าอะคา

เดมี เป็นปรากฏการณ์ที่นานาชาติให้ความสนใจ แม้จะอยู่ในกระแสของการแข่งขันฟุตบอลโลก ซึ่งยากที่จะมีเหตุการณ์ใดแทรกขึ้นมาและทำให้เกิดความสนใจอย่างต่อเนื่อง หากแต่ปรากฏการณ์ครั้งนี้กลับทำให้สิ่งที่ไม่เคยเกิดขึ้นสามารถเกิดขึ้นได้ เราเห็นเด็กน้อยที่ครองพลังบริสุทธิ์พยายามแสดงออกในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือสมาชิกทีมหมูป่า ด้วยความสามารถที่พึงกระทำได้ ทั้งที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน แต่ความปรารถนาดีและความตั้งใจที่มีต่อเพื่อนมนุษย์ได้ทำให้เกิดพลังอันมหาศาลที่ส่งทอดให้อีกหลายชีวิตมีความรู้สึกร่วมกันที่จะทำบางสิ่งบางอย่าง เพื่อให้สถานการณ์ดีขึ้น ซึ่งหากเปรียบเทียบยอมรับโดยสากลให้เป็นที่ประจักษ์แล้ว วิชาการด้านการพัฒนาอันได้แก่ “ศาสตร์พระราชาก็ นับเป็นองค์ความรู้ที่ทั่วโลกต่างยอมรับและนำไปประยุกต์เพื่อพัฒนาประเทศของตนเองเช่นเดียวกัน ข้อสงสัยหรือคำถามคาใจถึงความเป็นจริงของศาสตร์พระราชาก็ผู้เขียนได้ชวนคิดในเชิงเปรียบเทียบกับปรากฏการณ์ช่วยเหลือทีมหมูป่าอะคาเดมี จึงเป็นอีกมุมมองที่อยากให้คุณท่านได้นำไปคิดและนำไปปฏิบัติ เพราะ “ศาสตร์พระราชามีเห็นจริง”

เสนาธิการ

หมอภาคย์

ผู้บังคับกองพันเสนารักษ์

พ.อ. นพ.ยรรยงค์ อิ่มสุวรรณ

ผู้อำนวยการกองแพทย์

สำนักงานสนับสนุนหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา (นทพ.)

กองบัญชาการกองทัพไทย

กองทัพบก ได้จัดตั้งกองพันเสนารักษ์ทั้งหมด ๑๓ กองพัน กระจายอยู่ทั่วประเทศทุกกองทัพภาคที่ ๑-๔ โดยมีภารกิจให้การบริการเสนารักษาระดับกองพล โดยการส่งกลับผู้ป่วยเจ็บ การรักษาพยาบาลการซ่อมบำรุงเวชบริภัณฑ์ชั้นหน่วย และการส่งกำลังสิ่งอุปกรณ์สายแพทย์ให้แก่หน่วยเสนารักษ์ในกองพล

เสนารักษ์ คือ การให้บริการทางการแพทย์ทหารโดยจัดบริการดำรงไว้ซึ่งคุณภาพและพลานามัยที่เหมาะสมต่อการปฏิบัติการทางทหาร เน้นการอนุรักษ์กำลังรบถือเป็นภารกิจที่สำคัญของเหล่าทหารแพทย์ (เหล่าทหารแพทย์ เป็นทหารเหล่าหนึ่งในทั้งหมด ๑๖ เหล่าของกองทัพบก) กรมแพทย์ทหารบก ในฐานะหัวหน้าเหล่าสายวิทยาการแพทย์ทหารบกเป็นหน่วยงานหลักของกองทัพบกที่จัดส่งกำลังพลทหารเหล่าแพทย์ไปปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจดังกล่าวโดยเน้นแนวทางที่สามารถรักษาชีวิตของทหารจากการได้รับบาดเจ็บ ได้แก่ การห้ามเลือด การดูแลแผลเปิดทรวงอก การเปิดทางเดินหายใจ การฟื้นแผล ตามแผล การปฐมพยาบาลเบื้องต้น

การเคลื่อนย้ายผู้ป่วย การดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในสนามรบ รับผิดชอบในการให้การรักษาพยาบาลเบื้องต้นอย่างต่อเนื่องเพื่อรอรับการรักษาจากแพทย์ต่อไป รวมถึงการดูแลรักษาต่อเนื่องผู้ป่วยได้รับการบาดเจ็บจากสงคราม

จากข่าวกรณีช่วยเหลือทีมนักฟุตบอลเยาวชน “หมูป่าอะคาเดมี แม่สาย” ๑๓ ชีวิต ที่ติดอยู่ภายในถ้ำหลวง วนอุทยานแห่งชาติถ้ำหลวง-ขุนน้ำนางนอน อ.แม่สาย จ.เชียงราย ตั้งแต่ มิ.ย. ๖๑ ที่ผ่านมา โดยหมอภาคย์ซึ่งเป็นแพทย์ทหารที่มีความสามารถในการดำเนินาเป็นอย่างดีได้เดินทางไปร่วม

ปฏิบัติการไปพร้อมกับหน่วยทำลายได้น้ำจุ่ม หรือ หน่วยซีล ซึ่งมี พล.ร.ต.อากาศร อยู่คงแก้ว ผบ.หน่วยซีล ปฏิบัติหน้าที่อยู่ก่อนหน้านั้นแล้ว ชื่อของหมอมหาภัยที่ได้รับฉายาว่าเป็นหมอแกร่งที่สุดใปสุพิ ผู้พิชิต ๖ นักรบเหนือนมนุษย์ ในฐานะผู้บังคับกองพันเสนารักษ์ที่ ๓ ค่ายสุรธรรมพิทักษ์ ต.โพธิ์กลาง อ.เมือง จ.นครราชสีมา นั้นเป็นที่รู้จักของคนไทย

พ.ท.นพ.ภาคย์ โฉมหารชุน ชื่อเล่น **พุด** เป็นชาวกรุงเทพฯ โดยกำเนิด คุณพ่อคุณแม่เป็นหมอมือพี่ชาย ๑ คนเป็นทหารหมอบจบการศึกษาจากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สอบเข้าและสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า รุ่นที่ ๒๓ จากนั้นสำเร็จหลักสูตรพิเศษทางการทหารถึง ๖ หลักสูตร ดังนี้ :

- หลักสูตรส่งทางอากาศ (รร.สพศ.ศสพ.) รุ่นที่ ๒๒๙
- หลักสูตรจู่โจม (รุ่นทั่วไป) รร.ร.ศร. รุ่นที่ ๘๖
- หลักสูตรนักรบทำลายได้น้ำจุ่ม (ซีล) รุ่นที่ ๓๔
- หลักสูตรวีรคอน รุ่นที่ ๓๘
- หลักสูตรการปฏิบัติการพิเศษ รุ่นที่ ๖ (คอมมานโด รุ่นที่ ๑๗ + พีเจ รุ่นที่ ๑๗)
- เสนาธิการทหารบก ชุดที่ ๙๑

หมอมหาภัย เคยปฏิบัติราชการสนาม ในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นนายแพทย์กองกำลัง ไทย-อิรัก ๙๗๖ ผลิตที่ ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นนายแพทย์กองกำลังสันติสุข ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และปี

พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นนายทหารส่งกลับ ฝ่ายเสนานิการ ศูนย์แพทย์ทหารบก จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัจจุบันหมอมหาภัยดำรงตำแหน่งผู้บังคับกองพันเสนารักษ์ที่ ๓ ค่ายสุรธรรมพิทักษ์ ต.โพธิ์กลาง อ.เมือง จ.นครราชสีมา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นมา

กองพันเสนารักษ์ที่ ๓ ตั้งอยู่ที่ ค่ายสุรธรรมพิทักษ์ ต.โพธิ์กลาง อ.เมือง จ.นครราชสีมา หมอมหาภัยในฐานะผู้บังคับกองพันเสนารักษ์ที่ ๓ เป็นฮีโร่ของผู้ได้บังคับบัญชาทุกระดับมาเกือบ ๔ ปีแล้ว หลังเข้าไปเปลี่ยนแปลงกองพันในทางที่ดีขึ้นหลายอย่างจนกล้าประกาศเป็นกองพันต้นแบบด้านการพัฒนาศักยภาพกำลังพลและความสุข

เมื่อวันที่ ๓ ส.ค. ๖๑ ณ สนามกีฬา ยศ.ทบ. โรงเรียนเสนานิการทหารบก พลเอก เฉลิมชัย สิทธิสาท ผู้บัญชาการทหารบก เดินทางไปเยี่ยมชมการทดสอบสมรรถภาพร่างกายระดับผู้บังคับหน่วยระดับกองพัน ประจำปี ๒๕๖๑ โดยมีผู้บังคับกองพันจากทั่วประเทศ เข้ารับการทดสอบร่างกาย และการทดสอบภาษาอังกฤษ จำนวน ๓๒๕ นาย ซึ่งในส่วน

การทดสอบร่างกายแบ่งออกเป็นสถานี ประกอบด้วย สถานีเดินพื้น ๒ นาที สถานีลูกนั่ง ๒ นาที และ วิ่ง ๒ กิโลเมตร ภายหลังจากการทดสอบ พลเอก เฉลิมชัย บอกว่า พอใจเพราะปีนี้ มีผู้ผ่านเกณฑ์ถึง ๑๐๐% จำนวน ๕๐ นาย จากครั้งที่แล้วผ่านแค่กว่า ๓๒ นาย ดังนั้นภาพรวมจากสถิติ ๓ ครั้งที่ผ่านมา ถือว่ามีมาตรฐานดีขึ้น พร้อมตื่นตัวในการดูแลสุขภาพ ส่วนผู้บังคับหน่วยระดับกองพันที่ได้รับความสนใจมากที่สุด คือ พันโทนายแพทย์ ภาคย์ โฉนหารชุน หรือ หมอภาคย์ ผู้บังคับกองพันเสนารักษ์ ที่ ๓ ค่าย สุวรรณพิทักษ์ จังหวัดนครราชสีมา หนึ่งในฮีโร่ช่วย ชีวิต ๑๓ ทีมฟุตบอลเยาวชนชนหมู่อะคาเดมี่แม่สาย ที่ถ้ำหลวง-ขุนน้ำนางนอน เข้าร่วมทดสอบสมรรถภาพร่างกาย ครั้งที่ ๔ โดยทดสอบการเดินพื้นได้ ๘๐ ครั้ง และ ลูกนั่ง ๗๘ ครั้ง ใน ๒ นาที รวมวิ่งระยะทาง ๒ กิโลเมตร สามารถทำเวลาได้ ๘ นาที ๓ วินาที ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์ ๑๐๐%

สุดท้าย หมอภาคย์ขอฝากสิ่งดี ๆ ให้ผู้อ่านทุกท่านว่า...

สังคมจะมีความสุขก็มาจากพวกเราทุกคน มีส่วนช่วยกันสร้างขึ้นมา มันต้องมาจากสิ่งที่ทำแล้ว ตัวเราเองรู้สึกได้ถึงพลังบวก คือ รู้สึกดี สร้างสรรค์ และ สัมผัสได้เองว่าคนรอบข้างก็มีความสุขด้วย (อะไรที่เบียดเบียนผู้อื่น เพื่อให้ตนเองได้ผลประโยชน์นั้น มันไม่ได้สร้างความสุขที่แท้จริง ในระยะยาวอาจเป็นการทำลายตนเองอีกด้วย) ผมอยากให้ทุกคนลองทำไปพร้อม ๆ กับผม และ ดูผลลัพธ์ด้วยตนเอง “เอาแค่ ๓ วันก่อน” (ถ้าผลอดตัวให้กลับไปตั้งต้นใหม่)

- ยิ้มเห็นฟันบ่อย ๆ ให้กับใครก็ได้ที่ได้พบปะพูดคุย
- ไม่พูดหรือพิมพ์คอมเมนต์ว่าร้ายหรือแกลบให้ใคร แม้จะคันปากยุบิบ ให้เปลี่ยนมาชมคนอื่นบ่อย ๆ
- ข่าวสารที่ดูแล้วว่าจะสร้างความรู้สึกหดหู่ โกรธ เกลียด ให้เลื่อนผ่าน ๆ ไป อย่าไปเสพหรือต่อ ยอดให้อารมณ์ขุ่นมัว

(การแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ต้องตั้งสติ ไม่ใช่อารมณ์ ให้ใช้ปัญญาแก้ไขปัญหาไปที่ละจุดจนสำเร็จ

ที่ผ่านมากการพ้อบ่นพิมพ์ด่าก็ไม่ได้ช่วยให้ปัญหาคลีคลาย มีแต่ผลเสียจะตกกับเราเอง คือจิตใจที่มัวหมอง)

ขอขอบคุณข้อมูลดี ๆ และภาพสวย ๆ จาก...
<https://th.wikipedia.org/wiki/เสนารักษ์>
https://th.wikipedia.org/wiki/ภาคย์_โฉนหารชุน
<https://www.thairath.co.th/content/465920>
<https://www.facebook.com/pages/กองพันเสนารักษ์ที่-3-ค่ายสุวรรณพิทักษ์>
<http://news.ch3thailand.com/politics/74814>
<https://mgronline.com/onlinection/detail/9610000076905>

“The Wild Boars” Phenomenon

ถึงแม้ว่าข่าวปรากฏการณ์การช่วยเหลือเด็กน้อยนักกีฬาทีมฟุตบอล “หมูป่าอะคาเดมี่” พร้อมโค้ช ๑๓ ชีวิต ออกจากการติดอยู่ในถ้ำหลวงเป็นเวลาถึง ๑๘ วัน จะจางหายไปตามกาลเวลา ต้องยอมรับว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อให้เกิดความตื่นตระหนกต่อสังคมไทยหรืออาจกล่าวได้ถึงระดับสังคมโลกในหลายมิติ สิ่งสำคัญที่สุดก็คือความรัก ความสามัคคีของมวลมนุษยชาติที่มีให้ต่อกัน โลกมนุษย์คงจะสดใสและน่ารื่นรมย์มากหากเราได้เป็นประจักษ์พยานความสามัคคีในระดับที่เรียกว่า **“an extraordinary international effort”** เช่นนี้บ่อย ๆ ใครจะคาดคิดว่าการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษง่าย ๆ ของเด็กน้อยกับนักดำน้ำในถ้ำชาวอังกฤษผู้เชี่ยวชาญ ได้กลายเป็นข่าวดังไปทั่วโลก ช่วยปลุกกระแสความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อประโยชน์ในการสื่อสารได้อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ฉุกเฉินและจำเป็นเพื่อการอยู่รอด **“in dire need of survival”** ผู้ที่ติดตามข่าว “หมูป่า” อยู่ตลอดเวลาในช่วงนั้น จะได้ยินได้ฟังการวิเคราะห์ปรากฏการณ์นี้ในหลายมิติ ผู้เขียนพึ่งข่าวภาษาอังกฤษเพราะอยากรู้ว่าชาวต่างชาติเขาคิดเห็นอย่างไรกับปรากฏการณ์นี้ รวมถึงการอ่านบทวิเคราะห์ภาษาอังกฤษซึ่งเขียนโดยเจ้าของภาษาทำให้ได้รับรู้แนวความคิดหลายประการ เช่น บทความของ **Burton Blume: Rebranding**

Thailand In A Dark Cave เขากล่าวถึงการที่ประเทศไทยมักจะใช้รอยยิ้มพิมพ์ใจของคนไทย ความงามของภูมิประเทศ วัฒนธรรม ประเพณี อาหารการกินที่แสนอร่อย เป็นจุดขายการท่องเที่ยว แต่หลังจากปรากฏการณ์ “หมูป่า” เราอาจจะเปลี่ยนชื่อสินค้าของเราเสียใหม่ : **“Rebranding”** เนื่องจาก **“The world has been treated to an epic drama of human fortitude and challenges overcome.”**

นั่นก็คือโลกเราได้พานพบกับมหากาพย์ของความกล้าหาญของมนุษยชาติและการเอาชนะความท้าทายที่สะท้านโลก เขานำเสนอมิติที่เราจะชูความเป็นไทย **“Thainess”** ของเราเสียใหม่ โดยพูดถึง

- **“Tolerance”** ความอดทนอดกลั้น ของคนไทยที่มีต่อชนกลุ่มน้อย เช่น ทางภาคเหนือ ในจังหวัดเชียงรายที่เกิดเหตุ อดุลย์ หรือโค้ชเอก ก็เป็นตัวอย่างของคนกลุ่มน้อยที่ได้เข้ามาอาศัยอยู่ในผืนแผ่นดินไทย ในภูมิภาคอื่น ๆ เราจะไม่ค่อยเห็นความอดทนอดกลั้นแบบนี้เด่นชัดนัก

- **“Cooperation”** ความร่วมมือ คนไทยมีความร่วมมือกับต่างชาติ มิมิตรไมตรีกับชาวต่างชาติที่เข้ามาอยู่อาศัยชั่วคราวหรือถาวร จึงไม่ใช่เรื่องน่าแปลกใจที่เห็นความร่วมมือร่วมใจของชาวต่างชาติมากมายที่มาช่วยด้วยความเต็มใจกระตือรือร้นในเหตุการณ์นี้

• **“Joy in Unity”** ความปีติในการเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน จะเห็นได้ว่าผู้คนที่มารวมตัวกันทำสิ่งที่ดี แม้หลากหลาย ผิดพรอน ตำแหน่ง หรือฐานะ ทุกคนมีความสุขในสิ่งที่ตนทำโดยมิได้หวังสิ่งตอบแทน

• **“Courage”** ความกล้าหาญ เราได้เห็นความกล้าหาญของหน่วย SEAL ทั้งไทยและเทศ รวมถึงนักดำน้ำที่มาจากทุกมุมโลก และที่สำคัญก็คือความเสียสละอย่างใหญ่หลวงของ นาวาตรี สมาน กุนัน อดีตหน่วย SEAL ที่เสียสละชีวิตในเหตุการณ์นี้ขณะอาสาทำการวางขวดอากาศในแผนการช่วยเหลือทีมหมูป่าออกจากถ้ำ

• **“Leadership”** ความเป็นผู้นำ ผู้ว่าณรงค์ศักดิ์ โอสถธนากร เป็นไฮไลท์ของการมีความเป็นผู้นำอย่างสูงในการปฏิบัติการช่วยเหลือทีมหมูป่าอย่างไม่มีใครปฏิเสธได้

• **“Mindfulness”** ความมีสติ เมืองไทยเป็นเมืองพุทธ เราได้เห็นได้ช้เอกได้ใช้ความมีสติจากประสบการณ์การบวชเรียนช่วยให้เด็ก ๆ สงบ มีสติ ไม่ตกใจ ใช้สมาธิช่วยในการรักษาพลังงานให้อยู่รอดในภาวะขาดอาหารและอยู่ในความมืด

Blume ยังได้สรุปว่า “ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ต่อแต่นี้ไป เราก็ไม่อาจเปลี่ยนแปลงความจริงข้อหนึ่งที่ว่า ความหมายของชาติได้รับการกำหนดมาจากคุณค่าของคนในชาตินั้นเอง” ...**Nations are defined by the values of their people.**

ตลอดเวลาเกือบยี่สิบวันที่เราเห็นผู้คนจำนวนมากจากหลากหลายอาชีพมารวมตัวกันเพื่อภารกิจหนึ่งเดียว **“a common cause”** นั่นคือการรักษาชีวิตมนุษย์ ถ้าการทำงานร่วมกันไม่มีหลักการที่ดี ไม่มีผู้นำดี หรือไร้ระเบียบวินัย เราคงเห็นความวุ่นวายที่จบลงด้วยความล้มเหลว แต่เหตุการณ์นี้เราเห็นสิ่งตรงข้ามทั้งหมด นั่นคือทุกคนมีหลักการ มีเหตุผล มีวินัยให้เกียรติกัน ทุกคนไม่มุ่งประโยชน์ส่วนตนเองขณะคะคาน เมื่อได้รับคำสั่งหรือการร้องขอ ก็ปฏิบัติตามโดยดุษณี ดังกรณีของสื่อมวลชน ทั้งนี้ด้วยเหตุผลที่ว่าภารกิจหลักก็คือการช่วยเหลือชีวิต

เด็ก ๆ ให้ได้เท่านั้น ผู้เขียนประทับใจสิ่งที่เห็นในภาพข่าว นั่นก็คือ ภาพกระดานสีขาวเล็ก ๆ (**White board**) ที่เขียนข้อความอันเป็นหัวใจสำคัญของปฏิบัติการครั้งนี้ ติดอยู่กับต้นไม้ที่ป็นที่นั่งพักของเหล่าหน่วย SEAL ทั้งหมด ทุกถ้อยความชัดเจน สร้างสรรค์ ก่อให้เกิดความเข้าใจ ความร่วมมือ ขจัดความขัดแย้ง อันยอมเป็นอุปสรรคต่อการทำงานและความสำเร็จ ผู้เขียนขอถ่ายทอดข้อความดังกล่าวจากภาพข่าวมาไว้ ณ ที่นี้

“We are here 4 (for) the same Purpose: Join Task Force Operation Ethics”

1. Respect!!!
2. Speak human language
3. Communicate: clear, concise and direct to the point
4. Respect diversity
5. No discrimination
6. No idea is a stupid idea.
7. We're only one team.

ทุกสิ่งที่เกิดในโลกนี้อาจมิใช่ความบังเอิญ (**Coincidence**) ทั้งหมด อาจเกิดขึ้นด้วยเหตุและปัจจัย เหตุการณ์นี้อาจเกิดขึ้นเพื่อสอนเราหลายอย่าง ทั้งความไม่ประมาท (**Carefulness**) ความมีสติ (**Mindfulness**) ความรักสามัคคี เป็นน้ำหนึ่งใจเดียว (**Cooperation / Unity**) ความมีวินัย (**Disciplines**) ความกล้าหาญ (**Courage**) ความคิดสร้างสรรค์ (**Creativity**) ทักษะความเป็นผู้นำ (**Leadership skills**) แต่ทั้งนั้นทั้งนี้เราคงไม่ยากให้เกิดเหตุการณ์ระทึกขวัญเช่นนี้อีกเพื่อมาสอนใจ ทุกคนจึงควรใช้ชีวิตด้วยความไม่ประมาทและมีสตินำพาดนอยู่ตลอดเวลา

References: Rebranding Thailand In A Dark Cave by Burton Blume
<https://www.facebook.com/ThaiSeal/photos>

นักเรียนนายร้อย

อ่านตรงนี้

พล.อ.ม.นู สายัณห์นิโครธ

ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ นี้ ผู้เขียนจำเป็นต้องซ่อมแซมร่างกายอยู่หลายเรื่อง มีทั้งต้องลอกต่อกระจกตาทั้งสองข้าง ขณะนี้ทำไปแล้วแล้วข้างซ้ายข้างเดียว ยังเหลือข้างขวาซึ่งต้องเข้าคิวจองไว้ได้ประมาณเดือน ต.ค. ๖๑ ส่วนหัวเข้าซ้ายที่เจ็บปวด ทรมาน มาเย็บกว่าปี ได้รับการผ่าตัดเปลี่ยนข้อเข้าไปแล้วเมื่อ ๑ พ.ค. ๖๑ เขาข้างซ้ายเรียบริ่อยสมบูรณ์เมื่อใด คุณหมอจะจัดการเขาข้างขวาให้ต่อไป

ผลของการตรวจเอกซเรย์ ชี้ให้เห็นว่า ความเสื่อมที่ปรากฏเป็นลักษณะของการกด บดซ้ำ ของการนั่งงอเข้าเต็มที คือ ทำสลับเข้า และเดินเปิดในระบบซ่อมมันเอง เขียนบอกคนรุ่นหลังให้ได้รับทราบอยากจะทำกันต่อไป หรือจะละ เลิกก็แล้วแต่สติสัมปชัญญะของคนยุคหลัง ๆ นี้ การฝึกต่าง ๆ ของ ทบ.ไทย พุดไม่อ้างนอกเรื่อง พุดได้เต็มปากว่า ลอกแบบอเมริกันมาทั้งหมด การทรมานร่างกายเหล่านี้ทหารอเมริกันเลิกปฏิบัติไปหมดแล้ว แต่คนไทยยังสนุกกันอยู่ คงไม่จำเป็นต้องอธิบายอะไรอีก มันไร้ประโยชน์ หนังสือหลายเรื่อง ชินแสดเฒ่าจะรำพึงว่า “แล้วพวกเจ้าจะรู้ได้เอง เมื่อถึงเวลา ส่วนแก้ไข

อย่างไรได้นั้น ข้าล้วนไว้จากแล้ว”

ฉบับนี้สุขภาพผู้เขียนดีขึ้นมาก จึงลงมือเขียนเรื่องราวมาให้นักเรียนได้อ่านเพื่อให้เกิดตัวรู้ เมื่อจบการศึกษาออกมารับราชการแล้วจะต้องได้พบกับเรื่องราวที่จะกล่าวนี้ ฉบับนี้จึงขอให้ความรู้เรื่อง ปพ. ๘๖ ซึ่ง ทบ.ไทย บรรจุนอยู่ในอัตราอาวุธประจำกายของนายทหารสัญญาบัตร เป็นส่วนใหญ่ มีบรรจุเป็นอาวุธประจำกายของนายทหารประทวนอยู่บ้างไม่มากนัก

ปพ. ๘๖ หรือที่พวกเราเรียกกันว่า ปืน ๑๑ มม. นั้น บางครั้งก็เรียกว่าปืนขนาด .๔๕ ซึ่งเป็นขนาดเดียวกันแต่เรียกขนาดคนละมาตรา การกำหนดเป็นค่า มิลลิมิเตอร์เป็นระบบ เมตริก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นระบบของยุโรป เช่น เยอรมัน เป็นต้น ส่วนที่กำหนดเป็น จุดทศนิยมนั้น เป็นขนาด ๑/๑๐๐ ของ ๑ นิ้ว เป็นระบบอังกฤษ และอเมริกัน ขนาด .๔๕, .๓๘ หมายถึง .๔๕ นิ้ว, .๓๘ นิ้ว

เมื่อรับราชการเป็นนายทหารเวร เป็น ผบ.หน่วย สอนสนาม นายทหารสัญญาบัตร ก็ต้องคาดกระบี่และปืนพก ขนาด ๑๑ มม. ผู้เขียนเคยถามอาจารย์วิชาอาวุธศึกษาที่สอนในสมัยที่ผู้เขียนเป็น

นนร. ว่า เหตุใดจึงเรียกลับสนอยู่บ่อย ๆ ระหว่าง ตัวเลขเต็มมีหน่วยเป็นมิลลิเมตร และบางทีก็เรียก เป็นจุดทศนิยม เพราะมันน่าจะว่า ปฟ. ๘๖ คนไทย ชอบเรียกว่า ๑๑ มม. ทั้ง ๆ เป็นปืนอเมริกัน คือ M.๑๙๑๑ ทำทำไมไม่เรียกว่า ปืน .๔๕ เท่านั้น เนื่องจากเป็นอาวุธที่ผลิตและออกแบบโดย คนอเมริกันที่ใช้มาตราซัง-ตวง-วัด ระบบอังกฤษ คำตอบก็คือ “ครูก็ไม่รู้เหมือนกัน แต่นักเรียนเรียก ให้ถูกต้องตามที่ทางราชการกำหนดก็แล้วกันว่า ปฟ. ๘๖ เพราะเป็นอาวุธที่เข้าประจำการในกองทัพ ของประเทศไทยในปี พ.ศ. ๒๔๘๖ ควรจดจำความ เหล่านี้จะดีกว่า”

ดังนั้นหากนับอายุประจำการแล้ว ปฟ. ๘๖ อยู่กับทหารไทยมาถึงวันนี้ ๗๖ ปีแล้ว อาจจะใช้ ราชการไทยจนถึง ๑๐๐ ปีก็อาจเป็นได้ เพราะปืน พกชนิดนี้ มีข้อดีที่สมบูรณ์แบบที่สุด ในฐานะที่ ผู้เขียนเป็นนักเลงปืน จึงยืนยันได้ว่า หากผู้ใดได้ ศึกษามัน เรียนรู้มันจนถึงแก่นแท้แล้ว มันจะรับใช้ โดยซื่อสัตย์ที่สุด ขอสรุปข้อดีให้รับทราบได้เป็น ข้อ ๆ ดังนี้

๑. เป็นปืนสั้นที่มีสมดุลที่ดีมาก จุดศูนย์ถ่วง ของปืนอยู่ตรงบริเวณใต้โกร่งไกจุดที่นิ้วกลางจับกำ ด้ามปืนอยู่ อธิบายในฐานะนักยิงปืนคนหนึ่งได้ว่า ปืนสั้นต้องใช้มือเดียวจับ ถือ และทำการยิง หากปืน ลากล่องหนัก จุดศูนย์ถ่วงอยู่หน้าโกร่งไก ยิ่งซ้ำ ๆ ที่ ละนัดตีมาก แต่ยิงต่อเนื่องไม่ได้ เพราะจะต้องใช้ แรงข้อมือบังคับ ลากล่องที่สะบัดจากการยิง ให้กลับ มาเข้าที่ เพื่อจะยิงนัดต่อไปนั้นต้องใช้แรงมาก (สมัย ใหม่นี้ลากล่องหนัก แก้ได้โดยมีการเจาะรูระบาย แก๊สที่ลากล่องด้านบน - ด้านข้าง แล้วแต่การ ออกแบบ) ส่วนจุดศูนย์ถ่วงของปืน อยู่ที่ด้าม จะรู้สึก ว่าลากล่องเบาสบาย กลับเล็งยาก ศูนย์หน้าจะ เคลื่อนไหวมากกว่าปืนลากล่องหนัก สรุปได้ว่า ปฟ. ๘๖ มีสมดุลดีเยี่ยม

๒. รูปแบบสวยงาม แนบเนียน เป็นอมตะ ปัจจุบันนี้ ค.ศ. ๒๐๑๘ ปฟ. ๘๖ หรือปืน เอ็ม ๑๙๑๑

มีอายุ ๑๐๗ ปีแล้ว ยังมีความสวยงาม ไม่ล้าสมัย หากนึกย้อนหลังไป ๑๐๗ ปี ลองคิดว่า คนออกแบบ ได้เช่นนี้ เก่งกาจเพียงใด

๓. ขนาดของด้ามที่ยอดเยี่ยม สามารถใช้ได้ กับมือฝรั่ง มือคนไทย - เอเชีย ได้โดยไม่มี ความแตกต่าง ส่วนคนนิ้วยาว หรือนิ้วสั้น สามารถเปลี่ยน ขนาดของไกได้ ๒ แบบ เท่าที่ผู้เขียนเคยเห็นมาก็จะ เป็นไกสั้นใช้กับคนเอเชีย ส่วนฝรั่งจะใช้ไถยาวกว่า ประมาณ ๑ ซม.

๔. แนวลากล่อง ๑๑๐ องศา เป็นมุมที่เป็น ธรรมชาติที่สุด เมื่อจับปืนแล้ว ยกขึ้นเล็ง ลากล่อง จะตรงไปยังตำแหน่งเล็งได้พอดี โดยไม่ต้องฝืน

๕. ระบบนิรภัยที่ดีมาก คือเป็นปืนที่คนไทย เรียกว่า ปืนหลังอ่อน หมายถึงหากไม่กำด้ามปืนให้ กระชับ จะลั่นไกไม่ได้ ตำแหน่งของห้ามไก อยู่ บริเวณที่ใช้หัวแม่มือเลื่อนขึ้นไปปลดได้โดยไม่เสีย อาการกำปืน รวมถึงการปลดปุ่ม ปลดของกระสุนได้ ด้วยหัวแม่มือกำปืนเช่นเดียวกัน

๖. อนุภาพการหยุดยิง กระสุนขนาด .๔๕ ACP (.๔๕ AUTOMATIC CENTERFIRE PISTOLS) มีน้ำหนักหัวกระสุน ๒๓๐ เกรน มีความเร็ว เพียง ๘๐๐ ฟุต/วินาที สร้างแรงปะทะต้น หรือที่นัก ยิงปืนเรียกว่า แรงปะทะปากลากล่องแรงถึง ๓๕๕ ฟุต-ปอนด์ ฝรั่งเรียกว่า MAN STOPPER ทหาร อเมริกันสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ เรียกว่า กระสุน ANTI SAMURAI มีวารสารเก่า ๆ สมัยที่ผู้เขียนเป็น เด็ก ๆ เขียนไว้ว่า เวลาทหารญี่ปุ่นวิ่งบุกฝ่าแนวทหาร ฝ่ายสัมพันธมิตรเข้ามา อาวุธแทบทุกชาติพันธมิตร ที่เป็นอาวุธประจำกาย ยับยั้งทหารญี่ปุ่นไม่ได้ ถึงแม้ จะถูกยิงแล้ว เขาก็สามารถวิ่งเข้าประชิด และฟันด้วย ดาบซามูไรได้ ก่อนที่จะล้มลงโดยผลของบาดแผลที่ เขาถูกยิง นี่ก็เป็นที่มาของทหารนาวิกโยธินสหรัฐใน ฟิลิปปินส์ ที่ใช้ข้อเท้าของรองเท้าที่อบุท ตัดออก ทั้งสองข้าง แล้วนำมาผูกไว้กับคอเพื่อใช้เป็นเกราะ รองรับดาบซามูไรญี่ปุ่น จากหนักให้เบาลง จึงได้รับ สมญานามว่ากองพันทหารคองหนิง ด้วยประการนี้

กระสุน .๔๕ ACP ๒๓๐ เกรน มีอำนาจ ยับยั้งสูง แต่มีอำนาจในการทะลุทะลวงต่ำ จึงมักจะ ตุงอยู่กับร่างกายของผู้ที่ถูกยิง หัวกระสุนที่กลมมน ทำให้เจาะทะลุไม่ได้ดี แต่มีแรงกระแทกสูง ในปลาย สงครามโลกครั้งที่ ๒ จึงเป็นอาวุธขวัญใจของทหาร อเมริกัน ภาคพื้นเอเชีย ในชื่อว่า ANTI SAMURAI

๗. ระบบลดแรงสะท้อนถอยหลังที่นุ่มนวล ด้วยการออกแบบที่มีกลอนล้ากลิ้งไว้ที่สันล้ากลิ้ง ด้านบน ขัดอยู่กับเรือนเลื่อนปืนตอนสันบน เมื่อ เลื่อนปืนถอยหลัง ล้ากลิ้งจะลดส่วนท้ายลงโดย การบังคับของห่วงล้ากลิ้งปืนด้านใต้ พวกนักเรียน นายร้อยรุ่นผู้เขียนมักจะเรียกว่า ห่วงโตงเตง หาก เปรียบเทียบกับปืนลูกม่ ทำการยิงด้วยกระสุน ขนาดเดียวกันแล้วทุกคนจะยอมรับได้ว่า ปฟ. ๘๖ นุ่มกว่ามาก

๘. ชิ้นส่วนแต่ละชิ้นใช้ในการถอดประกอบ ปืนได้โดยไม่ต้องใช้เครื่องมืออื่น ๆ มาช่วยเลย สมัย ที่ผู้เขียนเป็นนักเรียนนายร้อย อาจารย์วิชาอาวุธ ศึกษา ท่าน พ.อ.สมศักดิ์ รักบ้านเกิด ท่านถอด ประกอบปืนออกเป็นชิ้น ๆ ได้เร็วยาวกับเล่นกล ไม่ ถึง ๑ นาที ท่านสามารถถอดคัมปกติได้เรียบร้อย คำว่าถอดคัมปกติ คือการถอดประกอบในระดับผู้ใช้งาน การถอดคัมพิเศษ คือการถอดทุกชิ้นส่วน เป็น หน้าทีของเจ้าหน้าที่สรรพาวุธ นำทิ้งมาตรงที่ผู้ ออกแบบได้ คาดการล่องหนนจากการยิงใช้งาน แล้ว ทุกชิ้นส่วนยังช่วยเหลือกันได้อีก นอกจากนี้ อาจารย์ ยังสอนเคล็ดลับสำคัญให้รู้ไว้ตั้งแต่เป็น นักเรียนอีกด้วยว่า ปลอกแหวนรับแรงถอยที่อยู่ใต้ ปากล้ากลิ้งนั้น หากกระเด็นสูญหาย สามารถใช้ ปลอกกระสุนแทนได้ เพียงแต่ปาดมุมที่ขอบจาน ท้ายปลอกกระสุนออกเล็กน้อยให้พอดีกับปลอก รองรับล้ากลิ้ง หมุนมาได้โดยไม่ติด ก็ใช้งานได้โดย ไม่มีข้อขัดข้องเลย ผู้เขียนเคยทดลองใช้ยิงไปหลาย ร้อยนัดไม่มีปัญหาเลย

๙. เป็นปืนที่มีความแม่นยำสูง สามารถยิง เป็นกลุ่มกระสุนขนาด ๖ นิ้วได้ในระยะ ๕๐ เมตร

ด้วยท่านอนยิง ซึ่งสมัยก่อนที่ ทบ. มีการแข่งขันยิง ปืนประจำปี ทุกปีนั้นปืนยาวก็ใช้ปืนที่บรรจุตาม อัตราของหน่วย ปืนสั้นก็เช่นเดียวกัน แต่ละหน่วย ตั้งแต่วัดกองพันขึ้นไป ส่งแข่งขันได้หน่วยละ ๑ ทีม/ประเภท/นักยิงปืน ๓ นาย หมายถึง ส่งนักยิงปืน สั้นได้ ๑ ทีม ๓ นาย และปืนยาวได้อีก ๑ ทีม ๓ นาย อาวุธต้องใช้ของหน่วยเท่านั้น หากตรวจพบว่าอาวุธ กระบอใด ถูกตกแต่งด้วยช่างอาวุธ เช่น ทำให้ ไก่อ่อน ทำแต่งศูนย์ปืนใหม่ ห้ามแข่งขัน และจะรับ โทษฐานทำความชำรุดให้แก่อาวุธของทางราชการ อีกด้วย

ในท่านอนยิง ๕๐ เมตร ๕ นิ้ว เป็นท่าเริ่ม แรก ของการแข่งขัน สมัยผู้เขียนมียศ ร.ท. สามารถ ยิงเข้าดำได้ถึง ๓ นิ้ว อีก ๒ นิ้ว ก็อยู่ใกล้ ๆ เกือบ เข้าวงดำ โดยที่ใช้ปืนหลวง กระสุนหลวง ปืนไม่ได้ ตกแต่งอะไรทั้งสิ้น พ.ศ. ๒๕๑๖ เป็นแชมป์กองทัพบก ก็ยังงง ๆ มาทุกวันนี้ ว่ายิงไปได้อย่างไร คะแนน เกือบเต็ม อาจเป็นเพราะจิตว่าง ไม่ได้คิดจะเอาชนะ ขอให้คะแนนเข้าเกณฑ์ได้ติดเหรียญทองมาประดับ เหนือกระเป่าเสื้อก็พอใจแล้ว แต่ละนัดที่ยิงไม่มี ความโลก แต่แม่นเรื่องเวลาตั้งแต่ละนัด จะต้อง หายใจกี่ครั้งแล้วยิงให้ได้ ๑ นิ้ว ไมยิงเร็วไป ไมยิง ช้าไป เหลือเวลาไว้ ๑ นาที เช่น การแข่งขันให้เวลา สมัยนั้น ๕ นาที ๑๐ นาที ผู้เขียนแบ่งเวลายิง ๕ นาที ภายใน ๘ นาที - ๙ นาที ประมาณนั้น เหลือ ๑ นาที เอาไว้แก้ปัญหา กลุ่มกระสุน ๖ ในระยะ ๕๐ เมตร ท่านอนยิง สดมือ พาดมือ กับกระสอบทรายได้ แต่ ห้ามพาดล้ากลิ้งกับกระสอบทราย กรรมการคุมตัว ต่อตัว ใครทำผิดกติกา เขาไม่เตือน แต่เขายืนข้าง หลัง ยกธงแดง เป็นอันจบเห่ ชุดต่อไปไม่ต้องยิง จะ ถูกเชิญออกนอกสนาม ไม่มีข้อโต้แย้ง เพราะ กรรมการแต่ละนายยศ พ.ท., พ.อ. ทั้งนั้น เป็นการ ป้องกันการโวยวายได้เป็นอย่างดี

เคล็ดลับที่ผู้เขียนเอาชนะปืนของหน่วยได้ โดยไม่สามารถเลือกปืนได้อาวุธน้อย เขาหยิบให้ กระบอนี้ ก็ใช้กระบอนี้ แต่จากการถอดประกอบ

ปีนทำให้เกิดปัญหาว่า จุดไหนต้องใช้จารบี จุดไหนใช้น้ำมันเครื่อง จุดไหนใช้น้ำมันดีเซลหล่อลื่น จากปีนที่หลวมคลอนเกิดความแน่นได้มากขึ้น เช่นบริเวณแกนแหวนรับแรงถอยบริเวณลำกล้องและโครงปืนต้องใช้จารบี ชิ้นส่วนที่ไปใช้น้ำมันเครื่องที่ค่อนข้างเหนียวส่วนระบบลั่นไกเช็ดแห้งแล้วทาด้วยโซล่า, ดีเซลบาง ๆ

การเล็งสำคัญมาก ปืนหลวงส่วนใหญ่ ศูนย์หน้าเล็กและเตี้ย ศูนย์หลังก็เล็กมองแทบไม่ได้เรื่อง ต้องรมดำศูนย์ด้วยเทียนไข หรือเศษผ้าชุบน้ำมัน ที่สำคัญที่สุด ปืนในราชการสงครามสมัยก่อนโดยเฉพาะ ปฟ. ๘๖ ต้องเล็ง จี้ ไม่ใช่เล็งนั่งแท่น กระสุนที่ยิงไป จะอยู่ใต้ศูนย์หน้าแทบทุกนัด ผู้เขียนสงสัยว่าทำไมเล็งนั่งแท่นมันตกต่ำทุกที ศูนย์เตี้ยและเล็ก เล็งก็ยาก นั่งแท่นยากและเหนื่อยมาก จึงทดลองเล็งกว้างแกม ๆ เหนือ ได้ ๑๒ นาฬิกาบ่อย ๆ ได้ผลมาก ไม่ออกวงดำเลย

เรื่องนี้ได้ทดลองยิงปืนหลวงมา ยี่สิบ สามสิบ กระบอก แทบทุกครั้งที่มีโอกาสโดยเฉพาะในสมัยที่เป็น ผบ.ร้อย.กรมนักเรียนนายร้อย เวลาพานักเรียนไปยิงปืนประจำปีในการฝึกภาคสนาม ผู้เขียนหยิบปืนของ รร.จปร. ที่มีอยู่ประมาณ ๔๐ กระบอก (แอบยิงทดสอบแล้วทุกกระบอก) หยิบกระบอกไหนก็ได้ ในระยะ ๑๕ เมตร ยิงต่อเนื่อง บัง-ปัง-ปัง รับรองไม่ออกวงดำ ความพิเศษของตัวผู้เขียนมีอยู่ประการ

หนึ่งคือ เป็นคนยิงปืนต่อเนื่องได้ดีกว่ายิงทีละนัด ทั้งนี้เพราะผู้เขียนฝึกค้นหาตัวเองพบว่า หากควบคุมปืนพกด้วยการกำมือที่ด้าม ผสมผสานกับก้มลำกล้องที่ข้อมืออย่างรวดเร็ว ๆ เอาไม่อยู่ ผู้เขียนจึงเลื่อนการควบคุมยื่นไปที่ ท่อนแขน หาง ข้อมือ ๓ ส่วน หางแขนพิบที่ข้อศอก ๑ ส่วน ใช้ท่อนแขนเป็นเสมือนพานท้ายปืน ฝึกอยู่นานจนในที่สุดก็ประสบความสำเร็จในการยิงเร็ว และการยิงต่อเนื่อง แต่ยังคงนัดเดียว

สรุปได้ว่า นักเรียนเมื่อจบไปอยู่หน่วยแล้ว มีโอกาสใช้ปืนของหน่วยต้องทดสอบก่อน เล็งสูงขอบบนวงดำเอาไว้ก่อน ปัจจุบันนี้จากความคิดของผู้เขียนในอดีต จะเห็นได้ว่า เป้าทดสอบศูนย์รับ ของพลย. เอ็ม ๑๖ ก็เล็งสูง กระสุนตกต่ำจริงหรือไม่ ปืนพก ๙ มม. ลูกตกในท้องตลาดทุกยี่ห้อล้วนต้องเล็งจี้หมด แต่การฝึกยิงปืนเริ่มต้นด้วยการยิงนั่งแท่นนั้นก็สำคัญ ก้าวข้ามไปไม่ได้

ท้ายที่สุดเคยพูดไปแล้วว่า อาวุธปืนมันไม่รู้จักว่าใครเป็นนายของมันหรอก ใครก็ได้ รู้จักวิธีใช้มันได้ถ่องแท้ถูกต้อง มันก็จะรับใช้คนคนนั้นได้โดยเรียบร้อย

เสนาศึกษา

พลเอก ทรงพล ไพนุพงศ์

ภาพกราฟิกแผนที่หมู่เกาะสปรตลีย์ (Spratly) บริเวณทะเลจีนใต้ที่มีประเทศอ้างสิทธิ์เข้าครอบครองและเป็นพื้นที่ทับซ้อน ประกอบด้วย สาธารณรัฐประชาชนจีน ไต้หวัน เวียดนาม มาเลเซีย บรูไน และฟิลิปปินส์ เป็นความขัดแย้งระดับโลก

กองทัพฟิลิปปินส์กับการเพิ่มขีดความสามารถทางทหาร

ฟิลิปปินส์เป็นประเทศหมู่เกาะ ประกอบด้วย ๗,๖๔๑ เกาะ พื้นที่ ๓๐๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร ชายฝั่งทะเลยาว ๓๖,๒๘๙ กิโลเมตร และประชากร ๑๐๖.๑๙ ล้านคน (พ.ศ. ๒๕๖๑) ปัญหาภัยคุกคามจากต่างประเทศ และการก่อความไม่สงบอยู่ทางตอนใต้ของประเทศ เกาะมินดาเนา (Mindanao) พื้นที่ ๙๗,๕๓๐ ตารางกิโลเมตร และประชากร ๒๕.๕๓ ล้านคน(พ.ศ. ๒๕๖๑) มีการรบใหญ่เมื่อกลางปี พ.ศ. ๒๕๖๐ เมืองมาราวิ (Marawi) อยู่ตอนกลางของเกาะมินดาเนา (Mindanao) พื้นที่ ๘๗ ตารางกิโลเมตร ประชากร ๒๐๑,๗๐๐ คน จังหวัดลาเนาเดอซัวร์ (Lanao del Sur) ... บทความนี้ กล่าวถึงกองทัพฟิลิปปินส์เพิ่มขีดความสามารถทางทหารเพื่อจะรองรับภัยคุกคามทางทหารในอนาคต

๑. ภัยคุกคามทางด้านความมั่นคง

๑.๑ ภัยคุกคามจากภายนอกประเทศ

ฟิลิปปินส์มีความขัดแย้งในปัญหาหมู่เกาะสปรตลีย์ (Spratly) บริเวณทะเลจีนใต้ กับเพื่อนบ้านอีก ๕ ประเทศ ประกอบด้วย สาธารณรัฐประชาชนจีน ไต้หวัน เวียดนาม มาเลเซีย และบรูไน ในพื้นที่ขนาด ๐.๘ ล้านตารางกิโลเมตร เกาะที่มีขนาด

ใหญ่ที่สุดมีพื้นที่ขนาด ๐.๔๓ ล้านตารางกิโลเมตร มีเกาะกว่า ๑๐๐ เกาะ (เกาะที่อยู่เหนือน้ำทะเลรวม ๓๖ เกาะ) หลายประเทศถมเกาะให้มีขนาดใหญ่เป็นเกาะเทียมพร้อมทั้งสร้างอาคารและทางวิ่งของเครื่องบิน เป็นความขัดแย้งระดับภูมิภาคแต่ความขัดแย้งเพิ่มความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จึงได้ยกระดับเป็นความขัดแย้งในระดับโลก

หมู่เกาะสปรตลีย์ (Spratly) ส่วนใหญ่เป็นเกาะขนาดเล็กหรือแนวปะการัง หลายประเทศได้สร้างเป็นเกาะเทียม (ด้วยการถมทรายให้กลายเป็นเกาะขนาดใหญ่) จึงเกิดเป็นพื้นที่ทับซ้อน เพิ่มมากขึ้นเป็นผลมีความขัดแย้งเพิ่มมากยิ่งขึ้นเป็นความขัดแย้งระดับโลก

๑.๒ ภัยคุกคามจากภายในประเทศ

ภัยคุกคามทางด้านความมั่นคงภายในประเทศเกิดจากกองกำลังติดอาวุธ ปฏิบัติการอยู่ทางตอนใต้ของประเทศบริเวณเกาะมินดาเนา (Mindanao) และทางตอนใต้ของประเทศบริเวณจังหวัดบาสิลัน มีอยู่ด้วยกันหลายกลุ่มประกอบด้วยแนวร่วมปลดปล่อยแห่งชาติโมโร (MNLF: Moro National Liberation Front), กลุ่มอาบูซายัฟ (Abu Sayyaf) พื้นที่ปฏิบัติการอยู่บริเวณจังหวัดซูลู (Sulu) ทางตอนใต้สุดของประเทศ และกลุ่มมาอูเต (Maute) ปฏิบัติการทางตอนใต้ของบริเวณเกาะมินดาเนา (Mindanao) ได้ประกาศตัวสวามิภักดิ์ต่อกลุ่มไอเอส (IS: Islamic State)

๒. กองทัพฟิลิปปินส์ในปัจจุบัน

กองทัพฟิลิปปินส์ได้รับการช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกาช่วงสงครามเวียดนาม (สงครามได้ยุติปี พ.ศ. ๒๕๑๘) เป็นระบบอาวุธในการตั้งรับ ประกอบด้วย ปืนเล็กยาวเอ็ม-๑๖ (M-๑๖), อาวุธยิงสนับสนุน, เรือรบ และเครื่องบินรบ ปัจจุบันส่วนใหญ่สายการผลิตยุติแล้วจึงมีปัญหาด้านระบบส่งกำลังและซ่อมบำรุง

๒.๑ กองทัพบกฟิลิปปินส์ (PA)

กองทัพบกฟิลิปปินส์ (PA) มีทหารประจำการ ๙๘,๓๙๔ นาย หน่วยดำเนินกลยุทธ์ประกอบด้วย กองพลทหารราบรวม ๑๐ กองพล, กองพลทหารราบยานเกราะที่ ๑ (รถถังสกอร์เปียนรวม ๑๘ คัน, M-๑๑๓ A๑ รวม ๑๒๐ คัน, รถรบทหารราบรวม ๕๑ คัน, รถเกราะล้อยาง ๒๗๐ คัน และรถถังเอ็มวี ๓๐๐ คัน) และหน่วยรบพิเศษ พร้อมด้วยหน่วยสนับสนุนการรบ (ปืนใหญ่ ๑๐๕ มิลลิเมตร จำนวน ๒๕๔ กระบอก ประกอบด้วย M-๑๐๑ รวม ๑๓๐ กระบอก, M-๑๐๒ รวม ๒๔ กระบอก และ M-๕๖ OTO รวม ๑๐๐ กระบอก พร้อมด้วยปืนใหญ่ขนาด ๑๕๕ มิลลิเมตร จำนวน ๓๒ กระบอก ประกอบด้วย M-๑๑๔ รวม ๑๒ กระบอก และ M-๗๑ รวม ๒๐ กระบอก) และหน่วยสนับสนุนการช่วยรบ พร้อมด้วยหน่วยบินกองทัพบก รวม ๑๐ เครื่อง

กองทัพบกฟิลิปปินส์ (PA) จัดหาอาวุธใหม่เข้าประจำการที่สำคัญคือปืนเล็กสั้นแบบเอ็ม-๔ เอ๑ (M-๔A๑) จำนวน ๔๔,๑๘๖ กระบอก ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เพื่อทดแทนปืนเล็กยาวรุ่นเก่าแบบเอ็ม-๑๖ (M-๑๖ ประจำการ ๑๐๐,๐๐๐ กระบอก), รับบอบรถสายพานลำเลียงพลแบบเอ็ม-๑๑๓เอ๒ (M-๑๑๓ A๒) จำนวน ๑๑๔ คัน (ปรับปรุงใหม่ติดตั้งปืนขนาด ๗๖ มิลลิเมตร รวม ๑๔ คัน, ติดตั้งปืนขนาด ๒๕ มิลลิเมตร รวม ๔ คัน และติดตั้งปืนขนาด ๑๒.๗ มิลลิเมตร พร้อมด้วยระบบควบคุมการยิง รวม ๑๐ คัน), จัดหารถรบทหารราบแบบเอซีวี-๑๕ (ACV-๑๕) จำนวน ๖ คัน พ.ศ.๒๕๕๓ จากประเทศตุรกี และจัดหาเรือเกราะจำนวน ๔๔,๐๘๐ ชุด ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จากประเทศสหรัฐอเมริกา

๒.๒ กองทัพเรือ (PN)

กองทัพเรือฟิลิปปินส์ (PN) มีทหารประจำการ ๒๕,๓๗๐ นาย แบ่งเป็น ๗ กองเรือ เรือรบหลักที่สำคัญประกอบด้วย เรือฟรีเกต ๓ ลำ

เรือฟรีเกตชื่อกริโกรีโอ เดล พิลาร์ (BRP Gregorio del Pilar: FF-๐๕) กองทัพเรือฟิลิปปินส์ เป็นเรือที่เคยประจำการของหน่วยยามฝั่งสหรัฐอเมริกา ปลอยลงน้ำเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๘ กองทัพเรือฟิลิปปินส์ประจำการวันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ขนาด ๓,๒๕๐ ตัน ความเร็ว ๒๙ นอต และปฏิบัติการนาน ๔๕ วัน (เรือลำที่สอง FF-๐๖ ประจำการวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖ และเรือลำที่สาม FF-๐๗ ประจำการวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙)

(เรือฟรีเกตมือสอง ขนาด ๓,๒๕๐ ตัน ต่อขึ้นระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๐๘-๒๕๐๙ กองทัพเรือฟิลิปปินส์นำเข้าประจำการปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ไม่มีระบบจรวดนำวิถี และเรือลำที่สาม ประจำการปี พ.ศ. ๒๕๕๙) เรือคอร์เวต ๑๐ ลำ (เรือ ๓ ลำ ต่อขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ขนาด ๗๑๒ ตัน กองทัพเรือฟิลิปปินส์ประจำการปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่มีระบบจรวดนำวิถี, เรือ ๒ ลำ ต่อขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ขนาด ๑,๒๕๐ ตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา กองทัพเรือฟิลิปปินส์ประจำการปี พ.ศ. ๒๕๐๘-๒๕๑๐ ไม่มีระบบจรวดนำวิถี และเรือ ๕ ลำ ต่อขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ขนาด ๙๑๔ ตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา กองทัพเรือฟิลิปปินส์ประจำการปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ไม่มีระบบจรวดนำวิถี, เรือสนับสนุนการรบ ๖๐ ลำ (ที่สำคัญคือเรือ Tarlac ขนาด ๗,๔๐๐ ตัน บรรทุกทหารพร้อมอาวุธได้ ๕๐๐ นาย ประจำการปี พ.ศ. ๒๕๕๙ รวม ๒ ลำ) และเครื่องบินรบ ๒๐ เครื่อง (จัดเป็น ๒ ฝูงบิน คือฝูงบินที่ ๓๐ ประกอบด้วย Bn-๒A รวม ๖ เครื่อง, TC-๙๐ รวม ๕ เครื่อง และฝูงบินที่ ๔๐ ประกอบด้วย Bo-๑๐๕ C รวม ๔ เครื่อง, AW-๑๐๙E รวม ๕ เครื่อง)

หน่วยนาวิกโยธิน (PMC) ทหารประจำการ ๗,๕๐๐ นาย หน่วยดำเนิกรถยนต์ ๓ กองพันทหารราบ (ได้รับมอบปืนเล็กสั้น M-๔A๑ รวม ๕,๕๐๐ กระบอก, เครื่องยิงลูกระเบิด M-๒๐๓ ขนาด ๔๐ มิลลิเมตร, เครื่องยิงลูกระเบิด M-๓๐๒ ขนาด ๔๐ มิลลิเมตร, ปืนกลมือ HK MP-๕A๓/๕, ปืนมินิมิ รวม ๗๖ กระบอก, ปืนกลเบาเอ็ม-๖๐อี๔ รวม ๒๓๐ กระบอก, ปืนกลหนัก M-๒ ขนาด ๐.๕ นิ้ว, ปืนซุ่มยิง เอ็ม-๙๕ ขนาด ๐.๕ นิ้ว และ M-๔๐ พรส. ขนาด ๑๐๖ มิลลิเมตร) และกองพันสนับสนุนการรบ ๙ กองพัน อาวุธหลักที่สำคัญ ประกอบด้วย ปืนใหญ่ขนาด ๑๕๕ มิลลิเมตร (M-๗๑) รวม ๖ กระบอก และปืนใหญ่ขนาด ๑๐๕ มิลลิเมตร รวม ๔๓ กระบอก (M-๑๐๑ รวม ๒๓ กระบอก และ M-๕๖ OTO รวม ๒๐ กระบอก), รถสะเทินน้ำสะเทินบก ๑๒ คัน (LVT-๕ ประจำการปี พ.ศ. ๒๕๙๙ รวม ๔ คัน และ KAAV-๗A๑ รวม ๘ คัน อยู่ระหว่างการนำเข้าประจำการ) และรถเกราะล้อยาง ๔๑ คัน (V-๑๕๐ รวม ๑๘ คัน และ LAV-๓๐๐ ขนาด ๑๔.๖ ตัน ชนิด ๖x๖ ล้อ ปืนหลักขนาด ๙๐ มิลลิเมตร บรรทุกทหาร ๓+๙ นาย ประจำการปี พ.ศ. ๒๕๔๔ รวม ๒๓ คัน)

๒.๓ กองทัพอากาศ (PAF)

กองทัพอากาศฟิลิปปินส์ (PAF) มีทหารประจำการ ๑๖,๐๐๐ นาย จัดกำลังเป็นกองบินรวม ๗ กองบิน เครื่องบินทหารประกอบด้วย เครื่องบินรบ ๒๖ เครื่อง (กองบินขับไล่ที่ ๕ ฐานทัพอากาศบาซา เกาะลูซอน ทางวิ้งยาว ๓,๑๖๗ เมตร ประกอบด้วย ฝูงบินที่ ๗ เครื่องบินฝึกไอพ่น FA-๕๐PH, ฝูงบินที่ ๑๐๕ และกองบินโจมตีที่ ๑๕ ฐานทัพอากาศดานิโอ อีเทียนซ่า เกาะลูซอน ทางวิ้งยาว ๒,๓๖๗ เมตร ประกอบด้วย ฝูงบินที่ ๑๖ เครื่องบิน OV-๑๐A/C, ฝูงบินที่ ๑๗ เครื่องบิน SF-๒๖๐TP, ฝูงบินที่ ๑๘ เฮลิคอปเตอร์ AW-๑๐๙E และฝูงบินที่ ๒๐ เฮลิคอปเตอร์ MD-๕๒๐MG), เครื่องบินขนส่ง ๒๕ เครื่อง (กองบินขนส่งที่ ๒๒๐

เฮลิคอปเตอร์ทางนาวิกีแบบเอดับเบิลยู-๑๕๙ (AW-๑๕๙ Wildcat) ประจำการ ๒ เครื่อง เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ กองทัพเรือฟิลิปปินส์จัดหาเมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นเงิน ๑๑๔ ล้านดอลลาร์สหรัฐ น้ำหนักบินขึ้นสูงสุด ๖,๐๐๐ กิโลกรัม ความเร็ว ๓๑๑ กิโลเมตรต่อชั่วโมง บินได้นาน ๒ ชั่วโมง ๑๕ นาที

ฐานทัพอากาศเกาะแม็คเคน เมืองเซบู ทางวิงยาว ๓,๓๐๐ เมตร ประกอบด้วย ฝูงบินที่ ๒๒๑ เครื่องบิน C-๒๙๕W/F-๒๗ Friendship, ฝูงบินที่ ๒๒๒ เครื่องบินขนส่ง C-๑๓๐B/H/T Hercules และฝูงบินที่ ๒๒๓ เครื่องบินขนส่ง N-๒๒B/NC-๒๑๒ และกองบินขนส่งประธานาธิบดีที่ ๒๕๐ ฐานทัพอากาศวิลลามอร์ เกาะลูซอน ประกอบด้วย ฝูงบินที่ ๒๕๑ เครื่องบิน F-๒๗/๒๘ รวม ๒ เครื่อง และฝูงบินที่ ๒๕๒ เฮลิคอปเตอร์ Bell-๔๑๒EP รวม ๗ เครื่อง และเฮลิคอปเตอร์ S-๗๐A๕ รวม ๑ เครื่อง), เฮลิคอปเตอร์ ๑๑๓ เครื่อง (กองบินเฮลิคอปเตอร์ทางยุทธวิธีที่ ๒๐๕ ฐานทัพอากาศเกาะแม็คเคน เมืองเซบู ประกอบด้วย ฝูงบินที่ ๒๐๖, ฝูงบินที่ ๒๐๗ และฝูงบินที่ ๒๐๘), กองบินปฏิบัติการพิเศษที่ ๗๑๐ ฐานทัพอากาศซีอีอาร์เอบี (CERAB) เกาะลูซอน และหน่วยบินค้นหาและกู้ภัยที่ ๕๐๕ ฐานทัพอากาศวิลลามอร์ เกาะลูซอน มี ๒ ทางวิง คือทางวิงยาว ๓,๗๓๗ เมตร และทางวิงยาว ๒,๓๖๗ เมตร (ฝูงบินค้นหาและกู้ภัยที่ ๕๐๕๑ และฝูงบินค้นหาและกู้ภัยที่ ๕๐๕๒)

กองทัพอากาศฟิลิปปินส์ (PAF) ไม่มีเครื่องบินขับไล่ประจำการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘-

รถสะเทินน้ำสะเทินบกแบบเคเอเอวี-๗ เอ๑ (KAAV-๗A๑) กองทัพเรือฟิลิปปินส์จัดหาจากเกาหลีใต้จำนวน ๘ คัน รับมอบชุดแรก ๔ คัน เดือนสิงหาคม และชุดที่สอง ๔ คัน เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ (น้ำหนัก ๒๙.๑ ตัน บรรทุกทหาร ๓+๒๑ นาย ความเร็วในภูมิประเทศ ๒๔-๓๒ กิโลเมตรต่อชั่วโมง cv ปีนกลหนัก ๐.๕ นิ้ว และเครื่องยิงลูกระเบิด ๔๐ มิลลิเมตร)

ปัจจุบัน หลังจากปลดประจำการเครื่องบินขับไล่แบบเอฟ-๕เอบี (F-๕A/B ประจำการมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๘ ฝูงบินขับไล่ที่ ๖ กองบินขับไล่ที่ ๕ รวมทั้งสิ้น ๓๗ เครื่อง)

๓. การรบที่เมืองมาราวิ (Battle of Marawi)

เริ่มต้นปฏิบัติการเมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ กองกำลังความมั่นคงของกองกำลังฟิลิปปินส์ (ทั้งสามกองทัพ และตำรวจ) มีกำลังพล ๓,๐๐๐ นาย กองกำลังติดอาวุธทั้งสองกลุ่มมีกำลังประมาณ ๓๐๐-๔๐๐ คน ที่เข้ายึดควบคุมอาคารที่สำคัญ กำลังความมั่นคงเข้าผลักดันให้ออกไปจากเมือง มีการสนับสนุนทางอากาศโดยใกล้ชิด (CAS) แต่ไม่ค่อยประสบความสำเร็จเนื่องจากไม่มีเครื่องบินโจมตีอย่างแท้จริง เข้ากวาดล้างที่ละอาคารและแต่ละชั้นของอาคารจึงมีความยุ่งยากในปฏิบัติการ กองกำลังติดอาวุธได้รับการสนับสนุนจากต่างประเทศมีกำลังพลติดอาวุธเพิ่มขึ้นประมาณ ๑,๐๐๐ คน เป็นผลให้การต่อสู้ต้องยืดเยื้อต่อไป กองกำลังความมั่นคงฟิลิปปินส์กวาดล้างกองกำลังติดอาวุธ

เครื่องบินขนส่งทางทหารแบบซี-๒๙๕ ดับเบิลยู (C-๒๙๕W) กองทัพอากาศฟิลิปปินส์ประจำการ ๓ เครื่อง ปี พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๕๙ ผูกบินที่ ๒๒๑ ฐานทัพอากาศเกาะแม็คเทน เมืองเซบู นักบิน ๒ นาย บรรทุกทหารได้ ๗๑ นาย ความเร็ว ๕๗๖ กิโลเมตรต่อชั่วโมง และพิสัยบินไกล ๔,๖๐๐ กิโลเมตร (น้ำหนักบรรทุก ๓,๐๐๐ กิโลกรัม) ประจำการผูกบินที่ ๒๒๑

เครื่องบินฝึกไอพ่นและโจมตีเบาแบบเอฟเอ-๕๐ พีเอช (FA-๕๐ PH) จัดหาเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ รวม ๑๒ เครื่อง เป็นเงิน ๔๑๕.๗ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ชนิดสองที่นั่ง ความเร็ว ๑.๕ มัค ติดตั้งอาวุธได้ ๗ จุด น้ำหนักรวม ๓,๗๔๐ กิโลกรัม รับมอบชุดแรกวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ประจำการผูกบินขับไล่ที่ ๗

ออกจากตัวเมืองมาราวิ (Marawi) สำเร็จเมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นการต่อสู้เป็นระยะเวลานาน ๕ เดือน (ปฏิบัติการทางทหารไปได้ประมาณหนึ่งเดือน การต่อสู้ยังคงรุนแรงและติดพันเพิ่มกำลังความมั่นคงอีก ๓,๕๐๐ นาย มีกำลังพลรวมทั้งสิ้นเป็น ๖,๕๐๐ นาย จึงสามารถดำเนินกลยุทธ์เข้ากวาดล้างและกดดันให้กองกำลังติดอาวุธสูญเสียหนักหนาไปเป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องถอนตัวออกจากพื้นที่การรบหรือออกจากตัวเมือง)

ปฏิบัติการทางทหารที่เมืองมาราวินานถึง ๕ เดือน ได้ยุติลงเมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ กองทัพบกฟิลิปปินส์ (PA) สามารถเข้ายึดเมืองมาราวิกลับคืนมาได้ โดยสูญเสียกำลังพลด้านความมั่นคงทั้งทหารและตำรวจ ๑๖๘ นาย ได้รับบาดเจ็บกว่า ๑,๔๐๐ นาย กองกำลังติดอาวุธสูญเสีย ๙๗๔ คน (หัวหน้ากลุ่มมาอูเต คืออับดุลเลาะห์ มาอูเต เสียชีวิตเดือนสิงหาคม และโอมาร์ มาอูเต เสียชีวิตเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม พร้อมด้วยหัวหน้ากลุ่มอาญาชีพคืออิสนิลอน ฮาปิลอน เสียชีวิตเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ พร้อมทั้งเป็นชาวต่างชาติกว่า ๓๓ คน) และถูกจับเป็นเชลย ๑๒ คน

๔. การเพิ่มขีดความสามารถทางทหาร

เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑ ประธานาธิบดีโรดริโก ดูแตร์เต (President Rodrigo Duterte) มีโครงการปรับปรุงกองทัพอากาศให้มีความทันสมัยระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ เป็นเงิน ๕.๖ พันล้านเหรียญสหรัฐ ประกอบด้วยกองบัญชาการทหารสูงสุด (AFP: Armed Forces of the Philippines), กองทัพบก (PA) เป็นเงิน ๘ ร้อยล้านเหรียญสหรัฐ, กองทัพเรือ (PN) เป็นเงิน ๑.๔๔ พันล้านเหรียญสหรัฐ และกองทัพอากาศ (PAF) เป็นเงิน ๒.๖๑ พันล้านเหรียญสหรัฐ

๔.๑ กองทัพบกฟิลิปปินส์ (PA)

กองทัพบกฟิลิปปินส์ (PA) มีความต้องการอาวุธใหม่ประกอบด้วย ปืนใหญ่ลากจูงและปืนใหญ่อัตตาจร (ประเภทละหนึ่งกองพัน), จรวดหลายลำกล้อง (หนึ่งกองพัน), รถเกราะสนับสนุนการรบ (รถเกราะกู้ซ่อม/รถเกราะสนับสนุนการยิง), ระบบสื่อสารทางยุทธวิธี, อุปกรณ์มองกลางคืน และอาวุธประจำกาย

๔.๒ กองทัพเรือฟิลิปปินส์ (PN)

กองทัพเรือฟิลิปปินส์ (PN) มีความต้องการเรือรบที่ต่อใหม่ ได้ให้ความสนใจเรือดำน้ำดี

เรือดำน้ำดีเซลไฟฟ้าชั้นกิโล (Kilo: Project ๖๓๖) ขนาด ๒,๓๐๐ ตัน (ที่ผิวน้ำ) ความเร็วขณะดำ ๒๐ นอต ดำน้ำลึก ๓๐๐ เมตร ลูกเรือ ๕๒ นาย ปฏิบัติการนาน ๔๕ วัน และตอร์ปิโดขนาด ๒๑ นิ้ว (หรือขนาด ๕๓๓ มิลลิเมตร) ชนิดหกท่อยิง ต่อขึ้นทั้งสิ้น ๗๐ ลำ ยังคงประจำการ ๕๙ ลำ

เฮลิคอปเตอร์แบบเอดับเบิลยู-๑๐๙ ซี (AW-109E Power) กองทัพอากาศฟิลิปปินส์ประจำการ ๕ เครื่อง ประจำการตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ภารกิจค้นหาและกู้ภัย (SAR) ประจำการฝูงบินที่ ๔๐ ความเร็ว ๓๑๑ กิโลเมตรต่อชั่วโมง พิสัยบินไกล ๙๓๒ กิโลเมตร (ถึงอะไหล่) และกองทัพอากาศฟิลิปปินส์ รวม ๘ เครื่อง ประจำการฝูงบินที่ ๑๘

เฮลิคอปเตอร์ชั้นกิโล (Kilo) จำนวน ๔ ลำ (ที่ผิวน้ำขนาด ๒,๓๐๐ ตัน ลูกเรือ ๕๒ นาย และปฏิบัติการนาน ๔๕ วัน), เรือฟรีเกต จรวดนำวิถี จำนวน ๒ ลำ, เรือสะเทินสะเทินบก (LPD) สนับสนุนนาวิกโยธิน จำนวน ๒ ลำ และเฮลิคอปเตอร์ปราบเรือดำน้ำ จำนวน ๑ ฝูงบิน

๔.๓ กองทัพอากาศฟิลิปปินส์ (PAF)

กองทัพอากาศฟิลิปปินส์ (PAF) มีความต้องการเครื่องบินรบใหม่ประกอบด้วย เครื่องบินขับไล่เอกประสงค์จำนวน ๑ ฝูงบิน, เครื่องบินขนส่งทางทหารจำนวน ๑ ฝูงบิน, เฮลิคอปเตอร์ขนส่งทางทหารจำนวน ๑ ฝูงบิน และเครื่องบินลาดตระเวนทางทะเลจำนวน ๑ ฝูงบิน

๕. บทสรุป

กองทัพอากาศฟิลิปปินส์ต้องการจะปรับปรุงขีดความสามารถอย่างรวดเร็วทั้งสามเหล่าทัพ ซึ่งจะช่วยให้มีขีดความสามารถปฏิบัติการทางทหารเพิ่มมากขึ้นกว่าในปัจจุบัน ความขัดแย้งหมู่เกาะสแปรตลีย์ (Spratly) เพิ่มความซับซ้อนมากยิ่งขึ้นในการแก้ไขความขัดแย้ง เป็นผลให้ความมั่นคงของประเทศฟิลิปปินส์อยู่ในความเสี่ยง อีกประมาณหนึ่งปีเศษต่อจากนี้จึงจะทราบว่ารัฐบาลฟิลิปปินส์ตกลงใจเลือกระบบอาวุธแบบใด จึงเป็นการเพิ่มขีดความสามารถทางทหารอย่างเร่งด่วนเพื่อรองรับภัยคุกคามในอนาคต

บรรณานุกรม

- https://en.wikipedia.org/wiki/Battle_of_Marawi
- https://en.wikipedia.org/wiki/Philippine_Army
- https://en.wikipedia.org/wiki/Abu_Sayyaf
- https://en.wikipedia.org/wiki/Maute_group
- https://en.wikipedia.org/wiki/Armed_Forces_of_the_Philippines
- <https://en.wikipedia.org/wiki/Mindanao>
- https://en.wikipedia.org/wiki/Philippine_Navy
- https://en.wikipedia.org/wiki/Spratly_Islands
- https://en.wikipedia.org/wiki/Philippine_Air_Force

โรงเรียนนายร้อยฯ กับมิติใหม่ด้านการเกษตร ของไทย

พล.ท.ทวี แจ่มจำรัส

ข้าราชการบำนาญ/ที่ปรึกษาผู้อำนวยการองค์การส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

ได้เคยมีพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ บิดาผู้ให้กำเนิด โรงเรียนนายร้อยทหารบก (ซึ่งต่อมาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๙ ทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๔๙๑) พระบรมราโชวาทที่พระราชทานแก่นักเรียนนายร้อยชั้นมัธยม เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๔๕๒ ความว่า “...การทหารนั้น จะสำเร็จไปได้ก็โดยที่มีผู้บังคับบัญชาควบคุมให้พอแก่การ ถึงแม้เราจะมีพลทหารมากมายเท่าใดก็ดี แต่ไม่มีผู้ที่จะได้ช่วยชนะแก่ข้าศึกได้เลย ย่อมต้องอาศัยนายทหารที่มีความรู้ และสติปัญญาสามารถจึงจะนำไปสู่ชัยชนะได้และควบคุมบังคับบัญชาในเวลาปกติ ก็นายทหารนั้นจะได้มาจากไหนเล่า ก็ต้องได้มาจากโรงเรียนนายร้อย คือ จากพวกเจ้านี่เอง...” เดิมตั้งอยู่ที่ถนนราชดำเนิน ปัจจุบันเป็นที่ตั้งกองบัญชาการกองทัพบก (บก.ทบ.) ย้ายไปอยู่ที่เขาชะงัก จังหวัดนครนายก ในปี พ.ศ. ๒๕๒๙ จนถึงปัจจุบันนี้ โดยใช้หลักสูตร ๕ ปี เมื่อจบออกไปเป็นผู้บังคับหมวด

ต้องปกครองดูแลพลทหารกองประจำการในหน่วยทหารทั่วประเทศ ได้มีความรู้เกี่ยวกับการเกษตรไปถ่ายทอดด้วย

ประเทศไทยเป็นประเทศผู้ข้าว ผู้นำ ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมหลากหลายประเภท ไม่ว่าจะทำไร่ ทำนา ทำสวน เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ ผู้เขียนมีความตั้งใจเป็นอย่างยิ่งที่ทราบว่า โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าได้เพิ่มมิติใหม่ด้านการเกษตรแล้ว นอกเหนือจากด้านการทหารที่เข้มข้นจากเอกสารเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ของผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า (พลโท สิทธิพล ชินสำราญ) รายงานสรุปผลการเยี่ยมชมและศึกษาดูงานการดำเนินโครงการ “พัฒนาโรงสีข้าวพระราชทาน” และการสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล ในการช่วยเหลือเกษตรกรบริเวณพื้นที่โดยรอบ ต่อประธานคณะกรรมการเกษตรและสหกรณ์สหกรณ์นิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก ดันย มีชูเวช) ที่ได้พาคณะเข้าเยี่ยมชมและศึกษาดูงานด้านการเกษตรเมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐ โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก พร้อมด้วยส่วน

ราชการที่เกี่ยวข้องด้านการเกษตรเข้าร่วมประชุมด้วย มีรายละเอียดดังนี้

๑. โครงการโรงสีข้าวพระราชทาน ช่วยเหลือเกษตรกรพื้นที่ใกล้เคียงโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑.๑ สืบเนื่องมาจากปัญหาราคาข้าวเปลือกในฤดูกาลผลิตปี ๒๕๕๙-๒๕๖๐ ที่ตกต่ำทั่วประเทศ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ามีนโยบายช่วยเหลือเกษตรกรในพื้นที่ใกล้เคียง โดยมอบหมายให้โรงสีข้าวพระราชทานโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าวางแผนช่วยเหลือเกษตรกร แบ่งออกเป็น ๒ ระยะดังนี้

๑.๑.๑ การช่วยเหลือเกษตรกรในระยะเร่งด่วน ด้วยการให้บริการลานตากข้าวเปลือกแก่เกษตรกรโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย และจัดเจ้าหน้าที่คอยอำนวยความสะดวกและจัดแบ่งเวลาการใช้ลานตากข้าว

๑.๑.๒ การช่วยเหลือเกษตรกรในระยะยาว ด้วยการรับซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกรในราคาสูงกว่าท้องตลาดประมาณตันละ ๕๐๐ บาท เพื่อเตรียมแปรรูปเป็นข้าวสารส่งให้กับโรงเรียนนายร้อย และโรงเรียนของกองพันทหารราบโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปัจจุบันได้รับซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกร ๒๐ ราย จำนวน ๙๘ ตัน ซึ่งแบ่งเป็นประเภทข้าวเปลือกที่รับซื้อ ดังนี้

๑.๑.๒.๑ ข้าวเปลือกหอมมะลิ ๑๐๕ จำนวน ๗๗ ตัน

๑.๑.๒.๒ ข้าวเปลือกปทุม จำนวน ๙ ตัน

๑.๑.๒.๓ ข้าวเปลือกธรรมดา (ข้าวขาว) จำนวน ๑๒ ตัน

๑.๒ โครงการนี้คาดการณ์ว่าจะมีเกษตรกรนำข้าวเปลือกมาขายให้กับโรงสีข้าวพระราชทานโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะปิดโครงการในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒. การช่วยเหลือเกษตรกรบริเวณพื้นที่โดยรอบโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๒.๑ โครงการปรับปรุงดินให้กับเกษตรกรบริเวณพื้นที่โดยรอบโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ในพื้นที่ ๑,๗๐๐ ไร่ สืบเนื่องมาจากเกษตรกรโดยรอบโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าประสบกับปัญหาจำนวนผลผลิตที่เพาะปลูกลดลงต่ำกว่าที่คาดไว้ ทางโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าจึงได้ร่วมมือกับสำนักงานเกษตรจังหวัดนครนายก สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดนครนายก และมูลนิธิอุษรินทร์ วิเคราะห์ปัญหาของเกษตรกรในพื้นที่รอบโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่าลักษณะดินบริเวณพื้นที่ที่มีความเป็นกรด มีค่าความเป็นกรด - ด่าง อยู่ที่ ๔.๕ - ๕.๕ (ดินมีความเป็นกรด) ซึ่งส่งผลให้การดูดซึมธาตุอาหารของพืชที่เพาะปลูกในผืนดินเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้จำนวนผลผลิตที่เพาะปลูกลดต่ำกว่าที่คาดหวังไว้ และเมื่อรับทราบสภาพปัญหาที่แท้จริงของเกษตรกร โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าพร้อมด้วยหน่วยงานดังกล่าว ได้วางแผนปรับปรุงดินให้กับเกษตรกรในตำบลพรหมณี จังหวัดนครนายก โดยใช้สารปรับปรุงดินอัลตรากรีน ซึ่งเป็นสารธรรมชาติในการปรับปรุงดินทดแทนการใช้ปุ๋ยเคมีหรือโดโลไมท์ เพราะใช้ได้สะดวกกว่า และจากผลการดำเนินกิจกรรมในครั้งนี้ ได้ตั้งเป้าหมายในการช่วยเหลือเกษตรกรไว้ จำนวน ๑,๗๐๐ ไร่ และได้รับการสนับสนุนสารอัลตรากรีนจากมูลนิธิอุษรินทร์ จำนวน ๑๕,๐๐๐ ลิตร โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

๒.๒ โครงการ Smart Farm ซึ่ง พันเอก ผศ.ดร. ปรีชญา อารีกุล อาจารย์ส่วนการศึกษาโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ได้รับเงินสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาประยุกต์ใช้ในการทำงาน

เพื่อลดต้นทุนด้านแรงงาน พัฒนาประสิทธิภาพ และประสิทธิผลด้านการดำเนินการ เพิ่มผลผลิต สร้างความแม่นยำ และจัดการความรู้นวัตกรรมที่ได้จากการวิจัยเพื่อเผยแพร่ต่อไป ประกอบด้วยโครงการย่อยดังต่อไปนี้

๒.๒.๑ มะยงชิดโมเดล เป็นต้นแบบในการพัฒนามะยงชิดซึ่งเป็นสินค้าการเกษตรประจำจังหวัดนครนายกที่สำคัญ

๒.๒.๒ ต้นแบบเกษตรอัจฉริยะ เป็นการสร้างต้นแบบเพื่อให้เกษตรกรสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการยกระดับการผลิตทางการเกษตรของตนเอง

๒.๒.๓ นวัตกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพ คือ การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางชีวภาพในการผลิตผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

๒.๒.๔ ระบบจัดการความรู้ทางการเกษตร เป็นการจัดการความรู้ที่เป็นระบบที่รวบรวมหรือการสืบค้นงานวิจัยและนวัตกรรมอย่างเป็นระบบ และสามารถให้ศูนย์เรียนรู้ย่อยชุมชน หรือประชาชนในภาคการเกษตรสามารถรวบรวม เข้าถึงข้อมูล เรียนรู้ และนำไปถ่ายทอดในการปฏิบัติได้จริงได้ง่าย สามารถนำไปต่อยอดความรู้ในการนำไปใช้ลงมือปฏิบัติจริงของเกษตรกรได้ต่อไป

๒.๓ การสร้างอ่างเก็บน้ำสำหรับการทำเกษตรกรรม โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าได้ประสานความร่วมมือกับชลประทานจังหวัดนครนายก สำนักงานชลประทานที่ ๙ ในการสนับสนุนการสร้างอ่างเก็บน้ำในพื้นที่โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า บริเวณใกล้กับวัดเขาคอก ตำบลศรีกะอาง อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก เพื่อเป็นแหล่งน้ำใช้ประโยชน์ในการเกษตรและอุปโภคบริโภคให้กับประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียง

๓. การเรียนรู้อาชีพเกษตรเบื้องต้นของนักเรียนนายร้อย

๓.๑ โครงการฝึกอบรมการเกษตรเบื้องต้นของนักเรียนนายร้อย ณ โรงเรียนทหารการสัตว

กรมการสัตวทหารบก แก่นักเรียนนายร้อย สืบเนื่องมาจากประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศประกอบอาชีพเกษตรกรรม **อีกทั้งพันธกิจอย่างหนึ่งของกองทัพบก คือ การช่วยเหลือประชาชน** ดังนั้น โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จึงได้ริเริ่มโครงการขึ้นโดยมีความมุ่งหมายเพื่อให้ให้นักเรียนนายร้อยได้นำองค์ความรู้ไปขยายผลในการช่วยเหลือประชาชน หลังจากสำเร็จการศึกษาเป็นนายทหารสัญญาบัตร ในด้านการจัดการฝึกอบรมนั้น โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าได้ขอความอนุเคราะห์จากโรงเรียนทหารการสัตว กรมการสัตวทหารบก จัดการอบรมให้แก่แก่นักเรียนนายร้อย โดยมีหัวข้อดังนี้

๓.๑.๑ การปลูกสัตว์เบื้องต้น (การผลิตลูกสัตว์ปีกเพื่อการบริโภค, การผลิตอาหารสัตว์ปีก)

๓.๑.๒ การผลิตปุ๋ยอินทรีย์

๓.๑.๓ การปลูกพืช (การผลิตผลหม่อนสดและการแปรรูป, การปลูกข้าวอินทรีย์, การปลูกพืชในโรงเรือนกางมุ้ง และการปลูกพืชไร้ดิน)

๓.๑.๔ การผลิตน้ำหมักชีวภาพเพื่อไล่แมลงศัตรูพืช

๓.๑.๕ การขยายพันธุ์พืชโดยเทคนิคต่าง ๆ

๓.๑.๖ เครื่องจักรกลทางการเกษตร

๓.๑.๗ ระบบเกษตรทฤษฎีใหม่

สำหรับโครงการนี้โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ได้วางแผนให้นักเรียนนายร้อย**ได้รับการฝึกทุกนายและทุกชั้นปี** คาดว่าจะครบภายในเดือนสิงหาคม ๒๕๖๐

๓.๒ โครงการอื่น ๆ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าได้มีบันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งในอนาคตจะมีความร่วมมือกันในการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการเกษตรให้กับนักเรียนนายร้อย เพื่อให้แก่นักเรียนนายร้อยนำไปขยายผลหลังจากสำเร็จการศึกษา

๔. การฝึกงานด้านการเกษตรทฤษฎีใหม่
ในชุมชนเกษตรพอเพียง ตามแนวคิดเกษตรพอเพียงในโครงการห้องเรียนมีชีวิต โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าจัดโครงการห้องเรียนมีชีวิต มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนนายร้อยได้เรียนรู้ชีวิตความเป็นอยู่ที่เป็นจริงของประชาชน และฝึกงานด้านการเกษตรทฤษฎีใหม่ในชุมชนเกษตรพอเพียง โดยจัดนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๓ เข้าพักในบ้านของประชาชนในหมู่บ้านที่ดำเนินกิจกรรมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เป็นตัวอย่างการดำรงชีวิตที่มั่นคงและเป็นชุมชนที่เข้มแข็ง สามารถเป็นหมู่บ้านตัวอย่างให้กับชุมชนอื่น ๆ ได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนนายร้อยในด้านการพัฒนาชุมชน และเป็นเวทีในการแสดงออกถึงการทำงานร่วมกับประชาชนในพื้นที่โครงการดังกล่าว โดยเริ่มต้นโครงการตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ จนถึงปัจจุบันต่อเนื่องทุกปี ณ หมู่บ้านที่ได้รับรางวัลทุนดีเด่นในด้านต่าง ๆ ในพื้นที่จังหวัดนครนายก และจังหวัดใกล้เคียงหมุนเวียนไปดำเนินการ ซึ่งในปี ๒๕๖๐ นี้ จัดให้ดำเนินโครงการฯ ณ หมู่บ้านทุ่งกระโปรง อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก และหมู่บ้านคลองหัวช้าง อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี

การจัดทำกิจกรรมในโครงการดังกล่าว เป็นประสบการณ์ที่สำคัญต่อนักเรียนนายร้อย ที่ได้สัมผัสชีวิตความเป็นอยู่และการดำรงชีวิตจริงของเกษตรกรจากการนำเกษตรทฤษฎีใหม่มาใช้ จนเกิดผลสัมฤทธิ์ เป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่า อีกทั้งยังสามารถปรับเปลี่ยนทัศนคติต่าง ๆ ให้มีความคิดและมุมมองที่แตกต่างและกว้างไกลมากยิ่งขึ้น หลังจากสำเร็จการศึกษาจะได้นำความรู้ที่ได้รับไปต่อยอดให้กับกำลังพลของหน่วยทหารและประชาชนในพื้นที่ที่ปฏิบัติงานต่อไป

จากการดำเนินงานโครงการต่าง ๆ ข้างต้น นอกจากจะเป็นการช่วยเหลือและเสริมสร้างสัมพันธ์อันดีกับประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียงกับโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าแล้ว ยังเป็นประโยชน์กับการฝึกนักเรียนนายร้อยที่จะได้รับความรู้และประสบการณ์ทางด้านเกษตรกรรมและเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวทางพระราชดำริ ตลอดจนเป็นการสนองนโยบายของกองทัพบกและของรัฐบาลอีกด้วย

ญี่ปุ่นคิดสร้าง วงศ์ไฟบุลย์ในภูมิภาคเอเชีย

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

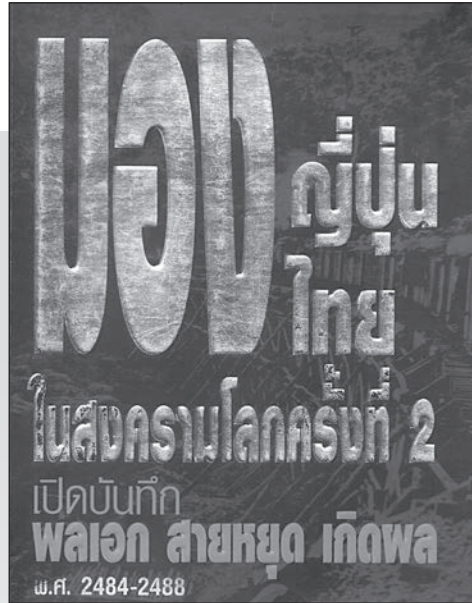
บทที่ ๒๖

ภาพยนตร์ยุคสงครามทั้งปวง
“TO END ALL WARS”

ภาพยนตร์เรื่องนี้สร้างจากบันทึกแห่ง
ความทารุณโหดร้ายของทหารญี่ปุ่นต่อเชลยศึก
นับเป็นอุทาหรณ์ให้ข้อคิดว่า สงครามไม่เคย
ปรานีใคร และการทำลายล้างเช่นนี้ควรหมดไป
จากโลกตราบนานเท่านาน

ตั้งที่กล่าวแล้วถึงนายทากาชิ นากาเซ ที่ว่าเมื่อ
สงครามยุติลง เขาได้รับการแต่งตั้งจากฝ่ายพันธมิตร
ให้เป็นกรรมการคนหนึ่งใน “คณะกรรมการอาชญากร
สงคราม-War Criminal Commission” และเขียน
หนังสือเกี่ยวกับความทารุณโหดร้ายของทหารญี่ปุ่น
ที่ทำทารุณต่อเชลยศึกพันธมิตร

ทางบริษัทภาพยนตร์ฮอลลีวู้ดได้ขอซื้อ
ลิขสิทธิ์หนังสือของเขาไปสร้างภาพยนตร์ ชื่อว่า
“TO END ALL WARS” โดยมีตัวเขาแสดงอยู่ใน
ตอนท้าย สำหรับการดำเนินเรื่องในตอนเป็นหนุ่ม
ซึ่งทำหน้าที่ล่ามอยู่ในระหว่างสงครามนั้น แสดงโดย
ยูโกะ ซาโซ ซึ่งเป็นผู้สื่อข่าวที่ติดตามนายทากาชิ
นากาเซ เขาบอกกับข้าพเจ้าว่า เขาหวังว่าภาพยนตร์

เรื่องนี้จะช่วยยุติสงครามครั้งต่อไป หรืออย่างน้อย
ก็ทำให้การตัดสินใจทำสงครามได้รับการยับยั้งซึ่งใจ
มากขึ้น

นายทากาชิ นากาเซ นำวิดีโอภาพยนตร์เรื่อง
นี้มาให้ข้าพเจ้าชม ตัวแสดงสนทนาเป็นภาษา
อังกฤษและมีตัวหนังสือบรรยายเป็นภาษาญี่ปุ่น
ภาพยนตร์เล่าถึงตอนที่ญี่ปุ่นใช้ให้เชลยศึกพันธมิตร
สร้างทางรถไฟ โดยความเป็นอยู่ด้านที่พักและ
อาหารของพันธมิตรนั้นเพียงพอประทังชีวิตอยู่ได้
เท่านั้น ดังนั้น สภาพของเชลยศึกจึงผ่ายผอม เสื้อผ้า
ขาดวิน ต้องทำงานหนักด้วยมือทั้งขุดดิน วางราง
รถไฟ โดยการควบคุมอย่างเข้มงวด และเร่งรัด
เพราะญี่ปุ่นได้รับคำสั่งให้สร้างทางรถไฟให้เสร็จ
ก่อนกำหนด ๖ เดือน ซึ่งก็ยิ่งทำให้ญี่ปุ่นควบคุม
เชลยศึกทำงานหนักยิ่งขึ้น

เมื่อไม่ทันใจก็ใช้วิธีลงโทษด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น
จับตัวซึ่งมัดมัดแขน ขา ติดกับไม้ ให้นอนตากแดด
กลางฝน บางครั้งก็ใช้พลั่วตีหลัง ตีท้องจนสลบก็ยังไม่
วายตีจนสลบ เมื่อจับได้ว่าเชลยศึกแอบอ่าน
คัมภีร์ก็ลงโทษด้วยการจับตัวผูกติดไม้กางเขน

ทำนองเดียวกับที่พระเยซูถูกลงโทษ มีภาพผู้บังคับบัญชาทหารญี่ปุ่นมาตรวจงาน สั่งให้เชลยศึกมาเข้าแถวฟังโอวาท ส่วนใหญ่ก็เป็นภาพความทารุณเต็มไปด้วยความเครียด จะมีภาพผ่อนอารมณ์ก็ตอนที่มัจฉาหมายจากทางบ้าน ทุกคนได้รับจดหมายต่างก็ได้ดีใจชั่วขณะ มีภาพเชลยศึกบางคนทนต่อความทารุณไม่ไหวคบคิดกันหนี แต่ก็ถูกจับได้ และถูกลงโทษทรมานด้วยสารพัดวิธี ภาพยนตร์เดินเรื่องไปถึงช่วงที่การสร้างทางรถไฟสำเร็จลง มีการทำพิธีเปิดการเดินรถไฟครั้งแรก ต่อจากนั้นเป็นฉากสุดท้ายของสงคราม เมื่อเครื่องบินพันธมิตรบินเหนือค่ายทิ้งระเบิดและไปรอยไปปลิวแจ้งให้ทราบว่า สมเด็จพระจักรพรรดิญี่ปุ่นมีพระบรมราชโองการให้ญี่ปุ่นยอมแพ้ในวันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ ทำให้ทหารพันธมิตรต่างดีใจ พร้อมกับพากันหลบหลุกกระเบิด

ส่วนทหารญี่ปุ่นก็ต่างคิดเอาตัวรอด มีภาพผู้บัญชาการค่ายญี่ปุ่น หอบของมีค่า ได้แก่ เครื่อง

ลายครามและสิ่งมีค่าอื่น ๆ แอบหนีออกไปทางหลังค่าย มีภาพทหารพันธมิตรอเมริกันศรัทธายอกนำกำลังมาถึงและทำการปลดปล่อยเชลยศึก แล้วก็เป็นภาพทหารญี่ปุ่นคนที่เคยทำทารุณกรรมต่าง ๆ ต่อเชลยศึกพันธมิตร ซึ่งสุดท้ายกลับกลายเป็นเชลยศึกที่ถูกฝ่ายพันธมิตรควบคุมตัว

ตอนสุดท้ายมีภาพของคนแก่ถือไม้เท้าแสดงโดยนายทากาชิ นากาเซ กำลังจับมือกับอดีตเชลยศึก ชื่อ เอิร์นเนส กอร์ดอน (Ernest Gordon) ที่สุสานทหารพันธมิตร จังหวัดกาญจนบุรี โดยภาพยนตร์ได้เฉลยไว้ในฉากนี้ว่า เหตุการณ์ตั้งแต่ต้นจนจบเป็นเรื่องเล่าเหตุการณ์ประวัติศาสตร์จากประสบการณ์และความทรงจำของ ทากาชิ นากาเซ อดีตทหารญี่ปุ่น และเอิร์นเนส กอร์ดอน อดีตเชลยศึก ซึ่งได้มาพบกันที่สุสานพันธมิตร ฉากสุดท้ายของภาพยนตร์ TO END ALL WARS

บทที่ ๒๗ บทสรุป

ความสัมพันธ์และไม่สัมพันธ์ระหว่างไทยกับญี่ปุ่นในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ ยุติลงทันทีเมื่อญี่ปุ่นประกาศยอมแพ้อย่างไม่มีเงื่อนไขต่อฝ่ายพันธมิตร เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๘

สาระสำคัญของก็คือการประกาศสงครามของไทยต่ออังกฤษและสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๔๘๕ เป็นโมฆะ เพราะไทยกระทำการไปด้วยความจำเป็นเพื่อความอยู่รอดของประเทศชาติเป็นสำคัญ

ในเรื่องนี้มีความแตกต่างกันในการปฏิบัติระหว่างมหาอำนาจฝ่ายพันธมิตร ๒ ประเทศ ที่มีต่อไทยอย่างเห็นได้ชัดคือ

สหรัฐอเมริกา ให้การรับรองประกาศสันติภาพของไทยทันที ไม่คิดถือว่าไทยเป็นชาติศัตรู เพราะเห็นความจำเป็นของไทย นอกจากนั้นยังให้ความช่วยเหลือประเทศไทยในด้านต่าง ๆ อีกด้วย

อังกฤษ ถือว่าตนเสียผลประโยชน์จากการที่ไทยประกาศสงครามด้วย จึงผูกใจเจ็บและหาทางเรียกร้องผลประโยชน์จากไทย โดยถือเป็นชาติศัตรู ไม่ยอมรับรองการประกาศสันติภาพของไทยจนกว่าจะทำความตกลงเลิกสถานะสงครามก่อน

ด้วยเหตุนี้เองเพื่อป้องกันมิให้ไทยถูกบีบคั้นเกินสมควร สหรัฐอเมริกาจึงประกาศว่า ความตกลงใด ๆ ระหว่างไทยกับสัมพันธมิตรจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสหรัฐอเมริกา ก่อน ท่าทีของประเทศไทยในระยะหลังสงครามจึงค่อนข้างโน้มเอียงไปทางด้านสหรัฐอเมริกา มากกว่ายุโรป ซึ่งส่งผลระยะยาวต่อเนื่องมาจนกระทั่งทุกวันนี้ ต่อมาทางรัฐบาลไทยได้จัดส่งคณะผู้แทนไทยเดินทางไปเจรจาเรื่องการยกเลิกสถานะสงครามกับอังกฤษ และลงนามในหนังสือแลกเปลี่ยนหัวข้อตกลงสมบูรณแบบ จึงเป็นอันเลิกสถานะสงครามระหว่างไทยกับอังกฤษ

ในขณะที่เดียวกัน กองบัญชาการทหารสูงสุดฝ่ายพันธมิตรด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ส่งกอง

พลอินเดียนที่ ๗ (มีเครื่องหมายติดไหล่รูปหนุมาน) เข้ามายังประเทศไทย เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๔๘๘ เพื่อจัดการเรื่องเชลยฝ่ายพันธมิตรที่ถูกญี่ปุ่นควบคุม (R.A.P.W.I. : Returned Allied Prisoners of War & Internees) และปลดอาวุธกองทัพญี่ปุ่นในประเทศไทยรวมทั้งดำเนินการส่งทหารญี่ปุ่นกลับประเทศตามที่กล่าวมาแล้ว

ต่อมารัฐบาลไทยยกเลิกการประกาศใช้กติกาสัญญาพันธมิตรระหว่างประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่น ยกเลิกสนธิสัญญาระหว่างไทยกับญี่ปุ่นว่าด้วยอาณาเขตของประเทศไทยในมาเลย์ (ซีร์รัฐมาเลย์) และภูมิภาคชาน สังกัดสถานอัครราชทูตแมนจู ก้าว ยับยั้งความสัมพันธ์ทางการทูตกับญี่ปุ่น ควบคุมนักการทูตญี่ปุ่น เยอรมนี และอิตาลี จัดตั้งกองอำนาจการสันติภาพเพื่อประสานงานกับฝ่ายสัมพันธมิตร และอำนวยความสะดวกแก่หน่วยทหารอังกฤษซึ่งเข้ามาจัดการเรื่องเชลยศึกในประเทศไทย ยุบเลิกการบัญชาการกองทัพใหญ่ ยุบเลิกและแปรสภาพหน่วยกำลังรบในสนามให้เป็นหน่วยปกติ และให้ย้ายเข้าที่ตั้งปกติโดยด่วน ทางราชการสั่งปลดทหารที่เกินความจำเป็น ประกาศใช้พระราชบัญญัติอาชญากรรมสงคราม นอกจากนี้ รัฐบาลไทยยังแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลกระทบจากการสงคราม เช่น เศรษฐกิจ ค่าครองชีพ ปัญหาสังคม ความเสื่อมทรามทางศีลธรรมและวัฒนธรรม ความสงบเรียบร้อย ปรับปรุงการศึกษา ตลอดจนปัญหาของการที่มีกองทหารต่างชาติเข้ามาตั้งอยู่ในประเทศ

สำหรับข้าพเจ้า ได้รับคำสั่งย้ายจากหน่วยในสนามผู้บังคับกองร้อยที่ ๒ ของกองพันทหารราบที่ ๒๙ กรมทหารราบที่ ๑๒ มีภารกิจในการรักษาทรัพย์สินที่ได้รับมอบจากหน่วยทหารญี่ปุ่นที่สนามบินตาคี จังหวัดนครสวรรค์ ส่วนใหญ่จะเป็นอุปกรณ์เกี่ยวกับเครื่องบินและวัตถุระเบิดซึ่งเก็บไว้ตามหลุมหลบภัยบริเวณรอบสนามบินและอาคารบ้านพักของนักบิน

ข้าพเจ้าได้รับคำสั่งจากกองทัพบกให้ไปเป็นผู้บังคับกองร้อย กองบังคับการกองลูกเรือ (กองพันโรงเรียนทหารราบเดิม) ศูนย์การทหารราบลพบุรี เมื่อข้าพเจ้าส่งหน้าที่ให้รองผู้บังคับกองร้อยแล้วจึงเดินทางโดยรถไฟไปรับหน้าที่ใหม่ที่ลพบุรี ปรากฏว่าเมื่อเดินทางไปถึงสถานีรถไฟลพบุรี ก็มีเจ้าหน้าที่จากกองลูกเรือมารับ มีรถบรรทุกของเป็นยานพาหนะเพราะขาดแคลนรถยนต์ และศูนย์การทหารราบก็ไม่ได้อยู่ในค่ายสมเด็จพระนารายณ์ แต่ออกไปอยู่ที่โรงเรียนนายร้อยสำรองดวง ตรงข้ามโรงพยาบาล อานันทมหิดล เพราะกองทหารพันมิตรเข้าไปอยู่อาศัยแทน

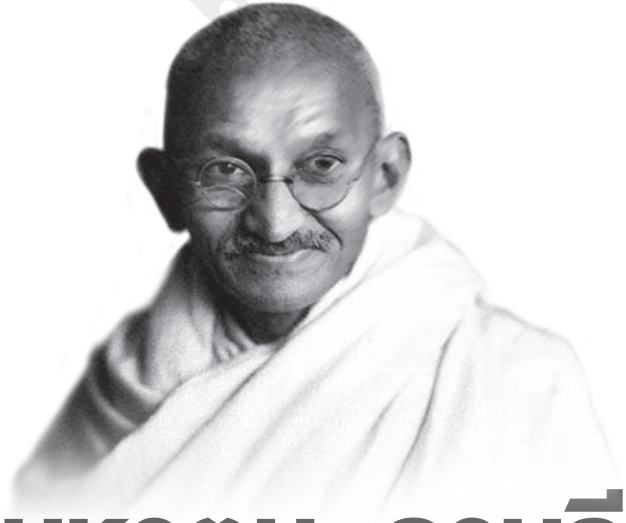
สภาพความเป็นอยู่ของครอบครัวนายทหารหลังสงครามค่อนข้างลำบาก ทุกคนต้องประหยัดน้ำประปาขาดแคลนต้องไปตักน้ำใส่ตุ่มเอง อาหารหลัก คือ น้ำพริก ผักต้ม ปลาทู แกงส้มมะละกอจากสวนหลังบ้าน เสื้อผ้าก็อาศัยผ้าทอพื้นบ้าน และผ้าร่ม (จากร่มชูชีพทหารพันมิตร) หรือที่ตีหน้อยก็เครื่องแบบสีกาก็ทหารอเมริกัน เรียกว่า ผ้าเวสปอยด์ ซึ่งเป็นที่ต้องการมาก ยานพาหนะอย่างดีก็จักรยาน มิฉะนั้นก็ใช้การเดินเป็นส่วนใหญ่ สำหรับค่าของเงินบาทนั้นก็ยังนับว่าดีอยู่ ดูเหมือนจะ ๑๐ บาท ต่อดอลลาร์สหรัฐ แม้ว่าจะขาดแคลนน้ำมัน เกลือ น้ำตาล แต่ก็ขาดแคลนเฉพาะคนในเมือง สำหรับคนในชนบทนั้นก็ดูจะไม่กระทบกระเทือนมากนัก เพราะ

ชีวิตของคนส่วนใหญ่ยังเป็นเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ ไม่ใช่เศรษฐกิจอุตสาหกรรมแบบทุนนิยมในปัจจุบัน

ทั้งหมดนี้ก็เพื่อให้ท่านผู้อ่านจินตนาการสภาพตอนหลังสงคราม เมื่อความสัมพันธ์และไม่สัมพันธ์กับญี่ปุ่นเปลี่ยนแปลงไป และไทยได้กลับกลายเป็นฝ่ายพันธมิตร ถือเป็นผู้ชนะญี่ปุ่นด้วย ญี่ปุ่นไม่ว่ายศชั้นใดจะต้องทำความเคารพทหารไทย ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงการยอมแพ้ของญี่ปุ่น และญี่ปุ่นก็ปฏิบัติตามนี้อย่างเคร่งครัด แสดงถึงความมีระเบียบวินัยของทหารญี่ปุ่นอันเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้ญี่ปุ่นสามารถฟื้นตัวทางเศรษฐกิจได้อย่างรวดเร็ว และสามารถเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจในเอเชียได้ในเวลา ๒๐ ปีต่อมา ซึ่งทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับญี่ปุ่นกลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง เมื่อความหลังระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ กลายเป็นอดีตสำหรับผู้นำรุ่นใหม่ของทั้ง ๒ ประเทศไปแล้ว

เพื่อเป็นการรำลึกถึงวีรชนที่เสียสละต่อประเทศชาติ และเพื่อให้คนรุ่นหลังตระหนักถึงความเสียสละอันยิ่งใหญ่ของบรรพบุรุษ รวมทั้งเป็นการสร้างหลักฐานทางประวัติศาสตร์เพื่อการศึกษา จึงมีการก่อสร้างอนุสาวรีย์อนุสรณ์สถานแห่งชาติ และอนุสรณ์สถานเครื่องหมายประวัติศาสตร์ไว้หลายแห่ง

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

ประวัติผู้นำอินเดีย: มหาตมะ คานธี

พล.ต.ดร. เจนวิทย์ ยามะรัตน์

ผู้เชี่ยวชาญประจำประธานศาลรัฐธรรมนูญ อาจารย์พิเศษโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท สาขาการจัดการความปลอดภัย โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน

อินเดีย หรือชื่อทางการว่า สาธารณรัฐอินเดีย (อังกฤษ: Republic of India) ตั้งอยู่ในทวีปเอเชียใต้ เป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ของอนุทวีปอินเดีย มีประชากรมากเป็นอันดับที่สองของโลก และเป็นประเทศประชาธิปไตยที่มีประชากรมากที่สุดในโลก โดยมีประชากรมากกว่าหนึ่งพันล้านคน มีภาษาพูดร้อยแปดสิบแปดภาษาโดยประมาณ ด้านเศรษฐกิจ อินเดียมีอำนาจการซื้อมากเป็นอันดับที่สี่ของโลก ทั้งนี้ อาณาเขตทางทิศเหนือติดกับจีน เนปาล และภูฏาน ทางตะวันตกเฉียงเหนือติดกับปากีสถาน ทางตะวันออกติดพม่า ทางตะวันตกเฉียงใต้จรดมหาสมุทรอินเดีย ทางตะวันออกเฉียงใต้ติดศรีลังกา ล้อมรอบบังกลาเทศทางทิศเหนือ ทิศตะวันออก และทิศตะวันตก นอกนั้นยังมีเขตแดนทางทะเลต่อเนื่องกับน่านน้ำไทย พม่า และอินโดนีเซีย และด้วยพื้นที่ ๓,๒๘๗,๕๙๐ ตารางกิโลเมตร อินเดียจึงเป็นประเทศที่ใหญ่ที่สุดอันดับ ๗ ของโลก

ภาษาฮินดีเป็นภาษาที่ใช้โดยประชาชนส่วนใหญ่ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในวงราชการและ

ธุรกิจ นอกจากนั้น ยังมีภาษาท้องถิ่น อีกนับร้อยภาษา แต่ที่ใช้กันมากมี ๑๔ ภาษา อาทิ อูรดู เตะลูกเบงกาลี ทมิฬ และปัญจาบี ระบอบการปกครองปกครอง สาธารณรัฐ (Federal Republic) อำนาจการปกครองแบ่งเป็น ๒๙ รัฐ และดินแดนสหภาพ (Union Territories) อีก ๗ เขต แยกศาสนาออกจากการเมือง (secular state) โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุข ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ ราม ฌัฐโกวินทร์

หากแต่มีชาติที่ต้องการความอดทน ขันติ แรงบันดาลใจอันศักดิ์สิทธิ์ของนักบุญที่มีชีวิต นั่นคือ อินเดีย ซึ่งตกอยู่ภายใต้การปกครองของจักรวรรดิอังกฤษมานานหลายศตวรรษ ไม่น่าเชื่อว่าชายผู้เป็นนักบุญปรากฏขึ้น เขาจะนำคนหลายร้อยล้านคนซึ่งทุกข์ทรมานในอารยธรรมที่ยิ่งใหญ่เป็นที่สองของโลก ออกจากอาณานิคมสู่สถานะที่มีเกียรติในสังคมโลก เขาทำมันโดยไม่มีตำแหน่งสำคัญในประเทศ และเขาถูกสังหารจากความทุ่มเทที่ยิ่งใหญ่นี้ เขาไม่ได้ถูกเลือกให้เป็นอะไรเลย เขาไม่เคยลงสมัครเลย

แต่เขาก็เป็นพลังหลักสำหรับผู้คนทั่วโลกทีเดียว จากนักกฎหมายธรรมดาคคนหนึ่ง ที่สละความสุขสบายส่วนตัว เพื่อนำพามหาชนชาวภารตะให้พ้นจากการตกเป็นทาสของชาติฝรั่งอย่างอังกฤษ ด้วยเหตุการณ์และการถูกกดขี่ข่มเหงจากต่างชาติ จึงปรารถนาจะอุทิศตน เพื่อต่อสู้กับชนวรรณาอื่นไม่เป็นธรรม ในการปกครองของผู้ใช้อังกฤษ ประสบการณ์การเดินทางเพื่อศึกษาและหาข้อมูลของคานธี ผู้มีอุดมการณ์อันสูงส่งนี้มาถึงประเทศชาติเป็นสำคัญนี้ จึงทำให้ท่านค้นพบวิถีที่จะทวงเอาสิทธิอิสรภาพคืนมาสู่อินเดีย โดยยึดหลักอหิงสา (การไม่ใช้กำลังเบียดเบียน) ในที่สุดความหวัง ความปรารถนา และอิสรภาพที่ถวิลหา จึงได้มาอย่างภาคภูมิใจ ด้วยสภาวะของความเป็นผู้นำการทวงอิสรภาพครั้งนี้ ทำให้คนอินเดียไม่มีลิมิตของปรารถนาของบรรพบุรุษผู้ได้รับยกย่องว่าเป็น “บิดาแห่งประชาชาติของอินเดีย” ธนบัตรของอินเดียทุกใบจึงน้อมนำรูปท่านคานธี เป็นอนุสรณ์ให้ชาวภารตะได้รำลึกถึงความดีของท่าน และเพื่อให้เป็นแบบอย่างของมนุษย์ผู้เสียสละ

มหาตมะ คานธี (Mahatma Gandhi) หรือที่หลาย ๆ คนรู้จักท่านในนามของ “นักสู้ผู้ยิ่งใหญ่” ท่านเป็นผู้นำและนักการเมืองที่มีชื่อเสียงชาวอินเดียและศาสนาฮินดู มีชื่อเต็มว่า โมฮันดาส คารามจันทร์ คานธี (Mohandas Karamchand Gandhi) เกิดเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ค.ศ. ๑๘๖๙ ในครอบครัววรรณะพ้อค้า และเติบโตในสภาพแวดล้อมทางศาสนา ทำให้คานธีได้รับอิทธิพลจากความเชื่อของหลายศาสนา บิดานับถือศาสนาฮินดูที่บูชาเทพวิษณุ มารดานับถือนิกายศาสนาที่ผสมผสานระหว่างฮินดูกับมุสลิม ประเพณีการอดอาหารตามศาสนาของมารดาจึงมีอิทธิพลอย่างมากต่อคานธี ภายหลังต่อมา การประท้วงด้วยการอดอาหารจึงเป็นอาวุธสำคัญของคานธี ที่ใช้ต่อสู้กับความไม่เป็นธรรมต่าง ๆ มารดาของคานธี เป็นภรรยาคนที่ ๔ ของกบฏ คานธี บิดาของ คานธี

ตั้งแต่เด็กนั้นคานธีได้รับการปลูกฝังแบบอย่างของความเป็นคนที่มีวินัยและการอุทิศตนอย่างเคร่งครัด มารดาของเขาซึ่งเป็นผู้ที่เคร่งในศาสนา มาก มักถือศีลอดอาหารเป็นเวลานานอยู่เนือง ๆ ครั้งหนึ่งในฤดูฝน นางปัญญาตนว่าจะไม่กินอะไรเลยจนกว่าพระอาทิตย์จะขึ้นเขาและสมาชิกอื่น ๆ ในครอบครัวจะเฝ้ามองดูทางหน้าต่าง พวกเขาต้องการให้แม่กินอาหาร เพราะแม่กำลังอด แต่แม่ท่านบอกว่าไม่ต้องห่วง ท่านสบายดีทุกอย่าง ถ้าหากพระเป็นเจ้าไม่ต้องการให้ท่านกินในวันนี้ ท่านก็จะไม่กิน เขาศรัทธาความเคร่งของแม่ แต่ยังไม่พร้อมจะทำตาม ความที่เป็นลูกคนเล็กในบรรดาพี่น้อง ๔ คน เขาจึงใช้ชีวิตวัยเด็กแบบเกเร อย่างเช่นขโมยเศษเงินไปซื้อบุหรี่ยี่ แต่ด้วยความกลัวบิดา ซึ่งเป็นนักการเมืองผู้มีชื่อเสียงของท้องถิ่น เขาจึงรับสารภาพว่าตนเป็นผู้ขโมย แต่แทนที่บิดาจะลงโทษ ท่านกลับโอบกอดเขา ในฐานะที่กล้าพูดความจริงแล้วทั้งสองคนก็ร้องไห้ด้วยกัน เขายันतिकไว้ในชีวิตประวัติว่า น้ำตานั้นเป็นเหมือนสิ่งที่ชำระล้างความสกปรกของจิตใจออกไป ถ้าคุณสร้างวินัยแบบนี้โดยผ่านทางความรัก มันเท่ากับสร้างมนุษยธรรมขึ้นในจิตใจ และนั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นกับคานธี โดยในวัยเด็ก คานธี ถูกส่งตัวไปเรียนหนังสือ แต่เขาไม่สามารถจำหรือเรียนรู้อะไรได้เลย จนเขาคิดว่าตนเองนั้นคงโง่ และความจำแย่มาก ทำให้การเรียนหนังสือสำหรับเขาไม่มีอะไรที่น่าสนใจเลย นอกจากนี้ คานธี เป็นเด็กที่ขี้อายมากจึงไม่ค่อยจะมีเพื่อน และไม่ไว้ใจใครแม้กระทั่งครู แต่สุดท้าย คานธี ก็พยายามที่จะเรียนรู้อะไรสักอย่างสามารถเรียนดี จนทำให้เขาได้รับรางวัลเรียนดี และได้รับทุนเรียนดีด้วย

ใน ค.ศ. ๑๘๘๓ เดือนพฤษภาคม คานธี มีอายุ ๑๓ ปี (ยังเรียนในโรงเรียนชั้นมัธยม) ได้สมรสกับเด็กหญิงชื่อ กัสตุรบา ซึ่งสาเหตุที่คานธีสมรสเร็ว นั้น มาจากประเพณีท้องถิ่นที่นิยมให้เด็กแต่งงานกันเร็ว ๆ คานธี มีความสุขกับชีวิตคู่มาก คานธี และ

กัศตูรบา มีบุตร-ธิดารวมกันทั้งสิ้น ๕ คน แต่คนหนึ่งได้เสียชีวิตลงตั้งแต่ยังเป็นทารก ทำให้เหลือ ๔ คน เมื่ออายุ ๑๖ ปี เขาเผชิญกับความขัดแย้งอันยิ่งใหญ่เป็นครั้งแรก ระหว่างหน้าที่กับความปรารถนา ในคืนหนึ่งขณะพยาบาลบิดาที่ป่วยอยู่ เขาก็แอบหนีขึ้นไปหลบนอนกับภรรยา ตอนนั้นเองที่พ่อของเขาเสียชีวิตลง คนใช้มาแจ้งให้ท่านทราบว่าคุณพ่อเสียชีวิตแล้ว ลำบากแรกของเขายกบอกว่า ตายแล้ว.. เราทำอะไรลงไป... นับตั้งแต่นั้นมาคานธีก็มักจะพูดถึงเหตุการณ์นั้นตอนที่ท่านละทิ้งพ่อ เวลาที่ท่านไม่ทำหน้าที่ของท่านให้ดีอยู่เสมอ แล้วมันก็กลายเป็นสำนึกในเรื่องของหน้าที่และความรับผิดชอบของเขา

ต่อมาใน ค.ศ. ๑๘๘๘ ทางครอบครัวได้ส่งคานธี ไปศึกษาวิชากฎหมายที่อังกฤษ โดยก่อนจะเดินทาง คานธี ได้ให้สัญญากับมารดาว่า จะไม่รับประทานเนื้อสัตว์และสุรา และจะไม่ยุ่งเกี่ยวเกาะแกะกับสตรี เพื่อให้มารดาได้ภูมิใจ และเมื่อไปถึงอังกฤษ คานธี ได้พบกับปัญหาใหญ่ในการดำเนินชีวิต นั่นคือวัฒนธรรม มารยาท สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ในอังกฤษนั้นไม่เหมือนอินเดีย คานธี ต้องระงับตนในเรื่องมารยาท ซึ่งจะมาทำตามคนอินเดียเหมือนเดิมไม่ได้ คานธี ต้องปรับตัวบุคลิกต่าง ๆ ให้เข้ากับคนอังกฤษให้ได้ นอกจากนี้ อาหารที่ไม่ใช่เนื้อสัตว์ในอังกฤษสมัยนั้นรสชาติจะจัดมาก คานธี จะกินเนื้อสัตว์ก็ไม่ได้ เพราะให้สัญญากับมารดาไว้แล้ว และ คานธี ก็ได้มีโอกาสรู้จักกับอาหารมังสวิรัติน คานธี จึงได้มีวิธีรับประทานมังสวิรัตินอย่างเป็นสุขในอังกฤษ และในที่สุด คานธี ก็สำเร็จการศึกษาและสอบได้เป็นเนติบัณฑิต และเมื่อได้เป็นเนติบัณฑิตแล้ว คานธี ก็เดินทางกลับสู่อินเดียใน ค.ศ. ๑๘๙๒ เพื่อประกอบอาชีพ การประกอบอาชีพในช่วงแรกของ คานธี นั้น ประสบความยากลำบากพอสมควร แต่ต่อมา คานธี ได้ไปเป็นทนายความให้ลูกความในประเทศแอฟริกาใต้ ดังนั้น ใน ค.ศ. ๑๘๙๓ คานธี ได้เดินทางไปประเทศแอฟริกาใต้ โดยเมื่อเดินทาง

ไปถึง คานธี ได้ซื้อตั๋วรถไฟชั้น First Class (ชั้นที่หรูหราสะดวกสบายที่สุด ค่าตั๋วแพงที่สุด) ไปยังเมืองที่ลูกความต้องการ แต่ทว่า ผู้โดยสารชั้น First Class ที่เป็นคนผิวขาว ไม่พอใจที่คนผิวคล้ำอย่างคานธีมาอยู่ร่วมชั้น First Class กับพวกเขา จึงไปประท้วงบอกเจ้าหน้าที่เจ้าหน้าที่จึงเดินมาสั่งให้คานธี ย้ายตู้โดยสารไปโดยสารตู้ของ Third Class (ชั้นไม่สะดวก ค่าตั๋วถูกที่สุด) ทั้ง ๆ ที่ คานธี เสียเงินซื้อตั๋ว First Class มาอย่างถูกต้อง คานธี จึงปฏิเสธทำให้เกิดความขัดแย้งรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ จนในที่สุด คานธี ก็ถูกเจ้าหน้าที่รุมทำร้าย และคานธี ก็ถูกผู้โดยสารผิวขาวโยนออกมาจากรถไฟ โดยเจ้าหน้าที่ต่างอ้างว่า รถไฟชั้นหนึ่งนี้สร้างสำหรับผู้โดยสารผิวขาวเท่านั้น เหตุการณ์นี้ทำให้คานธีเข้าสู่เรียกร้องสิทธิมนุษยชนของชาวผิวคล้ำในแอฟริกาใต้ และเมื่อ คานธี รู้ว่าการต่อสู้ครั้งนี้ไม่จบง่าย ๆ จึงได้เดินทางไปอินเดียใน ค.ศ. ๑๘๙๖ เพื่อพาครอบครัวมาอยู่ด้วยกันที่แอฟริกาใต้

ใน ค.ศ. ๑๙๐๑ คานธี เดินทางกลับอินเดียเพื่อกลับไปประกอบอาชีพต่อ แต่มีเสียงเรียกร้องจากชาวอินเดียในแอฟริกาใต้ให้กลับมาช่วยเหลือ คานธี จึงเดินทางกลับไปยังแอฟริกาใต้เพื่อต่อสู้กับปัญหานี้อีกครั้ง โดยใช้วิธี “สัตยาเคราะห์” ซึ่งคือ “การไม่ร่วมมือในกฎที่ไม่ยุติธรรม โดยไม่มีการใช้กำลัง” และวิธีนี้ได้ผลดีมาก ทำให้ คานธี รู้ว่าการประท้วงโดยไม่ใช้กำลังนั้นให้ผลดีกว่าที่คิด และได้ผลดีในการเรียกร้องความยุติธรรม ที่แอฟริกาใต้ในช่วงทศวรรษที่ ๑๘๙๐ ชาวแอฟริกาและอินเดียต่างตกที่นั่งต้องทำตามอำเภอใจของเจ้านายผิวขาวเหมือนกัน ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายซึ่งไม่ยอมรับสิทธิในการออกเสียง การเป็นเจ้าของทรัพย์สิน หรือแม้แต่เดินบนถนนในยามกลางคืน ด้วยความมุ่งมั่นอย่างเต็มที่ที่จะแก้ไขสิ่งผิด ในช่วงแรก ๆ คานธียังตามไม่ทันเล่ห์เหลี่ยมของนักการเมือง ในฐานะนักกฎหมาย เขาเชื่อว่าเราเปลี่ยนกฎหมายเราก็จะ

เปลี่ยนพฤติกรรมของมนุษย์ได้ ดังนั้นจากปี ๑๘๙๓ - ๑๙๐๖ เขาทุ่มเททำงานในศาลระดับล่างเพื่อทำอะไรบางอย่าง แต่ปัญหาก็คืออังกฤษฉลาดกว่าเขามากในช่วงนั้น และทุกครั้งที่เขาเปลี่ยนกฎหมายฉบับหนึ่ง ก็จะมีกฎหมายฉบับใหม่ออกมาแทนเพื่อให้ความไม่เท่าเทียมกันดำเนินต่อไปในลักษณะอื่นอีก เมื่อต้องตกเป็นเหยื่อของชาวแอฟริกันผิวขาว คานธีจึงหาทางแก้โดยใช้การรวมพลังสามัคคี เขาเริ่มพัฒนาชุมชนของผู้คนจากต่างเชื้อชาติและต่างศาสนาขึ้น ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างเสมอภาค เขายืนยันจะให้ปฏิบัติต่อครอบครัว ซึ่งต่อมาจะรวมถึงบุตรชายทั้ง ๔ ไม่ให้ต่างจากคนอื่น ๆ แม้เขาจะชิงชังการกดขี่ของอังกฤษ แต่จนถึงทศวรรษที่ ๑๙๐๖ คานธียังถือตนเป็นสมาชิกผู้ภักดีของจักรภพ ยังร้องเพลง God save the Queen (เพลงชาติของอังกฤษ) และสอนลูกๆ ให้ร้องด้วย อันที่จริงแล้วเขามีความจงรักภักดีมากถึงขนาดเข้าร่วมกับกองกำลังของอังกฤษในสงครามโบเออร์ เพื่อปราบปรามการลุกฮือของพวกเขา

ในปี ๑๙๐๖ ประสพการณ์ในสงครามซูลูนี้เอง ที่นำเขาเข้าไปใกล้กับความรุนแรงอย่างไร้มนุษยธรรม ตอนนั้นเองที่เขาเริ่มตระหนักว่าไม่ใช่สงครามระหว่างคนสองคนเสียแล้ว แต่มันคือการสังหารหมู่ คานธีถอยหลบขณะปืนของอังกฤษสังหารกองทัพซูลูซึ่งใช้หอกเป็นอาวุธ เขามองเห็นความรื่นเริงใจของทหารในการบุกเข้าฆ่า และเขาเก็บร่างของผู้บาดเจ็บที่นอนเกลื่อนกราดอยู่ด้วยความปวดร้าวใจ เขาเริ่มคิดว่าชาวซูลูถูกชาวอังกฤษกดขี่ในลักษณะนี้ เขานึกถึงการกดขี่ในครอบครัวของตัวเอง โดยเฉพาะภรรยาของเขา ในเวลานั้นเขาเคยทำสิ่งที่เรียกว่าเป็นสามีที่โหดร้าย หึงหวง และกดขี่ การได้เห็นทศวรรษซูลู เป็นการจุดชนวนความคิดนี้ขึ้นมา ท่านจึงเข้าใจได้ว่าชาวอังกฤษกดขี่ชาวซูลูอย่างไร แล้วนำไปเปรียบเทียบกับตัวเอง คานธีบอกว่า “ข้าพเจ้ารู้สึกผิดกับพฤติกรรมกดขี่เยี่ยงนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกผิดต่อชีวิตสมรสของตัวเอง ต่อความ

สัมพันธ์ของคาสตวา” ประเพณีของชาวฮินดูถือว่าผู้ชายคือผู้กำหนดเรื่องเกี่ยวกับทางเพศ ดังเช่นที่คานธีได้ประพุดติลงไปด้วยความไร้เดียงสาแบบเด็ก ๆ เขาคิดว่ามีวิธีเดียวก็คือต้องบังคับความต้องการของตนจึงจะรับใช้เพื่อนมนุษย์ได้ดีที่สุด ด้วยวัย ๓๗ ปี เขาพิจารณาตนเพื่อถือเพศพรหมจรรย์ตลอดไป

ในปี ๑๙๐๖ คานธีก็เข้าสู่กระบวนการเปลี่ยนผ่านทางความคิดทางการเมืองอันน่าตื่นตะลึง กฎหมายใหม่กำหนดให้ชาวฮินดูทุกคนจะต้องเข้ารับการศึกษาเขียนและพิมพ์ลายนิ้วมือ ข้อบังคับนี้รวมถึงการให้หญิงชาวฮินดูต้องเปลี่ยนผ้าต่อหน้าตำรวจผิวขาว เพื่อกรอกตำหนิรูปพรรณลงในทะเบียนด้วย ด้วยความโกรธแค้น ชาวฮินดูเสียดสามพันคนมาพบกันในโยฮันเนสเบิร์ก เพื่อวางแผนการตอบโต้ ทันใดนั้นพ่อค้าชาวมุสลิมคนหนึ่งยืนขึ้นแล้วชูป้ายพร้อมกับพูดว่า “ข้าแต่พระเป็นเจ้า เราจะยอมเข้าคุกก่อนที่จะยอมแพ้ให้กฎหมายฉบับนี้!” คานธีไม่เคยนึกถึงการเข้าคุกมาก่อน แต่ก็รู้โดยสัญชาตญาณว่านี่แหละ คือวิถีทางที่ถูกต้องแล้ว เขาลุกขึ้นแล้วก็พูดว่า “เราจะสวดขอต่อพระเป็นเจ้าว่า เราจะเข้าคุก และเราจะอยู่ในนั้นจนกว่ากฎหมายนี้จะถูกเพิกถอน และเราจะยอม” คำพูดของเขาจุดประกายให้เกิดการต่อต้านครั้งยิ่งใหญ่เป็นประวัติการณ์ของมวลชนซึ่งไม่ได้เกณฑืมาก่อน ผู้ประท้วงกระทำตามอย่างคานธี พวกเขาอดทนต่อการทุบตีของตำรวจ ยอมรับความเจ็บปวดอย่างกล้าหาญโดยไม่ตอบโต้ คานธีรับรู้เป็นครั้งแรกในชีวิตว่า เมื่อหัวใจของมนุษย์ปิดคุณก็ไม่อาจสัมผัสผัสความคิดของเขาได้ ไม่มีประโยชน์ที่จะใช้เหตุผลกับคนเหล่านี้ จิตใจของเขาด้านชา ถ้าเหตุผลยังไม่พอ ความรุนแรงก็ไม่ดี แล้วคุณจะทำอย่างไร เขาค้นพบวิธีต่อต้านแบบบอหงิสาเป็นครั้งแรกที่แอฟริกาใต้นี้เอง คุณยืนหยัดต่อต้านผู้กดขี่ บอกเขาว่าคุณจะไม่ยอมแพ้ แต่พร้อมกันนั้นคุณก็ให้ความมั่นใจว่าคุณจะไม่ทำร้ายเขา คานธีใช้คำว่า “สัตยาคฤห” (Satya-

graha) ซึ่งเป็นการสมาสคำในภาษาสันสกฤตที่แปลว่า “ความจริง” คำหนึ่ง และ “การตามหา” คำหนึ่ง เพื่ออธิบายแนวคิดในการปฏิบัติของเขา เป้าหมายของอหิงสาแก่แก่เท่า ๆ กับปรัชญาของมนุษย์ ความเข้าใจของคานธีก็คือ ต้องประยุกต์แนวคิดนั้นให้เข้ากับสถานการณ์ทางการเมืองที่ปฏิบัติได้จริง เขารู้สึกว่าการที่จะปฏิบัติตามลัทธินิหิงสาที่แท้จริงนั้น ในจิตใจต้องมีการพัฒนาสันติภาพ หรือมีเมล็ดพันธุ์แห่งการประนีประนอมให้เกิดขึ้นเสียก่อน เพราะถ้าไม่มีสิ่งนี้ เราจะมือหิงสาได้อย่างไรกัน

ในปี ๑๙๑๓ นายพลยาสมัดส์ ผู้บัญชาการทหารอังกฤษในแอฟริกาใต้ ได้ออกกฎหมายที่กำหนดว่าการแต่งงานของชาวฮินดูและมุสลิมถือเป็นโมฆะ ทำให้คานธีก้าวเข้าสู่การต่อต้านในวงกว้างยิ่งขึ้นโดยไม่ตั้งใจ ตามประเพณีแล้วผู้หญิงอินเดียจะต้องอยู่แต่ในบ้าน แต่คานธีก็โจมตีธรรมเนียมนี้ว่าเป็นกตัญญูรูปแบบหนึ่ง แล้วเรียกร้องให้ผู้หญิงมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมเคียงบ่าเคียงไหล่กัน ในการกล่าวปราศรัยอันจับใจครั้งหนึ่งคานธีสามารถปลดปล่อยสตรีนับล้านให้เป็นอิสระ และเป็นพลังเสริมอย่างใหม่ให้แก่มวลชนของเขาด้วยกฎหมายสมรสใหม่นี้ก่อให้เกิดการประท้วงทั่วประเทศ คนงาน ๕๐,๐๐๐ คนไม่พอใจ แล้วพากันหยุดงาน ทำให้นายพลยาสมัดส์เกิดความลังเลใจ และยกเลิกกฎหมายนั้นไป คานธีได้พิสูจน์ให้เห็นว่าพลังมวลชนสามารถเอาชนะการบีบบังคับได้ ก่อนปี ๑๙๑๕ ชาวอินเดียสามร้อยล้านคน ต้องก้มหัวให้ชาวอังกฤษจำนวนเพียงแสน ไม่เคยปรากฏในประวัติศาสตร์ใดที่คนเพียงหยิบมือจะปกครองคนจำนวนมากถึงเพียงนี้ในดินแดนห่างไกลเช่นนี้ ด้วยความสิ้นหวังที่จะคืนสู่เสรีภาพ ชาวอินเดียในสภาพทาส จึงเป็นได้เพียงทหารและตำรวจ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับนายฉิวขาวของตนเอง คานธีชักชวนให้ประชาชนต่อต้าน โดยบอกแก่คนเหล่านั้นว่า “คนที่ประพฤติตัวเยี่ยงหนอน จึงสมควรถูกเหยียบย่ำ เรา

จะต้องเรียนรู้การต่อสู้กับตัวเอง เราเป็นทาสมานาน จนต้องรู้จักลุกขึ้นสู้กับตัวเองเสียบ้าง จึงกำจัดความคิดที่จะพึ่งพาผู้อื่นหรือใช้การติดสินบน แทนที่จะใช้ความกล้าหาญ เราจะไม่อาจต่อสู้กับรัฐบาลได้ถ้าเราไม่เรียนรู้การต่อสู้กับตัวเอง” อีกครั้งหนึ่งที่รัฐบาลอังกฤษผลักไสประชาชนให้เข้าเป็นฝ่ายคานธี โดยการโหมกระพือความคิด

ใน ค.ศ. ๑๙๑๕ คานธี เดินทางกลับมาถึงอินเดียที่เมืองบอมเบย์ โดยตัดสินใจละทิ้งการแต่งกายแบบตะวันตก และหันมาแต่งกายด้วยเสื้อผ้าแบบดั้งเดิมของแคว้นคุชราต ซึ่งการเดินทางกลับมาครั้งนี้ มีชาวอินเดียจำนวนมากไปชุมนุมต้อนรับ จากนั้น คานธี ได้เดินทางไปหา รพินทรนาถ ฐากูร มหา กวีแห่งอินเดีย และที่ รพินทรนาถนี้เอง ได้ขนานนามคานธีว่า “มหาตมา” (มหา + อาตมา = ผู้มีจิตใจสูง) อันแปลว่า “ผู้มีจิตใจสูงส่ง” ให้แก่ คานธี เป็นคนแรก จากนั้น คานธี ก็เริ่มออกเดินทางไปทั่วประเทศอินเดีย เพื่อไปรู้เห็นความเป็นจริงในอินเดีย

ใน ค.ศ. ๑๙๑๖ คานธี เริ่มก่อกลุ่มเคลื่อนไหว เรียกร้องสิทธิเสรีภาพให้แก่ประชาชนอินเดีย และเรียกร้องโดยวิธีขอความร่วมมือผืนกำลังคนละเล็กคนละน้อย จนเป็นพลังที่ยิ่งใหญ่ และสิ้นคลอนประเทศได้ ประกอบกับในช่วงนั้น อินเดียเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ ทำให้ต้องมีการเรียกร้องสิทธิที่อังกฤษพยายามกดขี่ชาวอินเดีย โดย คานธี ขอความร่วมมือให้คนอินเดียหยุดงาน เพื่อสิ้นคลอนอำนาจรัฐบาลอังกฤษ แล้วประชาชนเป็นล้าน ๆ คนก็หยุดงานในวันนั้น รัฐบาลอังกฤษจึงใช้เป็นข้ออ้างในการจับกุมตัวคานธีและเมื่อ คานธี ถูกจับกุม ความวุ่นวายก็เกิดขึ้น จนเกือบกลายเป็นเหตุจลาจลระดับประเทศ ซึ่งหลัง คานธี ได้รับอิสระในวันที่ ๑๓ เมษายน ค.ศ. ๑๙๑๙ และได้รับรู้เหตุการณ์ที่กโทบานปลายนี้ คานธี รู้สึกเสียใจมาก จึงประกาศอดอาหารตนเอง ๓ วัน แต่ในวันนั้นเป็นวันนักขัตฤกษ์ของอินเดีย ประชาชนนับพันคนจึงไปรวมตัวสังสรรค์

กันที่สวนสาธารณะชัลลีย์นาลา เมืองอมฤตสระ ขณะเดียวกันนายพล Dyer ผู้บังคับบัญชากองทหาร อังกฤษ ในอมฤตสระ รู้สึกเคียดแค้นชาวอินเดีย และต้องการให้ชาวอินเดียนับถือศาสนาอังกฤษ จึงออกคำสั่งให้กองทัพวิ่งไล่กลุ่มประชาชนในชัลลีย์นาลา ทำให้มีผู้เสียชีวิตประมาณ ๑,๕๐๐ ศพ บาดเจ็บกว่า ๓,๐๐๐ คน เหตุการณ์ครั้งนี้นับว่าเป็นปฏิบัติการทางทหารที่ทำให้รัฐบาลอังกฤษเสื่อมเสียเกียรติยศมากที่สุดครั้งหนึ่ง การต่อสู้เพื่อคนอินเดียดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง แต่ใน ค.ศ. ๑๙๒๒ ได้เกิดเหตุใช้กำลังต่อสู้กันอีกครั้ง คานธี ถูกจับกุมอีกครั้ง ในฐานะผู้ก่อความไม่สงบ และถูกศาลตัดสินจำคุก ๖ ปี แต่ถูกปล่อยตัวออกมาก่อนกำหนด เพราะเหตุผลทางสุขภาพ ใน ค.ศ. ๑๙๒๔ และตั้งแต่ถูกปล่อยตัว คานธี ก็หันไปแก้ไขปัญหาที่เกิดจากภายในประเทศก่อน และใน ค.ศ. ๑๙๓๐ คานธี ก็หวนกลับสู่สังเวียนการเมืองอีกครั้ง เพราะต้องการประท้วงกฎหมายอังกฤษที่ห้ามคนอินเดียทำเกลือกินเอง

โดยวันที่ ๑๒ มีนาคม คานธี ได้เริ่มการเดินทางไปยังชายทะเลในตำบลทันทิ พร้อมกับประชาชนนับแสนคน ซึ่ง คานธีเดินทางเป็นเวลา ๒๔ วัน ๔๐๐ กิโลเมตร ก็ไปถึงชายทะเล คานธี บอกประชาชนนับแสนให้ร่วมกันทำเกลือกินเอง ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายที่อังกฤษตั้งไว้ ทางกรอังกฤษจึงจับกุม คานธี และประชาชนนับแสนคน ในวันที่ ๔ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๙๓๐ ทำให้เกิดความปั่นป่วนอย่างใหญ่หลวง ต่อมา ค.ศ. ๑๙๓๑ รัฐบาลอังกฤษได้ปล่อยตัว คานธี จนเมื่อ ค.ศ. ๑๙๓๙ ได้เกิดสงครามโลกครั้งที่ ๒ คานธี เข้าร่วมมีการเดินขบวนรณรงค์ จนถูกจับอีก แต่ครั้งนี้อยู่ในคุก กัสตุรบา ภรรยาของ คานธี ได้เสียชีวิตลง และใน ค.ศ. ๑๙๔๔ คานธี ก็ถูกปล่อยตัว

ใน ค.ศ. ๑๙๔๕ นายกรัฐมนตรีอังกฤษ ประกาศจะให้อินเดียได้ปกครองตนเอง แต่ก่อนจะ

ให้อิสระอินเดีย อังกฤษต้องหารัฐบาลชาวอินเดีย ที่จะปกครองอินเดียต่อจากอังกฤษในช่วงแรก ๆ ซึ่งไม่สามารถตกลงกันได้ว่า ระหว่างพรรคคองเกรส (ที่นับถือศาสนาฮินดู) กับสันนิบาตมุสลิม ใครจะปกครอง การให้อิสระอินเดียจึงต้องล่าช้าออกไป

แต่ใน ค.ศ. ๑๙๔๖ ได้เกิดความขัดแย้งระหว่างชาวมุสลิมและฮินดูในอินเดีย จนเกิดเป็นเหตุนองเลือดรุนแรงไปทั่วทุกหัวระแหง คานธี รู้สึกเสียใจมาก จึงได้หอบสังขารวัย ๗๗ ปี ลงเดินเท้าไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ในอินเดีย เพื่อขออภัยให้ชาวอินเดียนหันมาสามัคคีกัน หยุดทะเลาะกันเสียที่ ประชาชนอินเดียที่เคารพนับถือ และรัก คานธี เห็นเช่นนั้นจึงเลิกทะเลาะกัน ทำให้เกิดความสงบสามัคคีในชนบทได้ ต่อมามีการเจรจาตกลง โดยได้ผลสรุปคือ เมื่ออินเดียได้รับเอกราช จะแบ่งประเทศเป็น ๒ ส่วน โดยให้พื้นที่ที่คนส่วนใหญ่เป็นคนฮินดู เป็นประเทศอินเดียของพรรคคองเกรส แล้วพื้นที่ที่คนส่วนใหญ่เป็นคนมุสลิม ให้เป็นประเทศปากีสถาน ปกครองโดยสันนิบาตมุสลิม วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๑๙๔๗ อินเดียก็ฉลองอิสรภาพของตน แต่คานธีมองเห็นความแตกแยกระหว่างชาวฮินดูกับมุสลิม เขาถามเพื่อนของเขาว่า “เหตุใดคนเหล่านั้นจึงยินดี ข้าพเจ้ามองเห็นแต่เลือดนองแผ่นดิน” การแบ่งแยกก่อให้เกิดการอพยพขนานใหญ่ในทันที ชาวฮินดูข้ามมายังอินเดีย ชาวมุสลิมหนีเข้าไปในปากีสถาน ผู้คนอพยพหลายแสนคนเดินทางอย่างหมดสิ้นหนทางโดยปราศจากอาหารและน้ำ ผู้คนของ ๒ ศาสนาประสบหายนะจากความอดอยาก แบ่งแยกกันจากความ เป็นปรปักษ์แต่โบราณ การต่อสู้ของเลือดก็เกิดขึ้น ฮินดูและมุสลิมระเบิดความเกลียดชัง เป็นการสังหารหมู่ ทั้ง ๒ ฝ่ายกระทำลงไปด้วยความกลัวและความโกรธ มีผู้เห็นเหตุการณ์เล่าว่า ‘ผมยืนอยู่ที่ซานซาลาดอนรถไฟเข้าเทียบ ไม่มีผู้คนเคลื่อนไหวบนขบวนรถ มีแต่เลือดหยดออกจากประตู พอประตูรถเปิดข้างในนั้นมันก็เหมือนกับร้านขายเนื้อ

เว้นแต่ว่าเนื้อพวกนั้นมีเลือดอมอยู่' ทำยที่สุดผู้คนจำนวนครึ่งล้านคือผู้สูญเสีย ภาพการสังหารที่คานธีคาดคิดไว้ ก็รืดกลิ้งไปในความรู้สึกผิด คานธีรู้สึกว่าตนไม่อาจเปลี่ยนประชาชนให้ใช้ความอหิงสาได้ ผู้ใกล้ชิดคานธีเล่าว่า 'ท่านเสียใจมาก ท่านบอกว่าท่านมองไม่เห็นอะไรเลย มีแต่ความมืดมอยู่ทุกหนแห่ง ผู้คนกระทำตัวเหมือนสัตว์ป่า ท่านบอกว่าแะเสียยิ่งกว่าสัตว์เสียอีก เพราะว่าสัตว์ป่าไม่ฆ่าพวกเดียวกันเอง ท่านบอกว่าข้าพเจ้าจะอดอาหารประท้วงจนกว่าการเช่นฆ่าจะหยุดลงไป จนกว่าฮินดูและมุสลิมจะเป็นพี่น้องกัน' พวกหัวรุนแรงฮินดูไม่พอใจวิธีการอหิงสาของคานธี และความต้องการที่จะให้ชาวฮินดูและมุสลิมอยู่ร่วมกัน คานธีมีความอับอายต่อพรรคองเกรสของเขาเอง เขาตำหนิมันและเพื่อนของเขา 'โยฮาราน เนรู' นายกรัฐมนตรีคนแรกของอินเดียเอกราช เขาล้มป่วยจากความอ่อนไหวซึ่งกำลังทำลายอินเดีย

คานธีเริ่มอดอาหารประท้วง มีความโกรธแค้นมากในหมู่ผู้อพยพในตอนนั้น ผู้ที่เดินขบวนร้องว่า 'คานธีจงลงนรก ปล่อยให้คานธีตายไป ให้เขาตายไปไปลงนรกซะ' พอวันที่ ๒ ก็เริ่มมีผู้คนที่คัดค้านฝ่ายแรก และวันที่ ๓ ฝ่ายคัดค้านก็เริ่มใหญ่ขึ้น และกลุ่มผู้ประท้วงต่อต้านคานธีก็เล็กลง วันที่ ๔ แนวนุ่มก็ยังเป็นเช่นนั้นต่อไป จนในที่สุดทั่วทั้งถนนนั้นก็มืดแต่ผู้เชียร์คานธี และ ๑ สัปดาห์ผ่านไป พวกมุสลิมก็สามารถจะเดินออกไปในท้องถนนของกรุงเดลีได้อย่างปลอดภัย การอดอาหารประท้วงของคานธีช่วยชาวนิวเดลีเอาไว้ แต่ที่พรมแดนอินเดีย-ปากีสถาน สงครามกลางเมืองยังคงร้อนระอุ คานธีออกจากรีกเพื่อสันติภาพข้ามดินแดนซึ่งแตกแยก เพราะความเกลียดชัง เขาเดินเท้าเปล่าจากหมู่บ้านหนึ่ง ไปยังอีกหมู่บ้านหนึ่ง อดทนต่อฝูงชน ผู้โกรธแค้น มีการขว้างปาหนามเข้าใส่ทางเดิน คานธีจะตื่นขึ้นเวลาตีสี่ของทุกเช้าเพื่อต่อสู้กับคลื่นแห่งการนองเลือด คงไม่มีชาวอินเดียคนใดจะไม่รู้สึกละอาย

และภาคภูมิใจ ละอายที่คานธีถูกเหยียบย่ำอย่างถึงที่สุดจากชาวอินเดียด้วยกัน และภูมิใจที่ว่าในท่ามกลางเขาเหล่านั้น ขณะช่วงเวลาแห่งความโหดร้ายทมิฬ คน ๆ หนึ่งยืนหยัดขึ้นเพื่อทำให้พวกเขาภาคภูมิใจที่เกิดเป็นชาวอินเดีย คนซึ่งขอใช้หนี้ให้พวกเขาทำนองเดียวกับพระเยซูคริสต์ และตอนนั้นเองที่คานธีพูดว่า "ไม่มีอะไรอื่นนอกจากโหดร้ายรอบกายข้าพเจ้า ชีวิตข้าพเจ้าต้องพ่ายแพ้ มีแต่ความตายจึงจะทำให้สิ่งมีชีวิตข้าพเจ้าไม่อาจทำสำเร็จบรรลุผลขึ้นได้"

เขาเดินทางต่อไปโดยไม่มีการคุ้มกัน เข้าไปในเขตที่สถานการณ์ล่อแหลมที่สุด แล้วก็กล่าวกับเพื่อนคนหนึ่งว่า "ข้าพเจ้าอาจจะตายโดยน้ำมือของผู้ลอบสังหาร และถ้าเป็นอย่างนั้นให้จำไว้ว่าข้าพเจ้ายอมรับลูกกระสุนนั้นอย่างกล้าหาญ ด้วยพระนามของพระเป็นเจ้า และเมื่อนั้นข้าพเจ้าจึงจะเชื่อว่าตนคือ มหาตมะ อย่างแท้จริง" การประชุมสวดมนต์กลายเป็นวิธีปลดปล่อยของเขาทุกวัน และตำรวจขอให้เราค้นตัวผู้คน... แต่คานธีว่า ..ไม่พระเจ้าจะปกป้องฉัน ไม่ต้องค้นตัวใคร ปล่อยให้เขาเข้ามา - "หากมีการนองเลือด ปล่อยให้มันเป็นเลือดของฉัน เพราะคนจะมีชีวิตอยู่อย่างอิสระ หากพร้อมที่จะตายถ้าจำเป็นด้วยมือของพี่น้องของเขา" ในที่สุดแผนลอบสังหารคานธีก็อุบัติขึ้น ด้วยความคาดไม่ถึง ตำรวจไม่บอกคานธีถึงการจับกุม และคำสารภาพของผู้ก่อการคนหนึ่งเรื่องความพยายามลอบสังหารเขาที่ล้มเหลวครั้งก่อน

ในวันที่ ๑๓ มกราคม ค.ศ. ๑๙๔๘ คานธีต้องการไปปากีสถาน เพื่อสมานฉันท์กับชาวมุสลิมทั้ง ๆ ที่คานธีเป็นฮินดู สันนิบาตมุสลิมจึงคัดค้านการเข้าปากีสถานของคานธี เพราะเกรงจะเกิดอันตราย คานธีจึงประกาศอดอาหารอีกครั้ง เพื่อสมานฉันท์ระหว่างมุสลิมกับฮินดู แต่องค์กรประชาชนในนิวเดลีให้คำมั่นว่า จะพิทักษ์รักษาชีวิตทรัพย์สิน และศาสนาของชาวมุสลิมอย่างเต็มที่

คานธี จึงกลับมากินอาหารอีกครั้ง และในวันที่ ๓๐ มกราคม ค.ศ. ๑๙๔๘ ช่วงตอนเย็น คานธี อยู่กลางสนามหญ้า กำลังสวดมนต์ให้วัพระตามกิจวัตร และขณะที่ คานธี กำลังพูดว่า “เห ราม” แปลว่า “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า” นาฏราม โคทเส ชาวฮินดู ผู้คลั่งศาสนา ไม่ต้องการให้อินดูสมานฉันท์กับมุสลิม ได้ยิงปืนใส่ คานธี ๓ นัด จนล้มลงสิ้นลมหายใจในวัย ๗๘ ปี

หลักอหิงสาของมหาตมะคานธี

แนวคิดของศาสนา ฮินดู ที่มีความหมายว่า หลีกเลียงความรุนแรง และไม่เบียดเบียนใครใน ชีวิตผู้อื่น เป็นภาษาสันสกฤตแปลว่า การหลีกเลี่ยงความบาดเจ็บ อหิงสาก็มีคนนำมาใช้ในการประท้วง เป็นการประท้วงแบบสันติ อย่างเช่น มหาตมะคานธี ซึ่งเป็นต้นแบบของ การประท้วงแบบอหิงสา ซึ่งหลังจากนั้นมาก็มีคนนำวิธีการประท้วงแบบอหิงสาไปใช้เช่นกัน มหาตมะ คานธี ได้ใช้หลักอหิงสาในการประท้วงกับรัฐบาลอังกฤษ ในอินเดียเพื่อเรียกร้องเอกราชทำควบคู่ไปกับ สัตยาเคราะห์ คือ วิธีการนี้เป็นวิธีการของความตั้งใจอันเด็ดเดี่ยวมั่นคง ที่จะยืนหยัดอยู่กับความจริงและความถูกต้อง โดยพร้อมที่จะยอมเสียสละทุกสิ่งทุกอย่าง และตามทฤษฎีของคานธี หลักสำคัญ ก็คือการควบคุมจิตใจไม่ให้เกิดความเกลียดชัง อันจะนำไปสู่ความรุนแรงและการต่อสู้ที่ใช้กำลังต่อไป ประท้วงอย่างยุติธรรม ด้วยความเยือกเย็น และสงบต่อสาธารณชนและต่อผู้ก้าวร้าว โดยพิจารณาถึงเหตุผลของผู้ก้าวร้าวด้วย ให้เวลาแก่ผู้ก้าวร้าวได้คิด และถึงแม้ว่าต่อมาฝ่ายก้าวร้าวจะไม่ยินยอมแก้ไขความผิดก็ตาม นักสัตยาเคราะห์ก็จะให้ฝ่ายนั้นได้รู้ถึงความตั้งใจของเขา ที่จะลงมือทำการ เคลื่อนไหวแบบ “อหิงสา” และก็จะกระทำจริงตามนั้นด้วย อย่างเช่น การรวมตัวกันประชาชนนับ พันคน ไปรวมตัวสังสรรค์กันที่สวนสาธารณะซัลลียัน

วาลา เมืองอมฤตสระ เพื่อเรียกร้องเอกราช ได้ถูก นายพลไดเยอร์ ผู้บังคับบัญชากองทหารอังกฤษในอมฤตสระ ผู้ซึ่งเคียดแค้นชาวอินเดียและต้องการให้อินเดีย เห็นถึงอำนาจของอังกฤษ โดยการยิงประชาชนที่มาชุมนุม เสียชีวิตนับพันคนและบาดเจ็บกว่าสามพัน โดยที่ประชาชนเหล่านั้น ไม่ได้ตอบโต้หรือต่อสู้ทางกำลังเลย ส่งผลให้รัฐบาลอังกฤษเสื่อมเสียเกียรติอย่างมากจนยากที่จะฟื้นตัวหรือเหตุการณ์ที่ประชาชนประท้วงกฎหมายอังกฤษที่ห้ามคนอินเดียทำเกลือกินเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สมควรที่จะไม่ให้คนอินเดียใช้ทรัพยากรของอินเดีย โดยในวันที่ ๑๒ มีนาคม คานธีได้เริ่มการเดินทางไปยังชายทะเลในตำบลชัตตี พร้อมกับประชาชนนับแสนคน ร่วมทำเกลือกินเอง เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายอังกฤษที่ตั้งไว้ หรือเรียกว่า “อารยะขัดขืน หรือ civil disobedience” คือการไม่ทำตามคำสั่งหรือกฎหมายของรัฐบาลหรือผู้ถืออำนาจ โดยปราศจากความรุนแรงทางกายภาพ ประชาชนได้กระทำ การประท้วงโดยปราศจากการใช้กำลัง ถึงแม้ว่าจะถูกคนของรัฐบาลทำร้ายแต่ก็ยังเดินหน้าต่อไป แม้จะ ได้รับบาดเจ็บจากการถูกทุบตีก็ตาม การกระทำนี้ ทำให้ มีการพูดถึงกันทั่วโลก ทำให้รัฐบาลอังกฤษยิ่งเสียหน้า และเริ่มใจอ่อน กับการให้เอกราชกับอินเดีย แต่สิ่งที่เป็นปัญหาที่สำคัญก่อนได้รับเอกราชคือ ความขัดแย้งระหว่างประชาชนที่นับถือศาสนาอิสลาม และประชาชนที่นับถือศาสนาฮินดู นำไปสู่การแบ่งแยกเป็นสองประเทศคืออินเดียและปากีสถาน เหตุการณ์นี้ทำให้คานธีเสียใจอย่างมาก และพยายามทำให้ประชาชนสามัคคีกัน อย่างเช่น เหตุการณ์ความรุนแรงในกัลกัตตา คานธีได้ประท้วงอดอาหารให้ประชาชนหยุดทะเลาะกัน จนในที่สุดประชาชนก็เลิกทะเลาะกัน และต่อมา รัฐบาลอังกฤษก็ได้ให้เอกราชกับอินเดียโดยสมบูรณ์ การกระทำของคานธีโดยใช้หลักอหิงสานั้น เป็นแบบอย่างให้กับ หลาย ๆ ประเทศทั่วโลก อย่าง

เช่น ขบวนการสิทธิพลเมือง ในสหรัฐอเมริกาที่เรียกร้องสิทธิความเท่าเทียมของคนผิวขาวและผิวดำ เป็นต้น การชุมนุมประท้วงเพื่อเรียกร้องเอกราชโดยยึดหลักอหิงสาของมหาตมะ คานธีเป็นวิธีการต่อสู้แบบสงบที่เป็นวิธีที่ได้ผลและดีที่สุด จนเป็นแบบอย่างให้กับประเทศต่าง ๆ นำไปเป็นแบบอย่างในการประท้วงของท่านมหาตมะ คานธีเป็นอหิงสาที่แท้จริงคือปมลึกไปที่จิตใจคน ไม่ให้เกลียดชังและใช้ความเยือกเย็น จนทำให้การชุมนุมประท้วงปราศจากการใช้กำลัง

อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ กล่าวถึงมหาตมะ คานธีว่า “เป็นผู้นำของประชาชนโดยไม่ต้องอาศัยอำนาจจากสิ่งภายนอก เป็นนักต่อสู้ที่ยิ่งใหญ่ผู้ดำเนินการใช้กำลังรบ เป็นบุคคลผู้เยี่ยมไปด้วยสติปัญญาและความอ่อนน้อมถ่อมตน ผู้มีพลังกำลังคือความเด็ดเดี่ยวและความเสมอต้นเสมอปลายอย่างไม่เปลี่ยนแปลง เป็นบุคคลที่อุทิศกำลังทั้งหมดเพื่อยกระดับจิตใจและความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น เป็นบุคคลที่เผชิญหน้ากับความก้าวร้าวโหดเหี้ยมของยุโรป ด้วยศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ธรรมดาสามัญและทุกครั้งก็สามารถอยู่เหนือกว่า”

มหาตมะ คานธี หรือ โมฮันดาส คารามจันท์ คานธี เป็นนามที่กล่าวขวัญกันทั่วโลกในครั้งแรกของศตวรรษที่ ๒๐ เมื่อท่านสามารถนำประชาชนอินเดียทั้งประเทศเข้าต่อสู้กับจักรวรรดิอันเกรียงไกรของอังกฤษได้สำเร็จ ด้วยวิธีการที่ชาวตะวันตกคาดไม่ถึง สามารถเรียกร้องเอกราชกลับคืนสู่ประเทศและศักดิ์ศรีกลับคืนสู่ประชาชน ด้วยหลักการแห่ง “อหิงสา” คือ ความไม่เบียดเบียน อารยธรรมทางด้านจิตใจของชาวเอเชีย ได้พิสูจน์ตัวเองอย่างเด่นชัดว่าอยู่เหนืออารยธรรมทางด้านวัตถุอันพร้งพร้อมด้วยสรรพาวุธของชาวตะวันตก ด้วยอำนาจแห่งสัจจะและความรักเท่านั้นที่ปัญหาของมนุษยชาติจะอาจแก้ไขให้ลุล่วงไปได้

ดังนั้น การใช้ความรุนแรง การประท้วงประท้วงหรือสงคราม จึงถือเป็นความผิดอย่างมหันต์ เพราะ

เท่ากับเป็นการสิ้นหวังในมนุษยชาติ เป็นการทำลายคุณธรรมและความจริงที่ซ่อนอยู่ในตัวของมนุษย์ทุกคน และเป็นการปลุกธรรมชาติฝ่ายต่ำของมนุษย์ให้แสดงพลังกำลังออกมา อันกลายเป็นการจ้องล้างจ้องผลาญไม่มีที่สิ้นสุด วิธีที่จะเอาชนะความชั่วจึงไม่ได้อยู่ที่การทำลายคนชั่ว แต่อยู่ที่การเปลี่ยนจิตใจของคนชั่วโดยไม่ทำท่าความชั่วตอบ คานธีได้ย้ำเตือนอยู่เสมอว่า ให้เกลียดชังความเลวแต่อย่าเกลียดชังคนเลว เพราะทุกคนมีโอกาสกลับตัวเป็นคนดีได้เสมอ

ในยุคปัจจุบัน องค์กรต่าง ๆ เผชิญปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ วิกฤติทางการเงิน การแข่งขันทางธุรกิจที่รุนแรง องค์กรประสบปัญหาธรรมาภิบาล และเรื่องอื้อฉาวต่าง ๆ เช่น กรณีของ United Airlines ที่ใช้กำลังบังคับผู้โดยสารให้ลงจากเครื่องบิน ทั้ง ๆ ที่สายการบินเป็นฝ่ายขายบัตรโดยสารเกินจำนวนที่นั่ง เหตุการณ์ครั้งนี้ทำลายชื่อเสียงและความไว้วางใจของคนต่อธุรกิจสายการบิน ภาวะผู้นำที่ยึดถือค่านิยมที่ถูกต้อง (value-based leadership) จึงกลายเป็นปัจจัยสำคัญต่อการอยู่รอดขององค์กรต่าง ๆ การศึกษาด้านการบริหารธุรกิจก็ให้ความสำคัญกับภาวะผู้นำที่ยึดมั่นในค่านิยม Harry Jansen Kraemer, Jr. จาก Kellogg School of Management กล่าวว่า ภาวะผู้นำที่แท้จริง คือ ผู้นำที่ยึดถือค่านิยมที่ถูกต้อง คนทั่วไปในปัจจุบันขาดความเชื่อมั่นต่อองค์กรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาคธุรกิจ รัฐบาล การศึกษา เป็นต้น ผู้นำจึงต้องหาการรักษาความเชื่อมั่นของคนทั้งหลายที่มีต่อองค์กร แม้ว่าภาวะผู้นำแบบยึดถือค่านิยมที่ถูกต้องนั้นอาจจะไม่สามารถแก้ปัญหทั้งหมดขององค์กร แต่ก็ เป็นจุดเริ่มต้น ในบทความที่มีชื่อเสียงชื่อ “Notes towards a Definition of Values-Based Leadership” James O’Toole กล่าวว่า คานธีคือ ตัวอย่างที่แสดงออกชัดเจนที่สุดเรื่อง ผู้นำที่ยึดถือค่านิยม นอกเหนือจากนี้ ก็มีผู้นำคนอื่น ๆ ที่มีแบบอย่างเดียวกันนี้ เช่น อับราฮัม ลินคอล์น, มาร์ติน ลูเทอร์ คิง,

เนลสัน แมนเดลา, วักสลาฟ ฮาเวล และแมชี เทเรซา เป็นต้น O'Toole กล่าวว่า ผู้นำที่ยึดค่านิยม จะช่วยให้ผู้ติดตามบรรลุสิ่งที่เป็ความต้งการ แท้จริงของพวกเขา ผู้นำแบบนี้จะรู้สึกว่ตัวเองบรรลุ เป้าหมาย เมื่อได้สร้างโอกาสให้คนอื่น ๆ ได้บรรลุ ความฝันและศักยภาพของตัวเอง ผู้นำลักษณะนี้จะมี ความชัดเจนสูงมากในเรื่องค่านิยมที่ตัวเองยึดมั่น อยู่ แม้การกระทำที่เล็ก ๆ น้อย ๆ ก็สอดคล้องกับ ค่านิยมหลักของตัวเอง ผู้นำแบบนี้ก็มีจุดอ่อนเหมือน คนธรรมดาทั่วไป แต่พยายามมองหาจุดอ่อนตัวเอง อย่างซื่อตรงและเรียนรู้มัน คุณสมบัติดังกล่าวนี้เอง ที่เปลี่ยนก่อนหันให้กลายเป็นหลักกิโลเมตร คานธี เป็นผู้นำที่ยึดมั่นค่านิยมหลักเรื่องสัจจะความจริง

และอหิงสาไม่เคยยอมประนีประนอมในหลักการนี้ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์แบบไหน สัจจะและ อหิงสาล้วนเป็นปรัชญาด้านศีลธรรม คานธีเชื่อว่า ตัวเองไม่ได้มีอะไรใหม่มาเผยแพร่แก่โลก ค่านิยม เหล่านี้มีมาพร้อมกับมนุษย์เรา แต่สิ่งที่เป็นนวัตกรรม ของคานธี คือ การทดลองใช้ค่านิยมที่เชื่อมั่นว่าถูก ต้ง ในขอบเขตที่กว้างขวางมากที่สุดเท่าที่เป็น ไปได้ นำค่านิยมที่เคยยึดมั่นอยู่ภายในตัวเองออก ไปสู่พื้นที่สาธารณะ

บรรณานุกรม

- ปรีดี บุญซื่อ, แบบอย่างของ มหาตมะ คานธี ภาวะผู้นำที่ยึดถือค่านิยมที่ถูกต้อง
สุรัชย์ บุญญศิริ, คานธี: ตามรอยชีวิตบุรุษผู้เป็นมหาตมะ
มหาตมะ คานธี กับการต่อสู้ตามแนวทางอหิงสา <https://www.gotoknow.org/posts/๕๗๙๔๘>,
(สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๑)
- ดร. Pragnya Ram, เสียงแห่งท่านมหาตมะ ข้อมูลทั่วไปของประเทศอินเดีย, <http://th.wikipedia.org>
(สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๑)
- ประวัติมหาตมะ คานธี, <http://th.wikipedia.org> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๑)
- อหิงสามหาบุรุษ มหาตมะ คานธี, <http://www.newheartawaken.com/>
(สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๑)

**มูลนิธิศิษย์นายร้อยตามรอยพระบาท
ทูลกระหม่อมอาจารย์ ในพระราชูปถัมภ์
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ขอเชิญศิษย์เก่าร่วมทำความดีตามรอยพระบาท
ทูลกระหม่อมอาจารย์**

การทำความดีและเป็นแบบอย่าง
“ด้วยใจรัก จึงสมัครเป็นทหาร เพื่อสรรค์สร้างงาน คும்ประเทศบารุงไทย”
พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
เจ้าฟ้านักการศึกษา

“เมื่อเข้าทำงานโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าต้องตามเสด็จไปต่างจังหวัดบ่อย และแต่ละครั้งนาน ๆ ไม่สามารถทำงานให้โรงเรียนได้เต็มที่ สมเด็จพระนางเจ้าทรงแนะนำไม่ให้รับเงินเดือน แต่ทำไม่ได้เพราะเขามีระบบเงินเดือน จึงเอาเงินนี้เก็บไว้ ๓๕ ปี เป็นเงินประมาณ ๒๖ ล้านบาท เงิน ๑๙ ล้านบาท ยังอยู่ในธนาคารครบกำหนดปี ๒๕๖๐ ปีนี้ จึงมอบได้เพียง ๗ ล้านบาท ขอมอบเข้ากองทุนมูลนิธิโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและพัฒนาโรงเรียน ”

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
๒๕ กันยายน ๒๕๕๘

มูลนิธิศิษย์นายร้อยตามรอยพระบาททูลกระหม่อมอาจารย์ ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ศิษย์เก่าจำนวนหนึ่งร่วมกันจัดตั้ง กองทุนศิษย์เก่านักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เพื่อพัฒนาผู้เชี่ยวชาญพยาบาลและแพทย์พระมงกุฎเกล้าอย่างยั่งยืน เพื่อเป็นการทำความดีตามรอยพระบาททูลกระหม่อมอาจารย์ โดยระดมแรงศรัทธาทหารแพทย์ สมทบทุนเข้ากองทุนศิษย์เก่านักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าฯ ในมูลนิธิโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า นอกจากนี้จะพัฒนาการศึกษาของบุคลากรทางการแพทย์แล้วยังสนับสนุนนักเรียนในโรงเรียนสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และสนับสนุนสาธารณกุศลอื่น ๆ ต่อมาได้จัดตั้งเป็นมูลนิธิซึ่งพระองค์ท่านได้ทรงพระกรุณาพระราชทานนามมูลนิธินี้ว่า “มูลนิธิศิษย์นายร้อยตามรอยพระบาททูลกระหม่อมอาจารย์” และทรงรับไว้ในพระราชูปถัมภ์ เมื่อ ๓ มีนาคม ๒๕๖๑ ทั้งนี้วัตถุประสงค์สำคัญของมูลนิธิฯ เพื่อทำความดีตามรอยพระบาททูลกระหม่อมอาจารย์ ด้วยการพัฒนาด้านการศึกษา สนับสนุนศิษย์นายร้อยให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างศิษย์นายร้อยกับศิษย์แพทย์ พยาบาล บุคลากรทางการแพทย์ และทำงานสาธารณประโยชน์อื่น ๆ

การร่วมสมทบทุนมูลนิธิฯ สามารถสอบถามรายละเอียดได้ที่ สำนักงานมูลนิธิฯ โทร/แฟกซ์ ๐๒-๓๕๔-๓๔๘๘

ผู้ประสงค์จะบริจาคร่วมสร้างกุศลได้ที่บัญชี มูลนิธิศิษย์นายร้อยตามรอยพระบาททูลกระหม่อมอาจารย์ ในพระราชูปถัมภ์ฯ

ธนาคารทหารไทย สาขาโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า
๐๓๘ - ๗ - ๔๒๕๐๕ - ๑

ธนาคารกรุงเทพ สาขาโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า
๐๔๓ - ๘ - ๐๑๖๔๔ - ๖

ธนาคารกรุงไทย สาขาสถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี ๖๗๒ - ๗ - ๐๕๓๔๔ - ๘

ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาโรงพยาบาลเวชศาสตร์เขตร้อน ๐๕๔ - ๒ - ๑๗๙๘๓ - ๘

ส่งหลักฐานการโอนเงินมาที่
๓๑๕ ถ.ราชวิถี เขตราชเทวี กทม. ๑๐๔๐๐

ส่งแฟกซ์มาที่ ๐ ๒๓๕๔ ๓๔๘๘

ส่งไลน์ได้ที่

“ร่วมสร้างกุศล เป็นมงคลแก่ชีวิต”

เสนาบดีเกษ

เปิดโลกความรู้เทคโนโลยีป้องกันประเทศ

ทดลองใช้งานจริงจรวดดัดแปรสภาพอากาศ
เพื่อช่วยเสริมภารกิจปฏิบัติการฝนหลวงเมฆเย็น

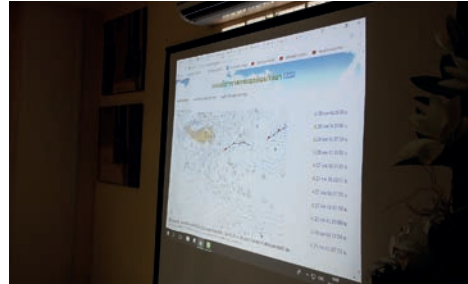
สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ สทป. ร่วมกับกรมฝนหลวงและการบินเกษตร และ ศูนย์วิจัยพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีการบินและอวกาศกองทัพอากาศ ทดลองใช้งานจริงของระบบการทำงานจรวดดัดแปรสภาพอากาศ ณ อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างวันที่ ๒๙- ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเสริมภารกิจปฏิบัติการฝนหลวง การทดลองใช้งานจริงของจรวดดัดแปรสภาพอากาศในครั้งนี้ เพื่อยืนยันผลการออกแบบ

และพัฒนาระบบให้มีสมรรถนะสูงเพียงพอสำหรับใช้ในภารกิจปฏิบัติการทดลองทำฝนจากเมฆเย็นในสภาพอากาศของประเทศไทย โดยมี พล.อ.อ.สุรศักดิ์ มีมณี ที่ปรึกษาสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ และนายสุรสีห์ กิตติมณฑล อธิบดีกรมฝนหลวงและการบินเกษตร เข้าร่วมสังเกตการณ์การทดลองใช้งานจริงจรวดดัดแปรสภาพอากาศ

การพัฒนางานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีจรวดดัดแปรสภาพอากาศ (Weather Modifica-

tion Rocket) ได้ดำเนินการในลักษณะสร้างความร่วมมือระหว่างสามหน่วยงาน คือ สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) กับกรมฝนหลวงและการบินเกษตร และศูนย์วิจัยพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีการบินและอวกาศกองทัพอากาศ ตามบันทึกข้อตกลงโครงการวิจัยและพัฒนาจรวดดัดแปรสภาพอากาศ ระหว่างสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) กระทรวงกลาโหม กับกรมฝนหลวงและการบินเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งเป็นการบูรณาการจุดแข็ง ทั้งด้าน

กำลังพล ความรู้ เทคโนโลยี และประสบการณ์ ในการพัฒนาจรวด และอุปกรณ์ไพโรเทคนิค สำหรับใช้เสริมในภารกิจปฏิบัติการฝนหลวง และการเกษตรของประเทศไทย ในพื้นที่ที่เครื่องบินไม่สามารถเข้าไปปฏิบัติการได้ เป็นวิธีการดัดแปรสภาพอากาศให้เกิดฝนได้ในยามจำเป็น ซึ่งประเทศไทยยังคงต้องพัฒนาองค์ความรู้และปรับปรุงเทคโนโลยีในการทำฝนหลวงอย่างต่อเนื่อง

บทความจาก

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) กระทรวงกลาโหม
Defence Technology Institute (Public Organisation) Ministry of Defence, The Kingdom of Thailand

แล้วความเศร้า ก็จะจากเราไป

ปีชาล-๒๕๖๐

มีไม่กี่อย่างในชีวิตผมที่ดูจะกลายเป็นกิจวัตร เป็นวิถี และทำที่สุดผมมันก็กลายเป็นความเคยชิน ผมไม่ค่อยชอบความเคยชิน เพราะมันแปลว่าสิ่งนั้นเกิดขึ้นแล้ว และยังเกิดขึ้นเป็นประจำซ้ำซากอยู่จนปัจจุบัน ซึ่งมันไม่น่าตื่นเต้นอีกแล้วนั่นก็คือ ความเหงา-โดดเดี่ยว-เดียวดาย ความเหงาเป็นเพื่อนซี้ คู่แค้น และสนิทสนมกันดีแต่ก็ไม่ได้บ้าจี้ถึงขั้นหลงรักความเหงาหรอก เพราะผมยังติสท์ไม่พอ ผมเพียงแค่ออกไปเอาตายกับการฆ่าเวลาให้มันตายลงเท่านั้นเอง

นอกจากเป็นนักรบแล้ว ผมยังเป็นนักฆ่าเวลา มีอาชีพอีกด้วย

อันที่จริงมันไม่ใช่สิ่งที่ผมต้องการจะเป็น เพียงแค่อาสาและชะตากรรมนำพามาให้เป็น ชีวิต... บางครั้งเราก็เลือกไม่ได้ที่จะมีชีวิตแบบไหน มันไม่ได้ง่ายอย่างที่ทฤษฎีเสมอไป และสำหรับผม กับวิถีประจำวัน ที่ค่อนข้างน่าเบื่อไม่แพ้การกินอาหารรสชาติเดิมทุกวัน ซ้ำซาก เข้าไปทำงาน เย็นกลับบ้าน...ชีวิตหนุ่มโสด ที่หากใครคิดว่าเป็นชีวิตที่เสรีและมีความสุขล่ะก็ นั่นอาจจะไม่ใช่สำหรับผม, แน่ละ ผมไม่ได้เป็นเอเลี่ยนจากดาวพุดนั้นะ ถึงจะได้คุยกับใคร ๆ ไม่รู้เรื่อง หรือมีโลกส่วนตัวสูงเสียจนใครแต่ต้องไม่ได้ ผมเพียงแต่มีความสุขดีกับชีวิต “ไปวัน วัน” เข้าสังคมบ้างเมื่อต้องการเพื่อน และเรียนรู้ความสงบเมื่ออยู่โดดเดี่ยวไม่สุดโต่งอย่างฮิตเลอร์หรือประเสริฐอย่างมหาตมะ คานธี - แม่ชีเทเรซา

ผมก็แค่นักรบตัวเล็กๆ ที่ชีวิตไม่ได้ขึ้นอยู่กับดินฟ้าอากาศ แต่ขึ้นอยู่กับคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่ “ขึ้นต้องเป็นนก ซี่ไม่ต้องเป็นไม้” หากเป็นคนรักยังพอจะเข้าใจ ซี่ไม่พอใจบอกว่าเป็นรถถัง เธอก็คงไม่กล้าหือเท่าไร แต่กับผู้เป็นนาย มันจะเป็นนกไม่ได้เลยเด็ดขาด...เพราะไม่มัน ชีวิตการงานจะอับเฉาไปนานเลยที่เดียว... นั่นละ ชีวิตของผมละ

ผมไม่ค่อยมีเพื่อนนัก ไม่สิ, ที่จริงผมมีเพื่อนเยอะมาก มากจนไม่รู้ว่าคุณเหล่านั้นที่ผมนับเป็นเพื่อน

เขาจะนับผมเป็นเพื่อนด้วยหรือเปล่า แต่เอาเถอะ มันเป็นสิทธิ์ของเขาที่จะวางผมไว้ตรงไหนของมิตรภาพก็ได้ ผมไม่เดือดร้อนกับที่ที่ถูกวางเท่าไรหรอก เพราะทั้งความรักและมิตรภาพสำหรับผมแล้วดูเหมือนจะเป็นเรื่องที่เติมไปด้วยอุปสรรคและขวากหนามจนทำเอาเลือดซึมอยู่บ่อย ๆ กระทั่งทำที่สุด ผมจึงมองความรักเป็นเพียง “ภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง” บางเรื่องราวก็ประทับใจ บางเรื่องเมื่อจบลงแล้วก็ได้คิดตาม บางเรื่องก็เหมือนสายลมที่พัดผ่าน รู้สึกสัมผัสแต่ไม่สามารถจับต้องได้...ทำที่สุดแล้วผมก็บอกกับตัวเองว่า

การมีความรักนั้นทำให้สูญเสียสมดุลของการใช้ชีวิตอย่างมหันต์

แต่อยู่มาวันหนึ่งชีวิตผมก็เสียสมดุลเพราะความรักเข้าจริง ๆ

“ยิ้มสิ ยิ้มเป็นหรือเปล่า รั้มัย ผู้หญิงนะเค้าไม่ชอบผู้ชายหน้าบึ้งหรอกนะ... แแบกโลกไว้ทั้งใบ ไม่นักหรือไง”

หลังจากรอบที่สองของการวิ่ง-ซึ่งเป็นเครื่องมือน้อยอย่างหนึ่งที่ใช้สำหรับฆ่าเวลา ระยะทางราว ๆ พันสองร้อยเมตรต่อรอบ ผ่านตึกบัญชาการ กองการเงิน กองร้อยบริการ และผ่านสนามบาส สนามบอล โรงรถ และเธอ... ผมไม่รู้ว่าจะมานั่งรอใครหรือมีอะไรอะไรที่นี้ แต่เธอก็คงไม่ต่างจากผม เรามีอย่างหนึ่งที่เหมือนกัน เราเป็น “นักฆ่าเวลา” เหมือนกัน

ผมเจอเธอทุกวันที่ได้ตื่นมะม่วงหลังตึกบัญชาการ ผมอยากคุยกับเธอ อย่างน้อยก็อยากบอกว่า ไม่ควรจอตรกได้ตื่นมะม่วง เพราะยางมะม่วงทำให้ผิวเคลือบรถมีปัญหา เธอมารอใครที่นี้ ผมไม่รู้หรอก และอาจจะไม่มีวันรู้ นั่นเพราะโอกาสที่เราจะรู้จักกันนั้น เหมือนการโคจรของพระอาทิตย์กับดวงจันทร์ ดังนั้นสุริยุปราคา หรือจันทรุปราคา จึงไม่ใช่เรื่องง่ายตายที่จะเกิดขึ้น - แรกทีเดียวนั้น ผมไม่ได้ตั้งใจสังเกตเธอหรอก เพราะเธอไม่มีอะไรพิเศษให้ต้องสังเกต จนถึงต้องใส่ใจ เธอแค่มาจอตรกหลังตึกบัญชาการ

แล้วนั่งอ่านหนังสือเงียบๆ บนม้าหินใต้ต้นมะม่วง เธอก็มองหน้าก้มตาอ่านหนังสือดังกล่าวกว่าใครจะแย่งชิงมันจากมือ จะเงยหน้าขึ้นมาสักครั้งหนึ่งก็เมื่อแถวทหารเกณฑ์เดินผ่านไป พวกเขาทำความเคารพเธอ...

ข้อดีอย่างหนึ่งของเครื่องแบบทหารคือสามารถบ่งบอกพื้นฐานเกี่ยวกับตัวบุคคลได้ เช่น สังกัดเหล่าไหน หน่วยใด ยศอะไร ผ่านหลักสูตรอะไรมาบ้างต่าง ๆ เหล่านี้มักดูได้จากเครื่องแบบ

และทหารก็มักจำหน้ากันไม่ค่อยได้ เพราะมองกันแค่อันไหล่-ไม่ถึงหน้า...

เธอไม่ได้ทำงานที่นี้ ปกติเธอบอกอย่างนั้นยศเธอสูงกว่าผม ไหล่เธอบอกเช่นกัน...

เธอยังนั่งอยู่ที่ใต้ต้นมะม่วง แต่เงยหน้าขึ้นมากกว่าหนึ่งครั้ง นอกจากทหารเกณฑ์เดินแถวผ่านไป แล้วเธอยังเงยหน้าขึ้นมายิ้มให้ผม เมื่อผมวิ่งถึงรอบที่สาม... รอบละพันสองร้อยเมตร-สามรอบ ผมควรเหนื่อย แต่เพื่อที่จะให้ได้เห็นหน้าเธออีกครั้ง ผมวิ่งเป็นรอบที่สี่ และห้า --

มีไม่กี่เรื่องที่ทำให้ผมต้องใช้ความพยายามรวบรวมความกล้าหาญในการตัดสินใจและฮึดสู้หลักสูตรรบพิเศษแขนงการลาดตระเวนสะเทินน้ำสะเทินบกและจู่โจมนาวิกโยธิน หรือชื่อที่เรียกกันติดปากว่าวีรคอนซึ่งผมเกือบเอาชีวิตไปทิ้งเพราะความโหดและหิน กระทั่งเสื้อคาบดาบที่เป็นความใฝ่ฝันของเหล่าราบทุกนาย ผมผ่านมาได้ แต่ผมต้องวิ่งถึงแปดรอบกว่าจะกล้าตัดสินใจหยุดวิ่งแล้วเดินมาหาเธอ...

“คุณน่าจะจอตกรถตรงนั้น มันจะได้ไม่โดนยางมะม่วง สีเคลือบจะเป็นรอยต่าง ๆ ดวง ๆ”

ขณะพูดประโยคนี้ออกไป ผมรู้ทันทีว่าเธอใช้ล้อแม็กก็ล้อตันลอบ และเพิ่งเปลี่ยนยางไม่นานเพราะดอกยางยังทึบออกมาจากล้อเหมือนชนเม่น --

ใช่, เพราะผมไม่กล้ากระทั้งมองหน้าเธอเลยต้องเสไปมองล้อรถแทน...

“จริงหรือคะ ฉันไม่เคยรู้เลย เห็นตรงนี้มันว่างแล้วก็... ร่มดี ฉันฉันจะย้ายละนะ”

เมื่อเธอตอบกลับนั้นแหละ ผมจึงค่อยกล้าเบนสายตากลับมา ตลอดเวลาที่เธอพูดกับผม รอยยิ้มของเธอแตะแต้มใบหน้า ดวงตาเธอแจ่มใสราวเด็กน้อยซุกซน น้ำเสียงเธอกังวานก้องหนักแน่นและชัดเจนสมกับที่ได้ฝึกฝนจากโรงเรียนฝึกข้าราชการพลเรือนกลาโหมมาอย่างเข้มงวด

“ฉันจะคอยจับเวลาให้คุณนะ”

เธอเปิดประตูมิตรภาพสำหรับผม และผมก็เดินเข้าไปอย่างไม่ระแวงระวังใด ๆ

กับมิตรภาพ ไม่เห็นต้องระวังแหว...

หลังจากวันนั้นมา เธอไม่ได้นั่งนับรอบจับเวลาให้ผมอีก แต่เธอลงมาวิ่งกับผม เราวิ่งด้วยกัน จังหวะการวิ่งของเธอยังช้า เพราะช่วงขาของผู้หญิงก้าวได้ไม่กว้างเท่าผู้ชาย ผมจึงต้องผ่อนจังหวะการวิ่งให้ช้าลง เธอวิ่งวันละสามรอบไม่มากนักน้อยไปกว่านั้น และเมื่อถึงเวลาเธอก็เดินทางกลับ เธอไม่ได้จอตกรถใต้ต้นมะม่วงอีก แต่ผมก็ยังไม่ว่าเธอมาจอตกรถอยู่นั่นเอง ผมไม่เห็นใครติดรถไปกับเธอสักที และผมก็ยังไม่กล้าหาญพอที่จะตั้งคำถาม ระยะเวลาห่างระหว่างมิตรภาพของเราเสมอต้นเสมอปลาย

มันไม่ใช่เรื่องง่ายที่เงาจะคุยกับใครสักคนแล้วถูกคอก เหมือนรู้จักกันมาเนิ่นนาน... เวลาในระหว่างที่โลกของเราหมุนมาตรงกันมันช่างรวดเร็วเหมือนติดปีก ผมกับเธอก็เหมือนกัน เราไม่ชอบเจ้าชายน้อยเหมือนกัน เธอบอกว่าโลกของเธอก็คือโลกของเธอเปรียบเทียบกับอะไรไม่ได้ โลกของเจ้าชายน้อยต้องฝึกสุนัขจึงจอกให้เชื่องเสียก่อนมันถึงจะยอมเป็นเพื่อนกับเขา แต่โลกของเธอ เพื่อนก็คือเพื่อนไม่ต้องฝึกให้เป็นก็เป็น เธอชอบการ์ตูนของสตูดิโอจิบลิ เหมือนผม, เธอเป็นสมาชิกห้องสมุดหลายแห่ง บางวันหลังจากวิ่งเสร็จ เราจะนั่งแลกเปลี่ยนบัตรห้องสมุดกัน มีถึงสามแห่งที่เราเป็นสมาชิกที่เดียวกัน นั่นทำให้เธอหัวเราะแจ่มใส

“คุณก็เป็นนักล่าบัตรห้องสมุดเหมือนกันเธอเรื่องนี้... เราต้องเคยเจอกันหรือไม่กี่ยี่สิบหนังสือเล่มเดียวกันมาก่อนแน่นอน”

“แต่รับรองว่าไม่ใช่เจ้าชายน้อย”

แล้วเธอก็หัวเราะ เธอเป็นคนหัวเราะง่าย ยิ้มง่ายและอารมณ์ดีอยู่เสมอ นั่นทำให้กองทัพพูดเป็นมิตรกับประชาชนอย่างแท้จริง ไม่ใช่แค่คำโฆษณา...

“ยิ้มสิ ยิ้มเป็นหรือเปล่า รุ้มัย ผู้หญิงนะ ไม่ชอบผู้ชายหน้าบึ้งหรือคะ แแบกโลกไว้ทั้งใบ ไม่นักหรือ”

เธอชอบบอกผมแบบนี้ เมื่อผมนั่งหน้านิ่งเสียบและฟัง ขณะเธอลำเลียงเรื่องนี้ แล้วผมก็ค่อย ๆ ยิ้มให้ตัวเองในกระจก ยิ้มเมื่ออยู่ลับหลังใคร ๆ และเปลือยยิ้มเมื่ออยู่คนเดียว

“สงสัยผู้หมวดจะตกหลุมรัก”

เพื่อนที่ทำงานหยอกเย้า เมื่อผมเปลือย-ยิ้ม

ผมลืมไปประยะหนึ่งว่าเคยเหงา-โดดเดี่ยว-เดียวดาย โลกของผมเปลี่ยนสี ชีวิตของผมเปลี่ยนแปลง และฝีมือในการฆ่าเวลาของผมลดถอยลง

แต่มีรูปภาพของเราก็ยังเสมอต้นเสมอปลายเหมือนเดิม--

ผมไม่อยากเป็นแค่เพื่อนร่วมวงด้วยกัน อ่านหนังสือเล่มเดียวกัน หรือเป็นสมาชิกห้องสมุดที่เดียวกัน ผมรู้สึกกับเธอมากกว่านั้น มันเป็นความรู้สึกพิเศษที่ไม่บ่อยครั้งนักจะเกิดขึ้น จะว่าไปแล้ว เมื่อผมเลือกเดินบนเส้นทางสายนี้ ผมก็รู้ว่า การจะหาใครสักคนมาอยู่ร่วมและเข้าใจในชีวิต เข้าใจการทำงานของผมไม่ใช่เรื่องง่าย ผมมีหน้าหลักในด้านป้องกันและต่อต้านการก่อการร้าย ชีวิตผมไม่แน่นอน เหมือนคนอื่นอีกหลายคนที่ไม่แน่นอน เมื่อทุกอย่างคือ “ขึ้นก็ต้องเป็นนก ชี้ไม่ต้องเป็นไม้” เมื่อเลือกแล้วที่จะ “สละชีพเพื่อชาติ” ความตายจึงไม่ใช่เรื่องใหญ่ แต่การรักษาเอกราชและอธิปไตยของชาติต่างหากที่สำคัญกว่าชีวิต

ผมจะหยุดความคิดบางอย่างเอาไว้ เท่าที่มันควรจะเป็น - -

และหลังจากนั้นต่อมา เราก็ไม่มีโอกาสได้วิ่งด้วยกันอีก...

ในทุกเย็นหลังสี่โมงครึ่งเธอมักจะอยู่ตรงนั้นเสมอ บนม้านั่งใต้ต้นมะม่วงหลังห้องทำงานของเขา... เบื้องหลังกระจกสีทึบทึม เขามองเห็นเธอ สี่โมงสิบห้านาทีบวกลบไม่กี่นาที รถยนต์สี่ล้อเล็กของเธอจะจอดใต้ต้นมะม่วงหลังตึกบัญชาการ เธอลงจากรถในชุดกีฬา กางเกงวอร์มสีน้ำเงินเข้ม สวมรองเท้าผ้าใบสีขาวสะอาดและสวมแว่นกันแดดสีดำทึบ จากนั้นเธอจะวอร์มอัพด้วยการเดินเร็วๆ ก่อนจะเริ่มวิ่งเหยาะๆ รอบสนามและเร็วขึ้นจนได้จังหวะที่พอดีจึงรักษาระดับนั้นเอาไว้ เธอวิ่งสามรอบ ไม่มากและไม่น้อยไปกว่านั้น พอหยุดวิ่งเธอก็จะไปนั่งบนม้านั่งใต้ต้นมะม่วง หยิบหนังสือขึ้นมาอ่าน... รอใครสักคน

เธอมารอใคร หรือมาทำอะไรที่นั่นเขาไม่รู้ และไม่มีใครพูดถึงเธอ เขาเองก็ไม่เคยถามไถ่เอากับใครในเรื่องของเธอ ถึงแม้ความอยากรู้จะเต็มล้นจนแน่นในอก ก็ตามที่ หรือบางทีเขาเองก็อาจพอใจกับการมองดูเธอผ่านกระจกทึบที่มันแล้วก็ได้

ในทุก ๆ วันเขาต้องมองนาฬิกาข้างผนังเพื่อรอเวลาสี่โมงเย็น เวลาที่ข้าราชการเตรียมตัวกลับบ้านนั้นรวมถึงเขาด้วยและถ้าเพียงแต่มีใครสักคนรออยู่ที่บ้านก็คงไม่ทำให้ต้องนั่งฆ่าเวลาอยู่จนถึงย่ำเย็น การรอคอยเพื่อจะพบเธอจึงกลายเป็นอีกกิจวัตรหนึ่งซึ่งเพิ่มมาในชีวิตประจำวัน มันนานเท่าไรแล้วก็ไม่จำได้ ที่มีเธอเข้ามาอยู่ใกล้สายตา กว่าจจะรู้ว่าอีกที ก็พบว่า การรอคอยนั้นกลายเป็นความเคยชินไปเสียแล้ว และหากเมื่อไหร่ที่เธอไม่มา มันก็ทำให้เขาว่าวุ่นครุ่นคิดและสงสัย เธอหายไปไหนเธอไปกับใคร ไปทำอะไรในเวลาที่ต้องมาวิ่ง เขารอคอยจนมืดค่ำ ย่ำเย็นไม่เห็นเธอแล้วนั้นแหละ จึงได้กลับบ้าน

เหมือนพระเจ้ากำลังส่งบททดสอบอะไรบางอย่างมาให้ หัวใจที่เคยแห้งแล้ง ร้างไร้คนดูแล เหมือนทุ่งกว้างที่ต้นไม้น้อยโดดเดี่ยวยืนเดียวดายผลัดใบ เหลืองร่วงลงบนพื้นดินที่แห้งผาก ไม่มีสายฝนพรหมพริ้วให้ต้นไม้นั้นแตกยอดเขียวขจีให้เห็น... แล้วในวันหนึ่งเธอก็มาปรากฏตัว เป็นหยดน้ำที่ค่อย ๆ ซึมลงบนผืนดินที่แห้งโหยให้รากของต้นไม้นั้นค่อย ๆ ซึมซับความชุ่มชื้นหล่อเลี้ยงลำต้นให้แข็งแรง ใบบนกิ่งค่อย ๆ ผลิบานเขียวขจีอีกครั้ง

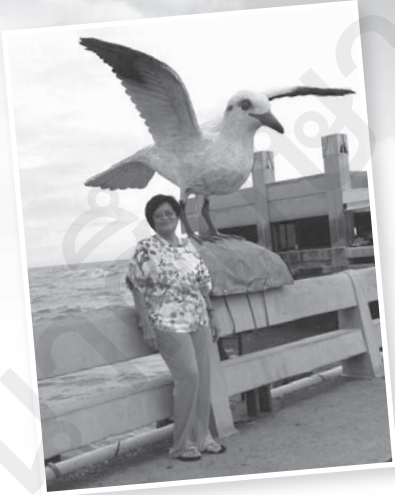
ในบางวันเธอนั่งอยู่ที่ใต้ต้นมะม่วงจนค่ำมืด เธอจะนั่งอ่านหนังสือจนกระทั่งค่ำมืด เพราะกว่าเธอจะงยหน้าขึ้นจากหนังสือในมือ ก็เป็นเวลาเดียวกับแสงสว่างจากหลอดไฟจากเสาไฟใกล้ ๆ ต้นมะม่วงนั้นสว่างขึ้นแล้วนั่นเอง เขาอยากออกไปอยู่เป็นเพื่อนเธอ อยากให้เธอเข้ามาอยู่ภายในห้องทำงานที่เครื่องปรับอากาศเย็นฉ่ำกับเขา มากกว่าที่จะนั่งให้เหงาที่ด้านนอกนั้น

“เสธฯ ครับ ยังไม่กลับหรือครับ”

“กำลังจะกลับอยู่พอดี เอ่อ... ผู้กองพอจะทราบมั้ยว่าผู้หญิงคนนั้นเป็นใคร”

“อ้อ ผู้หญิงคนนั้นนะหรือครับ เมื่อก่อนแฟนเก่าทำงานที่นี่ เค้าวิ่งด้วยกันทุกวันครับ แต่หลังจากที่ถูกส่งไปรักษาความสงบเรียบร้อยที่สามจังหวัดชายแดนเมื่อไม่นานมานี้ เขาถูกลอบทำร้ายจากกองกำลังของฝ่ายตรงข้ามขณะอยู่ในชุดคุ้มครองครุ...”

มีเรื่องเศร้ามากกว่าที่คิดในชีวิตของคนเรา - - /

บางปู นอกฤดูเค็มมันต์

พลตรีหญิง ธิดารัตน์ วิริยะวัฒน์

สถานตากอากาศบางปู ในฤดูกาลที่ไม่มีนกนางนวล สถานที่แห่งนี้จะเงียบสงบ เป็นป่าชายเลนที่สงบเงียบ เหมาะแก่การที่จะไปพักผ่อนเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศเพราะสามารถดื่มด่ำความงามตามธรรมชาติได้อย่างเต็มที่ ไม่มีผู้คนพลุกพล่าน เป็นสถานที่ที่น่าสนใจมาก หากมีนกมากมายนานหลายสายพันธุ์บินฝ่าลมหนาวข้ามน้ำข้ามมหาสมุทรมาหยุดอยู่ที่นี้ ผู้คนก็จะแห่มากันอย่างมากมายไม่ขาดสาย ความสงบเงียบก็จะมีให้เห็นเช่นทุกวันนี้

บรรยากาศที่แสนสบาย มีลมทะเลพัดมาทำให้สดชื่นเย็นระรื่นชื่นใจ เหมาะแก่การไปหลบร้อนพักผ่อนคลายความเครียดจากชีวิตประจำวันทีวุ่นวาย ที่นี่มีร้านอาหารของกรมพลฯ รสเด็ดเอร็ดอร่อยรอคอยให้ได้ไปลิ้มชิมรสทุกเมื่อ อย่างไม่รู้เบื่อ พันเอกธัญพิสิษฐ โปธิ์นอก ผู้บริหารจัดการสถานตากอากาศบางปูได้พยายามปรับปรุงอาคารสถานที่คุณภาพ ราคาและ การให้บริการในทุกรูปแบบ มีก๊วกจากโรงแรมชั้นนำและภัตตาคารชื่อดังมาสอนการปรุงและการประกอบอาหาร อาหารที่บางปูจึงมีรสชาติเอร็ดอร่อย ไม่ต่างไปจากภัตตาคารเลิศหรูระดับห้าดาว สำหรับราคานั้นพิเศษสุด ๆ สำหรับทหาร

และข้าราชการในสังกัดกองทัพทุก ราคาพิเศษที่หาไม่ได้จากที่ไหนเพราะเป็นราคาสวัสดิการทหาร สำหรับบุคคลภายนอกก็จะได้อาหารรสชาติที่แตกต่างไปจากราคามาตรฐานหรือราคาพื้นบ้านสักเท่าไร

อาหารทะเลสด ๆ รสชาติดีที่หอมกรุ่นจากเตาไม่เคยทำให้เราต้องผิดหวัง อีกทั้งยังได้ฟังเสียงคลื่นลมชมทิวทัศน์ทางทะเล ชมทะเลโคลนที่มีปลาตีน ปลาจุ่มพรอด ปลากระทุงเหว กุ้งติดขันธ์ และสัตว์หน้าดินหลากหลายที่คลานกระดืบ ๆ ให้เห็นเป็นภาพที่น่าดู มีรูปปั้นนกน้ำขนาดใหญ่ มีสามล้อโบราณ ให้ได้บันทึกภาพเป็นที่ระลึกเมื่อนึกถึงบางปูคราใดจะได้มาเยี่ยมเยือน สะพานสุขตาที่ทอดยาวยื่นออกไปในทะเลกว่าห้าร้อยเมตร เป็นที่ตั้งของศาลาสุขใจ ใครหนอช่างตั้งชื่อได้ไพเราะเหมาะสมมาก เพราะเมื่อไปถึงที่นั่นก็จะสุขสันต์บรรพชาภิภัตตาคารกลางทะเล ที่เว้งกว้างใหญ่ สามารถรองรับผู้คนได้เป็นจำนวนนับพัน อากาศที่นั่นบริสุทธิ์สดชื่นลมเย็นระรื่นศาลาสุขใจเหมือนเกาะกลางน้ำ “กลางทะเล” ใครที่ได้ไปนั่งที่นั่นแล้วจิตใจจะเป็นสุขลิ้มทุกซิปชั่วขณะ เพราะมองไปข้างหน้ามีแต่ความสวยงามประทับใจของท้องฟ้าอันสดใสท้องทะเล

อันกว้างใหญ่สามารถทอดสายตาออกไปได้ไกลถึง ๓๖๐ องศา สุดลูกหูลูกตา ฉากหลังมีเรือเดินสมุทรแล่น ไปมาอย่างเฉื่อยฉิว วิถีธรรมชาตินิ่งงดงามราวกับฝัน ยามสายัณห์สนธยา ท้องฟ้าจะเจิดจ้า และเปลี่ยนสีไปตามกาลเวลา เป็นทัศนียภาพที่งดงามประทับใจประทับใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แสงสุดท้ายก่อนที่ตะวันจะลับจับใจเป็นที่สุด แสงสีทองส่องอำไพช่วยให้ใจเป็นสุข ใครมีทุกข์ก็สุขได้ เหมือนเอาความขมขึ้นไปทิ้งทะเลยังงัยงั้น เพราะฉะนั้นจึงควรที่จะไปที่นั่น ไปฟอกจิตฟอกใจ ฟอกปอดให้สะอาดสดใส ไปชาร์ตแบตเตอรี่ให้ทรงพลัง เพื่อที่จะมีกำลังใจในการต่อสู้กับอุปสรรคและปัญหาชีวิตที่เกิดขึ้นอยู่เป็นนิจในชีวิตประจำวัน เพราะหากเราสามารถปล่อยวางและเปลี่ยนจิต เปลี่ยนใจเปลี่ยนความคิดจากลบให้เป็นบวก และมองโลกในแง่ดีเราก็จะได้รับแต่สิ่งดี ๆ มีความสุข

ทุกคืนวันเสาร์จะมีนักเดินรามาวิ่งลีลาศให้ได้เห็นเป็นประจำ ทางผู้อำนวยการได้จ้างวงดนตรีมีระดับไว้ต้อนรับ อาทิ วงดนตรีสมคิด เกษมศรี ศิษย์ครูเอื้อ สุนทรสนาน ที่ยังคงเล่นให้กับวงดนตรี

สุนทรภรณ์ อีกทั้งยังมีวงดนตรีวงอื่น ๆ จากสามเหล่าทัพผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันมาให้ความบันเทิง เรียงร้อยแก่แขกผู้มีเกียรติที่มารับประทานอาหารที่นี่ นอกจากนี้ยังมีฟลอร์เต้นรำชั้นดีให้บรรดานักเต้นได้มาวาดลวดลายอย่างเต็มที่ ฟลอร์เฟื่องฟ้านี้มีมานานตั้งแต่สมัยจอมพล ป.พิบูลย์สงคราม ผู้ก่อตั้งสถานเริงรมย์แห่งนี้ จนเป็นความหลังฝังใจที่โจษขานกันมานานถึงสถานตากอากาศบางปูตั้งแต่สมัยปู่ของปู่ของปู่ บางปูเป็นสถานที่ยอดนิยมของบรรดาสาวสังคมชั้นสูง แม้แต่ในฉากนวนิยายชื่อดัง เรื่องบ้านทรายทองของ ก.สุรางคนางค์ ยังใช้สถานที่แห่งนี้ เป็นที่พบปะสังสรรค์ของหนุ่มสาว ลูกท่านหลานเธอ ในยุคนั้นสมัยนั้น ต่างพากันมาร้องเล่นเต้นรำไม่เว้นแต่ละวัน

วันเวลาผ่านไป บางปู เจริญหูเจริญตาขึ้นมาก หากแต่ฟลอร์เต้นรำก็ยังคงมีให้เห็นเช่นเดิม ที่ไม่เหมือนเดิม คือ การเปลี่ยนแปลงในด้านแสง สีเสียงที่ทันสมัย มีแสงไฟส่องเป็นประกาย

ดูวามเร้าใจเร้าอารมณ์ สร้างความนิยมชมชื่น ตื่นเต้นให้แก่บรรดาแขกผู้มาเยือนเป็นอย่างมาก ทุกวันเสาร์ลูกค้าจะมาเต้นรำกันอย่างมากมาย ต่าง แต่งกายด้วยเสื้อผ้าแพรวพรรณที่มีสีสันสวยงามเก๋ไก๋ สไตล์แปลกหู เน้นให้เห็นส่วนเว้าส่วนโค้งที่น่าดูใน ยามวาดลวดลายกริดกรายไปมาตามจังหวะดนตรี

การเต้นรำนั้นเป็นการออกกำลังกาย ทำให้ หนุ่มสวย ช่วยลดน้ำหนักได้เป็นอย่างดี เพราะร่างกาย ทุกส่วนได้เคลื่อนไหว ทำให้เกิดการเบิร์นอย่างเต็มที่ การขยับเขยื้อนขยับเขยื้อนย้ายส่ายนั้นทำไปมาช่วย ให้กระชับสัดส่วนทำให้รูปร่างดี การที่กล้ามเนื้อได้ ยืดหยุ่นอยู่เสมอช่วยบรรเทาอาการปวดเมื่อย ความ สนุกสนานครื้นเครงทำให้ ร่างกายได้หลังสาร เอ็นดอร์ฟิน สารบำบัดความเครียด ความวิตกกังวล ต่าง ๆ ก็จะถูกทิ้งไปพร้อม ๆ กับเสียงเพลงและดนตรี ที่บรรเลง ที่สำคัญยังรักษาโรคหลอดเลือดหัวใจได้ อีกด้วย ช่วยให้สุขภาพดี ทั้งกายใจ จังหวะเพลง มันส์ ๆ ไม่ใช่สนุกไปวัน ๆ แต่เป็นการยืดเส้นยืดสาย ได้ออกกำลังกายช่วยเรียกพลังกำลังกลับคืนมา มันคุ้มค่าคุ้มเวลาเสียนี้กระไร ใครที่เคยเต้นรำเป็น ประจำ ถึงกับออกปากว่า “ไม่เต้นไม่ได้แล้ว” ผู้เขียน เองไม่เคยเต้นรำ แคได้เห็นเขาเต้นกันอย่างสนุกสนาน ก็เพลินตา เพลินใจ สบายอารมณ์ไปกับเขา

ด้วย เสียงเพลงช่วยให้คลายทุกข์และมีความสุขอีก ทั้งยังได้ชมความงามของคู่เต้นที่ฝึกซ้อมกันมา เป็น อย่างดี ดนตรีบรรเลงเพลงไพเราะตลอดเวลาไม่มี การหยุดพัก เมื่อหมดเวลาต่างก็แยกย้ายบ่าหย้า กันไปคนละทิศละทาง หากยังไม่อยากเดินทางกลับ เพราะกลัวรถติดหงุดหงิด หรือต้องขับรถแบบ หลับ ๆ ตื่น ๆ กว่าจะถึงบ้านดึกคืนก่อนคืน ก็ สามารถนอนพักค้างคืน ไม่ต้องผินสังขารขับรถฝ่า ความมืดในยามค่ำคืน เพราะที่นั่นมีโรงแรมชั้นดีมี erviceที่ปรับปรุงใหม่ให้ได้พักผ่อนนอนชมดาวชม เดือนที่เปล่งประกายวิบวามยามราตรี เนื่องจากที่นี่ ไม่มีเมฆหมอกมาบดบังเหมือนบ้านเรือนที่อยู่ใน เมือง ท้องฟ้าจึงเจิดจ้าน่าดู ในยามเช้าตรู่ก็ยังได้สูด อากาศบริสุทธิ์ ได้เดิน วิ่ง จ็อกกิ้งหรือจะปั่นจักรยาน สุดแต่แต่กำลังขาจะพาไป หรือจะขับรถกินลมชมวิว ในสถานที่อันเป็นธรรมชาติ และสามารถซื้อของฝาก ติดไม้ติดมือกลับไปฝากคนที่บ้านได้อีกด้วย

โรงแรมที่สถานตากอากาศบางปูได้มีการ ปรับปรุงให้ทันสมัยใหม่เสมอ มีสิ่งอำนวยความสะดวก สาระพัด มีการจัดระบบระเบียบอย่างหรูหรา สะอาดตา ไม่น้อยหน้าโรงแรม ตามสถานพักตาก อากาศทั่ว ๆ ไป ผู้อำนวยการพยายามที่จะปรับปรุง อาคารสถานที่เป็นอย่างดีเพื่อให้เป็นที่พอใจ ประทับ ใจลูกค้า สำหรับข้าราชการกองทัพภราดาที่มักจะ ลดให้ครึ่งราคาซึ่งนับว่าถูกมาก ในช่วงหน้าร้อนถึง แม้จะไม่มันนางนวลให้ดู แต่การได้พักอาศัยอยู่ใน ห้องที่มีเครื่องปรับอากาศที่เย็นฉ่ำ มีน้ำร้อนให้อาบ มีตู้เย็น ทีวี และอาหารเอร็ดอร่อยไว้รับประทาน ก็ นับว่า สุขโสมโสม สำหรับการพักผ่อนในวันหยุดสุด สัปดาห์

หากมีเวลาหรือมีโอกาสดี ๆ ไม่ควรพลาด ที่จะแวะเวียนไปเที่ยว เพราะเป็นสถานที่แห่ง เดียว สำหรับการพักตากอากาศที่ไม่ไกลเกิน อย่างมั่วเมินมองข้ามนะคะ

สวีสวีคะ

หมายเหตุแห่งสยาม

ราชวงศ์จักรี (CHAKRI MONARCH)

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

ตอนที่ ๕

ราชวงศ์จักรีนั้นมีพระมหากษัตริย์สืบราชสันตติวงศ์อย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๓๒๕ จนถึงรัชกาลปัจจุบัน มีพระราชพิธีบรมราชาภิเษกตามราชประเพณีโบราณ ครองราชย์เป็นกษัตริย์ในรัชกาล ดังนี้

๑. รัชกาลที่ ๑ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แผ่นดินต้น (พระนามเดิม ทองด้วง) ภายหลังพระราชทานพระนามว่า พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ตามนามพระพุทธรูปยืน (รัชกาลที่ ๓ สร้างอุทิศถวายเป็นพระราชากุศลแต่พระอัยกาเจ้า) ได้ปราบดาภิเษกขึ้นครองราชย์เป็นองค์ปฐมกษัตริย์และทรงสถาปนาราชวงศ์จักรี เพื่อสืบราชสันตติวงศ์ตามโบราณราชประเพณี เมื่อวันที่จันทร์เดือนแปด นูรพาศาตม์ขึ้นหนึ่งค่ำ ปีชวด จัตวาศกจุลศักราช ๑๑๔๔ ตรงกับวันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๓๒๕ และโปรดเกล้าฯ ให้มีพระราชพิธีบรมราชาภิเษกอย่างสมบูรณ์ตามโบราณราชประเพณีในจุลศักราช ๑๑๔๗ (พ.ศ. ๒๓๒๘)

เริ่มรัชกาลวันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๓๒๕ - กันยายน พ.ศ. ๒๓๕๒

๒. รัชกาลที่ ๒ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแผ่นดินกลาง (พระนามเดิมว่า ฉิม) ภายหลังพระราชทานพระนามว่าพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ตามนามพระพุทธรูปยืน

(รัชกาลที่ ๓ สร้างอุทิศถวายเป็นพระราชากุศลถวายแต่สมเด็จพระบรมชนก) มีพระราชพิธีบรมราชาภิเษกเป็นกษัตริย์สืบราชสันตติวงศ์ต่อจากสมเด็จพระบรมชนกนาถ รัชกาลที่ ๑ เมื่อ พ.ศ. ๒๓๕๒

เริ่มรัชกาลวันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๓๕๒ - วันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๓๖๗

๓. รัชกาลที่ ๓ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (พระนามเดิมว่า ทับ) มีพระราชพิธีบรมราชาภิเษกเป็นกษัตริย์สืบราชสันตติวงศ์ต่อจากสมเด็จพระบรมชนกนาถ รัชกาลที่ ๒ เมื่อ พ.ศ. ๒๓๖๗

เริ่มรัชกาลวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๓๖๗ - วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๓๙๔

๔. รัชกาลที่ ๔ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (เจ้าฟ้ามงกุฎ) ทรงบรมราชาภิเษกขึ้นเป็นกษัตริย์สืบราชสันตติวงศ์ต่อจากพระบรมเชษฐาธิราช รัชกาลที่ ๓ ในรัชกาลนี้มีพิธีถือน้ำพิพัฒน์สัตยาภิเษกพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ในวันพฤหัสบดี เดือน ๖ ขึ้น ๑๕ ค่ำ ตรงกับวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๓๙๔ พระองค์ได้ทรงแก้พระปรมาภิไธย ที่จารึกในรัชกาลก่อนที่มีพระนามขึ้นต้นว่า สมเด็จพระบรมราชาธิราชรามาริบดี ให้มีสร้อยพระนามเหมือนกัน ๓ รัชกาลคือ

รัชกาลที่ ๑ เรียกว่าแผ่นดินพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก รัชกาลที่ ๒ เรียกว่าแผ่นดิน

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ ๓ ว่า แผ่นดินพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว และรัชกาลของพระองค์ว่า แผ่นดินพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

เริ่มรัชกาลวันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๓๙๔-วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๑๑

ในรัชกาลนี้พระองค์ทรงสถาปนาเจ้าฟ้าจุฑามณี พระอนุชาขึ้นเป็น พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงอุปราชากิษะขึ้นเป็นกษัตริย์องค์ที่สองร่วมกับพระองค์ ผู้เป็นสมเด็จพระบรมเชษฐาธิราช ประทับอยู่ พระราชวังบวรสถานมงคลแทนตำแหน่งวังหน้าที่มีมาแต่เดิม

๕. รัชกาลที่ ๕ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (เจ้าฟ้าจุฬาลงกรณ์) มีพระราชพิธีบรมราชาภิเษกครั้งที่ ๑ เป็นกษัตริย์สืบราชสันตติวงศ์ต่อจากสมเด็จพระบรมชนกนาถ รัชกาลที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๑๑ แต่เนื่องจากยังไม่บรรลุนิติภาวะ จึงแต่งตั้งเจ้าพระศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) เป็นผู้สำเร็จราชการแผ่นดินแทนพระองค์

ต่อมาวันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๑๖ พระองค์ทรงบรรลุนิติภาวะจึงโปรดเกล้าฯ ให้จัดพระราชพิธีบรมราชาภิเษกครั้งที่สอง พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ที่มีพระราชอำนาจสมบูรณ์ต่อจากผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน ซึ่งต่อมาได้พระราชทานตำแหน่งเป็น สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราวุธ (ช่วง บุนนาค) รัชกาลนี้มีพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ๒ ครั้ง

เริ่มรัชกาลวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๑๑-วันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๕๓

๖. รัชกาลที่ ๖ พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงบรมราชาภิเษกขึ้นเป็นกษัตริย์สืบราชสันตติวงศ์ต่อจากสมเด็จพระบรมชนกนาถ รัชกาลที่ ๕ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๕๓ และไม่มีพระราชโอรสสืบราชสันตติวงศ์

เริ่มรัชกาลวันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๕๓-วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๖๘

๗. รัชกาลที่ ๗ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระราชพิธีบรมราชาภิเษกเป็นกษัตริย์สืบราชสันตติวงศ์ต่อจากสมเด็จพระบรมเชษฐาธิราช รัชกาลที่ ๖ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๖๘

ในรัชกาลนี้ได้เกิดเหตุการณ์คณะราษฎรทำการปฏิวัติรัฐประหารเปลี่ยนการปกครองโดยนำระบอบประชาธิปไตยมาใช้บริหารบ้านเมือง เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕ และพระองค์ทรงพระราชทานรัฐธรรมนูญปกครองฉบับแรก ต่อมาพระองค์ทรงตัดสินพระราชหฤทัยสละราชบัลลังก์ เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๗

เริ่มรัชกาลวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๖๘-วันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๗

๘. รัชกาลที่ ๘ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ทรงเป็นรัชทายาทตามกฎมณเฑียรบาลว่าด้วยราชประเพณีสืบราชสันตติวงศ์ อันเนื่องจาก พระองค์เจ้าอานันทมหิดล เป็นพระโอรสองค์ใหญ่ของสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ามหิดลอดุลยเดช กรมหลวงสงขลานครินทร์ ซึ่งเป็นพระราชโอรสของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และเป็นพระอนุชาธิราชร่วมสมเด็จพระบรมชนกนาถของกษัตริย์รัชกาลที่ ๖ และรัชกาลที่ ๗ ผู้มีสิทธิในอันดับของการสืบราชสันตติวงศ์ และมีพระโอรสสืบเชื้อราชวงศ์ จึงกราบบังคมทูลเป็นพระรัชทายาทขึ้นครองราชย์เป็นกษัตริย์ แต่เนื่องจากพระองค์ยังทรงพระเยาว์จึงมีการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน และยังไม่ทันได้มีพระราชพิธีบรมราชาภิเษกขึ้น ก็เกิดเหตุการณ์กรณีสวรรคตเสียก่อน และไม่มีพระราชโอรสสืบราชสันตติวงศ์

เริ่มรัชกาลวันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๗-วันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๙

พระราชพิธีบรมราชาภิเษกของสมเด็จพระมหากษัตริย์นั้นได้มีพระราชประเพณีสืบต่อกันมาทุก

รัชกาล ครั่งสุดท้ายนั้นเป็นพระราชพิธีบรมราชาภิเษก รัชกาลที่ ๗ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๖๘-วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๖๘ หลังจากนั้นพระราชพิธีบรมราชาภิเษกได้ว่างเว้นมาเป็นเวลาถึง ๒๕ ปี จนถึงรัชกาลปัจจุบัน

๙. รัชกาลที่ ๙ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงเป็นสมเด็จพระอนุชาธิราช และเป็นรัชทายาทตามลำดับ มีพระราชพิธีบรมราชาภิเษกขึ้นเป็นกษัตริย์สืบราชสันตติวงศ์ ต่อจากสมเด็จพระบรมเชษฐาธิราช รัชกาลที่ ๘ เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๓

เริ่มรัชกาลวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๙๙-ปัจจุบัน

ในวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๙ นั้น ได้จัดพระราชพิธีฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ที่ทรงครองราชย์สมบัติยาวนานที่สุด

ด้วยพระบุญญาธิการแห่งพระมหากษัตริย์ราชวงศ์จักรีที่สืบราชสมบัติครองแผ่นดินไทย และพระบรมเดชานุภาพที่ทรงแผ่พระราชอำนาจอันไพศาลมายาวนานนั้น ได้ทำให้อาณาจักรของปวงชนชาว

ไทยสถิตสถาพรดำรงความเป็นเอกราชอย่างมั่นคง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทุกพระองค์ทรงเป็นสมเด็จพระมหากษัตริย์ราชที่บำเพ็ญพระราชกรณียกิจเพื่ออาณาประชาราษฎร์ ทรงมีพระมหากษัตริย์คุณในการครองแผ่นดินอย่างมากพันสุดพรรณนา นั้น ทำให้ราชวงศ์จักรีนั้นสถิตสถาพรเป็นหลักชัยอยู่ในดวงใจของปวงประชาชนชาวไทย ทั้งมวลอย่างยั่งยืนตลอดมา

สมเด็จพระเจ้ากรุงสยาม นั้นเป็นพระนามของพระมหากษัตริย์ที่รู้จักกันทั่วไป เป็นราชวงศ์กษัตริย์ที่สืบราชวงศ์ดำรงสิริราชสมบัติ ครองอาณาจักรมาตั้งแต่อาณาจักรโบราณมาจนถึงอาณาจักรในปัจจุบันนี้ กล่าวคือนับตั้งแต่กษัตริย์แห่งกรุงสุโขทัย เมื่อ พ.ศ. ๑๗๘๑-พ.ศ. ๒๕๔๓ รวม ๗๖๒ ปี (หากตั้งแต่ต้นราชวงศ์เชียงแสนเมื่อประมาณ พ.ศ. ๑๖๐๐ เป็น ๙๔๓ ปี) จึงนับเป็นราชวงศ์กษัตริย์ที่สืบราชสันตติวงศ์ที่มีอายุยาวนานกว่าราชวงศ์กษัตริย์ประเทศใดในโลก

ไฟรักไฟสงคราม

บัญชา ชวาลศิลป์

สงครามครั้งที่ ๑ : ความพยายาม

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

พยายาม

หลังรัฐบาลเป็นฝ่ายมีชัยต่อคณะกบฏแล้ว ก็ได้ออกพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลพิเศษ พุทธศักราช ๒๔๗๖ ขึ้น จากนั้นก็ระดมกวาดล้างจับกุมบุคคลต่าง ๆ เป็นจำนวนมากที่ต้องสงสัยว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับกบฏเพื่อดำเนินการไต่สวนฟ้องร้องต่อศาลพิเศษนี้อย่างเร่งรีบ ในระยะเดียวกันนั้น รัฐบาลได้ขอให้พระบรมราชโองการประกาศอภัยโทษและบรรดาศักดิ์ของข้าราชการฝ่ายทหารและพลเรือนหลายคน ด้วยเหตุผลว่ามีความประพฤติไม่สมควรที่จะดำรงอยู่ในยศและบรรดาศักดิ์ ศาลพิเศษได้พิพากษาจำเลยมาเป็นระยะ ๆ ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๔๗๖ จนถึงเดือนพฤศจิกายน ๒๔๗๗ เป็นจำนวน ๒๓๕ คน มีผู้ได้รับโทษประหารชีวิต แต่ต่อมาได้รับพระราชทานอภัยโทษให้จำคุกตลอดชีวิต ๕ คน รวมทั้งนายอรุณ บุนนาค ผู้ขับรถจักรพุ่งชนขบวนรถไฟบรรทุกทหารของฝ่ายรัฐบาลที่สถานีบางซื่อ

ผู้ได้รับโทษจำคุกตลอดชีวิตมี ๔๑ คน ซึ่งต่อมาจะถูกส่งไปคุมขังที่เกาะตะรุเตา ส่วนที่เหลือได้รับโทษลดหย่อนลงไป

วิทยานิพนธ์อันเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาประวัติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๑๙ ของนิคม จารุมณีสรุปเหตุการณ์ทำนองนี้ว่า

“...การที่รัฐบาลได้จัดตั้งศาลพิเศษขึ้นเพื่อดำเนินคดีผู้ต้องหากบฏครั้งนั้น นอกจากเหตุผลสำคัญเพื่อขจัดบุคคลที่เป็นศัตรูทางการเมืองของรัฐบาลให้หมดสิ้นไปแล้ว ยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงอำนาจฝ่ายบริหารของรัฐบาลในยุคนั้นแผ่ขยายไปอย่างกว้างขวางและไร้ขอบเขต อำนาจของรัฐบาลสามารถสั่งการและควบคุมกระบวนการตุลาการได้ เช่นนี้จึงเห็นได้ว่าอำนาจและฐานะของรัฐบาลเป็นอำนาจที่เด็ดขาดและยิ่งใหญ่กว่าอำนาจใด ๆ ในประเทศขณะนั้น มีอิทธิพลเข้าไปแทรกแซงได้อย่างกว้างขวางแม้แต่ในองค์กรศาลหรืออำนาจตุลาการรวมทั้งงานของฝ่ายข้าราชการประจำดังเช่นกรณีพระยาโทณวนิกมนตรี และพระยาวิชิตรชลธีเป็นตัวอย่างแสดงว่ารัฐบาลของคณะราษฎรมิได้ปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง แต่กลับอาศัยกรณีขัดแย้งทางการเมือง

ภายในประเทศเป็นบันไดก้าวไปสู่ระบอบเผด็จการ โดยมีกำลังทหารสนับสนุนอยู่เบื้องหลัง เป็นการสร้างความชอบธรรมในการใช้อำนาจทางการเมืองให้แก่บุคคลเพียงกลุ่มเดียวในประเทศคือคณะราษฎร ในขณะที่ประชาชนทั่วไปถูกกีดกันกีดขี่ด้วยอำนาจเผด็จการโดยระบบตำรวจลับอย่างหนักหน่วงประชาชนมิได้มีโอกาสทางการเมืองอย่างแท้จริง นับแต่การเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ เป็นต้นมา

ดังนั้น จึงไม่เป็นที่น่าแปลกประหลาดนักที่ปรากฏในภายหลังต่อมาว่า การคิดกบฏขัดขืนอำนาจรัฐของกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ที่ไม่พึงพอใจรัฐบาลในขณะนั้นจึงมีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เป็นลำดับมา”

สงครามครั้งที่ ๒ : การให้อภัย

บทที่ ๑ กระจกเข้าบัว

๒๑ มกราคม ๒๕๓๑

ดีกส์จัดคีนัน

ที่หน้าบัวซึ่งได้บรรจุกระจกและรายชื่อของอดีตสหายที่เสียสละไปแล้วและสามารถรวบรวมได้ทั้งสิ้น ๕๓๖ ราย ชายหนุ่มต่างวัยสองคนนั่งนิ่งเงียบปลดปล่อยความคิดให้ล่องลอยไปกับเรื่องราวของชีวิตที่ผ่านมา คำกล่าวรายงานบางตอนของตัวแทนผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยต่อผู้บัญชาการทหารบกในพิธีกระจกเข้าบัวเมื่อก่อนเที่ยงที่ผ่านมาแว่วผ่านความทรงจำมาอีกครั้ง...

“...พิธีกระจกเข้าบัวที่มีขึ้นอย่างสมเกียรติในวันนี้ เปรียบเสมือนเปลวเทียนแห่งสันติภาพที่ได้ถูกจุดขึ้นแล้วในหัวใจของพวกเขา ด้วยความร่วมมือเต็มใจสนับสนุนจากทุก ๆ ฝ่ายโดยเฉพาะประกาศคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๖๖/๒๓ เรื่อง นโยบายการต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์ โดย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ และด้วยความ

เอาใจใส่สนับสนุนเป็นอย่างดีจากท่านผู้บัญชาการทหารบก พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

“ขอให้เปลวเทียนแห่งสันติภาพนี้ จงเปล่งประกายสดใสยิ่งขึ้นไปท่ามกลางบรรยากาศแห่งความเข้าใจอันดีงามต่อกันจากทุก ๆ ฝ่าย ทำให้นโยบายคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๖๖/๒๓ ได้รับการปฏิบัติเป็นจริงเป็นจังอย่างทั่วถึง ทำให้พลังทุกฝ่ายเปิดใจกว้างกระชับความร่วมมือเข้าหากันเป็นพื้นฐานของความสามัคคีอย่างจริงใจเพื่อร่วมกันแก้ปัญหาของชาติด้วยวิถีทางสันติ บรรลุเป้าหมายในการสร้างชาติให้เป็นประชาธิปไตย ประชาชนอยู่ดีกินดี มีความสงบสุขสันติอย่างแท้จริง

“บัดนี้พวกเราผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยได้วางปืนลงเรียบสนิทแล้วกลับมาสู่อ้อมอกอดของครอบครัวญาติมิตร พ่อแม่พี่น้องประชาชน และเจ้าหน้าที่ทุก ๆ ฝ่ายของรัฐ พวกเรามีไว้แต่หัวใจที่รักชาติ รักความเป็นธรรมหวังการอยู่ร่วมกันด้วยความสงบสุขขอโปรดต้อนรับพวกเราด้วยความรัก ความสมานฉันท์ ร่วมชะตากรรมเดียวกันในสังคมนี้ด้วยเถิด

“เบื้องหน้าพิธีกระจกเข้าบัวของเพื่อนผู้ตายอันสมเกียรตินี้ ถ้าวิญญาณของเพื่อนผู้ตายมีจริง ขอจงรับรู้ความอาลัยอาวรณ์อย่างสุดซึ้ง...”

ชายหนุ่มต่างวัยยังคงจมอยู่ในความเงียบคว้นจากบุหรี่ปริศมือของทั้งสองลอยตัวอ้อยอิ่งอยู่เบื้องหน้า บางครั้งก็ตั้งเป็นลำตรง บางครั้งก็บิดเบี้ยวไม่เป็นรูปทรง และบ่อยครั้งก็แตกกระจายไปด้วยแรงลม เหมือนชะตากรรมแห่งชีวิตที่ผ่านมาของเขาทั้งสอง...

มีบ้างหรือไม่ บางครั้งที่คว้นบุหรี่ปริศจะเคลื่อนไหวไปตามใจปรารถนา ?

ดีกมากแล้ว เสียงนกละเมอจากราวไพรปลุกให้คนทั้งสองกลับคืนสู่โลกแห่งความเป็นจริง กว่าขวบปีที่ร่วมฝ่าฟันจัดทำโครงการกระจกเข้าบัวจนสำเร็จตามเป้าหมายในวันนี้ บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่ต่าง

ต้องแยกย้ายไปตามเส้นทางเดินของแต่ละคน เด็กหนุ่มผู้อ่อนวัยกว่าต้องกลับไปแสวงหาเส้นทางเดินของอาชีพหลังวางปืนกลับนาคร ส่วนผู้สูงวัยกว่ายังมีเส้นทางบนถนนแห่งสงครามที่ต้องก้าวเดินต่อไป

ได้เวลาอำลา ทั้งสองลุกขึ้นยืนพร้อมกัน เด็กหนุ่มยกมือไหว้ คำพูดสั้น ๆ ว่า “ขอบคุณครับที่ขอบคุณสำหรับทุกอย่าง ผู้สูงวัยกว่ารับไหว้กล่าวตอบสั้น ๆ “โชคดีนี่เอง” แล้วยื่นมือให้จับ มือที่จับกันกระชับแน่นต่างถ่ายทอดความรู้สึกจากเบื้องลึกแห่งหัวใจสู่กัน

พันเอกผ่านภพกับธรณินอำลาจากกันหน้าบัวในคืนนั้น...

บทที่ ๒ สู่มรณภูมิ

๑๖ ตุลาคม ๒๕๑๙

พันตรีผ่านภพบังคับพาหนะคู่ชีพค่อย ๆ จอดที่หน้ากองบัญชาการกองทัพอากาศที่ ๔ นครศรีธรรมราช ดับเครื่องยนต์หมุนกระจกด้านข้างลงแล้วกวาดสายตาไปรอบ ๆ ยังเหลือเวลาอีกพอสมควรก่อนจะถึงเวลาทำงานเขาจึงมีโอกาสที่จะนั่งคิดอะไรเรื่อย ๆ ก่อนขึ้นไปรายงานตัวเพื่อปฏิบัติราชการในตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้ากองยุทธการกองทัพอากาศที่ ๔ ที่เข่าปักใจจะกลับมารับราชการในตำแหน่งนี้ตั้งแต่อำลาดินแดนด้ามขวานไปเมื่อปลายปีที่แล้วเพื่อเข้ารับการศึกษาคู่ต่อในโรงเรียนเสนาธิการทหารบก

ย้อนรำลึกไปก่อนหน้าครั้งนี้ครั้งที่เพิ่งจบการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เขาเดินทางมารับราชการที่ค่ายวชิราวุธในตำแหน่งผู้บังคับหมวด กองพันทหารปืนใหญ่ที่ ๕ ซึ่งอยู่อีกด้านหนึ่งของตัวค่าย และไม่นานนักจากคำเล่าขานของคนเก่าคนแก่ในกองพันเขาก็ทราบว่า กองพันแห่งนี้เคยเป็นสมรภูมิเลือดครั้งเช้าวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๔๘๔ เมื่อกองทัพญี่ปุ่นยกพลขึ้นบกที่ตลาดท่าแพ ซึ่งติดอยู่กับกองพัน และทหารในค่ายวชิราวุธได้เข้าต่อสู้อย่างสุดกำลัง จนทั้งสองฝ่ายต้องบาดเจ็บและ

เสียชีวิตเป็นจำนวนมาก ต่อมาจึงได้มีการจัดสร้างอนุสาวรีย์วีรไทยหรือที่เรียกกันติดปากว่า “อนุสาวรีย์พ่อดำ” มาจนบัดนี้ ปีที่เขาจบการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า การสู้รบระหว่างกองทัพแห่งชาติกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย กำลังเริ่มเข้าสู่ยุคของความรุนแรงโดยเฉพาะในภาคเหนือและภาคอีสาน เพื่อนร่วมรุ่นของเขาหลายคนต้องเสียชีวิตบางคนต้องบาดเจ็บพิการจากการต่อสู้ แต่สำหรับภาคใต้ในช่วงนั้นความรุนแรงยังไม่ปรากฏ กระนั้นข่าวความเคลื่อนไหวในลักษณะปลุกระดมก็เริ่มเกิดขึ้นที่โน่นที่นี้ในพื้นที่ป่าเขาได้ กำลังทหารราบเริ่มถูกส่งออกปฏิบัติการในสนามโดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดพัทลุง แต่ยังไม่ปรากฏเหตุการณ์ถึงขนาดเข้าปะทะกันแต่อย่างใด

เวลาผ่านไป ขบวนการพรรคคอมมิวนิสต์เริ่มเข้มแข็งขึ้นอย่างก้าวกระโดดคล้ายโรคร้ายที่ซึมซอນพื้ตัวอยู่ในร่างกายเมื่อเงื่อนไขเอื้ออำนวยก็ปะทุขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะเมื่อมีการจัดตั้งกองทัพปลดแอกขึ้นเมื่อ ๑ มกราคม ๒๕๑๒ จากนั้นการต่อสู้ก็ยกระดับขึ้นเป็นสงครามระหว่างกองทัพกับกองทัพของทั้งสองฝ่ายโดยมีอำนาจรัฐเป็นเดิมพัน

ปี ๒๕๑๙ ที่ผ่านภพเลือกกลับมารับราชการยังดินแดนด้ามขวานนั้นบทบาทแห่งสงครามระหว่างคนไทยด้วยกันเองในภาคใต้กำลังโหมบรรเลงถึงจุดสูงสุด กองทหารจากภาคกลางทั้งกองทัพบกและหน่วยนาวิกโยธินจำนวนนับพันถูกส่งมาเพิ่มเติมพร้อมอาวุธหนัก

ผ่านภพเลือกรับราชการในตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้ากองยุทธการด้วยความมุ่งมั่นที่จะมีส่วนร่วมในการเอาชนะสงครามครั้งนี้

งานของฝ่ายเสนาธิการนั้นแบ่งเป็นหลายสายด้วยกัน เช่น ด้านกำลังพล ด้านการข่าว ด้านการส่งกำลังบำรุง รวมทั้งงานด้านยุทธการซึ่งถือเป็นหัวใจของงานทั้งหมด หน้าที่หลักคือการวางแผนและอำนวยความสะดวกที่พึงประสงค์ของหน่วย นายทหารที่ได้รับ

ความไว้วางใจให้รับผิดชอบงานด้านนี้จึงต้องมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์อย่างสูงยิ่ง เพราะทั้งหมดหมายถึงชัยชนะหรือความพ่ายแพ้ของหน่วย รวมทั้งชีวิตทหาร

ผ่านภพเลือกมารับราชการในตำแหน่งนี้ด้วยความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองที่ตั้งใจจะทุ่มเทอุทิศให้กับงานอย่างถึงที่สุด

นึกถึงความใฝ่ฝันที่มีมาก่อนจะเข้าศึกษาในโรงเรียนเสนาธิการทหารบก บัดนี้ฝันนั้นเป็นจริงแล้ว เปิดประตูรถ หยิบกระเป๋าเอกสารที่เปาะซ้างตัวสวมหมวกให้เรียบร้อยแล้วก้าวลงจากรถด้วยความเชื่อมั่น

ถนนสงครามที่ผ่านภพจะต้องก้าวเดินไปยังอีกยาวไกลนัก ยังไม่นับถนนชีวิต ถนนแห่งชะตากรรมที่เขาไม่มีวันจะคาดถึงอีกตะหาก...

ขบวนรถไฟเริ่มชะลอความเร็วลง เสียงล้อเหล็กบดรางดังเป็นจังหวะห่างขึ้น ทิวทัศน์รอบข้างเริ่มวิ้งสวนทางช้าลง ภาพเขาอกทะลุสัญลักษณ์เมืองพัทลุงปรากฏให้เห็นเบื้องหน้าเด่นชัดท่ามกลางอรุณรุ่ง แวบหนึ่งของความคิด ธรณินเกิดความเปล่าเปลี่ยวและสับสนขึ้นในใจจนกลายเป็นความหวาดหวั่นต่อชะตากรรมเบื้องหน้าที่มองไม่เห็นและไม่เคยคาดคิดมาก่อน จากความหวังครั้งเดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อชูปตัวไปสู่อาชีพการงานมั่นคง จากความฝันที่ก้าวสู่ตำแหน่งปลัดอำเภอเมื่อไม่กี่ปีก่อนหน้าบัดนี้เขากำลังก้าวเข้าสู่อีกชีวิตหนึ่ง และไม่ว่าจะเรียกว่าอะไร แต่มันคือภพต่อแผ่นดิน-อาชญากรรมของชาติ อย่างน้อยก็ในสายตาของผู้คนจำนวนไม่น้อย ธรณินลั้งเล

แต่ภาพการล้อมปราบที่ธรรมชาติเมื่อไม่กี่วันมานี้ก็เข้ามาแทนที่ ภาพของเพื่อนร่วมอุดมการณ์คนแล้วคนเล่าที่ร่วงผล็อยตัวดินลงกับพื้น ภาพความทารุณทั้งที่เห็นด้วยตาและจากภาพถ่ายหลังเหตุการณ์และถึงที่สุด...ภาพความทุกข์ยากของพี่น้องประชาชนใต้ท้องปฐพีเดือดจากร

ทั้งหมดทำให้เขาหวนรำลึกไปถึงบทเพลง “ตายสิบเกิดแสน”

...ยืนบนความเป็นธรรมส่องนำด้วยสัจจะ
ตายในความเป็นธรรมคนจดจำติดตา
ตายสิบเกิดแสนเพื่อถมแทนผู้สูญเสีย...

เนื้อหาของบทเพลงที่ตั้งก้องอยู่ในใจทำให้เขาเซิดหน้าขึ้น หลังเหยียดตรงดั่งปลายทวน ความเข้มแข็งหวนกลับมาสู่จิตใจ นับแต่นั้นอนาคตของเขาจะไม่เป็นเพียงเรื่องส่วนตัวหรือของครอบครัวตนเอง หนทางที่เขาและเพื่อนหนุ่มสาวกำลังจะก้าวไปสู่ที่นี่จะเป็นวิถีใหม่แห่งสังคมไทยที่จะนำมาซึ่งชีวิตของพี่น้องร่วมชาติเพื่อพวกเขาจะได้ไม่ต้องประสบเคราะห์กรรมเยี่ยงหนุ่มสาวยุคเขาอีกต่อไป

ขบวนรถจอดสนิท หัวรถจักรส่งเสียงพืดพาดราวเหน็ดเหนื่อยเบื้องหน้าอย่างถึงที่สุด ธรณินหันไปสบตากับธีระและอาทิตย์ก็ได้เห็นแววเด็ดเดี่ยวมุ่งมั่นตอบกลับมาอย่างชัดเจน พยักหน้าให้กันแทนคำมั่นสัญญาแล้วสามหนุ่มสาวก็ก้าวเดินไปยังประตูรถไฟ “แยกกันไปก่อน แต่ให้อยู่ในสายตา” ธรณินพูดกับเพื่อนทั้งสองให้ได้ยินโดยไม่หันหน้าไปมอง เมื่อลงก้าวเหยียบพื้นชานชาลา จากนั้นเขาก็ก้าวเดินไปยังป้ายสถานีพัทลุงด้านที่มาจากกรุงเทพฯ ก้มลงมองที่หลังมือขวาแล้วใช้มือข้างซ้ายที่ถือหนังสือพิมพ์ไทยรัฐไว้ลูบปลาสเตอร์ยาที่ติดอยู่ให้แน่นขึ้นเพื่อความมั่นใจในสัญญาณบอกฝ่ายที่รับแจ้งจากผู้ประสานงาน คิวบูกหรือขึ้นมาจุดสูบมวนหนึ่งแล้วเผ้าคอยใกล้ ๆ ป้ายสถานี

เวลาผ่านไปอย่างเชื่องช้าในความคิดของผู้รอคอย ผู้คนเริ่มบางตาธรณินสอดสายสายตาส่งหาความผิดปกติแต่ก็ไม่พบอะไร นาน ๆ ครั้งเมื่อมีคนเดินผ่านมา หัวใจของเขาก็เต้นแรงขึ้นมาครั้งหนึ่งแล้วก็กลับเป็นปกติ หรือการนัดหมายครั้งนี้ล้มเหลวเสียแล้ว ธรณินเริ่มครุ่นคิดว่าจะปฏิบัติอย่างไรตามแผนสำรอง

ท่ามกลางความลึกลับ บทเพลงหนึ่งที่เคยร่วมขับร้องปลุกขวัญในหมู่เพื่อนร่วมอุดมการณ์ก็หวนกลับมาดังก้องอยู่ในใจ... **พิราบขาว**

ถ้าหากฉันเกิดเป็นนกที่โฉบบิน
ติดปีกบินไปให้ไกล ไกลแสนไกล
จะขอเป็นนกพิราบขาว
เพื่อชี้นำชาวประชาสู่เสรี

ถ้าหากฉันเกิดเป็นเมฆในนภา
จะนำพาความร่มเย็นเพื่อท้องถิ่น
ถ้าหากฉันเกิดเป็นเม็ดทราย
จะถมกายเป็นทางเพื่อมวลชน

ชีวิทยอมพลีให้...มวลชน
ที่ทุกข์ทน ขอพลีตนไม่ว่าจะตายกี่ครั้ง...

ธรณีนรุษี่ก็กำลังใจมากขึ้น จากนั้นก็เลยจะไปยื่นฟังตรงบริเวณรั้วกันซึ่งอยู่ไม่ห่างจากป้ายสถานีพัสดุมากนัก เพื่อหลบเสียงมิให้ตกเป็นเป้าสายตา เขารู้ว่าจุดสำคัญเช่นสถานีรถไฟยอมเป็นที่สนใจของสายข่าวเจ้าหน้าที่ซึ่งป้านี้คงเฝ้าจับตามองอย่างเอาจริงเอาจัง โดยเฉพาะข่าวเรื่องนักศึกษาที่แตกจากธรรมศาสตร์แล้วหนีเข้าป่าร่วมกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยล้วนเป็นที่รับทราบกันโดยทั่วไปทั้งประเทศ

แล้วหัวใจของธรณีนรุษี่ก็เต้นระรัวขึ้นอีกครั้ง...

ชายวัยกลางคนทั้งหน้าตาและการแต่งกายไม่แตกต่างไปจากชาวบ้านที่พบเห็นได้ทั่วไปคนหนึ่งก้าวเดินเข้ามาหาหยุดลงตรงหน้า ควักนุหรือยับยู่ยี่ขึ้นมาวอนหนึ่งจากซองแล้วยื่นมือมาพร้อมคำถามด้วยสำเนียงใต้

“มีไฟไหมครับ...ขอจุดนุหรือยับยู่ยี่หน่อย...”

ธรณีนรุษี่เ็นวาบไปทั้งตัว แต่ก็สามารถรวบรวมสมาธิได้อย่างรวดเร็ว ควักกลองไม้ขีดจากกระเป๋ากางเกงแล้วส่งให้ด้วยท่าที่เป็นปกติของนักสูบนุหรือที่พร้อมจะเอื้ออาทรต่อกัน ชายแปลกหน้าคนนั้นยื่นมือมารับ ปลาสเตอร์ยาสีขาวติดอยู่ในฝ่ามือข้างขวาที่ยื่นออกมา ตรงตามสัญญาณบอกฝ่ายที่ได้รับแจ้งจากผู้ประสานงาน ธรณีนรุษี่ก็โล่งอก แต่ก็ยังรอบคอบ รอฟังคำถามที่จะตามมา สายตาที่สบกัน ธรณีนรุษี่ก็ได้ถึงความเฉียบคมและลึกถึบในนั้น เขาพยายามรักษาท่าที่อันเป็นปกติต่อไป เฝ้ารอประโยคคำถาม

“หลังมือโดนอะไรมาหรือน้องชาย” คำถามเสียงราบเรียบ ธรณีนรุษี่เ็นวาบไปทั้งตัวก็มมองปลาสเตอร์ที่ปิดอยู่แล้วตอบด้วยภาษาปากซีใต้และ

น้ำเสียงที่พยายามให้เป็นปกติที่สุด

“หกโมงนะครับ...แต่ผมไม่เลิกเลยปิดพลาสติกไว้”

ชายกลางคนแปลกหน้าทำท่าลังเลอยู่ครู่หนึ่ง ก่อนจะส่งกล่องไม้ขีดคืนให้พร้อมคำพูดสั้น ๆ “ขอบคุณครับ...” แล้วเดินจากไป สายตาที่สับกันส่งท้าย ยังคงมีแววลึกกลับยากต่อการตีความ

ธรณินเฝ้ามองจนชายผู้นั้นลับตาไปหลังอาคารสถานีรถไฟ ด้านหนึ่งรู้สึกโล่งใจ แต่อีกด้านหนึ่งสัญญาชาติญาณแห่งการระงับภัยก็กระตุ้นเตือนให้เพิ่มความระมัดระวังยิ่งขึ้น เขายกมือขึ้นดูนาฬิกาข้อมือ ถึงตอนนี้อยู่เวลานัดหมายที่กำหนดไว้ระหว่าง ๐๖.๐๐ น. ถึง ๐๗.๐๐ น. ไปกว่าครึ่งชั่วโมงแล้ว เขาหันไปมองเพื่อนรักทั้งสองก็เห็นธีระทำท่าจะเดินเข้ามาหา ธรณินส่ายหน้าช้า ๆ เป็นเชิงห้ามปราม ธีระจึงเดินย้อนกลับไปแต่ยังเฝ้ามองไม่วางตา ส่วนอาทิตยานั้นยังคงนั่งนิ่งเงียบ ๆ อยู่ที่ม้านั่ง นาน ๆ ครั้งก็หันมามองด้วยความห่วงใย

เวลาผ่านไปช้า ๆ ...แสงอาทิตย์จัดจ้าขึ้นตามลำดับ หนุ่มสาวทั้งสามยังคงเฝ้าคอย...

แล้วจู่ ๆ เด็กหนุ่มคนหนึ่งก็ปรากฏตัวขึ้นอย่างฉับพลันจากด้านหลังในทิศทางที่คาดไม่ถึง

เขาทำท่าคล้ายเพียงจะเดินผ่านจุดที่ธรณินยืนอยู่อย่างไม่สนใจ แต่แล้วเสียงสอบถามเบา ๆ ก็ดังขึ้นโดยไม่ยอมหยุดการเคลื่อนที่

“คุณจะไปหาผู้ใหญ่ใช่ไหม”

ส่งคำถามเสร็จ เด็กหนุ่มคนนั้นก็หงายมือขวาขึ้นคล้ายไม่ตั้งใจพลาสติกที่ยาวติดอยู่ในฝ่ามือ ธรณินเหลือบตามองแล้วตัดสินใจตอบไปทันที

“ไม่ใช่...ผมจะไปชงนม”

เด็กหนุ่มหันมาสบตาธรณิน แววตาเป็นมิตรอบอุ่นแล้วพยักหน้าพร้อมคำพูดเบา ๆ

“ตามผมมา...ห่าง ๆ”

ธรณินหันไปพยักหน้าส่งสัญญาอนุญาตภัยให้แก่ธีระและอาทิตยาซึ่งเฝ้าคอยจับตามองอยู่ตลอดเวลา เฉพาะธีระนั้นเห็นได้ชัดว่าอยู่ในสภาพพร้อมเต็มที่ที่จะเข้ามาช่วยเหลือหากเกิดปัญหา

นาที่นั่น หนุ่มสาวทั้งสามก็ได้กลายเป็นกบฏต่อแผ่นดินด้วยข้อหาทำการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์อย่างสมบูรณ์แบบแล้ว

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

มิชของดี มาฝาก

นายก เต็มขั้น

มิชของดีมาฝาก ฉบับนี้ ขอนำเรื่องราวชีวิตประวัติและผลงานของแม่ทัพ ขุนศึก นักรบ ในตำนาน สมัยรัชกาลที่ ๓ คือ เจ้าพระยาบดินทรเดชา (สิงห์) ต้นตระกูล สิงหนเสนี ซึ่งท่านได้ฝากผลงานอันยิ่งใหญ่ จารึกไว้ในประวัติศาสตร์ชาติไทย มาจวบจนทุกวันนี้ จึงขอนำมาเป็น “ของดี” ที่นำมาฝากให้ลูกหลานเหลน ได้ศึกษาเป็นตัวอย่าง โดยจะเป็นบทความต่อกันหลายตอน ในฉบับนี้ เป็นตอนที่ ๑ เชิญรับของฝากได้ ณ บัดนี้

ประวัติและผลงานของ เจ้าพระยาบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหนเสนี) ตอนที่ ๑ (พ.ศ. ๒๓๑๐-๒๓๙๒) สมุหนายกและแม่ทัพใหญ่ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๓) “เจ้าพระยาบดินทรเดชา” เป็นราชทินนามพิเศษที่พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว พระราชทานราชทินนามนี้มีแต่ท่านเพียงผู้เดียวเท่านั้น

ประวัติ เจ้าพระยาบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหนเสนี)

เจ้าพระยาบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหนเสนี) เป็นบุตรคนที่ ๔ ของเจ้าพระยาอภัยราชา (เป็น) กำเนิดแต่ท่านผู้หญิงพักเมื่อปีระกา พ.ศ. ๒๓๒๐ อันเป็นปีที่ ๑๐ ในสมัยของ พระเจ้าตากสินมหาราช สถาน

ที่เกิดอยู่ในเขตพระนคร ตอนเชิงสะพานช้างโรงสี หน้ากระทรวงมหาดไทยทุกวันนี้

เมื่อเติบโตใหญ่เจริญวัยขึ้น เจ้าพระยาอภัยราชา ผู้เป็นบิดาได้นำตัวนายสิงห์เข้ารับราชการในสมเด็จพะเจ้าลูกยาเธอเจ้าฟ้ากรมหลวงอิศรสุนทร และได้รับพระราชทานยศศักดิ์ อันเป็นผลมาจากความเพียรในหน้าที่ราชการในชั้นแรกคือ ตำแหน่งจมื่นเสมอใจราช และพระนายเสมอใจ ต่อมาได้เป็นพระยาเกษตรรักษา ว่าการกรมนา ฝ่ายพระราช

วังบวร ในสมัยรัชกาลที่ ๒ ภายหลังเมื่อรัชกาลที่ ๓ ขึ้นครองราชสมบัติจึงโปรดให้เป็นพระยาราชสุภาวดี

พระยาราชสุภาวดี ได้ทำความดีความชอบไว้มากมายในรัชกาลนี้ เนื่องจากเจ้าอนุวงศ์แห่งเวียงจันทน์คิดการกบฏขึ้นใน พ.ศ. ๒๓๖๙ รัชกาลที่ ๓ โปรดให้พระยาราชสุภาวดีเป็นแม่ทัพหน้ายกไปปราบปรามบรรดาพวกกบฏ ท่านได้รับอย่างกล้าหาญจนพวกกบฏมีอาจจะต่อต้านได้ถึงกับถอยร่นไม่เป็นขบวน ในที่สุดทัพของพระยาราชสุภาวดีก็ยกเข้าครองจำปาศักดิ์ได้สำเร็จ ผลแห่งความดีความชอบในครั้งนี้คือพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งเป็น เจ้าพระยาราชสุภาวดี ว่าที่สมุหนายก

เสร็จศึกเจ้าอนุวงศ์แล้วพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงทรงสถาปนาเจ้าพระยาราชสุภาวดี ขึ้นเป็น เจ้าพระยาบดินทรเดชา ที่สมุหนายก ใน พ.ศ. ๒๓๗๒ (เวลานั้นท่านอายุได้ ๕๓ ปี)

ชีวิตของท่านเจ้าพระยาบดินทรเดชาดูจะไม่ได้อ่างจากการศึกสงครามไปได้ เพราะอีกไม่กี่ปีต่อมา (พ.ศ. ๒๓๗๖) ญวนเกิดเข้าไปแทรกแซงหาทางจะเอาเขมรเป็นของตน พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงโปรดฯ ให้เจ้าพระยาบดินทรเดชายกทัพขึ้นไปสู้รบกับญวนอีก จนกระทั่งญวนยอมทำไมตรีกับไทยแล้ว และเหตุการณ์ในกัมพูชากลับเป็นปกติตามเดิม เจ้าพระยาบดินทรเดชาจึงเดินทางกลับเข้าสู่ประเทศไทยใน พ.ศ. ๒๓๙๑ ท่านได้ควบคุมบ้านเมืองในเขมรนานถึง ๑๕ ปีเต็ม

ท่านเจ้าพระยาบดินทรเดชา ได้ใช้หลักความเฉียบขาดในการบังคับบัญชา จึงได้ผลคือปราบปรามกบฏเจ้าอนุวงศ์ นครเวียงจันทน์ และได้ช่วยป้องกันเขมรจากญวนได้สำเร็จตามพระราชประสงค์ของสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว นำเกียรติคุณมาสู่ทหารไทยและประเทศไทยอย่างมากมาย

ปีที่กลับจากเขมรมานั้น เจ้าพระยาบดินทร

เดชา มีอายุย่าง ๗๑ ปี แต่ก็ยังเข้มแข็งสามารถรับราชการสนองพระเดชพระคุณได้ต่อมาจนกระทั่งถึงวันอาทิตย์ที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๓๙๒ ก็ถึงแก่อสัญกรรมด้วยโรคชราที่วัดสุทัศน์ในปทุมวัน รุ่งขึ้นปี พ.ศ. ๒๓๙๓ จึงได้พระราชทานเพลิงศพที่วัดสระเกศ

เมื่อสมเด็จพระหริรัถยาธิบดินดี (นักร้องดวง) พระเจ้ากรุงกัมพูชา ได้ทราบข่าว เจ้าพระยาบดินทรเดชา (สิงห์) ถึงแก่อสัญกรรมแล้ว องหริรัถยารัลึกถึงบุญคุณที่เจ้าพระยาบดินทรเดชาได้ช่วยเหลือปราบปรามหมู่ปัจเจกมิตร ทั้งช่วยจัดราชการเมืองเขมรให้ราบคาบเรียบร้อยตลอดมา จึงสั่งสร้างแท่งขึ้นที่หน้าค่ายใหญ่ ใกล้วัดโพธาราม ในเมืองอุดงมีชัย (เมืองหลวงเก่าเมืองเขมร) แล้วให้พระภิกษุสูง ชาวเขมรชื่อบัน มีมือเยี่ยมในยุคนั้น บันรูปเจ้าพระยาบดินทรเดชาขึ้นไว้เป็นอนุสาวรีย์ด้วยปูนเพชร และประกอบารกุศล มีสดับปกรณ์ เป็นต้นปีละครั้ง ที่แท่ง ชาวเขมรเรียกว่า “รูปองค์บดินทร” ตลอดมาจนบัดนี้ รูปนี้สร้างขึ้นในราวปีจอ พ.ศ. ๒๓๙๒

จากผลงานและคุณงามความดีที่ปรากฏต่อประเทศชาติ ทำให้อนุชนรุ่นหลังสร้างอนุสรณ์สถานขึ้นเพื่อเคารพสักการะและระลึกถึงพระคุณของท่านหลายแห่ง เช่น เมืองอุดงมีชัย ประเทศกัมพูชา วัดจักรวรรดิราชาวาส (วัดสามปลื้ม) โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒ วัดมหาธาตุ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร ค่ายบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๑๑ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ค่ายเจ้าพระยาราชสุภาวดี (สิงห์ สิงหเสนี) กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๑๒ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ค่ายบดินทรเดชา กรมทหารราบที่ ๑๖ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร

ผลงาน

ด้านการสงคราม

- แม่ทัพใหญ่ในศึกปราบกบฏเจ้าอนุวงศ์
- แม่ทัพใหญ่ในเหตุการณ์ญวนแทรกแซง

เขมร

- ว่าราชการที่เขมรกว่า ๑๐ ปี
 - ช่วยทำราชการปราบปรามจีนตัวเหี้ยที่
- ก่อการกำเริบที่จังหวัดฉะเชิงเทรา

ด้านศาสนา

- ปฏิสังขรณ์วัด “วัดสามปลื้ม” ปัจจุบันคือ วัดจักรวรรดิราชาวาสวรมิหาร
- ปฏิสังขรณ์วัดพรหมสุรินทร์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่ ๓ พระราชทานนามใหม่ว่าวัดปริณายก และทรงปฏิสังขรณ์ต่อมา
- ปฏิสังขรณ์วัดช่างทอง ซึ่งเป็นวัดที่ท่านผู้หญิงปักผู้เป็นมารดาได้สร้างไว้ อยู่ที่เกาะเรียน

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

- ปฏิสังขรณ์วัดวรนาथรังสรรค์ (เขาดิน)

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

- สร้าง วัดตึก ปัจจุบันคือ วัดเทพศิลา
- ยกที่บ้านถวายเป็นวัด สร้างโบสถ์วิหารการ

เปรียญเสนาสนะพร้อม มีชื่อว่าวัดไชยชนะสงคราม แต่ชาวบ้านมักเรียกกันว่าวัดตึกจนทุกวันนี้ อยู่ตรงข้ามกับเวียงนครเขมร ใกล้สี่แยกวัดตึก กรุงเทพฯ

- สร้างวัดที่เมืองพระตะบอง และเมืองอุดมมีชัย

ที่มา : th.wikipedia.org

(จบตอนที่ 1)

เสนาศึกษา

การกระทำที่ไม่สมควร

คำป่น อักษรวิไลย เรียบเรียง

คำว่า “การกระทำที่ไม่สมควร” เป็นคำที่สื่อถึงความหมายที่ชัดเจนว่า เป็นการกระทำที่ชั่วไม่ดี ไม่เป็นไปเพื่อประโยชน์เกื้อกูล เป็นการกระทำที่เป็นเหตุนำมาซึ่งความทุกข์ความเดือดร้อนในภายหลัง พญัญชนะในภาษาบาลีแสดงกำกับไว้หลายคำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ คำว่า **อกปปิย** (อกปปิยะ) ซึ่งคำว่า อกปปิยะ นี้ แสดงถึงทั้งวัตถุที่ไม่สมควร เช่น เงินและทอง เป็นวัตถุที่เป็นอกปปิยะ คือ ไม่สมควรแก่พระภิกษุ เป็นต้น และแสดงถึงความประพฤติที่ไม่สมควร เพราะอกุศลธรรมทั้งหลายด้วย ในที่นี้จะขอนำเสนอในความหมายว่า ความประพฤติหรือการกระทำที่ไม่สมควร เป็นหลัก ซึ่งจะเห็นได้ว่าการกระทำที่ไม่สมควร เป็นความประพฤติที่ไม่ดี นั้น ไม่ว่าจะใคร วยใด หรือเพศใดก็ตาม ล้วนมาจากอกุศลธรรมทั้งนั้น เป็นเหตุนำมาซึ่งความทุกข์ความเดือดร้อนประการต่าง ๆ มากมาย และยิ่งหากสละอาคารบ้านเรือนออกบวชเป็นภิกษุ ซึ่งเป็นเพศที่สูงยิ่งแล้ว แต่กลับมีความประพฤติตรงกันข้ามกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่ได้มีความเคารพยำเกรงในพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่ได้คล้อยตามความประพฤติของพระองค์ มีการล่วงละเมิดพระวินัยบัญญัติที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้ ก็ยิ่งเป็นโทษมาก พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตำหนิการกระทำที่

ไม่สมควรไว้มากมาย อย่างเช่น กรณีของพระอุปัชฌาย์นันทศากยบุตร ผู้เป็นต้นบัญญัติในเรื่องการรับเงิน หลังจากที่พระอุปัชฌาย์นันทศากยบุตร รับเงินแล้ว พระองค์ทรงตำหนิพฤติกรรมอันไม่สมควรของพระอุปัชฌาย์นันทศากยบุตร ไว้มากมาย ตามข้อความในพระวินัยปิฎก มหาวิภังค์ ดังนี้ คือ

“**ดูกร โมฆบุรุษ (ผู้ว่างเปล่าจากประโยชน์) การกระทำของเธอนั้น ไม่เหมาะ ไม่สม ไม่ควร ไม่ใช่กิจของสมณะ ใช้ไม่ได้ ไม่ควรทำ โจน เธอจึงได้รับรูปิยะ (เงิน) เล่า การกระทำของเธอนั้น ไม่เป็นไปเพื่อความเลื่อมใสของชุมชนที่ยังไม่เลื่อมใส หรือ เพื่อความเลื่อมใสยิ่งของชุมชนที่เลื่อมใสแล้ว โดยที่แท้ การกระทำของเธอนั้น เป็นไปเพื่อความไม่เลื่อมใสของชุมชนที่ยังไม่เลื่อมใส และเพื่อความเป็นอื่นอย่างอื่นของชนบางพวกที่เลื่อมใสแล้ว”**

พระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงบริสุทธิ์ สะอาด เป็นไปเพื่อการกำจัดกิเลสซึ่งเป็นเครื่องเศร้าหมองของจิตที่แต่ละบุคคลได้สะสมมา อย่างเนิ่นนานในสังสารวัฏฏ์ แต่ถ้าไม่ได้ศึกษา ไม่ได้มีความเข้าใจถูกต้องตรงตามพระธรรมแล้ว โอกาสที่จะกระทำผิด กระทำในสิ่งที่ไม่สมควร ก็ย่อมจะมีได้มาก ไม่ว่าจะใคร วยใด เพศใดก็ตาม

โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่บวชเป็นภิกษุ ซึ่งอยู่ในเพศที่สูงยิ่ง ถ้าไม่ได้ศึกษาพระธรรมให้เข้าใจ ไม่ได้น้อมประพฤติตามพระวินัยที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้ ก็ย่อมล่วงละเมิดพระวินัยสิกขาบทต่าง ๆ มีโทษโดยส่วนเดียว เป็นการกระทำที่ไม่สมควร เพราะกำลังของกิเลส ไม่มีความเคารพยำเกรงในพระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้ทรงบัญญัติพระวินัยด้วยพระองค์เองเพื่อความอยู่ผาสุกของภิกษุทั้งหลาย

บุคคลที่จะบวชเป็นภิกษุในพระธรรมวินัยนั้น จะต้องเป็นผู้ที่เห็นคุณค่าของการที่จะสละเพศคฤหัสถ์ มีความมั่นคงที่จะไม่ติดข้อง ไม่ทำกิจของคฤหัสถ์ไม่รับเงินทอง ไม่มีทรัพย์สมบัติเหมือนอย่างคฤหัสถ์อีกต่อไป เพราะว่าชีวิตของพระภิกษุ อุทิศชีวิตแก่การที่จะขัดเกลากิเลสในเพศบรรพชิต โดยต้องเข้าใจธรรม เพราะฉะนั้น จึงมีการฟังพระธรรมศึกษาพระธรรม เพราะความเข้าใจเท่านั้นที่จะขัดเกลากิเลสได้ ที่สามารถที่จะเห็นคุณค่าของการที่จะเป็นภิกษุที่จะดำรงชีวิตตามสิกขาบท (สิ่งที่จะต้องศึกษาและน้อมประพฤติตาม) ที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้ ถ้าเป็นอย่างนี้ ไม่มีทางที่จะกระทำในสิ่งที่ไม่สมควรได้เลย ไม่มีทางเสื่อมอย่างแน่นอน เพราะจุดประสงค์ของการบวชเป็นภิกษุ ก็เพื่อฟังพระธรรม ศึกษาพระธรรม อบรมเจริญปัญญาขัดเกลากิเลสของตนเอง เท่านั้น ถ้าไม่ได้บวชเพื่อจุดประสงค์ดังกล่าวนี้แล้ว ย่อมเป็นบุคคลผู้เสื่อมอย่างยิ่ง เสื่อมจากคุณความดีประการต่าง ๆ เป็นการเพิ่มโทษให้แก่ตนเองเท่านั้น และถ้าล่วงละเมิดสิกขาบท แล้วไม่เห็นโทษ ไม่กระทำให้ถูกต้องตามพระวินัย เป็นผู้มัวอับดีติดตัว ถ้าหากมรณภาพ (ตาย) ก็เป็นผู้มีอบายภูมิเป็นที่ไปเบื้องหน้า โดยไม่มีเว้น ไม่ว่าจะบวชนานหรือไม่นานก็ตาม เพราะเป็นผู้มีอับดีเป็นเครื่องกั้นการเกิดในสุคติภูมิ นั่นหมายความว่า ซาตินหน้า เกิดในอบายภูมิเท่านั้นสำหรับภิกษุที่มีอับดี ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรจะได้พิจารณาเป็นอย่างยิ่ง การกล่าวตามพระธรรม

อย่างถูกต้อง ย่อมเป็นประโยชน์เกื้อกูล ไม่มีโทษเลย

พระวินัยที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้ นั้น ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา เพราะเป็นสัจจะความจริง เมื่อเป็นความจริง ไม่ว่าจะยุคใดสมัยใด ก็เป็นความจริง ภิกษุทุกรูปทุกยุคทุกสมัยต้องประพฤติตามพระธรรมวินัย พระภิกษุรูปใดที่ล่วงละเมิดสิกขาบท ก็มีโทษตามพระวินัย ไม่มีการยกเว้น และข้อที่น่าพิจารณา คือ พระวินัยเป็นไปเพื่อขัดเกลาความประพฤติที่ไม่ดีทั้งหลาย เป็นการนำออกซึ่งสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลาย ถ้าได้น้อมประพฤติตามด้วยความจริงใจ เว้นจากสิ่งที่ไม่เหมาะสม แล้วน้อมประพฤติในสิ่งที่ถูกต้อง ย่อมจะไม่เดือดร้อน ไม่มีความวุ่นวายใด ๆ เลย และจะอยู่ได้อย่างเบาสบายผาสุกปลอดโปร่งอย่างยิ่งด้วยเพศที่ขัดเกลาจริง ๆ ไม่ได้อยู่เพื่อลาภสักการะทรัพย์สินเงินทอง แต่เพื่อขัดเกลากิเลสของตนเอง เพราะเหตุว่าปัจเจกเครื่องอาศัยของบรรพชิตมีเพียง ๔ อย่าง คือ จีวรเครื่องนุ่งห่ม อาหารบิณฑบาต ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค เท่านั้นเพียงพอแล้วที่จะมีชีวิตอยู่ เพื่อขัดเกลากิเลส แต่ถ้ายินดีในเงินและทอง ก็เพิ่มกิเลส ไม่ได้ขัดเกลากิเลสเลย

ข้อความในพระสูตรตันตปิฎก ขุททกนิกาย เถรีคาถา โรหิณีเถรีคาถา แสดงถึงชีวิตของเพศบรรพชิต ที่สละชีวิตของคฤหัสถ์มุ่งสู่เพศที่สูงยิ่ง มีความประพฤติคล้อยตามพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกประการ ไม่มีภาระทำกิจของคฤหัสถ์อีกต่อไป แต่ทำกิจการงานที่ประเสริฐ และไม่รับเงินและทองโดยประการทั้งปวง เป็นสมณะผู้สงบ เป็นผู้ที่ควรเคารพกราบไหว้จากคฤหัสถ์อย่างแท้จริง ดังนี้ คือ

“สมณะ (ผู้สงบ) ทั้งหลาย รักงาน ไม่เกียจคร้าน ทำแต่งงานที่ประเสริฐสุด จึงละราคาโทษะได้ เพราะเหตุนั้น เหล่าสมณะจึงเป็นที่รักของลูก

สมณะทั้งหลาย กำจัดมูลรากทั้ง ๓ ของ

บาป (โลภะ โทสะ โมหะ) ทำแต่งงานสะอาด จึงละบาปนั้นได้หมด เพราะเหตุนั้น เหล่าสมณะจึงเป็นที่รักของลูก

กายกรรมของสมณะเหล่านั้นสะอาด วชิกรรมก็สะอาด มโนกรรมก็สะอาด เพราะเหตุนี้ เหล่าสมณะจึงเป็นที่รักของลูก ...

สมณะเหล่านั้น ไม่รับเงิน ไม่รับทอง ไม่รับรูปยะ (สิ่งที่ใช้แทนเงิน) ยังชีวิตให้เป็นไปด้วยปัจจัย (สิ่งที่ทำให้ชีวิตเป็นไปได้ ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค) ที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า เพราะเหตุนี้ เหล่าสมณะจึงเป็นที่รักของลูก”

นี่คือ ชีวิตของพระภิกษุหรือบรรพชิตในพระธรรมวินัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างแท้จริง แสดงถึงความชัดเจนว่าเพศบรรพชิตต่างจากคฤหัสถ์ ผู้ที่สามารถจะบวชเป็นพระภิกษุในพระธรรมวินัยได้ ต้องเป็นผู้ที่สะสมอภัยาศัยใหญ่ที่เห็นภัยของสังสารวัฏฏ์ เห็นโทษเห็นภัยของกิเลส จึงสละชีวิตของคฤหัสถ์ทุกประการ ไม่มีการรับเงินรับทอง พระภิกษุรับเงินทองไม่ได้ และไม่ยินดีในเงินและทอง เพราะเหตุว่าก่อนบวชเป็นภิกษุมีเงินมีทอง เป็นชีวิตของคฤหัสถ์ แต่ก็สละทั้งหมด เพราะเห็นประโยชน์ของการที่จะขัดเกลากิเลสในเพศบรรพชิต เพราะฉะนั้น เพศบรรพชิตจะเหมือนกับเพศคฤหัสถ์ไม่ได้เลยโดยประการทั้งปวง

พระอริยสาวกทั้งหลายในอดีต มีความเคารพอย่างยิ่งในพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง เมื่อมีบุคคลย้ายทำลายพระธรรมของพระองค์ พระอริยสาวกเหล่านั้นก็ได้มีการประชุมกันทำสังคายนาธรรมพระธรรมคำสอน ตั้งแต่การทำสังคายนาครั้งที่ ๑ เป็นต้นมา ก็เพื่อดำรงรักษาพระธรรมวินัย ซึ่งเป็นคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ให้ดำรงอยู่และเป็นประโยชน์แก่ชนรุ่นหลัง ซึ่งท่านเหล่านั้นล้วนเป็นพระอริยบุคคล ไม่มีแม้แต่ท่านเดียวที่ทำการเปลี่ยนแปลงพระธรรมวินัยเลย มีแต่

ช่วยกันรักษาพระธรรมวินัย ซึ่งบริสุทธิ์สะอาดอย่างยิ่ง เพื่อประโยชน์แก่ชนรุ่นหลัง

แม้จะมีพระพุทธานุญาตก่อนที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะเสด็จดับขันธปรินิพพาน ตามข้อความในพระสุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย มหาวรรค มหาปรินิพพานสูตร ว่า “ดูกร อานนท์ ถ้าสงฆ์ปรารถนาจะถอนสิกขาบทเล็กน้อยเสียบ้างจงถอนเถิด โดยล่องไปแห่งเรา” พระเถระผู้ทรงคุณทั้งหลาย มีท่านพระมหากัสสปะ ท่านพระอุบาลี ท่านพระอานนท์ เป็นต้น ไม่มีแม้แต่ท่านเดียวที่จะเพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงสิกขาบทที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้แล้ว ต่างก็มีมติร่วมกันว่าจักไม่เพิกถอนสิกขาบทที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้แล้ว และจักไม่บัญญัติสิ่งที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ได้ทรงบัญญัติไว้ แต่จะสมาทานถือเป็นข้อประพฤติปฏิบัติด้วยดีที่จะศึกษาและน้อมประพฤติตาม ตามข้อความในพระวินัยปิฎก จุลวรรค ดังนี้ว่า “สงฆ์ไม่พึงบัญญัติ ในข้อที่ไม่ทรงบัญญัติ ไม่พึงถอนในข้อที่ทรงบัญญัติไว้แล้ว พึงสมาทานประพฤติในสิกขาบททั้งหลายที่ทรงบัญญัติไว้แล้ว”

เป็นที่น่าพิจารณาว่า คนในยุคนี้สมัยนี้ หรือแม้แต่พระภิกษุเอง ก็อ้างข้อความก่อนที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะเสด็จดับขันธปรินิพพาน ซึ่งเป็นข้อความที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้จริงนี้จริง แต่คนที่ไม่เคารพคิดอย่างไร และคนที่เคารพคิดอย่างไร ย่อมมีความแตกต่างกันอย่างแน่นอน ถ้าเป็นผู้ที่เคารพจนมีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นที่พึ่งจริง ๆ ย่อมไม่คิดแม้ที่จะเปลี่ยนพระธรรมพระวินัยเลยสักข้อเดียว เพราะเหตุว่า รู้ว่าไม่มีใครจะรู้อย่างพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้เลยทั้งสิ้น และสิ่งที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้ เป็นไปเพื่อประโยชน์เกื้อกูลโดยส่วนเดียว เป็นไปเพื่อการขัดเกลาละคลายกิเลสทั้งหมด ไม่นำมาซึ่งโทษเลย แต่ผู้ที่ไม่เคารพ ก็คิดที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไข ซึ่งเป็นโทษกับผู้นั้น เพราะ

ทำลายคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

อกุศลธรรมทั้งหลายทั้งปวง เป็นสิ่งที่ไม่สมควร เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ เปรียบประดุจน้ำเหลืองที่ขุ่นอยู่ในซากศพ เมื่อเกิดขึ้นแล้ว นอกจากจะเบียดเบียนตนเองแล้ว บางครั้งยังเบียดเบียนผู้อื่นให้เดือดร้อนด้วย ยิ่งเมื่อกิเลสมีกำลังแรงกล้าถึงขั้นลวงออกมาเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมไม่ควรประการต่าง ๆ แล้ว นั่นย่อมเป็นเครื่องวัดกำลังของกิเลสในขณะนั้นว่ามีกำลังมากที่เดียว トラบโดที่ยังมีกิเลส ก็ย่อมมีการกระทำ มีคำพูด ที่เป็นไปในทางที่ไม่ดีบ้าง มากบ้าง น้อยบ้าง ตามการสะสมของแต่ละบุคคล ซึ่งก็คือ ธรรมที่เกิดขึ้นเป็นไป ไม่ใช่สัตว์บุคคล ตัวตน และยิ่งถ้าเป็นความไม่เข้าใจพระธรรมวินัย เข้าใจพระธรรมวินัยคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ยิ่งเป็นความไม่เหมาะสมไม่ควรอย่างยิ่ง เพราะไม่มีความเข้าใจอย่างถูกต้องตรงตามความเป็นจริง เมื่อเข้าใจผิดแล้ว ก็เป็นโทษกับตนเองที่ได้สะสมความเห็นผิดต่อไป และหากได้เผยแพร่ความเห็นที่ผิดออกไป ก็เป็นอันตรายต่อผู้อื่นด้วย แทนที่บุคคลเหล่านั้นจะได้ฟังคำจริงที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง แต่กลับได้ฟังสิ่งที่ตรงกันข้ามที่ไม่ทำให้ความเข้าใจถูกเห็นถูกเจริญขึ้นแต่กลับทำให้อกุศลธรรมมีความเห็นผิด ความไม่รู้ เป็นต้น เกิดพอกพูนมากยิ่งขึ้น เป็นโทษทั้งในชาตินี้และชาติต่อ ๆ ไปด้วย

บุคคลผู้ได้ฟังพระธรรม ศึกษาพระธรรมซึ่งเป็นคำสอนในทางพระพุทธศาสนาอยู่บ่อย ๆ เนื่อง ๆ เป็นปกติในชีวิตประจำวัน ก็จะเห็นได้ว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงโทษของความประพฤตินี้ที่ไม่เหมาะสมไม่ควรไว้มาก และได้ทรงแสดงคุณของความประพฤตินี้ที่เหมาะสม ไว้มากมายเช่นเดียวกัน แต่ ว่าก็ยังมีผู้กระทำความผิดอยู่มาก ที่เป็นอย่างนี้เพราะเหตุว่าสภาพธรรมทั้งหลายเป็นอนัตตา เกิดขึ้นเป็นไปตามเหตุตามปัจจัย ถ้ากิเลสที่ได้สะสมมามีกำลังเมื่อใด ก็แสดงความเป็นอนัตตาเมื่อนั้น คือ

กระทำสิ่งที่ไม่เหมาะสมไม่ควรไปในขณะนั้น เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วจะประมาทกำลังของกิเลสไม่ได้เลย และไม่ควรรออย่างอื่นที่จะกระทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสมไม่ควร เพราะเป็นอันตรายมาก เนื่องจากเป็นเหตุทำให้ได้รับผลที่เป็นทุกข์อย่างแสนสาหัส มีทุกข์ในนรก เป็นต้น

สิ่งที่จะเป็นเครื่องต้านทานกำลังของความชั่วซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สมควรทั้งหลายได้นั้น ก็คือ ปัญญา ความเข้าใจถูกเห็นถูก เท่านั้น แล้วปัญญา จะมาจากไหน ซึ่งจะต้องตั้งต้นที่เหตุที่จะทำให้ปัญญาเจริญขึ้น คือ ฟังพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง ไม่ประมาทในแต่ละคำที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง ให้เวลากับสิ่งที่มีค่าที่สุดในชีวิต

ในฐานะที่เป็นพุทธบริษัท คือ ผู้ที่มีโอกาสได้ยินได้ฟังคำของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ก็ย่อมมีความมั่นคงที่จะเห็นคุณค่าว่าเป็นที่ฟังจริง ๆ ไม่มีสิ่งอื่นเป็นที่ฟัง พร้อมทั้งเป็นผู้ที่ตรงด้วยว่า จะช่วยกันดำรงรักษาสิ่งที่มีค่าสูงสุดนี้ ทำทุกอย่างเพื่อความถูกต้องตรงตามพระธรรมและเพื่อประโยชน์แก่ผู้อื่น จึงควรรออย่างอื่นที่แต่ละคนจะได้ศึกษาพระธรรมด้วยความเคารพอย่างยิ่ง ไม่ประมาทในแต่ละคำที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง สะสมอบรมปัญญา ซึ่งเป็นทางเดียวที่จะช่วยกันรักษาพระธรรม ด้วยความเข้าใจถูกเห็นถูกของแต่ละคน และเป็นเครื่องป้องกันไม่ให้เกิดในสิ่งที่ผิดหรือสิ่งที่ไม่สมควรทั้งปวงได้ในที่สุด คฤหัสถ์ ก็ไม่ทำผิด พระภิกษุ ก็ไม่ทำผิดเป็นภิกษุตามพระธรรมวินัยจริง ๆ เพราะปัญญาความเข้าใจถูกเห็นถูก นำไปนิกกิจทั้งปวงที่เป็นคุณความดีเท่านั้น ไม่นำพาไปในทางที่ไม่สมควรเลยแม้แต่น้อย

ธรรมเตือนใจ

“การที่ภิกษุผู้ทุกข์ มีธรรมอันลามก มีความประพฤติกดปรก น่ารังเกียจ
ปกปิดกรรมชั่ว มิใช่สมณะแต่ปฏิญาณว่าเป็นสมณะ มิใช่ผู้ประพฤติพรหมจรรย์แต่
ปฏิญาณว่าประพฤติพรหมจรรย์ เน่าใน มีความกำหนัดกล้า เป็นดังหยากเยื่อ
บริโภคนิเวศนาที่เขาถวายเป็นด้วยศรัทธาของกษัตริย์มหาศาล พราหมณ์มหาศาล
หรือ คฤหบดีมหาศาลนั้น ย่อมเป็นไปเพื่อความพินาศมิใช่ประโยชน์
เพื่อทุกข์ฉิบหายกาลนาน แก่ภิกษุผู้ทุกข์นั้น และ ภิกษุผู้ทุกข์นั้น เมื่อตายไป
ย่อมเข้าถึงอบาย ทุกคติ วินิบาต นรก”

(พระสุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย สัตตกนิบาต อัครขันธมุตต)

ขอเชิญศึกษาพระธรรมเพิ่มเติมได้ที่ มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา

www.dhammadhome.com YouTube : dhammadhomelive

Facebook : ชมรมบ้านธัมมะ มศพ.

นายทหารย้ายออก

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑.	พล.ต.วิมลรัฐ อินทรสุวรรณ	รอง ผบ.รร.จปร. (อัตรา พล.ต.)	มทค.พิเศษ ทบ. (อัตรา พล.ท.)
๒.	พล.ต.ปัญญา ตุงคะเรือง	เสธ.รร.จปร. (อัตรา พล.ต.)	มทค.พิเศษ ทบ. (อัตรา พล.ท.)
๓.	พล.ต.ปราโมทย์ วานเครือ	ผอ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พล.ต.)	มทค.พิเศษ ทบ. (อัตรา พล.ท.)
๔.	พล.ต.คเชนทร์เทพ อัจฉิตบุญโญ	ผอ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พล.ต.)	มทค.พิเศษ ทบ. (อัตรา พล.ท.)
๕.	พ.อ.เรวัต ถนอมศักดิ์	รอง ผอ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	มทค.ทบ. (อัตรา พล.ต.)
๖.	พ.อ.หญิง สุนิสา วรรณชาติ	ผอ.กอง สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	มทค.ทบ. (อัตรา พล.ต.)
๗.	พ.อ.ป้อง คำอาจ	นปก.ประจำ รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	นปก.ประจำ มทบ.๑๖ (อัตรา พ.อ.(พ.))
๘.	ร.อ.นราสิทธิ์ อุบทอง	รรก.อจ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	ผบ.มว.ปส.ร้อย.รวป.พัน.รวป.พัน.บก.บก.ทพ. (อัตรา ร.อ.)
๙.	ร.ท.ฐิติพงษ์ กาวิชัย	รรก.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	ประจำ ยศ.ทบ.

นายทหารย้ายเข้า

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑.	พล.ต.เอกรัตน์ ช้างแก้ว	เสธ.ทน.๑ (อัตรา พล.ต.)	รอง ผบ.รร.จปร. (อัตรา พล.ต.)
๒.	ร.ท.นวกปร นวະบุศย์	ผบ.มว.ก่อสร้างทั่วไป ร้อย.ช.ก่อสร้าง ช.๒ พัน.๓๐๒ (อัตรา ร.ท.)	รรก.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๓.	ร.ท.หญิง ขวัญเรือน วงศ์โสภาน	พยาบาล รพ.รร.๖ (อัตรา ร.อ.)	นางพยาบาล รพ.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)

ปรับตำแหน่ง

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑.	พ.อ.วิชาดี เอี่ยมไพจิตร	รอง เสธ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	เสธ.รร.จปร. (อัตรา พล.ต.)
๒.	พ.อ.ประมวล จันทร์ศรี	รอง เสธ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	ผอ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พล.ต.)
๓.	พ.อ.ศุภชัย ศรีหอม	รอง ผอ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	ผอ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พล.ต.)
๔.	พ.อ.หญิง สารณี แก้วสืบ	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	ผศ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๕.	พ.ท.หญิง กฤตยาภรณ์ เจริญผล	ผศ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	ผศ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๖.	พ.ท.อาศัย บุญยะประภัสร์	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	ผศ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๗.	พ.ท.วนชาติ บริสุทธิ์	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	ผศ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๘.	พ.ท.หญิง สมลักษณ์ ปรุณปริษา	อจ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	รอง หก.รพ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๙.	พ.ท.นฤดล รักธรรม	อจ.กรม นนร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	อจ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๑๐.	พ.ต.การุณย์ ชัยวัฒน์ชัย	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	ผศ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๑.	พ.ต.ภูเดช สุตปัญญา	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	ผศ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๒.	พ.ต.อภิเชก มนเทียวิชัยฉาย	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	ผศ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๓.	พ.ต.หญิง ณริตศา สายสอาด	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	ผศ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๔.	พ.ต.หญิง บุษดี อรสิริวรรณ	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	ผศ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)